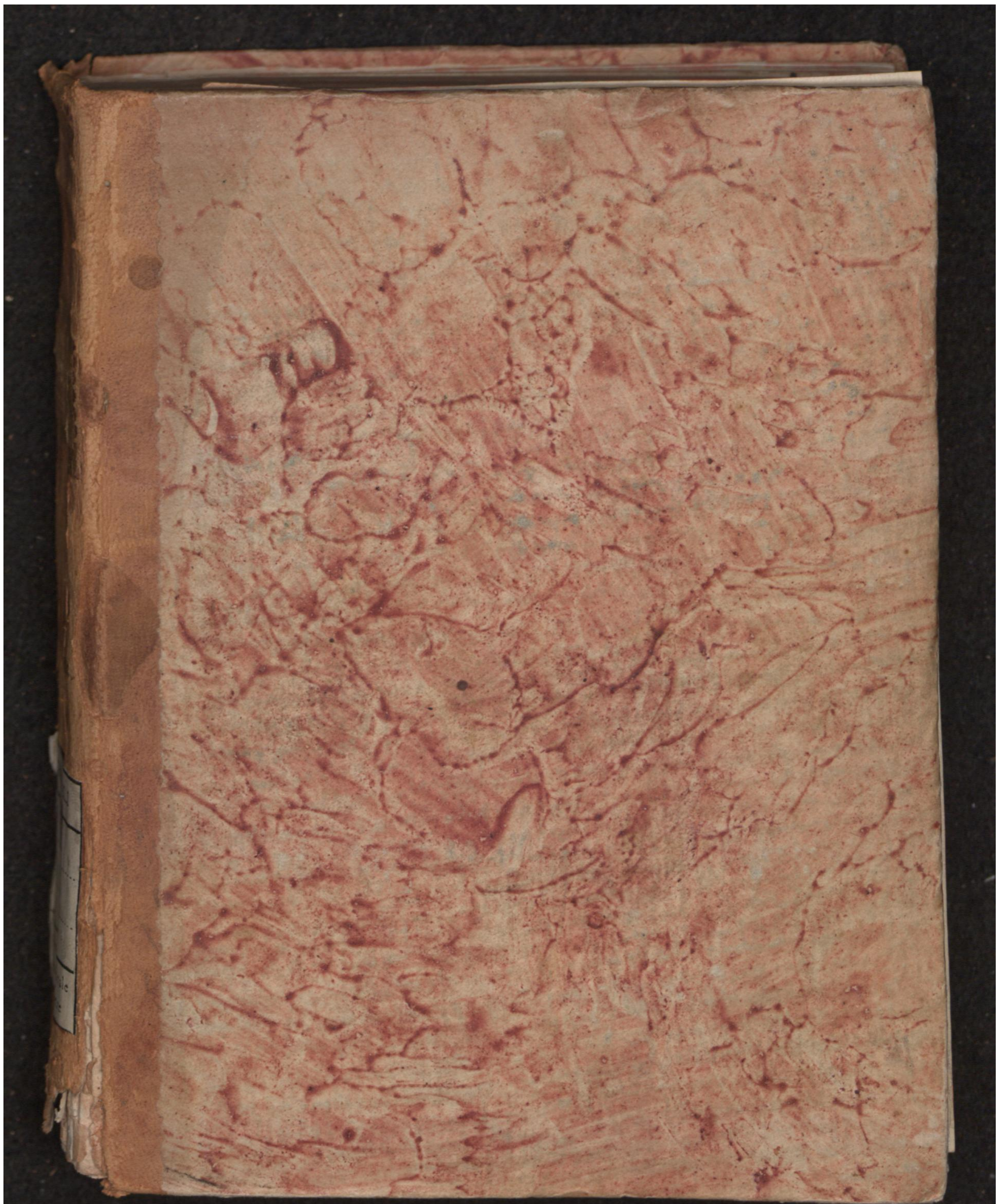

LASCARIS
INCUNABULI
G
6
5
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

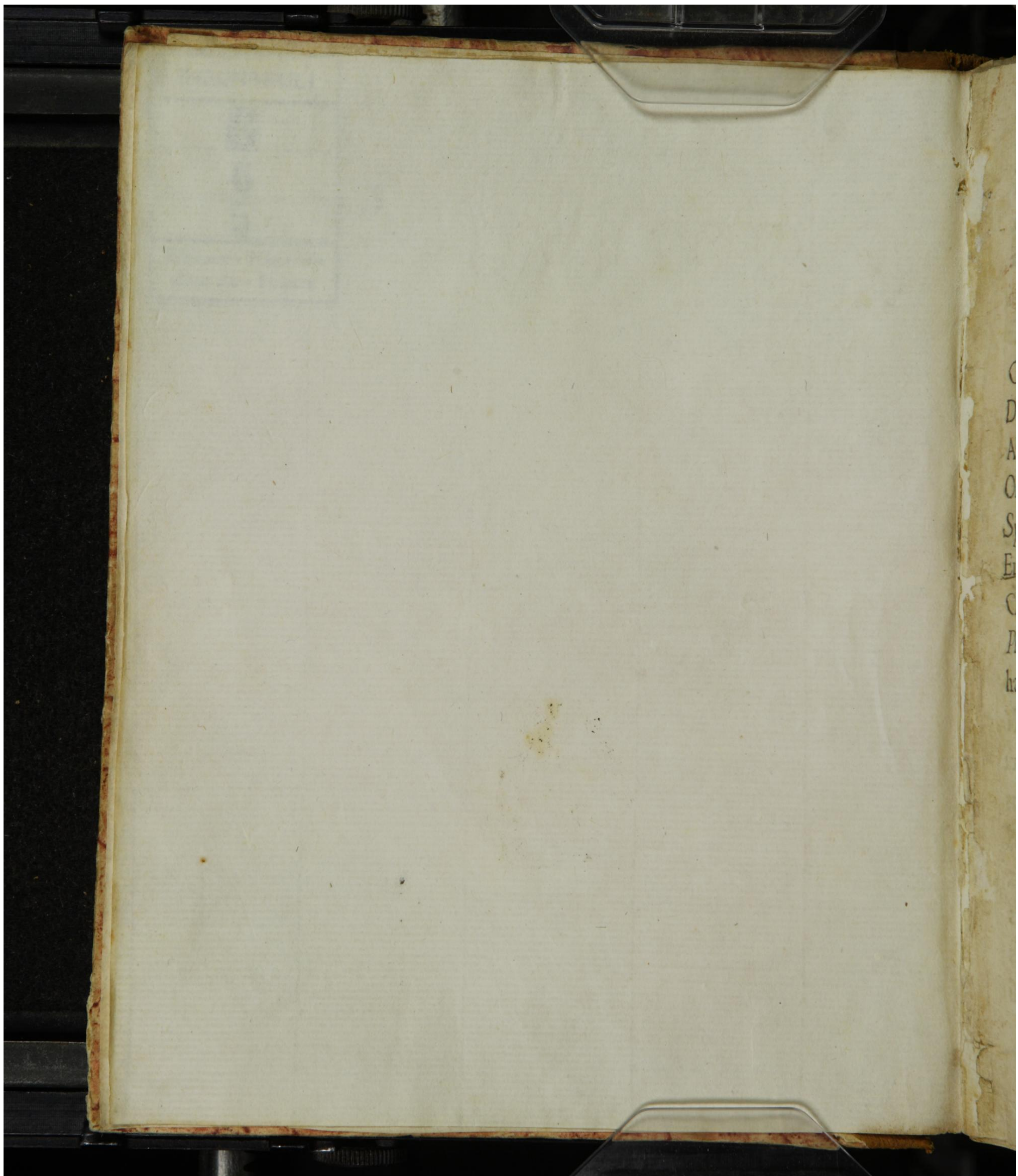

5

In hoc libro hæc Continentur.

Constantini Lascaris Erotemata cũ interpretatione latina.

De lr̃is græcis ac diphthõgis et queẽadmodũ ad nos ueniãt.

Abbreuiationes quibus frequentissime græci utuntur.

Oratio Dominica & duplex salutatio Beatæ Virginis.

Symbolum Apostolorum.

Euangelium Diui Ioannis Euangelistæ.

Carmina Aurea Pythagoræ.

Phocilidis uiri sapientissimi moralia. Omnia suprascripta habent eregione interpretationẽ latinã deuerbo ad uerbũ.

Aldus Manutius Romanus studiosis. S. D.

Constantini Lascaris uiri doctissimi institutiones gramma ticas introducendis in litteras græcas adolescentulis q̃ utilissimas: quoddam quasi præludium esse summis nostris labo ribus: & impendiis: tantoq; apparatui: ad imprimenda græ ca uolumina omnis generis fecit cum multitudo eorum qui græcis erudiri litteris cõcupiscũt (nullæ. n. extabãt ĩpressæ uenales & petebant a nobis frequẽter) tũ status & cõditio horũ tempoꝝ: & bella ingentia: quæ nũc totã Italiã infestãt irato Deo uitiis nostris: & mox totum orbem commotura: ac potius concussura uidentur: propter omnifariam homi num scelera multo plura: maioraq; iis: quæ causa olim fue re: ut totum humanum genus summergeret: aquisq; pderet Iratus deus. Valdeq̃ uera est tua illa sententia Valeri Ma xime: ac aurea: & memoratu digna. Lẽto. n. gradu ad uin dictam sui diuina procedit ira: tarditatemque supplicii gra uitate compensat. Est tritum uulgari sermone prouerbi um. Peccato ueteri: recens pœna. Cuius est: sibi assumat (ut aiunt). forte & tuum est: dixerit quispiam. Audi: non imus inficias: fatemur. n. ingenue. Sumus homines. Atq; utinã homines & re & nomine. non nomine solum hoĩes: & re ex numero pecudum. Sunt. n. ait Cicero: nonnulli homines non re sed nomine. Sed de his hactenus. Dabit Deus his quoq; finẽ: & (ut spero) propediem. Accipite iterea studiosi

litterarum bonarum Constantini Lascareos rudimenta grã
matices: longe correctiora iis: quæ ĩpressa uisuntur. nam ea
Constantinus ipse in locis circiter centum & quinquaginta
emẽdauit: quod facile cognoscet: si quis cum hisce illa confe
ret. Nam deleta quædam uidebit: multa correcta: plurima
addita. Ita uero emendatum manu ipsius Constãtini librũ
nobis dedere cõmodo Petrus Bembus: & Angelus Gabriel
Patritii Veneti adeo nobiles: præstantiq; ingenio Iuuenes.
qui nuper in Insula Sicilia græcas Litteras ab eo ipso lasca
ri didicerunt: & nunc Patauii incũbunt una liberalibus disci
plinis. Interpretationem uero latinã eregione addidimus
arbitratu nr̃o: rati cõmodius: utiliusq; futurũ græce discere
incipientibus. parcant uelim qui hæc sine interpretatione la
tina desiderant: nã rudibus: & ignaris penitus litterarũ¸ græ
carũ Lascaris institutiones imprimendas curauimus. mox
eruditis & doctis optimi q̃ q; græcorũ libri fauente CHRI-
STO IESV imprimentur. Valete.

ἘΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ὈΚΤΩ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ἌΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ ἈΝΑΓΚΑΙΩΝ ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων· βιβλίον πρῶτον.

Ράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ γράμματα εἴκοσι τέσσαρα. α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω. Τούτων φωνήεντα μὲν ἑπτά α ε η ι ο μικρὸν υ ψιλὸν καὶ ω μέγα. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ μὲν δύο η καὶ ω μέγα. Βραχέα δὲ δύο ε ψιλὸν καὶ ο μικρόν. Δίχρονα δὲ τρία α ι υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν ἓξ γίνονται, αι αυ οι ευ ει ου. Καταχρηστικῶς δὲ τέσσαρες ᾳ ῃ ῳ · υι

COMPENDIVM OCTO ORATIONIS PARTIVM ET ALIORꝶ QVORVNDAM NEcessarioꝶ EDITVM A CONSTANTINO LASCARI BYZANTIO.

De diuisione litterarum.

Liber primus.

Ittera est pars minima uocis indiuidua. Sunt autem litteræ uigintiq̄tuor. alpha. uita. gamma. delta. epsilō. zita. ita. thita. iota. cappa. labda mi. gni. xi. omicron. pi. ro. sigma. taf. ypsilon. phi. chi. psi. omega. Harum uocales quidem septem. alpha. e psilon. ita. iota. omicron. ypsilon et omega. Consonantes autem decemseptem uita. gamma. delta. zita. thita. cappa. labda. mi. gni. xi. pi. ro. sigma. taf. phi. chi. psi. Sed uocalium longæ quidem duæ. ita et omega. Breues autem duæ epsilon et omicron. Ancipites uero tres: alpha. iota. ypsilō. Ex quib9 diphthōgi ꝓprie qdē sex fiūt. alpha iota alpha ypsilō. o iota. e ypsilō. e iota. o ypsilō abusiue āt q̄tuor alpha cū iota subscripto ita cū iota sub. omega cū iota sub. (ypsilon iota.

Τῶν δὲ συμφώνων ἡμίφωνα μὲν ὀκτώ ζ ξ
ψ λ μ ν ρ σ ὧν διπλᾶ μὲν τρία
ζ ξ ψ. ἀμετάβολα δὲ τέσσαρα. λ μ
ν ρ. Ἄφωνα δὲ ἐννέα β γ δ κ π
τ θ φ χ ὧν ψιλὰ μὲν τρία κ π
τ δασέα δὲ τρία θ φ χ. Μέσα δὲ τρία
β γ δ. Ἐκ τῶν διῃρημένων δὲ τῶν
γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ γίνονται. οἷον πε. ὅ-
θεν αἱ λέξεις οἷον πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος οἷον ὁ πέ-
τρος ἀναγινώσκει. Περὶ συλλαβῆς.

Συλλαβή ἐστι σύλληψις τοὐλάχιστον δύο γραμ-
μάτων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνήεντα συλλα-
βαὶ λέγονται. Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς τρία εἰς
μακρὰν οἷον ἥρως. εἰς βραχεῖαν οἷον λόγος. εἰς
κοινὴν οἷον ἄρης. Περὶ λέξεως.

Λέξις ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον τοῦ συντακτικοῦ
λόγου διαιρετικόν. Περὶ λόγου

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις διάνοιαν αὐτοτελῆ δη-
λοῦσα. Τούτου δὲ μέρη ὀκτώ. ὄνομα. ῥῆμα. μετο-
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. πρόθεσις. ἐπίρρημα. σύν-
δεσμος. Τούτων κλιτὰ μὲν πέντε. ὄνομα. ῥῆμα. μετο
χή. ἄρθρον. ἀντωνυμία. Ἄκλιτα δὲ τρία. πρόθε
σις. ἐπίρρημα. σύνδεσμος. Περὶ ὀνόματος.

Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν

Sed consonantium semiuocales quidem octo zita xi.psi.lamda.mi.gni.ro.sigma. Quarum duplices quidem tres zita.xi.psi. Immutabiles autem quatuor lamda mi. gni.ro. Mutae uero nouem.uita.gamma.delta.cappa.pi. taf.thita.phi.chi. Quarum tenues quidem tres cappa.pi. taf. Aspiratae autem tres thita.phi.chi. Mediae uero tres uita.gamma.delta. Ex diuisis autem his litteris syllabae fiunt ut pe.un de dictiones ut petrus:ex quibus Oratio ut petrus legit:

De syllaba:

Syllaba est comprehensio ad minimum duarum litterarum: Abusiue uero & uocales syllabae dicuntur. Diuiditur autem syllaba in tria in longam ut heros in breuem ut oratio in communem ut mars.

De dictione.

Dictio est pars minima constructae orationis diuisibilis.

De Oratione.

Oratio est dictionum compositio sententiam perfectam declarans.huius autem partes octo.nomen.Verbum:participium.Articulus.pronomen.praepositio.aduerbium.coniunctio.harum declinabiles quidem quinque.nomen.uerbum.participium.articulus.pronomen.Indeclinabiles autem tres praepositio.aduerbium.coniunctio.

De Nomine.

Nomen est pars orationis declinabilis substantiam propriam uel com̄em

σημαῖνον. Παρέπονται δὲ αὐτῷ πέντε· γένος εἶδος σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις.

Περὶ γενῶν.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε. ἀρσενικὸν οἷον ὁ ἀγαθὸς. θηλυκὸν οἷον ἡ ἀγαθή. οὐδέτερον οἷον τὸ ἀγαθόν. κοινὸν οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον οἷον ὁ ἀετὸς ἡ χελιδών. Ὅπερ μιᾷ Φονῇ καὶ ἑνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῷ ἢ θηλυκῷ δηλοῖ τὰ δύο γένη

Γερὶ εἰδῶν.

Εἴδη δὲ δύο πρωτότυπον οἷον μέγας. παράγωγον οἷον μεγαλόψυχος.

Περὶ σχημάτων

Σχήματα δὲ τρία. ἁπλοῦν οἷον ἵππος. σύνθετον οἷον Φίλιππος. παρασύνθετον οἷον Φιλιππίδης

Περὶ ἀριθμῶν

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικὸς οἷον ὁ ἀγαθὸς. δυϊκὸς οἷον τὼ ἀγαθώ. πληθυντικὸς οἷον οἱ ἀγαθοί.

Γερὶ πτώσεων.

Γτώσεις δὲ πέντε. ὀνομαστική. γενική. δοτική. αἰτιατική. καὶ κλητική. ὧν ὀρθαὶ καὶ εὐθεῖαι δύο καλοῦνται. ὀνομαστικὴ καὶ κλητική. ὀρθῶς γὰρ ἱστάμεναι ὀρθὴν τὴν οὐσίαν σημαίνουσιν. αἱ ἄλλαι δὲ πλάγιαι

Περὶ προσῳδιῶν.

Γροσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα. ὀξεῖα ´ βαρεῖα ` περισπωμένη ~ μακρὰ - βραχεῖα ˘ δασεῖα ‛ ψιλή ’ ἀ-

ſignificans. Accidunt autem ipſi quinq; .genus.ſpecies figura.numerus .caſus. ¶ De generibus.

¶ Genera quidem ſunt quinq;.maſculinum ut hic bonus.fœmininum ut hæc bona neutrum ut hoc bonum.commune ut hic & hæc homo.promiſcuũ ut hæc aquila hæc hirundo. Quod una uoce & uno articulo maſculino uel fœminino declarat duo genera.

¶ De ſpeciebus.

¶ Species autem duæ.primitiua ut magnus . deriuatiua ut magnanimus. ¶ De figuris.

¶ Figuræ autem tres .ſimplex ut equus . compoſita ut philippus.decompoſita ut philippides.

¶ De numeris.

Numeri autem tres.ſingularis ut bonus.dualis ut boni bonos pluralis ut boni.

¶ De caſibus.

¶ Caſus autem quinq;. nominatiuus.gtũs.dtũs. accuſatiuus & uctũs. Quorũ recti & æqui duo uocant᷑ ntũs & uctũs.recte.n.ſtantes rectam ſubſtantiam ſignificant. alii autem obliqui. ¶ De Accentibus.

¶ Accentus eſt tonus uocis litteratæ.Sunt autem accentus decem .acutus / grauis \ circunflexus ~ longus– breuis ᵕ aſpiratus • tenuis᾿A–

πόστροφος, ὑφὲν, καὶ ὑποδιαστολή.

Περὶ ἄρθρου

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον. τούτου δὲ τὰ μὲν προτακτικὰ οἷον ὁ. ἡ. τό. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ οἷον ὅς. ἥ. ὅ. Παρέπονται δὲ αὐτῷ γ΄ γένος, ἀριθμός, πτῶσις.

Ἄρθρα προτακτικὰ ἀρσενικά.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ. ἡ γενικὴ τοῦ. ἡ δοτικὴ τῷ. ἡ αἰτιατικὴ τόν. Ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Ἡ ὀνομαστικὴ οἱ. ἡ γενικὴ τῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς. ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Ἄρθρα θηλυκά.

Ἡ. τῆς. τῇ. τήν. τά. ταῖν. αἱ. τῶν. ταῖς. τάς.

Ἄρθρα οὐδέτερα.

Τό. τοῦ. τῷ. τό. τώ. τοῖν. τά. τῶν. τοῖς. τά.

Ἄρθρα ὑποτακτικὰ ἀρσενικά.

Ὅς. οὗ. ᾧ. ὅν. ὥ. οἷν. οἵ. ὧν. οἷς. οὕς.

Θηλυκά.

Ἥ. ἧς. ᾗ. ἥν. ἅ. αἷν. αἵ. ὧν. αἷς. ἅς.

Οὐδέτερα.

Ὅ. οὗ. ᾧ. ὅ. ὥ. οἷν. ἅ. ὧν. οἷς. ἅ.

Κλητικὴ δὲ οὐδεμία ἄρθρον ἔχει. τὸ γὰρ ὦ ἐπίρρημά ἐστι κλητικόν.

ἀρσενικά
ὁ τοῦτον
οἱ τούτους

postrophus. ͻ hyphen ‿ & distinctio ,

De Articulo.

Articulus est pars orationis declinabilis præposita declinationi nominum Et postposita.
huius autem aliqui præpositiui. ut hic hæc hoc. aliqui suppositiui ut qui. quæ. quod. Accidunt autem ei tria genus, numerus, casus.

Articuli præpositiui masculini.

Nominatiuus hic. genitiuus huius. datiuus huic. accusatiuus hũc. Nominatiuus & accusatiuus hi hos. genitiuus & datiuus horum his. Nominatiuus hi. genitiuus horum, datiuus his. accusatiuus hos.

Articuli fœminini.

Hæc. huius. huic. hãc. hæ has. harꝝ his. hæ. harꝝ. his. has.

Articuli neutri.

Hoc. huiꝰ. huic hoc. hæc hæc horꝝ. his. hæc horũ his hæc.

Articuli suppositiui masculini.

Qui. cuiꝰ. cui. quẽ. q quos. quorũ qbꝰ. q. quorꝝ. qbꝰ. quos

Fœminini

Quæ. cuiꝰ. cui. quã. quæ q̃s. q̃rꝝ qbꝰ. quæ quarꝝ. qbꝰ q̃s.

Neutri.

Quod. cuiꝰ. cui. quod. q̃ quæ. quorꝝ qbꝰ. q̃. quorꝝ. qbꝰ q̃:

Vocatiuus autem nullus articulum habet. o. n. aduerbium est uocandi.

πεὶ διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται ἰσοσυλλάβως, οἷον αἰνείας αἰνείου. τὰ δὲ περιττοσυλλάβως, οἷον αἴας. αἴαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα κλίνονται τετραχῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα, μοναχῶς. διὸ καὶ πέντε κλίσεις εἰσίν. ὧν ἡ μὲν πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ, δευτέρα. ἡ δὲ, τρίτη. ἡ δὲ, τετάρτη. ἡ δὲ, πέμπτη περιττοσυλλάβως.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς ας ληγόντων καὶ εἰς ης ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς α ἢ εἰς η κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ ὀνομαστικὴ ὁ αἰνείας ἡ γενικὴ. τοῦ αἰνείου. ἡ δοτικὴ. τῷ αἰνείᾳ. ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία κοινῶς καὶ ὦ αἰνείας ἀττικῶς. ἡ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία. Ἡ ὀνομαστικὴ οἱ αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις. ἡ αἰτιατικὴ τοὺς αἰνείας. ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

Ὁ χρύσης. τοῦ χρύσου. τῷ χρύσῃ. τὸν χρύσην. ὦ χρύση κοινῶς καὶ ὦ χρύσης ἀττικῶς. τὼ χρύσα. τοῖν χρύσαιν. ὦ χρύσα. οἱ χρῦσαι. τῶν χρυσῶν. τοῖς χρύσαις. τοὺς χρύσας. ὦ χρῦσαι.

De diuisione nominum.

Nominum aliqua quidem flectuntur æquisyllabice ut æneas æneæ. aliqua uero inæqualiter ut aiax aiacis. Et quidem æqui syllabica declinantur quadrifariam. Sed æqualia unice. Quapropter & quinq; declinationes sũt. Quarũ alia quidẽ prima uocatur alia secunda: alia autem tertia: alia autem quarta. Sed quinta inæqualis.

Prima declinatio.

Prima declinatio est æquisyllabicorum masculinorum nominum in as desinentiũ & in is masculinorũ & cõmuniũ. quorũ genitiuus in. u. datiuus in alpha uel in ita secundũ uocalem nominatiui. accusatiuus in. n. cum uocali nominatiui.

Nominatiuus. hic æneas. genitiuus huius æneæ. datiuus huic æneæ: accusatiuus hunc ænean. uocatiuus o ænea Communiter & o æneas Attice. Nominatiuus & actũs hi duo æneæ hos duos æneas. gtũs & dtũs horũ duorũ ænearũ his duob9 æneis. utũs o duo æneæ. ntũs hi æneæ. genitiuus horum ænearum. datiuus his æneis. accusatiuus hos æneas. uocatiuus o æneæ.

Hic Chryses. huius chrysæ. huic chrisæ hunc chrisen o chryse Cõmuniter & o. ses. Attice. hi chrysæ hos chrysas horũ chrysarũ his chrysis o chrysæ. hi chrysæ horũ chrysarum. his chrysis. hos chrysas o chrysæ.

Ὁ καὶ ἡ λῃστής, τοῦ καὶ τῆς λῃστοῦ, τῷ καὶ τῇ λῃστῇ, τὸν καὶ τὴν λῃστὴν, ὦ λῃστά. Τὼ καὶ τὰ λῃστά, τοῖν καὶ ταῖν λῃσταῖν, ὦ λῃστά. Οἱ καὶ αἱ λῃσταί, τῶν λῃστῶν, τοῖς καὶ ταῖς λῃσταῖς, τοὺς καὶ τὰς λῃστάς, ὦ λῃσταί.

Δευτέρα κλίσις.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς .α. καὶ εἰς .η. ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς .ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς .ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ἡ μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μούσα. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

Ἡ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμήν, ὦ τιμή. Τὰ τιμά, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμάς, ὦ τιμαί.

Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς .α. μακρὸν, καὶ εἰς .α. καθαρὸν, καὶ εἰς .ρα. καὶ εἰς .δα. καὶ εἰς .θα. λήγοντα ὀνόματα θηλυκὰ, φυλάττουσι τὸ .α. ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς, οἷον ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ. μαῖα μαίας μαίᾳ. ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ. λήδα λήδας λήδᾳ. μάρθα μάρθας μάρθᾳ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τρέπουσι τὸ .α. εἰς .η. ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. οἷον μοῦσα μούσης μούσῃ. δίψα δίψης δίψῃ. πεῖνα πείνης πείνῃ.

Hic & hæc latro huiꝰ et huiꝰ. nis. huic et huic. ni. hũc et hãc onẽ. o. tro. hi et hæ hos et haſ. nes. horũ et harũ. nũ. hiſ et his latronibꝰ o. nes. hi et hæ. nes. horũ et harũ. nũ. his et his latronibus hos & has latrones o latrones.

Secunda declinatio.

Secunda declinatio est æquiſyllabicorum fœmininorũ nominum in alpha & in ita deſinentiũ. quorũ gtũs in. is. dtũs in ita. accuſatiuus in. n. cum uocali. nominatiui.

Hæc muſa. huius muſæ. huic muſæ. hanc muſam. o muſa. hæ muſæ. has. ſas. harum. ſarum. his muſis. o. ſæ. hæ. ſæ. harum muſarum. his muſis. has muſas o muſæ.

Hic honor. huius honoris. huic. nori. hunc. rem. o honor. hi hos. res. horũ. rum. his. ribꝰ. o. res. hi honores. horũ. rũ. his honoribus. hos honores. o honores.

Nota q̃ ſola in alpha longum & in alpha purum: & in. ra. & in. da. & in. tha. deſinentia nomina fœminina ſeruant alpha in genitiuo. & datiuo ut Minerua. mineruas mineruæ. Maia maias maiæ. Dies diei diei. Leda ledas. ledæ: Martha marthas marthæ: alia autem omnia mutant alpha in ita in genitiuo & datiuo: ut muſa muſæ muſæ: ſitis ſitis ſiti: fames famis fami.

Τρίτη κλίσις

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων ἀττικῶν λιγόντων εἰς ως, καὶ οὐδετέρων εἰς ων. Ὧν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ εἰς ω ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ μενέλεως τοῦ μενέλεω τῷ μενέλεῳ τὸν μενέλεων ὦ μενέλεως. Τὼ μενέλεω τοῖν μενέλεῳν ὦ μενέλεω. Οἱ μενέλεῳ τῶν μενέλεων τοῖς μενέλεως τοὺς μενέλεως ὦ μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως τῆς ἅλω τῇ ἅλῳ τὴν ἅλων ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω ταῖν ἅλῳν ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ τῶν ἅλων ταῖς ἅλως τὰς ἅλως ὦ ἅλῳ.

Ὁ καὶ ἡ εὔγεως τοῦ καὶ τῆς εὔγεω.

Τὸ εὔγεων τοῦ εὔγεω τῷ εὔγεῳ τὸ εὔγεων ὦ εὔγε. Τὼ εὔγεω τοῖν εὔγεων ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω τῶν εὔγεων τοῖς εὔγεως τὰ εὔγεω ὦ εὔγεω.

Τετάρτη κλίσις

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομάτων λιγόντων εἰς ος, καὶ οὐδετέρων εἰς ον. Ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου ἡ δοτικὴ εἰς ῳ ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

Ὁ λόγος τοῦ λόγου τῷ λόγῳ τὸν λόγον ὦ λόγε κοι-

Tertia declinatio.

Tertia declinatio est æquisyllaborum masculinorum et fœmininorum cõmuniũ & promiscuorum nominũ atticorũ desinentium in os & neutrorum in on. Quorum genitiuus & datiuus in o. accusatiuus in n cum uocali nominatiui.

Hic menelaus huius menelai huic menelao hunc menelaũ o nelae. hi menelai hos nelaos. horũ laorũ. his lais. o menelai. hi menelai horum menelaorum. his menelais hos menelaos o menelai.

hæc area huius areæ huic areæ hanc aream o area hæ areæ has areas harũ arearum his areis o areæ harũ areaũ his areis has areas o areæ.

Hic & hæc ferax huius & huius feracis.

Hoc ferax. hꝰracis. huic feraci hoc ferax o ferax hæc & hæc feracia. horũ ciũ. his racibꝰ. o racia. hæc racia. horũ ciũ. his feracibus hæc feracia o feracia.

Quarta declinatio.

Quarta declinatio est æquisyllaborum masculinorũ & fœmininorum & cõmunium & ꝓmiscuorũ nominum desinentium in os. & neutrorum in on. quorum genitiuus in u. datiuus in. o. accusatiuus in. n. cum uocali nominatiui.

Hic sermo hꝰmonis. huic sermõi. hũc ſmonẽ. o ſmo cõmu

ν῀ϰ ϗ λόγω ἀττικῶς. τὼ λόγω. τοῖν λόγοιν. ὦ λόγω. Οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τοὺς λόγους. ὦ λόγοι.
Ἡ ὁδός. τῆς ὁδοῦ. τῇ ὁδῷ. τὴν ὁδόν. ὦ ὁδὲ κοινῶς ϗ ὁδὸς ἀττικῶς. τὰ ὁδώ. ταῖν ὁδοῖν. ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοί. τῶν ὁδῶν. ταῖς ὁδοῖς. τὰς ὁδούς. ὦ ὁδοί.
Ὁ ϗ ἡ ἄνθρωπος. τοῦ ϗ τῆς ἀνθρώπου. τῷ ϗ τῇ ἀνθρώπῳ. τὸν ϗ τὴν ἄνθρωπον. ὦ ἄνθρωπε ϗ ὦ ἄνθρωπος
Ὁ ἀετὸς τοῦ ἀετοῦ τῷ ἀετῷ τὸν ἀετόν.
Τὸ ξύλον. τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ. τὸ ξύλον. ὦ ξύλον τὼ ξύλω. τοῖν ξύλοιν. ὦ ξύλω. τὰ ξύλα. τῶν ξύλων τοῖς ξύλοις. τὰ ξύλα. ὦ ξύλα.
Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὅμοιαι ἐν παντὶ ἀριθμῷ. ὀνομαστικὴ. αἰτιατικὴ. καὶ κλητική. Πέμπτη κλίσις
Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων ἀρσενικῶν ϗ θηλυκῶν ϗ οὐδετέρων κοινῶν ϗ ἐπικοίνων διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος. ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α.
Ὁ αἴας. τοῦ αἴαντος τῷ αἴαντι. τὸν αἴαντα. ὦ αἶαν καὶ ν῀ϰ ϗ αἴας ἀττικῶς. τὼ αἴαντε. τοῖν αἰάντοιν ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες. τῶν αἰάντων. τοῖς αἴασι. τοὺς αἴαντας. ὦ αἴαντες.
Ἡ τρυγών. τῆς τρυγόνος. τῇ τρυγόνι. τὴν τρυγόνα. ὦ τρυγών. τὰ τρυγόνε. ταῖν τρυγόνοιν. ὦ τρυγόνε

niter. & ſmo attice. hi hos. nes. hoꝝ. nũ. is. onib⁹. o. ones. hi ſmones. hoꝝ. onum. his onibus. hos ones. o ſermones.
Hæc Via. huius uiæ. huic uiæ. hãc uiã. o uia. cõmuniter. & uia attice. hæ uiæ. has uias. haꝝ uiaꝝ. his uiis. o uiæ. hæ uiæ harum uiarum. his uiis. has uias. o uiæ.
Hic & hæc homo. huius & huius hoĩs. huic & huic homini. hunc & hãc hominem. o. homo & o. homo.
Hæc aquila. huius aquilæ. huic aquilæ. hanc aquilam.
Hoc lignum. huius ligni. huic ligno. hoc lignum. o lignũ. hæc hæc. gna. hoꝝ. gnoꝝ. his. gnis. o. gna. hæc. gna hoꝝ his lignis. hæc ligna. o ligna. (lignorum
Nota autem q̃ in neutris nominibus tres casus ſimiles ſunt in omni numero. nominatiuus accuſatiuus & uocatiuus.
Quinta declinatio.
Quinta declinatio eſt omnium inæqualium nominũ maſculinorũ. & fœmininorũ & neutrorũ cõmunium promiſcuorũ diuerſas terminationes habentiũ. quorũ genitiuus in. os. datiuus in iota. accuſatiuus in alpha.
Hic Aiax. huius aiacis. huic aiaci. hunc aiacem o aiax communiter & aiax attice. hi hos aiaces. horũ. cũ. his. cib⁹. o aiaces. hi aiaces. horũ aiacũ. his aiacib⁹. hos. ces. o aiaces.
Hæc Turtur. huius turturis. huic turturi. hanc turturem. o turtur. hæ has turtures. harũ turturũ. his turturib⁹. o. res.

αἱ ξυγόνες τῶν ξυγόνων ταῖς ξυγόσι. τὰς ξυγόνας
ὦ ξυγόνες

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. ὦ βῆμα
τὼ βήματε. τοῖν βημάτοιν. ὦ βήματε. τὰ βήμα-
τα. τῶν βημάτων. τοῖς βήμασι. τὰ βήματα. ὦ βή-
ματα.

Ὁ καὶ ἡ φιλόπολις φιλοπόλιδος. ὁ κόραξ
τοῦ κόρακος.

Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων τῆς πέμ-
πτης κλίσεως

Ὁ θόας. τοῦ θόαντος. τῷ θόαντι. τὸν θόαντα. ὦ
θόαν καὶ ὦ θόας.

Ὁ λάχης. τοῦ λάχητος. τῷ λάχητι. τὸν λάχη-
τα. ὦ λάχης.

Ὁ πάρις. τοῦ πάριδος. τῷ πάριδι. τὸν πάρι-
δα καὶ πάριν. ὦ πάρι καὶ ὦ πάρις.

Ὁ χαρίεις. τοῦ χαρίεντος. τῷ χαρίεντι. τὸν χαρί-
εντα. ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεις καὶ ὦ χαρίεν.

Ὁ ὠκὺς. τοῦ ὠκέος. τῷ ὠκέϊ. καὶ ὠκεῖ. τὸν ὠκέα καὶ
ὠκὺν. ὦ ὠκὺ καὶ ὠκύς.

Ὁ βόξυς. τοῦ βόξυος. τῷ βόξυϊ. τὸν βόξυα.

Ὁ βοῦς. τοῦ βοός. τῷ βοΐ. τὸν βόα καὶ βοῦν. ὦ βοῦ.

Ὁ ἱδρώς. τοῦ ἱδρῶτος. τῷ ἱδρῶτι. τὸν ἱδρῶτα.

Ὁ ἥρως. τοῦ ἥρωος. τῷ ἥρωι. τὸν ἥρωα. ὦ ἥρως.

hæ turtures:harum turturum:his turturibus has turtures. o turtures.

Hic gradus:huius gradus:huic gradui.hũc gradũ o dus: hi hos gradus.horũ graduũ:his gradibus.o.gradus hi gradus horũ graduũ:his gradibus:hos gradus:o gradus.

Hic & hæc philopolis:huius & h9 philopolidis.hic coruus huius corui.

Terminationes diuersorũ nominũ quintæ declinationis.

Hic thoas:huius thoanti :huic thoanti: hunc thoantem: o thoan & o thoas.

Hic laches.huius lachetis.huic lacheti hunc lachetẽ o laches.

Hic paris:huius paridis:huic paridi:hunc paridem & parin:o pari & o paris.

hic gratiosus:huius gratiosi:huic gratioso:hũc gratiosum:o gratiose & o gratiose & o gratiose.

hic uelox huius uelocis huic ueloci & loci.hunc uelocem & uelocem:o uelox & uelox.

hic racemus.h9 racemi:huic racemo hunc racemum.

hic bos:huius bouis:huic boui:hũc bouem & bouẽ o bos.

hic sudor:huius sudoris:huic sudori.hunc sudorem.

hic heros:huius herois:huic heroi hũc herem:o heros.

Ὁ ἅλς. τοῦ ἁλός. τῷ ἁλί. τὸν ἅλα. ὦ ἅλς.
Ὁ τίρυνς. τοῦ τίρυνθος. τῷ τίρυνθι. τὸν τίρυνθα.
Ὁ παιάν. τοῦ παιᾶνος. τῷ παιᾶνι. τὸν παιᾶνα.
Ὁ ποιμήν. τοῦ ποιμένος. τῷ ποιμένι. τὸν ποιμένα.
Ὁ ἕλλην. τοῦ ἕλληνος. τῷ ἕλληνι. τὸν ἕλληνα.
Ὁ δελφίν. τοῦ δελφῖνος. τῷ δελφῖνι. τὸν δελφῖνα.
Ὁ φόρκυν. τοῦ φόρκυνος. τῷ φόρκυνι. τὸν φόρκυνα.
Ὁ θέων. τοῦ θέωνος. τῷ θέωνι. τὸν θέωνα. ὦ θέων
Ὁ ξενοφῶν. τοῦ ξενοφῶντος. τῷ ξενοφῶντι.
Ὁ θώραξ. τοῦ θώρακος. τῷ θώρακι. τὸν θώρακα.
Ὁ ἅρπαξ. τοῦ ἅρπαγος. Ὁ μύρμηξ. τοῦ μύρμηκος.
Ὁ βουπλήξ. τοῦ βουπλῆγος. τῷ βουπλῆγι.
Ὁ πέρδιξ. τοῦ πέρδικος. Ὁ δοίδυξ. τοῦ δοίδυκος.
Ὁ πτώξ. τοῦ πτωκός. τῷ πτωκί. τὸν πτῶκα.
Ὁ λουτήρ. τοῦ λουτῆρος. τῷ λουτῆρι. τὸν λουτῆρα.
Ὁ αἰθήρ. τοῦ αἰθέρος. Ὁ ἴβηρ. τοῦ ἴβηρος.
Ὁ νέστωρ. τοῦ νέστορος. τῷ νέστορι. τὸν νέστορα.
Ὁ ἄραψ. τοῦ ἄραβος. Ὁ λίψ. τοῦ λιβός.
Ὁ μέροψ. τοῦ μέροπος. τῷ μέροπι.
Ὁ κύκλωψ. τοῦ κύκλωπος. τῷ κύκλωπι. τὸν κύκλωπα. ὦ κύκλωψ. Θηλυκά.
Ἡ ἀκράγας. τῆς ἀκράγαντος. τῇ ἀκράγαντι. τὴν ἀκράγαντα.
Ἡ ξοίζην. τῆς ξοίζηνος. τῇ ξοίζηνι.

Hic Sal huius ſalis huic ſali [illegible] hoc ſal.
Hic Tiryns huius tirynthis huic tirynthi hunc tirynthem.
hic pæan huius pæanis huic pæani hunc pæanem.
Hic paſtor huius paſtoris huic paſtori hunc paſtorem.
Hic græcus huius græci huic græco hunc græcum.
hic delphin huius delphinis huic delphini hūc delphinem
hic phorcyn huius phorcynis huic phorcyni hunc.nem.
hic theon huius theonis huic theoni hunc theonem.o theō.
hic xenophon huius xenophontis huic xenophonti.
hic thorax huius thoracis huic thoraci hunc thoracem.
hic rapax huius rapacis. hæc formica huius formicæ.
hic ſtimulus huius ſtimuli huic ſtimulo.
hic perdix huius perdicis. hoc cocleare huius coclearis.
hic lepus huius leporis huic lepori hunc leporem.
hæc peluis huius peluis huic pelui hanc peluim.
hic æther huius ætheris. hic iber huius iberis.
hic neſtor huius neſtoris huic neſtori hunc neſtorem.
hic arabs huius arabis. hic aphricus huius aphrici.
hic merops huius meropis huic meropi.
hic cyclops huius cyclopis huic cyclopi hunc cy-
clopem o ciclops. Fœminina.
hæc agragas huius agragantis huic agraganti hanc
agragantem.
hæc troezen huius troezenis huic troezeni.

Ἡ σαλαμὶν. τῆς σαλαμῖνος. τῇ σαλαμῖνι.
Ἡ γόρτυν. τῆς γόρτυνος. τῇ γόρτυνι. τὴν γόρτυνα.
Ἡ ξηρὼν. τῆς ξηρῶνος. τῇ ξηρῶνι.
Ἡ ἀηδὼν. τῆς ἀηδόνος. τῇ ἀηδόνι. τὴν ἀηδόνα.
Ἡ αὖλαξ. τῆς αὔλακος. τῇ αὔλακι. τὴν αὔλακα
Ἡ χάληξ. τῆς χάληκος. τῇ χάληκι.
Ἡ ἀλώπηξ. τῆς ἀλώπεκος. τῇ ἀλώπεκι.
Ἡ κύλιξ. τῆς κύλικος. τῇ κύλικι.
Ἡ μάςιξ. τῆς μάςιγος. τῇ μάςιγι.
Ἡ φλὸξ. τῆς φλογὸς. τῇ φλογὶ
Ἡ ἄρτυξ. τῆς ἄρτυγος. τῇ ἄρτυγι.
Ἡ δάμαρ. τῆς δάμαρτος. τῇ δάμαρτι
Ἡ χεὶρ. τῆς χειρὸς. τῇ χειρὶ. τὴν χεῖρα.
Ἡ μήτηρ. τῆς μητέρος καὶ μητρὸς τῇ μητέρι καὶ μη
τρί. τὴν μητέρα. ὦ μῆτερ.
Ἡ λαμπὰς. τῆς λαμπάδος. τῇ λαμπάδι.
Ἡ δαῒς. τῆς δαΐτὸς. ὁ καὶ ἡ παῖς παιδὸς.
Ἡ φιλότης. τῆς φιλότητος. τῇ φιλότητι.
Ἡ μῆνις. τῆς μήνιδος τῇ μήνιδι τὴν μήνιδα καὶ μῆνιν.
Ἡ κόνις. τῆς κόνιος. τῇ κόνιϊ.
Ἡ κλεὶς. τῆς κλειδὸς. τῇ κλειδὶ τὴν κλεῖδα καὶ κλεῖν
Ἡ χλαμὺς. τῆς χλαμύδος. τῇ χλαμύδι.
Ἡ ἐριννὺς. τῆς ἐριννύος. τῇ ἐριννύϊ.
Ἡ γένυς. τῆς γένυος. τῇ γένυϊ.

Hæc salamin huius salaminis huic salamini
Hæc gortyn huius gortynis huic gortyni hanc gortynem
Hæc columba huius columbæ huic columbæ.
Hæc philomena hui9 philomenæ huic.menæ. hãc.menã:
Hic sulcus huius sulci huic sulco hunc sulcum.
Hæc calx huius calcis huic calci hanc calcem.
Hæc uulpes huius uulpis huic uulpi.
Hoc poculum huius poculi huic poculo.
Hoc flagellum huius flagelli huic flagello.
Hæc flãma huius flãmæ.huic flammæ.
Hic currus huius currus huic currui.
Hæc uxor huius uxoris huic uxori.
hæc manus huius manus huic manui hanc manum.
hæc mater huius matris & matris huic matri & ma
tri. hanc matrem o mater.
hæc lampas huius liampadis huic lampadi.
hoc cõuiuiũ h9.uiuii.hic puer.hæc puella.h9.eri.h9.ellæ
hic amor huius amoris huic amori.
hæc Ira huius iræ huic iræ hanc iram & iram.
hic puluis huius pulueris huic pulueri.
hæc clauis huius clauis huic claui hanc clauem & clauim.
hæc chlamys huius chlamydis huic chlamydi.
hæc erinnys huius erinnyis huic erinnyi.
hæc gena huius genæ huic genæ

Ἡ δάμαρς. τῆς δάμαρτος. Ἡ ἅλς. τῆς ἁλός. Ἡ τίρυνς τῆς τίρυνθος. Ἡ ὤψ. τῆς ὀπός. Ἡ φλέψ τῆς φλεβός.

Οὐδέτερα.

Τὸ βῆμα. τοῦ βήματος. τῷ βήματι. τὸ βῆμα. Τὸ μέλι τοῦ μέλιτος. τῷ μέλιτι. Τὸ πῶυ. τοῦ πώεος. τῷ πώεϊ. Τὸ δόρυ. τοῦ δόρυος καὶ δουρός. Τὸ πᾶν. τοῦ παντός. Τὸ μέλαν. τοῦ μέλανος.

Τὸ χαρίεν. τοῦ χαρίεντος. Τὸ τιθέν. τοῦ τιθέντος. Τὸ τυπτοῦν. τοῦ τυπτοῦντος. Τὸ ζευγνῦν. τοῦ ζευγνῦντος. Τὸ μεῖζον. τοῦ μείζονος. Τὸ εὔδαιμον. τοῦ εὐδαίμονος. Τὸ δέλεαρ. τοῦ δελέατος. Τὸ ἧπαρ. τοῦ ἥπατος. Τὸ νέκταρ. τοῦ νέκταρος. Τὸ κῆρ. τοῦ κῆρος. Τὸ πῦρ. τοῦ πυρός. Τὸ ἕλωρ. τοῦ ἕλωρος. Τὸ ὕδωρ. τοῦ ὕδατος. Τὸ ἦτορ. τοῦ ἤτορος. Τὸ ἅλας. τοῦ ἅλατος. Τὸ σταῖς. τοῦ σταιτός. Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος. Τὸ τετυφός. τοῦ τετυφότος. Τὸ φῶς. τοῦ φωτός.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἁπλῶν κλίσεων. νῦν δὲ περὶ τῶν συνῃρημένων λέγωμεν.

Περὶ τῶν συνῃρημένων κλίσεων.

Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πέντε κλίσεις συνῃρημέναι. καλούμεναι ἀπὸ τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ συναίρεσιν καὶ κρᾶσιν γινόμεναι.

haec uxor huius uxoris. hoc mare huius maris.
haec tiryns huius tirynthis. haec uox huius uocis. haec uena huius uenae. Neutra.
hic gradus huius gradus huic gradui hunc gradum, hoc mel huius mellis huic melli, hic grex huius gregis. huic gregi. haec hasta hui9. stae. &. stae. huic. stae. et. stae
hoc omne huius omnis, hoc atramentum huius atramenti.
hoc gratiosum huius gratiosi. hoc positum huius positi, hoc uerberaturum huius uerberaturi, hoc iungens huius iungentis, hoc maius huius maioris.
hic foelix huius foelicis, haec esca huius escae, hoc hepar huius hepatis, hoc nectar huius nectaris, hoc cor huius cordis, hic ignis huius ignis, hic tractus huius tractus, haec aqua huius aquae, hic animus huius animi, hic sal huius salis, haec massa huius massae, hic murus huius muri, hoc uerberans huius uerberantis, hoc lumen huius luminis.
Et haec quidem de simplicibus declinationibus. nunc autem de contractis dicamus.

De Contractis declinationibus.

Sunt & aliae quinq3 declinationes contractae appellatae a quinta declinatione per synaeresin & crasin factae.

Συναίρεσις δὲ ἐστὶ δύο φωνηέντων φυλαττομένων
συναλοιφὴ οἷον δημοσθένεϊ ει. Κρᾶσις ἐστὶ δύο
φωνηέντων ἀλλοιουμένων συναλοιφὴ οἷον δημο
σθένεα η. ἢ τοῦ ἑνὸς οἷον δημοσθένεος ους.

Πρώτη κλίσις.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν καὶ
θηλυκῶν καὶ κοινῶν ὀνομάτων ληγόντων εἰς ης. καὶ οὐ
δετέρων εἰς ες καὶ εἰς ος ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος οὖ
σα ἰωνικῶς εἰς ους κοινῶς κιρνᾶται.

Ὁ δημοσθένης. τοῦ δημοσθένεος ους. τῷ δημοσθέ
νεϊ ει. τὸν δημοσθένεα η. ὦ δημόσθενες καὶ ὦ δημο
σθένης. τὼ δημοσθένεε η. τοῖν δημοσθενέοιν οῖν. ὦ
δημοσθένεε η. οἱ δημοσθένεες εις. τῶν δημοσθενέ
ων ῶν. τοῖς δημοσθένεσι. τοὺς δημοσθένεας εις. ὦ
δημοσθένεες εις.

Ἡ ξινήεις τῆς ξινήεος ους. τῇ ξινήεϊ ει τὴν ξινήεα η

Ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς τοῦ καὶ τῆς ἀληθέος ους. τῷ καὶ τῇ ἀλη
θεῖ ει. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα η. ὦ ἀληθὲς καὶ ὦ ἀληθής.
Τὼ καὶ τὰ ἀληθέε η. τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν οῖν. ὦ ἀ
ληθέε η. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες εις. τῶν ἀληθέων ῶν. τοῖς
καὶ ταῖς ἀληθέσι. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εις. ὦ ἀληθέες εις

Τὸ ἀληθές. τοῦ ἀληθέος ους. τῷ ἀληθεῖ ει. τὸ ἀλη
θές. ὦ ἀληθές. τὼ ἀληθέε η. τοῖν ἀληθέοιν οῖν. ὦ ἀ
ληθέε η. τὰ ἀληθέα η. τῶν ἀληθέων ῶν. τοῖς ἀληθέσι

Synæresis autem est duarum uocalium seruatarum coniunctio: ut Demostheni.ni. Crasis est duarum uocalium mutatarum coniunctio: ut Demosthenem.nem.uel unius. ut demosthenis.nis.

Prima declinatio.

Prima declinatio est contractorum masculinorum & fœmininorum & cõmunium nominũ desinentiũ in is.& neutrorum in.es.& in os. Quorum genitiuus per.os.existens ionice in.us.cõmuniter contrahitur.

Hic Demosthenes.huius demosthenis.nis.huic demostheni.ni.hunc demosthenem.nem.o demosthenes & o demosthenes. hi hos demosthenes.nes.horũ.sthenũ.his.nibus.o demosthenes.nes. Hi demosthenes.nes.horũ demosthenum.num.his demosthenibus.hos demosthenes.nes:o. demosthenes.nes.

Hæc Triremis.huius.remis.is. huic.remi.i.hãc.remẽ.mẽ.

Hic & hæc Verax.huius & huius.racis.cis.huic & huic ueraci.ci.hunc & hanc ueracem.cem.o uerax:&.o.uerax. hi & hæ hos et has.ces.horũ et harũ.ciũ.his et his.bus.o ueraces.ces.hi & hæ ueraces. horum & harum ueracium. his & his ueracibus.hos & has ueraces.ces.o. ueraces.ces.

Hoc Verax.huius ueracis.cis.huic ueraci. ci.hoc uerax.o.uerax.hæc hæc.racia.horum.ciũ. his.racibus.o ueracia.hæc ueracia.horum.racium.his.racibus.

τοῖς ἀληθέσι. τὰ ἀληθέα. ῆ. ὦ ἀληθέα. ῆ.

Τὸ τεῖχος. τοῦ τείχεος. ους. τῷ τείχεϊ. ει. τὸ τεῖχος. ὦ
τεῖχος. τὼ τείχεε. η. τοῖν τειχέοιν. οῖν. ὦ τείχεε. η.
Τὰ τείχεα. η. τῶν τειχέων. ῶν. τοῖς τείχεσι. τὰ τεί-
χεα. η. ὦ τείχεα. η. Δευτέρα κλίσις

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν
καὶ θηλυκῶν καὶ κοινῶν καὶ ἐπικοίνων ὀνομά-
των εἰς ις ληγόντων καὶ οὐδετέρων εἰς ι. ὧν ἡ γενι-
κὴ διὰ φυ ιος. κοινῶς καὶ εος. ἰωνικῶς καὶ εως ἀττι-
κῶς γίνεται.

Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς. καὶ ὄφεος ἰωνικῶς καὶ ὄφε-
ως. ἀττικῶς τῷ ὄφιϊ. ι. καὶ ὄφεϊ. ει. τὸν ὄφιν μόνως. ὦ
ὄφι. κοινῶς καὶ ὦ ὄφις. ἀττικῶς. Τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε.
η. τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὄφεων. ὦ ὄφιε καὶ ὄφεε
η. Οἱ ὄφιες. εις καὶ ὄφεες. εις. τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφε-
ων. τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι. τοὺς ὄφιας. ις καὶ ὄφεας. εις
ὦ ὄφιες. ις. καὶ ὄφεες. εις.

Ἡ πόλις τῆς πόλιος κοινῶς καὶ πόλεος ἰωνι-
κῶς καὶ πόλεως ἀττικῶς. τῇ πόλιϊ. πόλι, καὶ
πόλεϊ. πόλει. τὴν πόλιν μόνως. ὦ πόλι καὶ ὦ πό-
λις. Τὰ πόλιε καὶ πόλεε. πόλη. ταῖν πολίοιν.
καὶ πολέοιν. καὶ πόλεων. ὦ πόλιε καὶ πόλεε.
πόλη. Αἱ πόλιες. ις καὶ πόλεες. εις. τῶν πολίων
καὶ πολέων καὶ πόλεων. ταῖς πόλισι καὶ πόλε-

his ueracibus hæc ueracia. o ueracia.

¶ Hic murus huius. muri. ri. huic muro. ro. hunc murum. o. mure. hi muri. hos muros. horũ muroꝝ his muris. o. muri. hi muri. horum murorum his muris. hos muros. o muri.

¶ Secunda declinatio.

¶ Secunda declinatio eſt contractorum maſculinorum & fœmininorum & cõmunium & ꝓmiſcuorum nominum in is. deſinentium: & neutrorum in. i. quorum genitiuus per ios cõmuniter. & eos ionice & eos attice fit.

¶ Hic Serpẽs. hui⁹ ſerpentis cõiter & ſerpentis ionice & ſerpentis attice huic ſerpẽti. & ſerpẽti. hunc ſerpentem. ſolũ. o ſerpens communiter & o ſerpens attice. hi & hos ſerpentes. hoꝝ ſerpentũ. his ſerpẽtib⁹ &. tib⁹. et. tib⁹. o ſerpẽtes et tes hi ſpentes. pẽtes. & . pẽtes. tes. hoꝝ ſpentũ. &. pẽtũ. & ſpẽtum his ſerpentibus. hos ſerpentes. tes. & ſerpentes tes. o ſerpentes. tes. & o ſerpentes. pentes.

¶ Hæc Ciuitas. huius ciuitatis. cõmuniter &. tatis. ionice &. & tatis. attice huic ciuitati. & ciuitati. hanc ciuitatem ſolum. o ciuitas & o ciuitas. hæ has ciuitates. harum tatum. his tatibus. &. tatibus. &. tatibus. o ciuitates & tates. hæ ciuitates. &. tes. harum ciuitatum & ciuitatum & tatum. his ciuitatibus & ciuitati-

σι. τὰς πόλιας. ις. καὶ πόλεας. εις. ὦ πόλιες. ις καὶ πόλεες εις.

Τὸ σίνηπι. τοῦ σινήπιος κοινῶς καὶ. σινήπεος ἰωνικῶς. καὶ σινήπεως ἀττικῶς. τῷ σινήπιι. ι. καὶ σινήπεϊ. ει. τὸ σίνηπι. ὦ σίνηπι. τὼ σινήπιε. καὶ σινήπεε. η. τοῖν σινηπίοιν καὶ σινηπέοιν καὶ σινηπέων. ὦ σινήπιε. καὶ σινήπεε. η. Τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. η. τῶν σινηπίων καὶ σινηπέων καὶ σινηπέων. τοῖς σινήπισι. καὶ σινήπεσι. τὰ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. η. ὦ σινήπια. ι. καὶ σινήπεα. η.

Σημείωσαι δὲ ὅτι συναιρουμένης τῆς ἑνικῆς γενικῆς ὥσπερ ἐπὶ τῆς πρώτης κλίσεως, συναιρεῖται καὶ ἡ γενικὴ δυϊκὴ, καὶ ἡ πληθυντική. ἐκείνης δὲ μὴ συναιρουμένης ὥσπερ ἐπὶ τῆς δευτέρας κλίσεως. οὐδὲ αὗται συναιροῦνται.

Τρίτη κλίσις.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων ἀρσενικῶν ὀνομάτων εἰς εὺς. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ. εος. κοινῶς. καὶ. ηος. ἰωνικῶς. καὶ εως ἀττικῶς γίνεται.

Ὁ βασιλεὺς. τοῦ βασιλέος κοινῶς. καὶ βασιλῆος. ἰωνικῶς, καὶ βασιλέως ἀττικῶς, τῷ βασιλεῖ. καὶ βασιλῆϊ. τὸν βασιλέα καὶ βασιλῆα. ὦ βασιλεῦ καὶ βασιλεύς. τὼ βσιλέε καὶ βασιλῆε. η. τοῖν

bus has ciuitates. tes. & ciuitates. tes. o ciuitates. tes. & ciuitates. tes.

¶ Hoc Sinapi. huius sinapis. Communiter & sinapis Ionice. & sinapis Attice: huic sinapi. pi. & sinapi. pi. hoc sinapi. o sinapi. hæc hæc sinapia. & . pia. pia. horum sinapium. his sinapibus. & sinapibus. o sinapia & sinapia. pia. hæc sinapia: pia & sinapia. pia. horum sinapium & sinapium & sinapium. his sinapibus & sinapibus. hæc sinapia. pia. & sinapia. sinapia. o sinapia. pia. & sinapia. pia.

¶ Nota autem quod contracto singulari genitiuo: ut in prima declinatione: contrahitur & genitiuus dualis & pluralis: illo autem non contracto sicut in secunda declinatione neque ipsi contrahuntur.

¶ Tertia declinatio.

¶ Tertia declinatio est contractorum masculinorum nominum in. eus quorũ nominatiuus (genitiuus) p. eos. communiter. & ios. Ionice. & . eos attice fit.

¶ Hic Rex. huius regis. cõmuniter. & regis ionice. & regis. attice. huic regi regi & regi. hunc regem & regem. o rex & rex. hi hos reges & reges reges. horum regum.

βασιλέοιν καὶ βασιλήοιν. ὦ βασιλέε καὶ βασιλῆε. ἡ Οἱ βασιλέες εῖς. καὶ βασιλῆες. Τῶν βασιλέων καὶ βασιλήων. Τοῖς βασιλεῦσι. καὶ βασιλῆσι. Τοὺς βασιλέας εῖς. καὶ βασιλῆας. ὦ βασιλέες εῖς καὶ βασιλῆες.

Τετάρτη κλίσις.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς. ω. καὶ εἰς. ως. ληγόντων. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ. οος οὖσα εἰς. ους. κατὰ κρᾶσιν γίνεται.

Ἡ λητώ. τῆς λητόος. οῦς. τῇ λητοΐ. οῖ. τὴν λητόα ὦ. ὦ λητοῖ. Τὰ λητὼ ταῖν λητοῖν. ὦ λητώ. Αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητούς, ὦ λητοί

Ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος οῦς. τῇ αἰδοΐ, οῖ. τὴν αἰδόα ὦ. ὦ αἰδοῖ. Τὰ αἰδὼ ταῖν αἰδοῖν, ὦ αἰδώ. Αἱ αἰδοὶ τῶν αἰδῶν. ταῖς αἰδοῖς. τὰς αἰδούς, ὦ αἰδοί.

Πέμπτη κλίσις.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς. ας. καὶ εἰς. ρας. ληγόντων, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος. κοινῶς. καὶ αος. ἰωνικῶς. καὶ ως ἀττικῶς γίνεται.

Τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, καὶ κρέαος ἰωνικῶς. καὶ κρέως ἀττικῶς. Τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ καὶ κρέᾳ τὸ κρέας, ὦ κρέας. Τὼ κρέατε καὶ κρέαε, καὶ κρέα. τοῖν κρεάτοιν καὶ κρεάοιν καὶ κρεῷν. ὦ κρέατε καὶ κρέαε καὶ κρέα.

& regum. his regibus. o reges & re-
ges. reges. hi reges. reges & reges. horum re-
gum & regum. his regibus. & regibus.
hos reges: reges. & reges. o reges reges.
& reges. ¶ Quarta declinatio.

¶ Quarta declinatio est contractorum fœminino-
rũ nominũ in o mega & in. os. desinentium. quorum geni-
tiuus per. oos. cum sit in. us. per crasin fit.

¶ Hæc latona. huius latonæ. huic latonæ. hanc latonam
o latona. hæ latonæ. has latonas. harꝫ nãꝫ. his. nis. o. næ. hæ
latonæ. harꝫ latonarꝫ. his latonis. has latonas. o latonæ.

¶ Hæc uerecũdia. hꝰ uerecundiæ. huic uerecundiæ. hãc. diã. o
uerecũdia. hæ. diæ. has. dias. harꝫ. diaꝫ. his. diis. c. diæ. hæ
diæ. harꝫ diarꝫ. his diis. has. dias. o. diæ:

¶ Quinta declinatio.

¶ Quinta declnatio est contractorum neutrorum
nominum in. as. & in. ras. desinentium. quorum geni-
tiuus per. at os cõmuniter. & . aos ionice. & . os. at-
tice fit.

¶ Hæc Caro huius carnis cõmuniter & carnis Ionice
& carnis attice. huic carni & carni & carni.
hanc carnem. o caro. hæ has carnes & carnes & carnes:
harum carnium his carnibus o car-
nes & carnes & carnes.

τὰ κρέατα καὶ κρέαα ἢ κρέα, τῶν κρεάτων καὶ
κρεάων καὶ κρεῶν, τοῖς κρέασι· τὰ κρέατα καὶ
κρέαα, ἢ κρέα. ὦ κρέατα καὶ κρέαα καὶ κρέα.

Τὸ κέρας τοῦ κέρατος κοινῶς, ἢ κέραος ἰωνικῶς, ἢ κέ-
ρως ἀττικῶς· τῷ κέρατι ἢ κέραϊ ἢ κέρᾳ. τὸ κέ-
ρας, ὦ κέρας, ἢ τὰ λοιπὰ ὁμοίως τῷ κρέατι.

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς οος ὀνόματα συναιροῦνται
ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσιν.

Ὁ νόος οῦς. τοῦ νόου οῦ, τῷ νόῳ ῷ, τὸν νόον οῦν, ὦ νόε οῦ.
Τὼ νόω ὼ, τοῖν νόοιν οῖν, ὦ νόω ὼ.
Οἱ νόοι οῖ. τῶν νόων ῶν. τοῖς νόοις οῖς. τοὺς νόους οῦς.
ὦ νόοι οῖ. οὕτω καὶ ὁ πλόος οῦς, ἢ ῥόος οῦς. καὶ χόος
οῦς. ἢ ἁπλόος οῦς. καὶ διπλόος οῦς ἢ τριπλόος
οῦς. ὧν καὶ τὰ οὐδέτερα συναιροῦνται.

Τὸ ἁπλόον οῦν. τοῦ ἁπλόου οῦ. τῷ ἁπλόῳ ῷ. τὸ ἁ-
πλόον οῦν. τὰ ἁπλόα ᾶ. τῶν ἁπλόων ῶν, τοῖς ἁ-
πλόοις οῖς. τὰ ἁπλόα ᾶ. ὦ ἁπλόα ᾶ. ἔτι συναι-
ροῦνται καὶ τὰ εἰς υς. ὀξύτονα καὶ βαρύτονα. ὀξύτονα
μὲν ὁ ἡδὺς τοῦ ἡδέος τῷ ἡδέϊ καὶ ἡδεῖ, τὸν ἡδέα καὶ ἡ-
δὺν ὦ ἡδὺ ἢ ὦ ἡδύς. τὼ ἡδέε τοῖν ἡδέοιν ὦ ἡδέε. οἱ ἡ-
δέες ἢ ἡδεῖς τῶν ἡδέων τοῖς ἡδέσι τοὺς ἡδέας καὶ
ἡδεῖς ὦ ἡδέες καὶ ὦ ἡδεῖς. βαρύτονα δὲ ὁ βότρυς τοῦ
βότρυος τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυα. ν. ὦ βότρυ ἢ ὦ βότρυς.
τὼ βότρυε τοῖν βοτρύοιν ὦ βότρυε. οἱ βότρυες· υς·

hæc carnes:& carnes. & carnes. harum carnium.&
carnium:& carnium.his carnibus.has carnes:&car-
nes:& carnes:o carnes:& carnes:&carnes.

¶ Hoc Cornu huius cornu cõmuniter.& cornu ionice & cor-
nu attice .huic cornu:& cornu:& cornu:hoc cor-
nu o cornu:& reliqua similiter huic cornu.

¶ Nota ꝙ in.oos. nomina contrahuntur
in omnibus casibus.

¶ Hæc mẽs mẽs. h9 mẽtis.tis.huic mẽti.ti.hãc.tẽ.tẽ.o.ẽs.ẽs
hæ has mentes.tes.haꝝ mẽtium:his mẽtibus.o. mẽtes.tes.
hæ mẽtes.tes.haꝝ mẽtiũ.tiũ.his mẽtib9.tib9.has. tes tes.
o mẽtes.tes. sic & nauigatio.tio.&fluxus. xus.& color
lor. & simplex.plex.& duplex.plex. & triplex
plex. quorum & neutra contrahuntur.

¶ Hoc simplex. plex.h9 simplicis.cis.huic simplici.ci. hoc sim
plex.plex. hæc simplicia.cia. hoꝝ simpliciũ.cium.his sim-
plicibus bus. hæc simplicia cia. o simplicia.cia. Item con-
trahuntur & in. ys.oxytona & barytona. Oxytona
qdẽ.Hic suauis h9 suauis.huic suaui.& ui.hũc suauẽ.& su
auẽ.o suauis & uis.hi & hos suaues hoꝝ uiũ.his.auib9 o su
ueset ues. hoꝝ suauiũ.his suauib9 hos.ues.et (aues.hi sua
ues.o suaues & o.ues.Barytona uero hic racemus huius
racemi.huic racemo.hũc racemũ.&mũ.o raceme &.ceme
hi racemi.hos .mos.hoꝝ .moꝝ.his.mis.o.mi. hi.cemi.mi.

τῶν βοτρύων τοῖς βότρυσι τοὺς βότρυας ισ. ὦ βότρυες ισ.

Ἡ ναῦς. τῆς ναός καὶ νηός καὶ νεώς. τῇ ναΐ καὶ νηΐ. τὴν ναῦν καὶ νηῦν καὶ νῆα. ὦ ναῦ καὶ νηῦ. Αἱ νᾶες καὶ νῆες καὶ νέες. τῶν ναῶν καὶ νηῶν καὶ νεῶν. ταῖς ναυσὶ καὶ νηυσὶ καὶ νήεσσι. τὰς νῆας καὶ ναῦς καὶ νηῦς καὶ νέας. ὦ νᾶες καὶ νῆες καὶ νέες.

Ἡ γραῦς. τῆς γραός καὶ γρηός. τῇ γραΐ καὶ γρηΐ. τὴν γραῦν καὶ γρηῦν. ὦ γραῦ καὶ γρηῦ. Αἱ γρᾶες καὶ γρῆες. τῶν γραῶν καὶ γρηῶν καὶ γρεῶν. ταῖς γραυσὶ καὶ γρηυσὶ καὶ γρήεσσι. τὰς γραῦς καὶ γρηῦς. ὦ γρᾶες καὶ γρῆες.

Περὶ τῶν συναιρέσεων καὶ κράσεων.

Τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεος ους. τὸ ο καὶ ε εἰς ου κιρνᾶται· οἷον βόεες βοῦς. τὸ ε καὶ ι εἰς ει συναιρεῖται· οἷον δημοσθένεϊ ει. Τὸ ε καὶ α ἐν μὲν τῇ ἑνικῇ αἰτιατικῇ εἰς η κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεα η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ εἰς ει δίφθογγον· οἷον δημοσθένεας εις. Τὰ δύο εε ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ δυϊκῇ εἰς η κιρνᾶται· οἷον δημοσθένεε η. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ εἰς ει· οἷον δημοσθένεες εις. Τὸ ε καὶ οι εἰς οι κιρνᾶται· οἷον δημοσθενέοιν οῖν. Τὸ ε καὶ ω εἰς ω κιρνᾶται· οἷον δημοσθενέων ῶν. Τὸ ε καὶ α ἐν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ τῶν συνῃρημένων οὐδετέρων εἰς η κιρνᾶται· οἷον τὰ τείχεα η τὰ ἀληθέα η.

horum racemorum. his racemis. hos racemos mos. o racemi mi.
Hæc nauis. hu nauis & nauis & nauis. huic naui & ui. hāc nauem & nauem & nauem.
o nauis & nauis. hæ naues &
naues & naues. harum nauium & nauiū & nauiū. his nauibus & nauib9 & nauib9. has naues. & naues &. ues.
& ues. o naues & naues & naues.
Hæc anus. huius anus & anus. huic anui & anui. hanc anū & anum. o anus & anus. hæ anus & anus. harum
anuū & anuū & anuum. his anibus & anibus. & anibus.
has anus & anus. o; anus & anus.

De synæresibus: & crasibus.

E psi. & omi. in o ypsi. dipht. uertūt. ut boues. ues. epsi. & io. i e iota cōtrahūtur. ut demostheni ni epsilō & alpha i qdē singulari actō in ita uertunt ut demosthenem nem. in uero plurali in e iota dipthongū; ut demosthenes nes.
Duo e psila in quidem nominatiuo duali in ita uertuntur: ut Demosthenes sthenes. in uero plurali in e iota: ut demosthenes nes. epsilon & o iota in o iota uertuntur. ut demosthenū nū. epsilon & omega in omega: uertuntur. ut demosthenum num. epsilon & alpha in nominatiuo & accusatiuo & uocatiuo contractorum neutrorum in ita commiscentur: ut hi muri hos ros: o ri. hæc uera uera o uera ra.

Τὰ δύο βραχέα. ιι. εἰς ἓν μακρὸν κιρνᾶται. οἷον
τῷ ὄφιϊ. ι. Τὸ. ι. καὶ. ε. εἰς. ι μακρὸν κιρνᾶται. οἷον
ὄφιες. ις. Τὸ. ι. καὶ. α εἰς. ι. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον
ὄφιας. ις. Τὰ δύο. οο. εἰς. ου. κιρνᾶται. οἷον λητό
ος. οῦς. Τὸ. ο. καὶ. ι. εἰς. οι. συναιρεῖται. οἷον λητόϊ
οῖ. Τό. ο. καὶ. α. εἰς. ω. κιρνᾶται. οἷον λητόα. ῶ. Τὸ
α. καὶ. ο. εἰς. ω. κιρνᾶται. οἷον κρέαος. εως. Τὸ. ι.
καὶ α. εἰς. α. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον κρέαϊ. κρέα. Τό
α. καὶ. ε. εἰς. α. μακρὸν κρινᾶται. οἷον κρέαε. κρέα
Τὸ. α. καὶ. ο. τῆς. οι. διφθόγγου. εἰς. ῳ. κιρνᾶται. τὸ
δὲ. ι. προσγράφεται. οἷον κρέαοιν κρεῷν. Τὸ. α
καὶ. ω. εἰς. ω. κιρνᾶται. οἷον κρεάων κρεῶν. Τὸ. υ
καὶ. ε. εἰς. υ. μακρὸν κιρνᾶται. οἷον βότρυες. βότρυς
ἔτι τὸ. υ. καὶ. α. οἷον βότρυας βότρυς.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων.

Τούτων οὕτως εἰρημένων εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ ἓν σημαίνοντα, ἀριθμητικὰ ὀνόματα ἑνικῶς μόνον κλίνονται. Τὰ δὲ δύο δυϊκῶς. Τὰ δὲ πλείω. πληθυντικῶς. ὧδε. Εἷς. ἑνός. ἑνὶ. ἕνα. Μία μιᾶς. μιᾷ μίαν. Ἓν. ἑνὸς. ἑνὶ. ἓν. Δύο δυοῖν καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ. καὶ τὸ δύο οὐ μόνον δυικῶς λέγεται ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς. οὕτως.

Οἱ δύο. αἱ δύο. τὰ δύο. τῶν δύο. τοῖς δυσί. τοὺς δύο. τὰς δύο. τὰ δύο.

Duo breuia iota.in unum longum conuertuntur. ut huic serpenti.ti.iota & epsylon in iota lõgum uertũtur ut serpentes.tes. iota & alpha.in iota lõgum uertuntur ut serpentes.tes.Duo omicra in.u. uertũtur ut latonæ.næ. omicron & iota in o iota contrahũtur.ut latonæ.næ.o micrõ & alpha in o mega miscẽtur ut latonã.nã. Alpha & omicron in omega miscentur.ut carnis .nis. Iota & alpha in alpha lõgum miscentur.ut carni.ni. alpha & epsilon in alpha lõgum cõmiscent᷑ ut carnes.nes. alpha & omicron h⁹ oiota diphthõgi in o mega cõuertunt᷑ sed iota ascribitur ut carnium.nium.Alpha & omega in omega cõuertuntur. ut carnium.nium.ypsilõ. & e psilon.in y psilon lõgum uertuntur.ut racemi.mi. Item ypsilon & alpha.ut racemos. mos.

De numeralibus nominibus.

His sic dictis scire oportet ꝗ unum significantia numeralia nomina singulariter solum flectuntur.quæ uero duo.dualiter. quæ autẽ plura: pluraliter.sic.unus: unius : uni:unum una unius uni. unam.unum.unius.uni.unũ.Duo duoꝝ & duaꝝ in fœminino.& duo non solum dualiter dicitur.sed & pluraliter sic.

Hi duo hæ duæ:hæc duo:horum duorum.his duobus.hos duos:has duas.hæc duo.

Τρεῖς. τριῶν. τρισὶ. τρεῖς.
Τρία. τριῶν. τρισὶ. τρία.
Τέσσαρες. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρας.
Τέσσαρα. τεσσάρων. τέσσαρσι. τέσσαρα.

Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι καὶ ἑκατὸν πᾶς ἀριθμὸς ἄκλιτος τυγχάνει. ἀπὸ τῶν ἄρθρων δὲ διακρινόμενα τὰ γένη καὶ τὰς πτώσεις οἷον, Οἱ πέντε. τῶν πέντε. τοῖς πέντε. τοὺς πέντε. Αἱ πέντε τῶν πέντε ταῖς πέντε. τὰς πέντε. Τὰ πέντε. τῶν πέντε. τοῖς πέντε. Τὰ πέντε. ὁμοίως καὶ ἓξ καὶ ἑπτὰ. καὶ ὀκτὼ. καὶ ἐννέα καὶ δέκα. καὶ τὰ λοιπά. Ἀπὸ δὲ τῶν διακοσίων κλίνεται πᾶς ἀριθμὸς πληθυντικὸς τριγενῶς. οἷον Οἱ διακόσιοι. τῶν διακοσίων τοῖς διακοσίοις τοὺς διακοσίους. Αἱ διακόσιαι. τῶν διακοσίων. ταῖς διακοσίαις. τὰς διακοσίας. Τὰ διακόσια. τῶν διακοσίων. τοῖς διακοσίοις τὰ διακόσια. ὁμοίως καὶ τριακόσιοι τετρακόσιοι πεντακόσιοι ἑξακόσιοι ἑπτακόσιοι ὀκτακόσιοι ἐννεακόσιοι. χίλιοι δισχίλιοι τρισχίλιοι τετρακισχίλιοι. πεντακισχίλιοι καὶ τὰ λοιπά

Περὶ τῶν καταλήξεων τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μὲν εἰς ας οἷον ὁ πᾶς τοῦ παντός. Ἡ πᾶσα τῆς πάσης. Τὸ πᾶν τοῦ παντός. Τὰ δὲ εἰς ης, οἷον ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς ἀληθέος οῦς. καὶ τὸ ἀληθὲς τοῦ ἀληθέος οῦς

Tres trium tribus tres.
tria trium tribus tria.
Quatuor quatuor quatuor quatuor.
Quatuor quatuor quatuor quatuor.
Ab autem quatuor usq; ad centum omnis numerus indeclinabilis est: ab articulis uero discernimus genera & casus: ut hi quinque horum quinque his quinque hos quinque hæ quinque har; qnq; : his quinque has quinque hæc qnque hor; qnq; his qnque hæc quinque. Similiter & sex & septem & octo & nouem. & decem & reliqua. Ab autem ducentis declinatur omnis numerus pluralis in tribus generibus ut hi ducenti horum ducentorum his ducentis hos ducentos hæ ducentæ harum ducentarum his ducentis has ducentas hæc ducenta horum ducentorum his ducentis hæc ducenta. Similiter & trecenti quadringenti quingenti sexcenti septingenti octingenti noningenti mille duo millia tria millia quatuor millia quinque millia & reliqua.

De terminationibus adiectiuorum.

Adiectiuorum aliqua quidem in as. ut hic omnis huius omnis hæc omnis huius omnis hoc omne huius omnis. Aliqua autem in is ut hic & hæc uerax ueracis cis. & hoc uerax huius ueracis cis.

Τὰ δὲ εἰς ην, οἷον ὁ καὶ ἡ τέρην τέρενος καὶ τὸ τέρεν τοῦ τέρενος. Τὰ δὲ εἰς εις, οἷον ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος. ἡ χαρίεσσα τῆς χαριέσσης, τὸ χαρίεν τοῦ χαρίεντος. Τὰ δὲ εἰς ις. οἷον, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, φιλοπάτριδος, καὶ τὸ φιλόπατρι, τοῦ φιλοπάτριδος. Τὰ δὲ εἰς ος, οἷον ὁ ἀνδρεῖος, τοῦ ἀνδρείου, ἡ ἀνδρεία, τῆς ἀνδρείας. τὸ ἀνδρεῖον τοῦ ἀνδρείου. ὁ σοφὸς ἡ σοφὴ τὸ σοφόν. καὶ ἀττικῶς, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος καὶ τὸ φιλόσοφον.

Ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος. καὶ τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὰ εἰς ος, καθαρὸν ἐπίθετα ποιοῦσι θηλυκὸν εἰς α. οἷον ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, λόγιος λογία, πλὴν τοῦ ὄγδοος ὀγδόη. Τὰ δὲ μὴ εἰς ος. καθαρὸν, εἰς η. οἷον σοφὸς, σοφή. ἀγαθὸς, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. οἷον φοβερὸς φοβερά. Τὰ δὲ εἰς ους. οἷον ὁ καὶ ἡ πολύπους τοῦ πολύποδος καὶ τὸ πολύπουν, τοῦ πολύποδος. ἁπλοῦς δὲ ἁπλῆ ἁπλοῦν οὕτω κλίνεται.

Ὁ ἁπλόος, οῦς. τοῦ ἁπλόου, οῦ, τῷ ἁπλόῳ, ῷ τὸν ἁπλόον, οῦν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς εἴρηται. Ἡ ἁπλῆ τῆς ἁπλῆς. Τὸ ἁπλόον. οῦν. τοῦ ἁπλόου. οῦ ὁμοίως καὶ χρυσοῦς. χρυσῆ. χρυσοῦν. ἀργυροῦς ἀργυρᾶ ἀργυροῦν. χαλκοῦς. χαλκῆ. χαλκοῦν. μολιβδοῦς. μολιβδῆ. μολιβδοῦν.

Aliqua autē in .in. ut hic & hæc mollis h9 .lis. & hoc .le. h9 mollis. Aliqua autem in .is. ut hic gratiosus h9 gratiosi. hæc gratiosa huius gratiosæ. hoc gratiosum huius gratiosi.
Aliqua autem in .is. ut hic & hæc amans patriæ. amātis patriæ & hoc amans patriæ huius amantis patriæ. Aliqua autem in .os. ut hic fortis huius fortis. hæc fortis huius fortis. hoc forte huius fortis. hic sapiens. hæc sapiens. hoc sapiens. & attice hic & hæc philosophus & hoc philosophum.
Hic & hæc elegans & hoc elegans.
Oporret autem scire q in .os. purum adiectiua faciunt fœmininū in alpha ut hic fortis. hæc fortis. hic eloquēs. hæc eloquēs. præter. octauus octaua. q̄ autē nō i os. purum: in ita. ut sapiens sapientis. bonus. bona. præter habentia. rho. ut terribilis: terribilis. Aliqua uero in .us ut hic & hæc multipes huius multipedis. & hoc multipes huius multipedis. Simplex autem simplex: simplex sic declinatur.
Hic simplex huius simplicis: huic simplici: hunc simplicem. & reliqua ut dictum est. hæc simplex huius simplicis. hoc simplex huius simplicis. similiter & aureus aurea aureum. argenteus argentea argneteum. æneus ænea æneum. plumbeus plumbea plumbeum.

ἅτινα ἰωνικῶς, χρύσεος χρυσέα χρύσεον λέ-
γονται, καὶ ἀργύρεος ἀργυρέα ἀργύρεον. Τὰ δὲ
εἰς υς. οἷον ὁ ἡδὺς ἡ ἡδεῖα τὸ ἡδύ· καὶ ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς
καὶ τὸ ἄδακρυ. Τὰ δὲ εἰς ων. οἷον ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων
εὐδαίμονος καὶ τὸ εὔδαιμον τοῦ εὐδαίμονος. τὰ δὲ
εἰς ως οἷον ὁ καὶ ἡ εὔγεως εὔγεω καὶ τὸ εὔγεων τοῦ εὔγεω.
Μόνον δὲ ὁ δεῖνα τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα. Ὁ δεῖνα
τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι τὸν δεῖνα. ἡ δεῖνα τῆς δεῖνος.
τὸ δεῖνα τοῦ δεῖνος. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως
τῶν ὀνομάτων ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τοῦ ῥήματος
λέγωμεν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ῬΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφό-
ρων χρόνων ἐνέργειαν ἢ πάθος ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον.
Παρέπονται δὲ αὐτῷ ὀκτώ. ἔγκλισις. γένος. εἴτε
διάθεσις. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πρόσωπον. χρό-
νος. καὶ συζυγία. Ἐγκλίσεις.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. ὁριστικὴ οἷον τύπτω. προσ-
τακτικὴ οἷον τύπτε. εὐκτικὴ οἷον εἴθε τύπτοι-
μι. ὑποτακτικὴ οἷον ἐὰν τύπτω. ἀπαρέμφατος
οἷον τύπτειν. Γένη.

Γένη εἰσὶ πέντε. ἐνεργητικὸν οἷον τύπτω. παθη-
τικὸν οἷον τύπτομαι. οὐδέτερον οἷον ὑγιαίνω. κοινὸν ἢ
μέσον οἷον βιάζομαι. ἀποθετικὸν οἷον μάχομαι

quæ ionice aureus aurea aureum di-
cuntur: & argenteus argentea argenteum. Aliqua uero
i. ys. ut hic dulcis hæc. cis. hoc. ce. & hic & hæc illacrymans
& hoc illacrymãs. aliqua autem in. on. ut hic & hæc fœlix
fœlicis. & hoc fœlix huius fœlicis. Aliqua autem
in. os ut hic & hæc ferax feracis & hoc ferax feracis.
Solum uero quidam tres suscipit articulos. Quidam
cuiusdam cuidam quendam. Quædam cuiusdam.
quoddam cuiusdam. Sed de quidem declinatione
nominum satis. nunc autem de uerbo.
dicamus.

De Verbo.

Verbum est pars orationis declinabilis cum diuer-
sis tẽporib⁹ actionẽ uel passionẽ uel neutrũ q̃ddã significãs
Accidunt autem ipsi octo. modus genus siue
affectus. species. figura. numerus. persona. tem-
pus & coniugatio. Modi.
Modi sunt quinq;. Indicatiuus ut uerbero. Im-
peratiuus. ut uerbera. Optatiuus ut utinam uerbe-
rem. Subiunctiuus ut si uerberem. Infinitiuus
ut uerberare. Genera.
Genera sunt quinq;. Actiuum ut uerbero. passi-
uum ut uerberor. neutrum ut sanus sum. cõmune uel
medium ut uiolo uiolor. deponens ut pugno.

Εἴδη

Εἴδη δὲ δύο. πρωτότυπον οἷον ἄρδω. παράγωγον οἷον ἀρδεύω.

Σχήματα

Σχήματα δὲ τρία. ἁπλοῦν οἷον φέρω. σύνθετον οἷον ἐπιφέρω. παρασύνθετον οἷον προσεπιφέρω.

Ἀριθμοί.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἑνικὸς οἷον τύπτω. δυϊκὸς οἷον τύπτετον. πληθυντικὸς οἷον τύπτομεν.

Πρόσωπα.

Πρόσωπα δὲ τρία. πρῶτον οἷον τύπτω. δεύτερον οἷον τύπτεις. τρίτον οἷον τύπτει.

Χρόνοι.

Χρόνοι δὲ ἕξ. ἐνεστὼς οἷον τύπτω. παρατατικὸς οἷον ἔτυπτον. παρακείμενος οἷον τέτυφα. ὑπερσυντέλικος οἷον ἐτετύφειν. ἀόριστος οἷον ἔτυψα. μέλλων οἷον τύψω.

Συζυγίαι

Συζυγίαι δὲ δεκατρεῖς. ἓξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων. τρεῖς τῶν περισπωμένων. καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.

Πρώτη.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων τῶν ληγόντων εἰς β. π. φ. πτ. οἷον λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὧν ὁ μέλλων εἰς ψ. οἷον λείψω. τέρψω. γράψω. τύψω. ὁ παρακείμενος εἰς φα. οἷον λέλειφα. τέτερφα. γέγραφα. τέτυφα.

Δευτέρα.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς γ. κ. χ. κτ. οἷον λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὧν ὁ μέλλων εἰς ξ. οἷον λέξω πλέξω τρέξω. τέξω. ὁ παρακείμενος εἰς χα. οἷον λέλεχα. πε-

Species.

Species autem primitiua ut irrigo deriuatiua ut irrigo.

Figuræ.

Figuræ autem tres simplex ut uerbero composita ut infero decomposita ut adinfero.

Numeri.

Numeri autem tres singularis ut uerbero dualis ut uerberatis duo: pluralis ut uerberamus.

Personæ.

Personæ autem tres prima ut uerbero secunda ut uerberas tertia ut uerberat.

Tempora.

Tempora aūt sex. præsens ut uerbero. præteritū impfectū ut uerberabā. præteritū pfectum ut uerberaui. ptm̄ plusq̄ pfectū ut uerberaueram. indefinitum ut uerberaui: futurum ut uerberabo.

Coniugationes.

Coniugationes autem tredecim sex. barytonoꝝ uerborum tres circunflexorum & quatuor eorum quæ in mi.

Prima

Prima coniugatio est barytonorum uerborum desinentiū in uita pi phi pi taf ut sacrifico delecto scribo uerbero. quoꝝ futuꝝ i p si. ut sacrificabo delectabo scribā uerberabo præteritum perfectum in phi: ut sacrificaui: delectaui: scripsi uerberaui.

Secunda.

Secūda ē desinentiū i gāma cappa chi cappataf ut dico plico curro. pario. quorum futurum in. xi ut dicam. plicabo. curram. pariam. præteritum perfectum in chi: ut dixi pli-

πλέχα. λέτρεχα. τέτεχα.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων εἰς. δ. θ. ἐν. τ. κοινῶς, καὶ δύο. ττ. ἀττικῶς. οἷον ᾄδω. πλήθω ἀνύττω· ὧν ὁ μέλλων εἰς. σ. οἷον ᾄσω, πλήσω, ἀνύσω. ὁ παρακείμενος εἰς. κ. οἷον ᾖκα. πέπληκα. ἤνυκα. Τετάρτη

Τετάρτη

Τετάρτη ἐστὶ τῶν εἰς. ζ. καὶ δύο. σσ. κοινῶς. οἷον φράζω, ὀρύσσω, καὶ τὰ μὲν εἰς. ζω. ποτὲ μὲν τὸ. ξ. ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν. οἷον. παίζω, παίξω, κράζω κράξω. σφάζω. σφάξω. στίζω στίξω, τρύζω, τρύξω, οἰμώζω, οἰμώξω, στενάζω, στενάξω, στηρίζω, στηρίξω, αἰάζω, αἰάξω. ἀλαπάζω, ἀλαπάξω, ὀλολύζω ὀλολύξω. ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. χ. ἔχει ποτὲ δὲ τὸ. σ. ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσιν, οἷον φράζω, φράσω, κτίζω, κτίσω, κομίζω, κομίσω, βαδίζω βαδίσω, ἀγωνίζω ἀγωνίσω, ἑλληνίζω, ἑλληνίσω, φιλιππίζω φιλιππίσω, ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. κ. ἔχει. Τὰ δὲ εἰς. σσω. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς. ξω. τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον ὀρύσσω ὀρύξω, πλήσσω πλήξω, ὧν ὁ παρακείμενος τὸ. χ. ἔχει, οἷον ὤρυχα πέπληχα, ἐξαιρεῖται ταῦτα εἰς. σω. τὸν μέλλοντα ποιοῦντα οἷον ἱμάσσω ἱμάσω ἰνάσσω ἰνάσω, πλάσσω πλάσω, πάσσω πάσω λίσσω λίσω ἐρέσσω ἐρέσω. ὧν ὁ παρα. τὸ κ ἔχει

cui cucurri peperi.

Tertia.

Tertia est desinentium in delta thita unum taf cõiter & duo taf attice. ut canto: plenus sum. perficio. quorum futurum in sigma. ut cantabo. implebo. perficiam. Præteritũ perfectũ i cappa ut cecini: impleui: perfeci.

Quarta.

Quarta est in zita & duo sigma communiter. ut dico fodio. & quidem in zo. interdum quidem xi. in futuro habent. ut ludo ludam. clamo clamabo. iugulo iugulabo. pungo pungam: gemo gemam. ploro plorabo. suspiro suspirabo. firmo firmabo. lamentor lamentabor. populor populabor. ululo ululabo. quo℞ præteritum perfectum chi habet: interdum autem sigma in futuro habent. ut dico dicam. condo condam. porto portabo. uado uadam. certo certabo. græcizo græcizabo. philippizo philippizabo. quorum præteritũm perfectum cappa habet. Sed in sso ut plurimum in xo futurum faciunt: ut fodio fodiam. percutio percutiam. quorum præteritũ pfectũ chi habet ut fodi percussi. Excipiuntur hæc in so futu℞ faciẽtia. ut lorouerbero lorouerberabo. do fortitudinẽ dabo fortitudinẽ. fingo fingã. spargo spargã. uideo uidebo. remigo rẽigabo. quo℞ ptũ pf. cappa hẽt

Πέμπτη.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. οἷον ψάλλω. νέμω. κρίνω. σπείρω. ὧν ὁ μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενός ἐστι τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν ἔχων ἀμετάβολον ἢ τὸ. ι. τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. οἷον ψαλῶ νεμῶ. κρινῶ σπερῶ. ὁ παρακείμενος. εἰς. κ. οἷον ἔψαλκα. νενέμηκα. κέκρικα. ἔσπαρκα. Ἕκτη.

Ἕκτη ἐστὶ τῶν εἰς. ω. καθαρῶν. οἷον ἱππεύω πλέω, βασιλεύω, ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων εἰς. σ. οἷον ἱππεύσω, πλεύσω, βασιλεύσω, ἀκούσω. ὁ παρακείμενος εἰς. κ. οἷον ἵππευκα, πέπλευκα, βεβασίλευκα, ἀκήκουκα κοινῶς. καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰδέναι δεῖ ὅτι πᾶν ῥῆμα ἢ εἰς. ω. βαρύτονον λήγει. οἷον τύπτω γράφω, ἢ εἰς. ω. περισπώμενον, οἷον ποιῶ βοῶ, ἢ εἰς μι. οἷον τίθημι ἵστημι περὶ ὧν λεκτέον καὶ πρῶτον περὶ τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων.

Quinta.

Quinta est quattuor immutabilium labda.mi.gni.
rho.ut canto.pasco.tribuo.iudico.semino.quorum futurum
per eandem immutabilem circumflexum est.
penultimam breuem habens immuta-
bilem.uel iota diphthongi abiiciens.ut cantabo.
pascam iudicabo.seminabo.præteritũ pfectum in cappa ut
cecini.paui.iudicaui:seminaui.

Sexta.

Sexta est in omega purum:ut equito.nauigo.re-
gno.audio.Quorum futurum in sigma.ut equitabo.
nauigabo.regnabo.audiam. Præteritum pfe.
in cappa.ut equitaui.nauigaui.regnaui.au-
diui.communiter & audiui attice.

His sic habentibus scire oportet quod omne uerbum
uel in omega barytonum desinit.ut uerbero.scribo:uel
in omega circunflexum.ut facio clamo.uel in mi.ut po-
no.sto.de quibus dicendũ.& primũ de
declinatione barytonorum.

ῬΗΜΑ ὉΡΙΣΤΙΚῸΝ ἘΝΕΡΓΗΤΙΚῸΝ ΣΥΖΥΓΊΑΣ ΠΡΏΤΗΣ ΤῶΝ ΒΑΡΥΤΌΝΩΝ.

Ἐνεστώς.

Τύπτω. τύπτεις. τύπτει. τύπτετον. τύπτετον. τύπτομεν. τύπτετε. τύπτουσι. Παρατατικός. Ἔτυπτον. ἔτυπτες. ἔτυπτε. ἐτύπτετον. ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν. ἐτύπτετε. ἔτυπτον.

Παρακείμενος. Τέτυφα. τέτυφας. τέτυφε. τετύφατον. τετύφατον. τετύφαμεν. τετύφατε. τετύφασι. Καὶ μέσος διὰ. π. Τέτυπα. τέτυπας. τέτυπε. τετύπατον τετύπατον. τετύπαμεν. τετύπατε. τετύπασι. Ὑπερσυντέλικος. Ἐτετύφειν. ἐτετύφεις. ἐτετύφει. ἐτετύφειτον. ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν. ἐτετύφειτε. ἐτετύφεισαν.

Καὶ μέσος διὰ. π.

Ἐτετύπειν. ἐτετύπεις. ἐτετύπει. ἐτετύπειτον. ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν. ἐτετύπειτε. ἐτετύπεισαν. Ἀόριστος πρῶτος. Ἔτυψα. ἔτυψας. ἔτυψε. ἐτύψατον. ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν. ἐτύψατε. ἔτυψαν. Ἀόριστος. β. Ἔτυπον. ἔτυπες. ἔτυπε. ἐτύπετον. ἐτυπέτην. ἐτύπομεν. ἐτύπετε. ἔτυπον. Μέλλων πρῶτος. Τύψω. τύψεις. τύψει. τύψετον. τύψετον. τύψομεν. τύψετε. τύψουσι.

VERBVM INDICATIVVM ACTIVVM CON IVGATIONIS PRIMAE VARYTONORV

Præſens.

Verbero.ras.rat.uerberatis duo.uerberant duo.uerberamus.tis.rant. Præteritum imperfectum Verberabam.bas.bat.uerberabatis.duo.bant.duo.uerberabamus.tis.bant.

Præteritum perfectum uerberaui.ſti.uit.uerberauiſtis duo.runt duo.uerberauimus.berauiſtis.runt. Et medium per pi. Verberaui.ſti.uit.uerberauiſtis duo.runt duo.uerberauimus.ſtis.runt. Præteritum pluſq̃ perfectum uerberaueram.ras.rat.

uerberaueratis duo.rant duo.beraueramus.beraueratis.rant.

Et medium per pi.

Verberaueram.ras.rat.beraueratis duo.beraucrant duo.beraueramus.tis.rauerant. Aoriſtus primus. uerberaui.ſti.berauit.uiſtis duo.runt duo.uerberauimus.uiſtis.runt. Aoriſtus ſecundus.uerberaui.ſti.berauit.ſtis duo.runt duo.uerberauimus.ſtis.uerunt. Futurum primum. uerberabo.bis.bit berabitis duo.bunt duo.uerberabimus.bitis.bunt.

δεύτερος

Μέλλων. β. Τυπῶ τυπεῖς τυπεῖ, τυπεῖτον τυ
πεῖτον. τυποῦμεν τυπεῖτε τυποῦσι. Προστα
κτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Τύπτε. τυπτέτω
τύπτετον, τυπτέτων. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Παρακείμενος. Τέτυφε. τετυφέτω. τετύφε
τον. τετυφέτων. τετύφετε. τετυφέτωσαν.

Καὶ μέσος διὰ. π. Τέτυπε, τετυπέτω. τετύ
πετον, τετυπέτων. τετύπετε. τετυπέτωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος. Τύψον. τυψάτω. τύψατον.
τυψάτων. τύψατε. τυψάτωσαν. Ἀόριστος. β.
Τύπε. τυπέτω. τύπετον. τυπέτων. τύπετε.
τυπέτωσαν. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνε
στῶς. Τύπτοιμι. τύπτοις. τύπτοι. τύπτοιτον. τυ
πτοίτην. τύπτοιμεν. τύπτοιτε. τύπτοιεν. Παρα
κείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Τετύφοιμι. τετύ
φοις. τετύφοι. τετύφοιτον. τετυφοίτην. τετύ
φοιμεν. τετύφοιτε. τετύφοιεν. Καὶ μέσος διὰ. π
Τετύποιμι. τετύποις. τετύποι. τετύποιτον.
τετυποίτην. τετύποιμεν. τετύποιτε. τετύποι
εν. Ἀόριστος. α. Τύψαιμι. τύψαις. τύψαι. τύ
ψαιτον. τυψαίτην. τύψαιμεν. τύψαιτε. τύψαιεν

Αἰολικός. Τύψεια τύψειας τύψειε. τυψείατον
τυψειάτην. τυψείαμεν. τυψείατε. τύψειαν.
Τύποιμι. τύποις. τύποι. Ἀόριστος. β.

Futurum secundum. Verberabo. bis. bit. berabitis duo. ra
bunt duo. uerberabimus. bitis. bunt. Impera-
tiua actiua praesens. uerbera uerberet.
uerberetis duo. rent duo. berate uerberent.
Praeteritum perfectum uerberato tu. uerberato ille, uerbe
ratote duo. ranto duo. ratote. beranto.
Et medium per pi. uerberato tu, rato ille. rato-
te duo. ranto duo. ratote. ranto.
Aoristus prim us Verberato tu. rato ille. ratote duo.
ranto duo. ratote: ranto. Aoristus. secundus.
Verberato tu. rato ille. tote duo. ranto duo. ratote.
ranto. Optatiua actiua. Prae-
sens. Verberarem. res. ret. raretis duo. bera-
rent duo. raremus. raretis. rarent. Praeteritum
perfectum & plusq̄perfectum. Verberauissem. uis-
ses. set. setis duo. sent duo. Verberauis-
semus. setis. sent. & medium per pi.
Verberauissem. ses. set. setis duo.
sent duo. semus. setis. uis-
sent. Aoristus primus. Verberauissem. ses. set. uis-
setis duo. sent duo. semus. setis. sent.
Aeolicus. Verberauissem. ses. set. setis duo.
sent duo. semus. setis. sent.
Verberauissem. ses. set. Aoristus secundus.

τύψοιμι τύψοις τύψοι. Μέλλων α. Τυποῖμι τυποῖς τυποῖ. Μέλλων β. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν τύπτω τύπτῃς τύπτῃ ἐὰν τύπτητον τύπτητον. ἐὰν τύπτωμεν τύπτητε τύπτωσι. Παρακείμενος. Ἐὰν τετύφω τετύφῃς τετύφῃ. ἐὰν τετύφητον τετύφητον. ἐὰν τετύφωμεν τετύφητε τετύφωσι. καὶ μέσος διὰ π. Ἐὰν τετύπω τετύπῃς τετύπῃ. ἐὰν τετύπητον τετύπητον. ἐὰν τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσι. Ἐὰν τύψω τύψῃς τύψῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν τύπω τύπῃς τύπῃ. Ἀόριστος β. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Τύπτειν. Παρακείμενος. Τετυφέναι. καὶ μέσος διὰ π. Τετυπέναι. Ἀόριστος α. Τύψαι. Ἀόριστος β. Τυπεῖν. Μέλλων α. Τύψειν. Μέλλων β. Τυπεῖν. Σημείωσαι ὅτι τοῦ πληθυντικοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἐνεργητικῶν καὶ οὐδετέρων ῥημάτων εἰς μεν λήγοντος, ἀπολείπει τὸ δυϊκὸν πρῶτον πρόσωπον. Ἔτι τοῦ πληθυντικοῦ τρίτου προσώπου λήγοντος εἰς ι ἢ εἰς αι τὰ δυϊκὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα ὅμοια εἰσίν. ὅτε δὲ ἄλλως ἔχει, ἀνόμοια διὰ τελοῦσι.

Ἔτι μέλλοντες ἐν τοῖς προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς οὐκ εἰσίν. οἱ ἀόριστοι δὲ τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσιν

uerberem.res.ret. Futurum primum.uerberem.
res.ret. Futurum secundum. Subiunctiua actiua.
Præsens. Si uerberem.res.ret.
si retis duo. rent duo.si remus.retis.
rent. Præteritum perfectum. Si uerberaueri. uerberaueris.rit.si ueritis duo. rint duo.si rimus.tis.rint. Et medium per pi.
Si uerberauerim.ris.rit.si ueritis duo.
rint duo.si uerberauerimus. tis.rint.
Si uerberauero.ris. rit. Aoristus primus. Si uerberauero.
ris.rit. Aoristus secundus. Infinitiua actiua.
Præsens. Verberare. Præteritum perfectũ uerberauisse. Et mediũ per pi. rauisse. Aoristus primus.uerberare.
Aoristus.ii.rare. Futurum primũ.uerberaturum esse. Futurum.ii.
uerberatum ire. Nota quod plurali prima persona actiuorum & neutrorum uerborum in men desinente deficit dualis prima persona. Insuper plurali tertia
persona desinente in iota:uel in alpha iota:duales secundæ & tertiæ personæ similes sunt.quando autem aliter habent dissimiles sunt.
Insuper futura in imperatiuis & subiunctiuis non sunt.aoristi autem futurorum significationem habent.

Περὶ μετοχῆς.

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον. Παρέπονται δὲ αὐτῇ ὀκτώ. γένος. εἶδος. σχῆμα. ἀριθμός. πτῶσις. χρόνος. διάθεσις. καὶ συζυγία.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστῶς.

Ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος. Ἡ τύπτουσα τῆς τυπτούσης. Τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος

Ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος. Ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας. Τὸ τετυφὸς τοῦ τετυφότος. καὶ μέσος διὰ π.

Ὁ τετυπὼς τοῦ τετυπότος. Ἡ τετυπυῖα τῆς τετυπυίας. Τὸ τετυπὸς τοῦ τετυπότος. Ἀόριστος πρῶτος.

Ὁ τύψας τοῦ τύψαντος. Ἡ τύψασα τῆς τυψάσης. Τὸ τύψαν τοῦ τύψαντος. Ἀόριστος β.

Ὁ τυπὼν τοῦ τυπόντος. Ἡ τυποῦσα τῆς τυπούσης. Τὸ τυπὸν τοῦ τυπόντος. Μέλλων α. Ὁ τύψων τοῦ τύψοντος Ἡ τύψουσα τῆς τυψούσης Τὸ τύψον τοῦ τύψοντος Μέλλων β.

Ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος. Ἡ τυποῦσα τῆς τυπούσης. Τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ καὶ οὐδέτεραι ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κατὰ τὴν πέμπτην ἁπλῆν κλίνονται κλίσιν. αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν

Participium eſt pars orationis declinabilis proprietatis no-
minis & uerbi particeps. Accidunt
autem ei octo genus. ſpecies. figura. numerus. caſus.
tempus. affectus & coniugatio.

Participia actiua. Præſens.

Hic uerberans huius uerberantis. Hæc uerberās huius tis.
Hoc uerberans huius uerberantis.

Præteritum perfectum & pluſq̄perfectum
Qui uerberauit. Quæ uerberauit.
Quod uerberauit. Et medium per pi.
Qui uerberauit. Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit. Aoriſtus primus.
Qui uerberauit. Quæ uerberauit.
Quod uerberauit. Aoriſtus ſecundus:
Qui uerberauit. Quæ uerbera-
uit. Quod uerberauit. Futuꝝ primū. Hic uer-
beraturus huius turi. Hæc uerberatura huius uerberaturæ
Hoc uerberatuꝝ huius uerberaturi. Futurum ſecundum.
Hic uerberaturus huius ri. Hæc uerberatura h⁹ uerbera-
turæ. Hoc uerberaturū huius turi.

Oportet autem ſcire ꝙ participia actiua & neu-
tra in maſculino & neutro genere ſm̄ quin-
tā ſimplicē declinant᷑ declinationē. ſed fœminina ſm̄ ſam.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Παρατατικός.

Ἐτυπτόμην ἐτύπτου ἐτύπτετο ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεσθον ἐτύπτεσθον ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεσθε ἐτύπτοντο.

Παρακείμενος.

Τέτυμμαι τέτυψαι τέτυπται τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι εἰσὶ καὶ ἰωνικῶς τετύφαται.

Μετὰ ὀλίγον μέλλων.

Τετύψομαι τετύψῃ τετύψεται.

Ὑπερσυντέλικος.

Ἐτετύμμην ἐτέτυψο ἐτέτυπτο, ἐτετύμμεθον ἐτέτυφθον ἐτετύφθην. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαν καὶ ἰωνικῶς ἐτετύφατο.

Σημείωσαι ὅτι τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου πρὸ τοῦ τ σύμφωνον ἐχόντων διὰ τὸ ἀσύντακτον οὐ γίνεται τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. ἡ χρῆσις δὲ αὐτὸ ἀναπληροῖ διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος.

Ἀόριστος α. Ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν καὶ β. διὰ τοῦ π. Ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη. ἐτύπητον ἐτυπήτην. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν. Τυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται. Μέλλων α. καὶ β. διὰ τοῦ π. Τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται.

¶Indicatiua paſſiua. ¶Præſens.

¶Verberor. uerberaris. uerberatur uerberamur duo uerbera mini duo. berantur duo. uerberamur ramini berantur.

¶Præteritum imperfectum.

¶Verberabar. berabaris. rabatur. uerberabamur duo uerberabamini duo. bantur duo. uerberabamur mini uerberabantur. ¶Præteritum perfectum.

Vapulaui uiſti uit: uapulauimus duo. uapulauiſtis duo. uapulauerunt duo. uapulauimus ſtis. uerberati ſunt. & ionice uapulauerunt. ¶Poſtpaulo futurum.

Verberabor. beris. bitur. ¶Præteritũ pluſq̃perfectum.

Vapulaueram. ras. rat. uapulaueramus duo. laueratis duo. uerant duo. uapulaueramus. tis. uerberati erant. & ionice uapulauerant.

¶Nota autem ꝙ ſingulari tertia perſona paſſiui præteriti perfecti & pluſq̃perfecti ante taf conſonantem habente ꝓpter inconcinitatem nõ fit tertia perſona pluralis: uſus autem eam ſupplet per participium & ſubſtantiuum uerbum.

¶Aoriſtus prim9. Vapulaui. ſti. uit. uapulauiſtis duo. uapulauerunt duo. uapulauim9 ſtis. runt. & ſecundus per pi.

¶Vapulaui ſti. uit. pulauiſtis duo. rũt duo. uapulauim9 ſtis. runt. Verberabor: beris bitur. ¶Futurum primũ. Et ſecundũ per pi. Verberabor beris. uerberabitur.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

Ἐτυψάμην ἐτύψω ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον ἐτύψασθον. ἐτυψάσθην ἐτυψάμεθα ἐτύψασθε ἐτύψαντο.

Μέσος ἀόριστος δεύτερος.

Ἐτυπόμην ἐτύπου ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον ἐτύπεσθον ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα ἐτύπεσθε ἐτύποντο.

Τύψομαι τύψῃ τύψεται. Μέσος μέλλων α.

Τυποῦμαι τυπῇ τυπεῖται. Μέσος μέλλων β.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτου τυπτέσθω. τύπτεσθον τυπτέσθων τύπτεσθε τυπτέσθωσαν. Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Τέτυψο τετύφθω. τέτυφθον τετύφθων τέτυφθε τετύφθωσαν. Ἀόριστος πρῶτος.

Τύφθητι τυφθήτω τύφθητον τυφθήτων τύφθητε τυφθήτωσαν. Καὶ δεύτερος διὰ π.

Τύπητι τυπήτω τύπητον τυπήτων τύπητε τυπήτωσαν. Μέσος ἀόριστος πρῶτος Τύψαι τυψάσθω τύψασθον τυψάσθων τύψασθε τυψάσθωσαν Μέσος ἀόριστος β

Τηποῦ τυπέσθω τύπεσθον τυπέσθων τύπεσθε τυπέσθωσαν. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστὼς Τυπτοίμην τύπτοιο τύπτοιτο τυπτοίμεθον τύπτοισθον τυπτοίσθην τυπτοίμεθα τύπτοισθε τύπτοιντο.

Παρακείμενος

Τετυμμένος εἴην εἴης εἴη τετυμμένω εἴητον εἰήτην

Medius aoristus primus.

Verberaui, sti, uit, uerberauimus duo, uerberauistis duo, uerberauerunt duo, uerberauimus, stis, uerunt.

Medius aoristus secundus.

uerberaui sti, uit, uerberauimus duo uistis duo, uerunt duo, uerberauimus, uistis, uerunt, uerberabo, bis, bit. Medium futurumprimum, uerberabo, bis, bit. Medium futuꝝ secundum.

Imperatiua passiua. Præsens.

uerberare retur, uerberemini duo, rentur duo, mini, uerberentur. Præteritū perfectū & plusq̄pfectū.

uerberator tu, rator ille, beraminor duo, rantor duo, minor, uerberantor. Aoristus primus.

uerberator tu, tor ille, minor duo, rantor duo, minor, uerberantor. Et secundus per pi.

uerberator tu, tor ille: minor duo, rantor duo, minor, uerberantor. Medius aorist⁹ primus. uerbera, beret, uerberate duo, berent duo, rate, berent. Medius aorist⁹ secūd⁹ uerbera ret, uerberate duo, berent duo, uerberate uerberent. Optatiua passiua. præsens, uerberarer, reris, raretur, beraremur duo, remini duo uerberarentur duo, beraremur mini uerberarentur.

Præteritum perfectum.

uerberatus essem, esses, esset, berau essetis duo, essent duo.

τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν. Μετ' ὀλίγον
μέλλων. Τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
Ἀόριστος α. Τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. τυ-
φθείητον, τυφθειήτην· τυφθείημεν, τυφθείητε, τυ-
φθείησαν. Καὶ δεύτερος διὰ π. Τυπείην, τυπεί-
ης, τυπείη, τυπείητον, τυπειήτην, τυπείημεν
τυπείητε, τυπείησαν. Μέλλων α. Τυφθησοίμην,
τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. Μέλλων β. Τυπησοί-
μην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Μέσος ἀόριστος α.
Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Τυψαίμεθον, τύ-
ψαισθον, τυψαίσθην· τυψαίμεθα, τύψαισθε τύ-
ψαιντο. Μέσος ἀόριστος β. Τυποίμην, τύποιο
τύποιτο. Μέσος μέλλων α. Τυψοίμην, τύψοιο.
τύψοιτο. Μέσος μέλλων β. Τυποίμην, τυποῖο.
τυποῖτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· ἐὰν τυπτώμε-
θον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτη-
σθε, τύπτωνται. Παρακείμενος. Τετυμμένος
ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. τετυμμένω ἐὰν ἦτον, ἦτον. τετυμμέ-
νοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι. Ἀόριστος α. Ἐὰν τυφθῶ
τυφθῇς, τυφθῇ. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον. ἐὰν τυ-
φθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. καὶ β διὰ π. Ἐὰν τυπῶ
τυπῇς τυπῇ. ἐὰν τυπῆτον τυπῆτον. ἐὰν τυπῶμεν τυπῆ-
τε τυπῶσι. Μέσος ἀόριστος α. ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψητ

uerberati essemus.essetis.sent.Postpaulo futurum. Verberer.uerbereris.beretur.
Aoristus primus. Verberer.reris.retur.uerberemini.duo.uerberentur duo.uerberemur.remini.uerberentur.Et medius per pi. Verberer.reris.retur.remini duo.rentur duo.remur.remini rentur.Futurum primum. Verberer reris.retur. Futurum secundum. Verberer.reris.retur.Medius aoristus primus.
Vapulauissem.ses.set.uapulauissemus duo.uapulauissetis duo.uissent duo.uapulauissemus.tis.uapulauissent.Medius aoristus secundus. Vapulauissem.ses:set.Medium futurum primum.Verberem.res.ret.

Medium futurum secundum.Verberem.res.ret.Subiunctiua passiua.præsens.
Si uerberer.reris.retur.si uerberemur duo.mini duo.rentur duo.si uerberemur.uerberemini.rentur. Præteritū pfectum.Verberatus si fuerim.ris.rit.rati duo si fueritis.rint.uerberati si fuerimus.tis.rint. Aoristus primus.Si uapulauero.ris.rit.ueritis duo rint duo.si uapulauerimus.ritis.rint. Et secundus per pi. Si uapulauero.ris.rit.si uapulaueritis duo.uerint duo.si uapulauerimus.uapulaueritis.rint.Medi9 aorist9.i. Si uerberauero.ris.rit

Μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπηται.
Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Τύπτεσθαι
Παρακείμενος. Τετύφθαι. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων
Τετύψεσθαι. Ἀόριστος. α. Τυφθῆναι. καὶ β. διὰ. π
Τυπῆναι. Μέλλων. α. Τυφθήσεσθαι. Μέλλων. β.
Τυπήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. Τύψασθαι. Μέ-
σος ἀόριστος. β. Τυπέσθαι. Μέσος μέλλων. α. Τύ-
ψεσθαι. Μέσος μέλλων. β. Τυπεῖσθαι. Μετοχαὶ
παθητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ τυπτόμενος. Τοῦ τυπτο-
μένου. Ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. Τὸ τυπτό-
μενον. Τοῦ τυπτομένου. Παρακείμενος. Ὁ τε-
τυμμένος. Τοῦ τετυμμένου. Ἡ τετυμμένη.
τῆς τετυμμένης. Τὸ τετυμμένον. Τοῦ τετυμ-
μένου. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Ὁ τετυψόμενος.
Ἡ τετυψομένη. Τὸ τετυψόμενον. Ἀόριστος. α.
Ὁ τυφθείς. Τοῦ τυφθέντος. Ἡ τυφθεῖσα. Τῆς τυφ-
θείσης. Τὸ τυφθέν. Τοῦ τυφθέντος. Καὶ δεύτε-
ρος διὰ. π. Ὁ τυπείς. τοῦ τυπέντος. Ἡ τυπεῖ-
σα. τῆς τυπείσης. τὸ τυπέν. τοῦ τυπέντος. Μέλ-
λων. α. Ὁ τυφθησόμενος. Ἡ τυφθησομένη. τὸ τυ-
φθησόμενον. Καὶ δεύτερος διὰ. π. Ὁ τυπησό-
μενος. Ἡ τυπησομένη. τὸ τυπησόμενον. Μέσος
ἀόριστος. α. Ὁ τυψάμενος. Ἡ τυψαμένη. τὸ
τυψάμενον.

Medius aoristus secundus. Si uerberauero. ris. rit.
Infinitiua passiua. præsens. Verberari.
Præteritum perfectum uapulauisse. Postpaulo futurum.
uapulatum ire. Aoristus primus. uapulauisse. Et ſus per pi
uapulauisse. futu℞ primum. uerberatum iri. futurum ſm
uerberatum iri. Medius aoristus primus uerberare. Medi-
us aoristus secũdus uerberare. Mediũ futu℞ primũ uerbe-
ratum ire. Medium futu℞. ii. uerberatum ire. Participia.
passiua præsens hic uapulans huius uapulan-
tis. hæc uapulans huius uapulantis. hoc uapu-
lans huius tis. Præteritum perfectum hic uerbera-
tus huius uerberati. hæc uerberata
huius uerberatæ. hoc uerberatum huius uerbe-
rati. Postpaulo futurum. hic uerberandus.
hæc uerberanda. hoc uerberandum. Aoristus primus.
hic uerberatus huius uerberati. hæc uerberata huius uer-
beratæ. hoc uerberatum huius uerberati. Et secun-
dus per pi. hic uerberatus huius uerberati. hæc uerbe-
rata huius uerberatæ. hoc uerberatum hius uerberati. futu-
rum primũ. hic uerberandus. hæc uerberanda hoc uer-
berandum. Et secundum per pi. hic uerbe
randus. hæc uerberanda. hoc uerberandum. Medius
aoristus primus. qui uerberauit. quæ uerberauit. quod
uerberauit.

Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ τυπόμενος. Ἡ τυπομένη. τὸ τυπόμενον. μέσος μέλλων. α. Ὁ τυψόμενος. Ἡ τυψομένη. τὸ τυψόμενον. Μέσος μέλλων. β. Ὁ τυπούμενος. Ἡ τυπουμένη. τὸ τυπούμενον. Σημείωσαι ὅτι αἱ μὲν καὶ παθητικαὶ καὶ κοιναὶ καὶ ἀποθετικαὶ ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει κλίνονται κατὰ τὴν τετάρτην ἁπλῆν κλῆσιν χωρὶς τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου περιττοσυλλάβως κλινομένων ἐν ἀρσενικῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει. αἱ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν ἁπλῆν. Καὶ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν βαρυτόνων ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων. Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. οἷον ἀπὸ τοῦ ποιέω ποιῶ. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τρεῖς. ὧν ἡ πρώτη διὰ τοῦ. εω. προφέρεται οἷον ποιέω ποιῶ. Καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος καὶ ἁπάντων τῶν παρῳχημένων πλὴν τοῦ παρατατικοῦ τὸ. η. ἔχει. οἷον πεποίηκα. ἐπεποιήκειν. ἐποίησα ποιήσω. πλὴν τινῶν διὰ τοῦ. εσω. τὸν μέλλοντα ποιούντων. οἷ[ον] τελῶ τελέσω. ὀλῶ ὀλέσω. φρονῶ φρονέσω καὶ φρονήσω. αἰνῶ αἰνέσω καὶ αἰνήσω. ἀρκῶ ἀρκέσω καλῶ καλέσω. φορῶ φορέσω καὶ φορήσω.

Medi⁹ aorist⁹ secũd⁹. Qui uerberauit. q̃ uerberauit. quod uerberauit. Medium futuꝝ primum. hic uerberatur⁹. hæc uerberatura. hoc uerberatuꝝ. Medium futurum. ii. hic uerberaturus. hæc uerberatura. hoc uerberatuꝝ. Nota q̄ pticipia passiua & cõmunia & deponentia in masculino & neutro genere declinantur ẜm quartam simplicem declinationem: præter primum & secundum aoristum inæqualiter declinatos in masculino: & neutro genere. fœminina ẜm secundam simplicem. Et de quidem declinatione barytonorum satis. Nunc autem de circunflexis dicamus. De circunflexis uerbis. Circunflexa uerba a sexta coniugatione baryto– norum per synæresim fiunt. ut facio: facio. Sunt autem hoꝝ coniugationes tres. Quarum prima per eo profertur: ut facio. & in penultima futuri & omnium præteritorum. præter præteritum imperfectum ita habet. ut feci feceram. feci faciam. præter quædam per eso futurum facientia uelut perficio perficiam. perdo perdam. sapio sapiam. & sapiam. laudo laudabo. & laudabo. sufficio sufficiciam. uoco uocabo. induor induar & induar.

πονῶ πονέσω ἢ πονήσω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.
Ἐνεστώς. Ποιέω ῶ. ποιέεις εῖς. ποιέει εῖ. ποιέετον εῖ-
τον, ποιέετον εῖτον, ποιέομεν οῦμεν, ποιέετε εῖτε
ποιέουσι οῦσι. Παρατατικός. Ἐποίεον ουν.
ἐποίεες εις ἐποίεε ει. ἐποιέετον εῖτον, ἐποιεέτην εί-
την. ἐποιέομεν οῦμεν, ἐποιέετε εῖτε. ἐποίεον. ουν.
Παρακείμενος. πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίη-
κε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήκειν. ἐπε-
ποιήκεις, ἐπεποιήκει. Ἀόριστος α. Ἐποίησα ἐ-
ποίησας ἐποίησε. Μέλλων. Ποιήσω, ποιήσεις
ποιήσει. Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ποίεε ει, ποιεέτω είτω, ποιέετον εῖτον, ποιεέτων
είτων, ποιέετε εῖτε, ποιεέτωσαν είτωσαν. Πα-
ρακείμενος. πεποίηκε, πεποιηκέτω. Ἀόριστος.
ποίησον, ποιησάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνε-
στώς. ποιέοιμι οῖμι, ποιέοις οῖς. ποιέοι οῖ, ποιέοι-
τον οῖτον, ποιεοίτην οίτην, ποιέοιμεν οῖμεν, ποιέ-
οιτε οῖτε. ποιέοιεν οῖεν. Παρακείμενος.
Πεποιήκοιμι πεποιήκοις πεποιήκοι. Ἀόριστος.
Ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι. ἢ αἰολικῶς ποιή-
σεια ποιήσειας ποιήσειε. Μέλλων. Ποιήσοιμι ποιή-
σοις σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν
ποιέω ῶ. ποιέῃς ῇς ποιέῃ ῇ ἐὰν ποιέητον ῆτον. ποιέητον
ῆτον. ἐὰν ποιέωμεν ῶμεν. ποιέητε ῆτε. ποιέωσι ῶσι.

Laboro. laborabo. & laborabo. Indicatiua actiua.
Præsens. Facio cio. facis cis. facit cit. facitis duo. citis
duo. faciunt duo. faciunt duo. facimus cimus. facitis citis.
faciunt ciunt. Præteritum imperfectum faciebam bam.
faciebas bas. faciebat bat. ciebatis duo. tis duo: ciebāt duo fa
ciebant duo. faciebamus bamus. faciebatis tis. ciebāt bant.
Præteritum perfectum feci fecisti fe-
cit. præteritumplusq̄perfectum feceram. fece-
ras. rat. Aoristus primus. Feci fe-
cisti. fecit. Futurum faciam. facies.
faciet. Imperatiua actiua præsens.
Fac fac. faciat ciat. facite duo. cite duo. faciant duo.
ciant duo. facite facite. faciant ciant. præ-
teritumperfectum facito tu to ille. Aoristus.
facito tu. to ille. Optatiua actiua præ-
sens. Facerem rem. faceres res. faceret ret. facere-
tis duo. tis duo. facerent duo. rent duo. facerem9 rem9, face
retis. facerent rent. præteritum perfectum.
fecissem. ses. set. Indefinitum.
Fecissem. ses. set. & æolice fecis-
sem. ses. set Futurum faciam. fa-
cias. faciat. Subiunctiua actiua præsens si
faciam. ciam. facias cias. ciat ciat. si faciatis duo. tis duo. ciant
duo. ant duo. si faciamus mus. faciatis tis. faciant faciant.

Παρακείμενος. Ἐὰν πεποιήκω πεποιήκῃς πεποιήκῃ. Ἀόριστος α. Ἐὰν ποιήσω ποιήσῃς ποιήσῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ποιέειν εῖν. Παρακείμενος. πεποιηκέναι. Ἀόριστος α. ποιῆσαι. Μέλλων. ποιήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ ποιέων ῶν. Τοῦ ποιέοντος οῦντος. Ἡ ποιέουσα οῦσα. Τῆς ποιεούσης ούσης. Τὸ ποιέον οῦν. Τοῦ ποιέοντος οῦντος. παρακείμενος. Ὁ πεποιηκὼς τοῦ πεποιηκότος. Ἡ πεποιηκυῖα τῆς πεποιηκυίας. Τὸ πεποιηκὸς τοῦ πεποιηκότος. Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιήσας Ἡ ποιήσασα. Τὸ ποιῆσαν. Μέλλων. Ὁ ποιήσων. Ἡ ποιήσουσα. Τὸ ποιῆσον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. ποιέομαι οῦμαι. ποιέῃ ῇ. ποιέεται εῖται. ποιεόμεθον ούμεθον. ποιέεσθον εῖσθον. ποιέεσθον εῖσθον. ποιεόμεθα ούμεθα. ποιέεσθε εῖσθε. ποιέονται οῦνται.

Παρατατικός.

Ἐποιεόμην ούμην. ἐποιέου οῦ. ἐποιέετο εῖτο. ἐποιεόμεθον ούμεθον. ἐποιέεσθον εῖσθον. ἐποιεέσθην είσθην. ἐποιεόμεθα ούμεθα. ἐποιέεσθε εῖσθε. ἐποιέοντο οῦντο.

Παρακείμενος

Πεποίημαι πεποίησαι πεποίηται. πεποιήμεθον πεποίησθον πεποίησθον. πεποιήμεθα πεποίησθε πεποίηνται.

Præteritum perfectum si fecerim.ris.fece-
rit.Aoristus.si fecero.ris.
rit.Infinitiua actiua.præsens.
Facere.facere.Præteritum pfectum fecisse. Aorist9 prim9.
Facere.Futurum factum ire.Participia actiua.
Præsens hic faciens ciens.huius facientis cientis.hæc faci-
ens.ciens.huius facientis entis.hoc faciens ciens huius faci-
entis entis.Præteritum perfectum qui fecit.
Quæ fecit.Quod
fecit. Aoristus primus: Qui fecit.
Quæ fecit. Quod fecit. Futurum.Hic factur9.hæc factura
Hoc facturum.Indicatiua passiua.Præsens.
Fio fio.fis fis.fit fit.fimus duo.
fimus duo.fitis duo.fitis duo.fiunt duo. fiunt duo. fi-
mus mus.fitis fitis.fiunt. unt.

Præteritum imperfectum.

Fiebam bam.fiebas bas.fiebat bat.fieba-
mus duo.fiebamus duo. fiebatis duo. batis duo.fiebant duo
bant duo.fiebamus bamus.fiebatis tis.fie-
bant fiebant.

Præteritum perfectum.

Factus sum.factus es.factus est.facti su-
mus duo.facti estis duo.facti sunt duo.facti sumus.facti e-
stis.facti sunt.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Πεποιήσομαι πεποιήσῃ πεποιή-
σεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐπεποιήμην ἐπεποίησο
ἐπεποίητο. Ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιήθην ἐποιήθης
ἐποιήθη. Μέλλων α. Ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ
ποιηθήσεται. Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐποιη-
σάμην ἐποιήσω ἐποιήσατο. Ποιήσομαι ποιήσῃ
ποιήσεται. Μέσος μέλλων α. ¶ Προστακτικὰ παθη-
τικά. Ἐνεστώς. Ποιέου οῦ. ποιεέσθω είσθω. ποιέ-
εσθον εῖσθον. ποιεέσθων είσθων. ποιέεσθε εῖσθε. ποιεέσθω-
σαν είσθωσαν. Πεποίησο πεποιήσθω. Παρακεί-
μενος. Ποιήθητι ποιηθήτω. Ἀόριστος πρῶτος.
Ποίησαι ποιησάσθω. Μέσος ἀόριστος α.
¶ Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Ποιεοίμην οίμην. ποιέοιο οῖο. ποιέοιτο οῖτο. ποιε-
οίμεθον οίμεθον. ποιέοισθον οῖσθον. ποιεοίσθην οί-
σθην. ποιεοίμεθα οίμεθα. ποιέοισθε οῖσθε. ποι-
έοιντο οῖντο.

Παρακείμενος

Πεποιήμην. πεποιῇο πεποιῇτο.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Πεποιησοίμην πεποιήσοιο πεποιήσοιτο.

Ἀόριστος πρῶτος

Ποιηθείην ποιηθείης. ποιηθείη. Μέλλων α.
Ποιηθησοίμην ποιηθήσοιο ποιηθήσοιτο.

Postpaulo futurum. Fiam. fies fiet. Præteritum plusq̃perfectum factus fuerã. factus fueras. factus fuerat. Aoristus primus. Factus fui. factus fuisti. factus fuit. Futur primum. Fiam. fies. fiet. Medius aoristus primus. Feci. fecisti. fecit. Faciam. facies. faciet. Medium futurum primum. Imperatiua passiua. Præsens Fi. fi. fiat. fiat. fite duo. fite duo. fiant duo. fiant duo. fite. fite. fiant. fiant. Fito tu. fito ille. Præteritum perfectum. Fito tu. fito ille. Aoristus primus. Facito tu. facito ille. Medius aoristus primus.

Optatiua passiua. præsens.

Fierem. fierem. fieres. fieres. fieret. fieret. fierem9 duo. mus duo. tis duo. tis duo. rent duo fierent duo. fieremus. fieremus. fieretis: tis. fierent. fierent.

Præteritum perfectum.

Factus essem. factus esses. factus esset.

postpaulo futurum.

Fiam. fias. fiat.

Aoristus primus.

factus essem factus esses. Futurum primum.

Fiam. fias. fiat.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ποιησαίμην ποιήσαιο
ποιήσαιτο. Μέσος μέλλων πρῶτος. Ποιησοίμην
ποιήσοιο ποιήσοιτο. ¶ Ὑποτακτικὰ παθητικά
Ἐνεστῶτος. Ἐὰν ποιέωμαι ῶμαι ποιέῃ ῇ. ποιέηται
ῆται. ἐὰν ποιεώμεθον ώμεθον. ποιέησθον ῆσθον. ποι
έησθον ῆσθον. ἐὰν ποιεώμεθα ώμεθα. ποιέησθε ῆσθε.
ποιέωνται ῶνται. Γαρακείμενος.
Ἐὰν πεποιῶμαι πεποιῇ πεποιῆται. Ἀόριστος α.
Ἐὰν ποιηθῶ ποιηθῇς ποιηθῇ.
Μέσος ἀόριστος πρῶτος.
Ἐὰν ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσηται.
¶ Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστῶτος.
Ποιέεσθαι εῖσθαι. Γαρακείμενος. Πεποιῆσθαι.
Μετὸ ὀλίγον μέλλων. Γεποιήσεσθαι. Ἀόριστος α.
Γοιηθῆναι. Μέλλων α. Γοιηθήσεσθαι. Μέσος ἀο-
ριστος α. Ποιήσασθαι. Μέσος μέλλων α. Γοιήσε
σθαι. ¶ Μετοχαὶ. παθητικαὶ. Ἐνεστῶτος.
Ὁ ποιεόμενος οὐμενος. Τοῦ ποιεομένου ουμένου
Ἡ ποιεομένη ουμένη. τῆς ποιεομένης ουμένης. Τὸ
ποιεόμενον οὐμενον. Τοῦ ποιεομένου ουμένου
Παρακείμενος.
Ὁ πεποιημένος. Ἡ πεποιημένη. Τὸ πεποιημένον.
Μετὸ ὀλίγον μέλλων. Ὁ πεποιησόμενος.
Ἡ πεποιησομένη. Τὸ πεποιησόμενον

Medius aoriſtus primus. Facerē. res.
ret. Mediū futuꝝ primum. Fiam.
fias. fiat. Subiunctiua paſſiua.
Præſens. Si fierem. rem. fieres. fieres. fieret.
ret. ſi fieremus duo. remus duo. fieretis duo. retis duo.
fierent duo. rent duo. ſi fieremus. mus. fieretis. tis. fi
erent rent. Præteritum perfectum
Si factus fuerī. factus fueris. factus fuerit. Aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Medius aoriſtus primus.
Si factus fuero. factus fueris. factus fuerit.
Infinitiua paſſiua. Præſens.
Fieri. ri. Præteritum perfectum factum fuiſſe.
Poſtpaulo futurum factum iri. Aoriſtus primus.
fieri. futurum primum. factum iri. Medius aori-
ſtus primus facere. Medium futurum primum factu-
rum eſſe. Participia paſſiua præſens.
Qui fit.
Quæ fit.
Quod fit.
præteritum perfectum.
Hic factus. Hæc facta. Hoc factum.
poſtpaulo futurum. Hic faciendus.
Hæc facienda. Hoc faciendum.

Ἀόριστος πρῶτος. Ὁ ποιηθείς. Ἡ ποιηθεῖσα.
Τὸ ποιηθέν. Μέλλων α. Ὁ ποιηθησόμενος. Ἡ ποι
ηθησομένη. Τὸ ποιηθησόμενον. Μέσος ἀόριστος
πρῶτος. Ὁ ποιησάμενος. Ἡ ποιησαμένη. Τὸ
ποιησάμενον. Μέσος μέλλων πρῶτος.
Ὁ ποιησόμενος. Ἡ ποιησομένη. Τὸ ποιησόμενον.

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ αω
προφέρεται. οἷον βοάω ῶ. δράω ῶ. καὶ ἐν τῇ παραλη
γούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η. ἢ τὸ α. ἔχει. οἷον βοήσω δράσω

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάω ῶ. βοάεις
ᾷς. βοάει ᾷ. βοάετον ᾶτον. βοάετον ᾶτον. βοάομεν ῶμεν.
βοάετε ᾶτε. βοάουσι ῶσι. Παρατατικός
Ἐβόαον ων. ἐβόαες ας. ἐβόαε α. ἐβοάετον ᾶτον.
ἐβοαέτην άτην. ἐβοάομεν ῶμεν. ἐβοάετε ᾶτε. ἐ
βόαον ων.

Παρακείμενος.

βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήκειν ἐβεβοήκεις ἐβεβοήκει
Ἀόριστος α. Ἐβόησα ἐβόησας ἐβόησε.
Μέλλων. βοήσω βοήσεις βοήσει.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
βόαε α. βοαέτω άτω. βοάετον ᾶτον. βοαέτων άτων
βοάετε ᾶτε. βοαέτωσαν άτωσαν.

Aoriſtus primus.hic factus.hæc facta.
hoc factum.Futurum primum.hic faciendus.hæc fa
cienda.hoc faciendum.Medius aoriſtus
primus.Qui fecit.Quæ fecit.Quod
fecit.Medium futurum primum.
Hic facturus.Hæc factura.Hoc facturum.

De ſecunda declinatione circunflexorum.

Secunda coniugatio circunflexorum per ao
profertur.ut clamo:clamo.facio facio.& in penul-
tima futuri ita uel alpha habet.ut clamabo.faciam.
Indicatiua actiua.Præſens.Clamo mo.clamas:
mas.at at.clamatis duo tis duo.mãt duo ant duo. m9 m9.
clamatis tis.clamant mant. Præteritum imperfectum.
Clamabam bã.clamabas bas.clamabat bat.tis duo tis duo
clamabant duo bant duo.clamabamus mus.batis atis.cla-
mabant clamabant.

Præteritum perfectum.

Clamaui.clamauiſti.clamauit.
Præteritumpluſq̃perfectum Clamaueram.ras.rat.
Aoriſtus primus.Clamaui.ſti.uit.
Futurum clamabo.bis.bit.
Imperatiua actiua..præſens.
Clama ma.clamet met.ate duo te duo.ment duo mẽt duo.
clamate te.clament clament.

Παρακείμενος.

Βεβόηκε, βεβοηκέτω. Ἀόριστος. α. Βόησον, βοησάτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάοιμι ῷμι, βοάοις ῷς, βοάοι ῷ. βοάοιτον ῷτον, βοάοιτην ῴτην, βοάοιμεν ῷμεν, βοάοιτε ῷτε, βοάοιεν ῷεν. Παρακείμενος.

Βεβοήκοιμι, βεβοήκοις κοι. Ἀόριστος. α. Βοήσαιμι. βοήσαις. βοήσαι. Αἰολικόν. Βοήσεια. Βοήσειας. ειε. Μέλλων. Βοήσοιμι, βοήσοις, σοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν βοάω ῶ. βοάῃς ᾷς, βοάῃ ᾷ. ἐὰν βοάητον ᾶτον, βοάητον ᾶτον. ἐὰν βοάωμεν ῶμεν, βοάητε ᾶτε, βοάωσι ῶσι. Παρακείμενος Ἐὰν βεβοήκω, κῃς, κῃ. Ἀόριστος. α. Ἐὰν βοήσω. σῃς σῃ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Βοάειν ᾶν. Παρακείμενος. Βεβοηκέναι. Ἀόριστος. α. Βοῆσαι. Μέλλων. Βοήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ βοάων ῶν. τοῦ βοάοντος ῶντος. Ἡ βοάουσα ῶσα. τῆς βοαούσης ώσης. Τὸ βοάον ῶν. τοῦ βοάοντος ῶντος.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοηκώς. Ἡ βεβοηκυῖα. Τὸ βεβοηκός.

Ἀόριστος α.

Ὁ βοήσας. Ἡ βοήσασα Τὸ βοῆσαν. Μέλλων.

Ὁ βοήσων. Ἡ βοήσουσα Τὸ βοῆσον.

præteritum perfectum
Clamato tu. clamato ille. Aoristus prim9 clamato tu clama
to ille. Optatiua Actiua præsens. Clamarem
rē. clamares res. clamaret ret. clamaretis duo retis duo cla-
marēt duo rēt duo. Clamaremusrem9. clamaretis retis cla-
marent rent. Præteritum perfectum
clamauissem. uisses. uisset. Aoristus primus clamauissem
clamauisses. uisset. æolicusclamauissem. uisses. uisset.
Futurum clamem clames clamet. Subiunctiua
Actiua. præsenssi clamarem rem. clamares res. clamaret
ret. si clamaretis duo tis duo. rēt duo rēt duo si clamaremus
remus. clamaretis retis. clamarent rent. Præteritū pfectū
Si clamauerim. ris. rit. Aoristus primus si clamauero ris.
rit. Infinitiua Actiua præsens clamare.
are. præteritum perfectum clamauisse aoristus prim9 cla-
mauisse. Futurum clamatum ire. participia actiua
præsens hic clamans. mans. clamantis mantis. hæc cla-
mans mans. huius clamantis. tis. hoc clamans mās. h9 cla-
mantismantis.

Præteritum perfectum.

Qui clamauit: Quæ clamauit. quod clamauit.

Aoristus primus

Qui clamauit: quæ clamauit: quod clamauit. Futurum
Hic clamaturus. hæc clamatura. hoc clamaturum.

Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Βοάομαι ῶμαι. βοάῃ ᾷ. βοάεται ᾶται. βοαόμεθον, ώμεθον, βοάεσθον ᾶσθον, βοάεσθον ᾶσθον. βοαόμεθα ώμεθα, βοάεσθε ᾶσθε. βοάονται ῶνται. Παρατατικός. Ἐβοαόμην ώμην, ἐβοάου ῶ, ἐβοάετο ᾶτο. ἐβοαόμεθον. ώμεθον, ἐβοάεσθον ᾶσθον, ἐβοαέσθην άσθην ἐβοαόμεθα ώμεθα, ἐβοάεσθε ᾶσθε, ἐβοάοντο ῶντο. Παρακείμενος. βεβόημαι, βεβόησαι, ται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Βεβοήσομαι, βεβοήσῃ, σεται.

Ὑπερσυντέλικος. Ἐβεβοήμην, ἐβεβόησο, ἐβεβόητο.

Ἀόριστος. α.

Ἐβοήθην, ἐβοήθης, θη. Μέλλων. α. Βοηθήσομαι. βοηθήσῃ. ται. Μέσος ἀόριστος. α. Ἐβοησάμην ἐβοήσω, το. Μέσος Μέλλ. α. βοήσομαι. βοήσῃ. εται.

Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. βοάου ῶ. βοαέσθω άσθω, βοάεσθον ᾶσθον, βοαέσθων άσθων. βοάεσθε ᾶσθε, βοαέσθωσαν άσθωσαν. Παρακείμενος. Βεβόησο, βεβοήσθω. Ἀόριστος. α. Βοήθητι, βοηθήτω. Μέσος ἀόριστος. α. Βόησαι. βοησάσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. ἐνεστώς. Βοαοίμην ῴμην, βοάοιο. ῷο βοάοιτο ῷτο. βοαοίμεθον ῴμεθον, βοάοισθον ῷσθον, βοαοίσθην ῴσθην. βοαοίμεθα ῴμεθα, βοάοισθε ῷσθε. βοάοιντο ῷντο.

indicatiua passiua præsens clamor ror
clamaris ris clamatur tur amur duo mur duo cla-
mamini duo ni duo antur duo tur duo clamamur mur
clamamini mini clamantur tur. Præteritum imperfectũ
clamabar bar. baris ris. batur tur. clamaba-
mur duo. mur duo. bamini duo ni duo. bantur duo tur duo.
clamabamur mur bamini mini. mabantur ban
rur ptm̃ perfectũ clamatus sum. clamatus es clamatus est.

Postpaulo Futurum.

Clamabor beris bitur.
ptũm plusq̃ pfectũ clamatus fuerã. matus eras matus fue
rat. Aoristus primus.
Clamatus fui. matus fuisti. matus fuit. futurũ primũ clama
bor beris bitur. Medius Aoristus primus clamaui
clamauisti uit. Medium futurũ primum clamabo bis bit.
Imperatiua passiua præsens clamare re. clame
tur tur. clamamini duo ni duo. entur duo tur duo. cla
mamini mini. entur tur. præte-
ritũ pfectũ mator tu tor ille. Aoristus prius clamator tu cla
mator ille. Medius Aoristus prius. clamato tu ato ille. Opta
tiua passiua præsens. Clamarer rer. clamare
ris ris. clamaretur retur. clamaremur duo mur duo: remi-
ni duo ni duo. rentur duo: tur duo. clamaremur re-
mur clamaremini mini. clamarentur rentur.

Παρακείμενος.

Βεβοήμην βεβόησο βεβόητο. Μετ' ὀλίγον μέλλων. βεβοησοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο. Ἀόριστος α. Βοηθείην βοηθείης βοηθείη. Μέλλων. α. Βοηθησοίμην βοηθήσοιο. βοηθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος. α. Βοησαίμην βοήσαιο σαιτο. Μέσος μέλλων. α. Βοησοίμην βοήσοιο σοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν βοάωμαι ῶμαι βοάῃ ᾷ. βοάηται ᾶται. ἐὰν βοαώμεθον ώμεθον. βοάηθον ᾶθον. βοάηθον ᾶθον. ἐὰν βοαώμεθα ώμεθα. βοάησθε ᾶσθε. βοαώνται ῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν βεβοῶμαι βεβοῇ βεβοῆται. Ἀόριστος. α. Ἐὰν βοηθῶ. βοηθῇς. ῇ. Μέσος ἀόριστος. α. Ἐὰν βοήσωμαι. βοήσῃ. σηται.

Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. βοάεσθαι. ᾶσθαι. Παρακείμενος. βεβοῆσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Βεβοήσεσθαι. Ἀόριστος. α. Βοηθῆναι. Μέλλων. α. βοηθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. α. βοήσασθαι. Μέσος μέλλων. α. βοήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ βοαόμενος ώμενος. τοῦ βοαομένου ωμένου. Ἡ βοαομένη ωμένη. τῆς βοαομένης ωμένης. Τὸ βοαόμενον ώμενον. τοῦ βοαομένου ωμένου.

Παρακείμενος.

Ὁ βεβοημένος. Ἡ βεβοημένη. Τὸ βεβοημένον.

præteritum perfectum

Clamatus essem matus, eés clamatus eēt post paulo futuræ clamer clameris. clametur. Aoristus prim9 clamarer clamareris clamaretur. Futurum primum clamer clameris clametur. Medius aoristus primus clamem clames clamet. Medium futurum primumclamabo clamabis clamabit. Subiunctiua passiua præsens.

Si clamarer rer. clamareris reris clamaretur retur. Si remur duo mur duo. mini duo ni duo. clamarētur duo marentur duo Si clamaremur mur clamaremini mini clamarentur rentur. præteritum perfectum. si clamatus fueri atus fueris tus fuerit. aoristus primus. si atus ero tus eris rit. Medius aoristus primus Si clamauero maueris rit.

Infinitiua passiua præsens clamari.

ri. præteritum perfectum clamatum esse. postpaulo Futurū clamatum iri. aoristus primus clamatum eē futurum primū. clamatū iri. medi9 aorist9 primus clamauisse Mediū futurū primum clamatū iri. participia passiua. præsens. Qui clamat' qui clamatur Quæ clamatur. quæ clamatur. Quod clamat'. quod clamatur.

præteritum perfectum.

Hic clamatus, hæc clamata, hoc clamatū.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ βεβοησόμενος. Ἡ βεβοησομένη. Τὸ βεβοησόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ βοηθείς. Ἡ βοηθεῖσα. Τὸ βοηθέν. Μέλλων. α. Ὁ βοηθησόμενος. Ἡ βοηθησομένη. Τὸ βοηθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. α. Ὁ βοησάμενος. Ἡ βοησαμένη. Τὸ βοησάμενον. Μέσος μέλλων. α. Ὁ βοησόμενος. Ἡ βοησομένη. Τὸ βοησόμενον.

Περὶ τῆς τρίτης συζυγίας.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων διὰ τοῦ ο ω προφέρεται, οἷον χρυσόω ῶ, καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ ω μέγα ἔχει. οἷον χρυσώσω. πλὴν τοῦ ἀρόω, ἀρόσω. ὀμόω ὀμόσω, ἐνόω ἐνόσω, βόω βόσω, ὀνόω ὀνόσω. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Χρυσόω ῶ. χρυσόεις οῖς. χρυσόει οῖ. χρυσόετον οῦτον. χρυσόετον οῦτον. χρυσόομεν οῦμεν. χρυσόετε οῦτε. χρυσόουσι οῦσι. Παρατατικός. Ἐχρύσοον ουν. ἐχρύσοες ους. ἐχρύσοε ου. ἐχρυσόετον οῦτον, ἐχρυσοέτην ούτην. ἐχρυσόομεν οῦμεν. ἐχρυσόετε οῦτε, ἐχρύσοον ουν.

Παρακείμενος.

Κεχρύσωκα, κας, κε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐκεχρυσώκειν, κεις, κει. Ἀόριστος. α. Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε. Μέλλων. χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

postpaulo futurum. hic clamandus hæc claman-
da. hoc clamandum. aoristus primus. hic clamatus
hæc clamata hoc clamatum. Medius
Aoristus primus. Qui: clamauit. quæ clama-
uit. quod clama-
uit. Medium Futurum primum hic clamaturus.
hæc clamatura hoc clamaturum.

De tertia Coniugatione

Tertia coniugatio circunflexorum per oo.
profertur ut inauro ro. & in penultima
futuri o mega habet ut inaurabo. præter
aro Arabo. Iuro iurabo unio uniam
Nutrio nutriam. quæro quæram. Indicatiua passiua præ-
sens. Deauro ro. deauras ras. deaurat rat. deaura-
tis duo tis duo. deaurant duo rant duo. deauramus mus
deauratis ratis. deaurant rant. Præteritum impfectũ.
Deaurabam bam. deaurabas bas. deaurabat bat. deauraba
tis duo batis duo. deaurabãt duo bãt duo. deaurabamus de
aurabamus. deaurabatis deaurabatis deaurabant rabant.

Præteritum perfectum.

Deauraui: deaurauisti deaurauit. Ptm̃plusq̃ perfectũ deau
raueram deauraueras deaurauerat. Aoristus primus de
auraui deaurauisti deaurauit. Futurum.
deaurabo: deaurabis: deaurabit.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Χρύσοε ου. χρυσοέτω ούτω. χρυσόετον οῦτον. χρυ σοέτων οὔτων. χρυσόετε οῦτε. χρυσοέτωσαν ούτωσαν
Παρακείμενος. Κεχρύσωκε κεχρυσωκέτω.
Ἀόριστος. α. Χρύσωσον χρυσωσάτω.
Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς
Χρυσόοιμι οῖμι. χρυσόοις οῖς. χρυσόοι οῖ. χρυσόοιτον οῖτον. χρυσοοίτην οίτην. χρυσόοιμεν οῖμεν. χρυσό οιτε οῖτε. χρυσόοιεν οῖεν. Παρακείμενος
Κεχρυσώκοιμι κεχρυσώκοις. κεχρυσώκοι
Ἀόριστος α. Χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι. αἰολικὸς χρυσώσεια σθας σειε. Μέλλων.
Χρυσώσοιμι χρυσώσοις χρυσώσοι.
Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ἐὰν χρυσόω ῶ. χρυσόῃς οῖς. χρυσόῃ οῖ. ἐὰν χρυσό ητον ῆτον. χρυσόητον ῆτον. ἐὰν χρυσόωμεν ῶμεν. χρυσόητε ῆτε. χρυσόωσι ῶσι. Παρακείμενος.
Ἐὰν κεχρυσώκω κεχρυσώκῃς κεχρυσώκῃ.
Ἀόριστος α. Ἐὰν χρυσώσω χρυσώσῃς χρυσώσῃ.
Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικὰ Ἐνεστώς.
Χρυσόειν οῦν. Παρακείμενος. Κεχρυσωκέναι.
Ἀόριστος α. Χρυσῶσαι. Μέλλων. χρυσώσειν.
Μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ Ἐνεστώς
Ὁ χρυσόων ῶν. Τοῦ χρυσόοντος οῦντος. Ἡ χρυσό

Imperatiua actiua Præsens.
Deaura ra. deauret ret. deauretis duo: tis duo. deaurent duo. rent duo. deaurate ate. deaurẽt. rent.
Præteritum perfectum deaurato tu deaurato ille.
Aoristus primus Deaurato tu. deaurato ille.
Optatiua actiua Præsens.
Deaurarẽ rẽ deaurares res. deauraret ret. deauraretis duo. tis duo. deaurarẽt duo rẽt duo. deauraremus mus deaurare tis tis. deaurarent rent. Præteritum pfectum.
Deauraui ssem deaurauisses deaurauisset
Aoristus primus deaurauissem deaurauisses deaurauisset.
Aeolicus deaurauissem ses set. Futurum
deaurem deaures deauret
Subiunctiua actiua Præsens.
Si deaurem rem. deaures res. deauret ret. si deauretis duo: tis duo. deaurent duo rent duo si deauremus remus. deauretis retis deaurent rent. Præteritum perfectum.
Si deaurauerim deaureueris deaurauerit.
Aoristus primus si deaurauero deaurauerís deaurauerit
Infinitiua actiua præsens.
deaurare re. præteritum perfectum deaurauisse.
Aoristus primus deaurauisse. Futurum deauratum ire
participia actiua præsens.
Hic deaurans rans huius rantis rantis, Hæc de-

ουσα οῦσα. τ̃ς χρυσοούσης οὐσ̃. Τὸ χρυσόον οῦν. Τοῦ χρυσόοντ̃ οῦντ̃. Παρακείμενος. Ὁ κε χρυσωκὼς τοῦ κε χρυσωκότ̃. Ἡ κε χρυσωκῦατ̃ς κε χρυσωκῦας. Τὸ κε χρυσωκὸς τοῦ κε χρυσωκότος. Ἀόριστος. α. Ὁ χρυσώσας τοῦ χρυσώσαντος. Ἡ χρυσώσασα τῆς χρυσωσάσης. Τὸ χρυσῶσαν τοῦ χρυσώσαντος. Μέλλων. Ὁ χρυσώσων τοῦ χρυσώσοντος. Ἡ χρυσώσουσα τῆς χρυσωσούσης. Τὸ χρυσῶσον τοῦ χρυσώσοντος.

Ὁριστικὰ παθητικὰ. Ἐνεστὼς

Χρυσόομαι οῦμαι. χρυσόῃ οῖ. χρυσόεται οῦται. χρυσόμεθον οὐμεθον. χρυσόεσθον οῦσθον. χρυσόεσθον οῦσθον. χρυσοόμεθα οὐμεθα. χρυσόεσθε οῦσθε. χρυσόονται οῦνται. Παρατατικὸς Ἐχρυσοόμην οὐμην. ἐχρυσόου οῦ. ἐχρυσόετο οῦτο. ἐχρυσοόμεθον οὐμεθον. ἐχρυσόεσθον οῦσθον. ἐχρυσοέσθην οῦσθην. ἐχρυσοόμεθα οὐμεθα. ἐχρυσόεσθε οῦσθε. ἐχρυσόοντο οῦντο. Παρακείμενος Κεχρύσωμαι κεχρύσωσαι σωται. Μετ' ὀλίγον μέλλων Κεχρυσώσομαι κεχρυσώσῃ κεχρυσώσεται.

Ὑπερσυντέλικος.

Ἐκεχρυσώμην ἐκεχρύσωσο ἐκεχρύσωτο.
Ἀόριστος. α. Ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθη
Μέλλων. α. Χρυσωθήσομαι σῃ σεται.

aurans huius deaurantis.hoc deaurans huius
deaurantis Præteritum perfectum.Qui deaurauit.
Quæ deaura-
uit.Quod deaurauit. Aori-
ſtus primus.Qui deaurauit.Quæ deau-
rauit.Quod deaura-
uit.Futurum hic deauraturus huius deaura-
turi.hæc deauratura huius deauraturæ.hoc
deauraturum huius deauraturi.

Indicatiua paſſiua. Præſens.

Deauror ror.deauraris ris.deauratur ratur.deaura-
mur duo.mur duo.mini duo.ni duo.rant duo.rantur duo.
deauramur mur.deauramini ni.deauran-
tur.tur. Præteritum imperfectum.deaurabar.
bar.baris ris.batur.tur.deauraba-
mur duo.mur duo.mini duo.ni duo.bantur duo.tur duo.
deaurabamur mur.bamini ni.deaura-
bantur tur. Præteritum perfectum deauratus fui.
deauratus fuiſti.deauratus fuit. poſtpaulo futurum
Deaurabor.raberis.rabitur.

præteritum pluſq̃perfectum.

Deauratus fueram.ratus fueras.ratus fuerat.
Aoriſtus primus deauratus fui.fuiſti.fuit.
Futurum primum.deaurabor deauraberis.deaurabitur.

Μέσος ἀόριστος πρῶτος. Ἐχρυσωσάμην ἐχρυσώ-
σω ἐχρυσώσατο. Μέσος μέλλων. α. Χρυσώσο-
μαι χρυσώσῃ χρυσώσει. ¶ Προστακτικὰ παθη-
τικά. Ἐνεστώς. Χρυσόου οῦ. χρυσοέσθω ούσθω. χρυ-
σόεσθον οῦσθον. χρυσοέσθων ούσθων. χρυσόεσθε
οῦσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν. Παρακείμενος.
Κεχρύσωσο κεχρυσώσθω. Ἀόριστος α. Χρυσώ-
θητι χρυσωθήτω. Μέσος ἀόριστος α. χρύσωσαι
χρυσωσάσθω. ¶ Εὐκτικὰ παθητικὰ Ἐνεστώς.
χρυσοοίμην οίμην. χρυσόοιο οῖο. χρυσόοιτο οῖτο. χρυ-
σοοίμεθον οίμεθον. χρυσόοισθον οῖσθον. χρυσοοίσθην
οίσθην. χρυσοοίμεθα οίμεθα χρυσόοισθε οῖσθε χρυ-
σόοιντο οῖντο. Παρακείμενος.
Κεχρυσώμην. κεχρύσωο. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
Κεχρυσωσοίμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοι-
το. Ἀόριστος α. Χρυσωθείην χρυσωθείης χρυσωθείη.
Μέλλων. α. Χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυ-
σωθήσοιτο. Μέσος ἀόριστος πρῶτος
Χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο.
Μέσος μέλλων πρῶτος. Χρυσω-
σοίμην χρυσώσοιο χρυσώσοιτο. ¶ Ὑποτακτικὰ.
παθητικὰ Ἐνεστώς. Ἐὰν χρυσόωμαι ῶμαι. χρυσόῃ οῖ
χρυσόηται ῶται. ἐὰν χρυσοώμεθον ώμεθον. χρυσόησθον οῖ-
σθον χρυσόησθον οῖσθον. ἐὰν χρυσοώμεθα ώμεθα

Medius Aoriſtus primus· deauraui deau-
rauiſti deaurauit. Medium futurum primum deau-
rabo deaurabis deaurabit. Imperatiua paſſi-
ua· Præſens deaurare re, deauretur retur. deau-
raminor duo minor duo. deaurãtor duo rãtor duo raminor
minor rantor tor, Præteritum perfectum.
Deaurator tu deaurator ille. Aoriſtus primus deau-
rator tu deaurator ille. Medius aoriſtus primus deaurato tu
deaurato ille· Optatiua paſſiua præſens.
Deaurarer rer. deaurareris reris. retur retur. deau-
raremurduo remur duo deauraremini duo ni duo rent̃ duo
rentur duo. deauraremur mur· remini mini. deau-
rarentur rentur· Præteritum perfectum.
Deauratus eſſem deauratus eſſes. poſt paulo futurum
deaurer deureris deaure-
tur. Aoriſtus primus· deauratus eſſem ratus eſſes, atus eſſet
Futurum primum. deaurer deaureris deau-
retur. Medius Aoriſtus primus
Deaurem deaures deauret
Medium Futurum primum: deau-
rem deaures deauret. Subiunctiua
paſſiua præſens. ſi deaurer rer. reris ris.
deauretur retur. ſi deauremur duo mur duo. mini duo.
mini duo. rentur duo tur duo· ſi deauremur mur.

χρυσόοισθε οῖσθε. χρυσόοιντο οῖντο. Παρακείμενος. Ἐὰν
κεχρυσῶμαι κεχρυσῇ κεχρυσῆται. Ἀόριστος α.
Ἐὰν χρυσωθῶ χρυσωθῇς χρυσωθῇ. Μέσος ἀόριστος α.
Ἐὰν χρυσώσωμαι χρυσώσῃ χρυσώσηται. ¶ Ἀπα-
ρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Χρυσόεσθαι οῦσθαι.
Παρακείμενος. Κεχρυσῶσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων.
κεχρυσώσεσθαι. Ἀόριστος α. Χρυσωθῆναι. Μέλ-
λων α. Χρυσωθήσεσθαι Μέσος ἀόριστος α. Χρυ-
σώσασθαι. Μέσος μέλλων α. Χρυσώσεσθαι.

¶ Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστώς.

Ὁ χρυσοόμενος ούμενος. Τοῦ χρυσοομένου ουμέ-
νου. Ἡ χρυσοομένη ουμένη. τῆς χρυσοομένης ου-
μένης. Τὸ χρυσοόμενον ούμενον. τοῦ χρυσοομέ-
νου ουμένου.

Παρακείμενος.

Ὁ κεχρυσωμένος. Ἡ κεχρυσωμένη. Τὸ κεχρυσω-
μένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ κεχρυσωσόμενος.
Ἡ κεχρυσωσομένη. Τὸ κεχρυσωσόμενον.
Ἀόριστος α. Ὁ χρυσωθείς. Ἡ χρυσωθεῖσα. Τὸ χρυ-
σωθέν. Μέλλων α. Ὁ χρυσωθησόμενος. Ἡ χρυσω-
θησομένη. Τὸ χρυσωθησόμεον. μέσος. ἀόριστος
α. Ὁ χρυσωσάμενος. Ἡ χρυσωσαμένη.
Τὸ χρυσωσάμενον. μέσος μέλλων α. Ὁ χρυσω-
σόμενος. Ἡ χρυσωσομένη. Τὸ χρυσωσόμενην.

deauremini mini.deaurentur rentur. Præterirũ pfectum si deauratus fueri deauratus fueris deauratus fuerit:aorist9 i.
si deauratus ero deauratus eris atus erit Medi9 aorist9 i.
Si deaurauero deaurauerís deaurauerit. In-
finitiua passiua.præsens.deaurari aurari
Præteritum perfectum deauratum esse.Post paulo futurũ deauratum iri.Aoristus primus.deauratũ esse.Futu-
rum primum deauratũ iri.Medius Aoristus primus.deau-
rauisse. Medium Futurum primum.Deauratum ire.
Participia passiua. Præsens.
Qui deauratur deau-
ratur. Quæ deauratur deau-
ratur.Quod deauratur deau-
ratur.

Præteritum perfectum.

Hic deauratus. hæc deaurata.hoc deaura-
tum.post paulo futurum.Hic deaurandus.
hæc deauranda.hoc deaurandum.
Aoristus primus.Hic deauratus.hæc deaurata.hoc de-
auratum. Futurum primum. Hic deaurãdus.hæc deau-
randa. hoc deaurandum. Medius aoristus
primus. Qui deaurauit.Quæ deaurauit.
Quod deaurauit. Medium Futurũ primũ.hic deauratu-
rus.Hæc deauratura.hoc deauraturum.

Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι σπανίως εὑρίσκονται μέσοι παρακείμενοι καὶ δεύτεροι ἀόριστοι ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον κτυπῶ ἔκτυπα ἔκτυπον· δουπῶ δέδουπα ἔδουπον· μυκῶ μέμυκα ἔμυκον· χραισμῶ ἔχραισμον· ὀλισθῶ ὤλισθον· ἁμαρτῶ ἥμαρτον· βλαστῶ ἔβλαστον· ἀλαλκῶ ἤλαλκον. Ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης οὐδαμῶς.

Περὶ τῶν εἰς μι ῥημάτων.

Τὰ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται. Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τέσσαρες· ὧν ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται· οἷον τιθέω ὦ τίθημι. ἔχει δὲ τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ ε δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ· οἷον τίθημι, τίθεμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Τίθημι, τίθης, τίθησι, τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι καὶ ἰωνικῶς τιθέασι. Παρατατικός. Ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη. ἐτίθετον. ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. Παρακείμενος. Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε βοιωτικῶς. Ὑπερσυντέλικος. ἐτεθείκειν, κεις, κει. γράφουσι δὲ διὰ ει διφθόγγου ἔθει βοιωτικῷ. Ἀόριστος α. Ἔθηκα, ἔθηκας, κε. ἀντὶ ἔθησα ἔξω τοῦ κανόνος. ὁμοίως καὶ ἔδωκα καὶ ἧκα καὶ ἤνεγκα καὶ εἶπα. Ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου μέλλοντος.

Oportet autem ſcire quod raro inueniuntur media
præterita perfecta & ſecundi aoriſti in
prima & ſecunda coniugatione circunflexorum̃
ut pulſo pulſaui pulſaui ſtrepo ſtrepui
ſtrepui mugio mugiui mugiui Iuuo iuui
iuui Labor lapſus ſum pecco peccaui germino
germinaui expello iuuans expuli iuuans in autem tertia
nequaquam De in mi uerbis
In mi uerba a circunflexis uer-
bis fiunt. ſunt autem horum coniugationes quatuor quarũ
prima a prima circunflexorum fit
ut pono pono pono habet uero ita in penul-
tima actiui e autem in paſſiui
ut pono ponor. Indicatiua actiua præ-
ſens pono ponis ponit ponitis duo ponunt duu po-
nimus ponitis ponunt & Ionice ponunt
Ptm̃ pfectum ponebã ponebas ponebat ponebatis duo po-
nebant duo ponebamus ponebatis ponebant Præ-
teritum perfectum poſui poſuiſti poſuit. boetice. Præ-
teritum pluſq̃ perfectum poſuerã. ras. rat ſcribunt̃ aũt per
e iota diphthongũ more boetico. Aoriſt9 primus poſui po-
ſuiſti. pro poſui extra regulam ſimiliter & de-
di & miſi & tuli & dixi hæc. n. non ſerua-
uerunt conſonantem proprii futuri.

Ἀόριστος. β. Ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον ἐθέτην. ἔθεμεν.
ἔθετε. ἔθεσαν. Μέλλων. θήσω θήσεις θήσει. Προστα-
κτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Τίθετι. τιθέτω
τίθετον τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Παρα-
κείμενος. Τέθεικε. τεθεικέτω. Ἀόριστος. β. Θέτι ἢ
θὲς θέτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Τιθεί-
ην, τιθείης, τιθείη, τιθείητον. τιθειήτην τιθείημεν. τι-
θείητε τιθείησαν καὶ τιθεῖεν. Παρακείμενος.
Τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι. Ἀόριστος. β.
Θείην. θείης θείη. Μέλλ. Θήσοιμι. οις. οι. Ὑποτα-
κτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν τιθῶ. τιθῇς τιθῇ. ἐὰν
τιθῆτον τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν. τιθῶτε τιθῶσιν.
Παρακείμενος. Ἐὰν τεθείκω τεθείκῃς τεθείκῃ.
Ἀόριστος. β. Ἐὰν θῶ θῇς θῇ. Ἀπαρέμφατα
ἐνεργητικά. Ἐνεστώς τιθέναι. Παρακείμε-
νος. Τεθεικέναι. Ἀόριστος. Β. θεῖναι. Μέλλων.
θήσειν. Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ τι-
θεὶς. τοῦ τιθέντος. Ἡ τιθεῖσα. τῆς τιθείσης. Τὸ τι-
θὲν. τοῦ τιθέντος. Παρακείμενος. Ὁ τεθεικώς. Ἡ
τεθεικυῖα. Τὸ τεθεικός. Ἀόριστος. β. Ὁ θείς. Ἡ θεῖ-
σα. Τὸ θέν. Μέλλων. Ὁ θήσων. Ἡ θήσουσα. Τὸ θῆ-
σον. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς.
Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον τίθεσθον.
τίθεσθον. τιθέμεθα. τίθεσθε. τίθενται.

Aoriſtus ſecũdus poſui ſuiſti ſuit ſuiſtis duo rũt duo. ſuim9
poſuiſtis poſuerunt. Futurum ponam pones ponet Im-
peratiua actiua præſen spone ponat
ponite duo: ponant duo. ponite ponant. Præteritum
pfectũ ponito tu ponito ille. Aoriſtus ſecũdus ponito tu uel
ponito tu ponito ille Optatiua actiua præſens pone-
rem poneres poneret. poneretis duo. rẽt duo poneremus po
neretis ponerent uel ponerent. Præteritum perfectum
poſuiſſem poſuiſſes poſuiſſet. Aoriſtus ſecundus
poſuiſſem ſſes ſſet. Futurũ ponam ponas ponat. Subiun-
ctiua actiua præſens ſi ponam. ponas: ponat: ſi
ponatis duo ponant duo ſi ponamus ponatis ponant.
Præteritum perfectum ſi poſuerim poſueris poſuerit.
Aoriſtus ſecundus ſi poſuerim poſueris poſuerit. Infinitiua
actiua præſens ponere Præte-
ritum pfectũ poſuiſſe. Aoriſtus ſecundus poſuiſſe. futurũ
poſiturum eſſe. Participia actiua præſens. Qui po-
nit: Quæ ponit: Quod po-
nit. Præteritum perfectum Qui poſuit Quæ
poſuit quod poſuit. Aoriſtus ſecundus qui poſuit quæ po
ſuit quod poſuit. Futurũ hic poſiturus hæc poſitura hoc po
ſiturum. Indicatiua paſſiua præſens
ponor poneris ponitur ponimur duo mini duo
nuntur duo. ponimur ponimini ponuntur

Παρατατικός.

Ἐτιθέμην, ἐτίθεσο ου, ἐτίθετο, ἐτιθέμετον, ἐτιθέσθον, ἐτιθέσθην, ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Παρακείμενος. Τέθειμαι. τέθεισαι. τέθειται. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τεθείσομαι, τεθείσῃ. σεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἐτεθείμην. ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. Ἀόριστος α. Ἐτέθην, ἐτέθης. θη. Μέλλων α. Τεθήσομαι, τεθήσῃ σεται. Μέσος ἀόριστος β. Ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου, ἔθετο. Μέσος μέλλων α. θήσομαι. θήσῃ σεται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Τίθεσο καὶ τίθου, τιθέσθω, τίθεσθον. τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Παρακείμενος. Τέθεισο, τεθείσθω. Ἀόριστος α. Τέθητι, τεθήτω. Μέσος ἀόριστος β. Θέσο καὶ θοῦ θέσθω. Εὐκτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Τιθείμην. τιθεῖο. τιθεῖτο. τιθείμεθον. τιθεῖσθον. τιθείσθην, τιθείμεθα. τιθεῖσθε. τιθεῖντο. Παρακείμενος. Τεθείμην, τεθεῖο. τεθεῖτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Τεθεισοίμην, τεθείσοιο. Ἀόριστος α. Τεθείην τεθείης τεθείη. Μέλλων α. τεθησοίμην. σοιο. σοιτο. Μέσος ἀόριστος β. Θείμην, θεῖο, θεῖτο. Μέσος μέλλων α. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο. Ὑποτακτικὰ παθητικά. Ἐνεστῶς. Ἐὰν τιθῶμαι. τιθῇ. τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον ἐὰν τιθώμεθα τιθῆσθε, τιθῶνται.

Præteritum imperfectum.
Ponebar ponebaris.baris.batur.ponebamur duo ponebamini duo bantur duo.ponebamur bamini bantur.
Præteritum pfectũ positus sum.positus es.positus ẽ.postpaulo futurum.ponar poneris ponetũr.
Præteritum plusq̃ pfectũ positus fuerã situs ras situsfuerat.
Aorist9 primus.positus fui fuisti fuit:futurum primũ ponar poneris.Medius Aoristus secundus posui posuisti isti posuit.Medium futurum primum ponam pones. Imperatiua passiua præsens ponere & nere.
ponatur: ponimini duo. ponantur duo ponimini ponantur.Præteritumperfectum ponitor tu ponitor ille. Aoristus prim9 ponitor ponitor. Medi9 aorist9 secũdus ponito & ponito ponat. Optatiua passiua præsens.ponerer ponereris poneretur.poneremur duo mini duo ponerentur duo.poneremur poneremini ponerentur. Præteritum pfectum positus essem esses esset Postpaulo futurum ponar ponaris. Aoristus primus positus essem positus esses positus esset.futurũ primũ ponar ponaris ponat͛.Medius aoristus secundus posuissem sses sset. Mediũ futurum primum ponam ponas ponat Subiunctiuapassiua præsens si ponar ponaris ponatur.si ponamur duo:mini duo.antur duo:si ponamur ponamini ponantur.

Παρακείμενος.

Ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται Ἀόριστος α. Ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ. Μέσος ἀόριστος β. Ἐὰν θῶμαι θῇ, θῆται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐνεστώς. Τίθεσθαι. Παρακείμενος. Τεθεῖσθαι. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Τεθείσεσθαι. Ἀόριστος α. Τεθῆναι. Μέλλ. α. Τεθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος β. θέσθαι. Μέσος μέλλων α. θήσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστὼς Ὁ τιθέμενος. Ἡ τιθεμένη. Τὸ τιθέμενον. Παρακείμενος. Ὁ τεθειμένος Ἡ τεθειμένη. Τὸ τεθειμένον. Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ὁ τεθεισόμενος. Ἡ τεθεισομένη. Τὸ τεθεισόμενον. Ἀόριστος α. Ὁ τεθείς. Ἡ τεθεῖσα. Τὸ τεθέν. Μέλλων α. Ὁ τεθησόμενος. Ἡ τεθησομένη. Τὸ τεθησόμενον. Μέσος ἀόριστος β. Ὁ θέμενος. Ἡ θεμένη. Τὸ θέμενον. Μέσος μέλλων α. Ὁ θησόμενος. Ἡ θησομένη. Τὸ θησόμενον

Περὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων. οἷον ἱστάω ῶ. ἵστημι. ἔχει δὲ τὸ η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸ α. δὲ ἐν τοῦ παθητικοῦ, οἷον ἵστημι, ἵσταμαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἵστημι, ἵστης. ἵστησι. ἵστατον. ἵστατον. ἵσταμεν. ἵστατε. ἱστᾶσι.

Præteritum perfectum
Si positus fuerim:tus eris:tus erit. Aoristus primus si positus fuero. tus eris:tus erit. Medius aoristus ẽs si posuero eris erit. Infinitiua passiua præsens
poni. præteritum perfectum positum esse:postpaulo Futurum positum iri. Aoristus primus positũ eẽ. futurum positum iri. Medius aoristus secundus posuisse. Medium Futurũ primum positurum esse. Participia passiua præsens Qui ponitur quæ ponitur quod ponitur. Præteritum pfectum hic positus hæc posita hoc positum. Postpaulo futurum. hic ponendus hæc ponenda hoc ponendum. Aoristus primus hic positus hæc posita hoc positum Futurum primum hic ponẽdus hæc ponenda hoc ponendum. Medius Aoristus secundus. Qui posuit quæ posuit quod posuit. Medium futurum primum hic positurus hæc positura hoc p ositurum.

De secunda coniugatione uerborum in mi.

Secunda coniugatio eorum quæ in mi fit a secunda circunflexorum. ut statuo statuo statuo. habet autem ita in penultima actiui. alpha uero in passiui: ut statuo statuor. Indicatiua actiua præsens statuo statuis statuit statuitis duo statuunt duo statuimus statuitis statuunt.

Παρατατικός.

Ἵστην ἵστης ἵστη. ἵστατον ἱστάτην. ἵσταμεν ἵστατε ἵστασαν.
Παρακείμενος. Ἕστακα ἕστακας ἕστακε. καὶ οὐ χ' ἕ-
στηκα εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γι-
νομένου. ὁμοίως καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν ἑ-
στάκεις ἑστάκει. Ἀόριστος α. Ἔστησα ἔστησας ἔστησε.
Ἀόριστος δεύτερος. Ἔστην ἔστης ἔστη. ἔστητον ἐστήτην.
ἔστημεν ἔστητε. ἔστησαν. Μέλλ. Στήσω στήσεις στήσει.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστῶς. Ἵσταθι ἱστά-
τω. ἵστατον ἱστάτων. ἵστατε ἱστάτωσαν. Παρακεί-
μενος. Ἕστακε ἑστακέτω. Ἀόριστος α. Στῆσον στησάτω.
Ἀόριστος β. Στῆθι στήτω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.
Ἐνεστῶς. Ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίη. ἱσταίητον ἱσταιήτην. ἱ-
σταίημεν ἱσταίητε ἱσταίησαν καὶ ἱσταῖεν.

Παρακείμενος.

ἑστάκοιμι ἑστάκοις ἑστάκοι.
Ἀόριστος πρῶτος. Στήσαιμι στήσαις στήσαι στή-
σεια. στήσειας στήσειε αἰολικῶς. Ἀόριστος β. Σταίην
σταίης σταίη. Μέλλων.
Στήσοιμι στήσοις στήσοι. Ὑποτακτικὰ ἐνεργη-
τικά Ἐνεστῶς. Ἐὰν ἱστῶ ἱστᾷς ἱστᾷ. Ἐὰν ἱστᾶτον
ἱστᾶτον. ἐὰν ἱστῶμεν ἱστᾶτε ἱστῶσι.

Παρακείμενος.

Ἐὰν ἑστάκω ἑστάκῃς ἑστάκῃ.

Præteritum imperfectum.
ſtatuebam bas bat batis duo bant duo bamus batis bant.
Præteritum perfectum ſtatui ſtatuiſti ſtatuit & non ex-
titi ad differentiam extiti ab exiſto fa-
cti. ſimiliter & præteritum pluſquamperfectum ſtatueram ſta-
tueras rat. Aoriſtus primus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit.
Aoriſtus ſecundus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit tuiſtis duo runt duo
ſtatuimus ſtatuiſtis ſtatuerunt. Futurum ſtatuam tues ſtatuet
Imperatiua actiua præſens. ſtatue ſta-
tuat ſtatuite duo: ſtatuant duo. ſtatuite ſtatuant. præteritum per
fectum ſtatuito ſtatuito. Aoriſtus primus ſtatuito ſtatuito
Aoriſtus ſecundus ſtatuito ſtatuito. Optatiua actiua
præſens ſtatuerem. res ret retis duo rent duo ſta-
tueremus ſtatueretis ſtatuerent ſtatuerent.

Præteritum perfectum.
ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet.
Aoriſtus primus ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet ſtatuiſ-
ſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet æolice. Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſem
ſtatuiſſes ſtatuiſſet. Futurum.
ſtatuam ſtatuas ſtatuat Subiunctiua Acti-
ua præſens ſi ſtatuam ſtatuas ſtatuat. ſi ſtatuatis duo.
ſtatuant duo. ſi ſtatuamus ſtatuatis ſtatuant.

Præteritum perfectum.
Si ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet.

Ἀόριστος α. Ἐὰν στήσω στήσῃς στήσῃ. Ἀόριστος β. Ἐὰν
στῶ στῇς στῇ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Ἱστάναι. Παρακείμενος. ἑστακέναι. Ἀόριστος α.
Στῆσαι. Ἀόριστος β. Στῆναι. Μέλλων. Στήσειν.
Μετοχαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ ἱστάς. τοῦ
ἱστάντος. Ἡ ἱστᾶσα τῆς ἱστάσης. Τὸ ἱστὰν τοῦ
ἱστάντος. Παρακείμενος. Ὁ ἑστακώς. Ἡ ἑστα-
κυῖα. Τὸ ἑστακός. Ἀόριστος α. Ὁ στήσας. Ἡ στήσα-
σα. Τὸ στῆσαν. Ἀόριστος β. Ὁ στάς. Ἡ στᾶσα. Τὸ στάν.
Μέλλων. Ὁ στήσων. Ἡ στήσουσα. Τὸ στῆσον.
Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ἵσταμαι ἵστα-
σαι ἵσταται. ἱστάμεθον ἵστασθον ἵστασθον. ἱστάμεθα
ἵστασθε ἵστανται. Παρατατικός.
ἱστάμην ἵστασο καὶ ἵστω ἵστατο. ἱστάμεθον
ἵστασθον ἱστάσθην. ἱστάμεθα ἵστασθε ἵσταν-
το. Παρακείμενος. Ἕσταμαι ἕστασαι ἕσταται.
Μετ' ὀλίγον μέλλων. Ἑστάσομαι ἑστάσῃ ἑστά-
σεται. Ὑπερσυντέλικος. Ἑστάμην ἕστασο ἕ-
στατο. Ἀόριστος α. Ἐστάθην ἐστάθης ἐ-
στάθη. Μέλλων α. Σταθήσομαι σταθήσῃ σταθήσε-
ται. Μέσος ἀόριστος α. Ἐστησάμην ἐστή-
σω ἐστήσατο. Μέσος μέλλων α. Στήσομαι στή-
σῃ στήσεται. Προστακτικὰ παθητικά. Ἐ-
νεστώς. Ἵστασο καὶ ἵστω ἱστάσθω ἵστασθον

Aoriſtus primus. ſi ſtatuero: ris: rit. Aoriſt9 ſecundus. ſi ſtatuero ris rit. ¶ Infinitiua actiua præſens. ſtatuere. præteritum perfectum ſtatuiſſe: Aoriſtus primus. ſtatuiſſe. Aoriſtus ſecundus ſtatuiſſe. futurum ſtatutũ ire.

¶ Participia actiua præſens. hic ſtatuens huius ſtatuentis. hæc ſtatuens huius ſtatuentis. hoc ſtatuẽs huius ſtatuentis. Præteritum perfectum. qui ſtatuit: quæ ſtatuit. quod ſtatuit. Aoriſtus ſecũdus q ſtatuit q̃ ſta tuit. quod tuit. Aoriſtus primus q ſtatuit q̃ tuit quod tuit. Futurũ hic ſtatuturus hæc ſtatutura hoc ſtatuturũ

¶ Indicatiua paſſiua præſens ſtatuere ſtatueris ſtatuitur ſtatuimur duo mini duo untur duo ſtatuimur ſtatuimini ſtatuuntur. Præteritum imperfectum. Statuebar baris & baris: ſtatuebatur ſtatuebamur duo bamini duo. ſtatuebãt duo. ſtatuebamur ſtatuebamini ſta tuebantur. præteritum pfectũ ſtatutus ſum tutus es tutus ẽ Poſtpaulo futurum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur. Præteritũ pluſq̃ perfectũ ſtatutus fuerã tus fueras ſtatutus fuerat. Aoriſtus primus ſtatutus fui fuiſti fuit. Futurum primum ſtatuar ſtatueris ſtatuetur. Medius aoriſtus primus ſtatui ſtatuiſti ſtatuit. Medium futurum primum ſtatuam ſtatues ſtatuet. ¶ Imperatiua paſſiua præſens ſtatuere & ſtatuere ſtatuatur ſtatuamini.

ἱστάσθων. ἵστασθε ἱστάσθωσαν. Παρακείμενος.
Ἕστασο ἑστάσθω. Ἀόριστος α. Στάθητι σταθήτω.
Μέσος ἀόριστος α. Στῆσαι στησάσθω. ❡ Εὐκτι-
κὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος. Ἱσταίμην ἱσταῖο ἱσταῖτο. ἱσταίμε-
θον ἱσταῖσθον ἱσταίσθην. ἱσταίμεθα ἱσταῖσθε ἱσταῖντο. Πα-
ρακείμενος. Ἑσταίμην ἑσταῖο ἑσταῖτο. Μετ' ὀλίγον μέλλων
Ἑστασοίμην ἑστάσοιο ἑστάσοιτο. Ἀόριστος α.
Σταθείην σταθείης σταθείη. Μέσος ἀόριστος α.
Στησαίμην στήσαιο στήσαιτο. Μέλλων α. Σταθησοίμην
σοιο, σοιτο. Μέσος μέλλων α. Στησοίμην στήσοιο στήσοι-
το. ❡ Ὑποτακτικὰ παθητικὰ ἐνεστῶτος.
Ἐὰν ἱστῶμαι ἱστῇ ἱστῆται. ἱστώμεθον ἱστῆσθον ἱστῆσθον. ἐὰν
ἱστώμεθα ἱστῆσθε ἱστῶνται. Παρακείμενος. Ἐὰν ἑστῶ-
μαι ἑστᾷ ἑστᾶται. Ἀόριστος α. Ἐὰν σταθῶ σταθῇς σταθῇ.
Μέσος ἀόριστος α. Ἐὰν στήσωμαι στήσῃ.
❡ Ἀπαρέμφατα παθητικὰ ἐνεστῶτος. Ἵστασθαι. Πα-
ρακείμενος. Ἑστάσθαι. μετ' ὀλίγον μέλλων ἑστάσεσθαι.
Ἀόριστος α. Σταθῆναι. Μέλλων α. Σταθήσεσθαι.
Μέσος ἀόριστος α. Στήσασθαι. Μέσος μέλλων α.
στήσεσθαι. ❡ Μετοχαὶ παθητικαί. Ἐνεστῶτος.
Ὁ ἱστάμενος. Ἡ ἱσταμένη. Τὸ ἱστάμενον.

Παρακείμενος.

Ὁ ἑσταμένος. Ἡ ἑσταμένη. Τὸ ἑσταμένον.
Ἀόριστος α. Ὁ σταθείς. Ἡ σταθεῖσα. Τὸ σταθέν.

ſtatuantur duo ſtatuimini ſtatuantur. præteritum pfectũ ſtatuitor tu. tuitor ille. Aoriſtus primus ſtatuitor tu. itor ille Medius Aoriſtus primus ſtatuito tu ſtatuito ille. Optatiua paſſiua præſens. Statuerer reris ſtatueretur ſtatueremur duo. eremini. duo. retur duo. remur. mini rent. præteritũ pfectũ ſtatutus fuiſſem ſſes ſſet. poſtpaulo Futurum Statuar ſtatuaris ſtatuatur. Aoriſtus primus. ſtatutus eſſem ſtatutus eſſes ſtatutus eſſet. Medius aoriſt9. i ſtatuiſſem ſtatuiſſes ſtatuiſſet. Futurum primum ſtatuar aris atur. Medium futurum primum ſtatuam as ſtatuat.

Subiunctiua paſſiua Præſens.

Si ſtatuar aris atur. ſi ſtatuamur duo: mini duo: antur duo: ſi ſtatuamur amini antur. præteritum perfectum ſi ſtatutus fuiſſẽ. tus iſſes: tus ſet. Aoriſtus. i. ſi ſtatutus ero eris erit. Medius aoriſtus primus ſi ſtatuero eris erit.

Infinitiua paſſiua præſens ſtatui. Præteritũ pfectũ ſtatutum eẽ. poſtpaulo futurum ſtatutum iri. Aoriſtus primus ſtatutum eẽ. futurũ primũ ſtatutum iri. Medius Aoriſtus primus ſtatuiſſe. Mediũ futurum primũ ſtaturum eſſe.

Participia paſſiua præſens

Qui ſtatuitur: quæ ſtatuitur: quod ſtatuitur.

Præteritum perfectum

Hic ſtatutus. Hæc ſtatuta. Hoc ſtatutum

Aoriſtus primus, Hic ſtatutus, Hæc ſtatuta. hoc ſtatutum.

Μέλλων πρῶτος. Ὁ σταθησόμενος. Ἡ σταθησομένη
Τὸ σταθησόμενον. Μέσος ἀόριστος α. Ὁ στησάμενος. Ἡ
στησαμένη. Τὸ στησάμενον. Μέσος μέλλων α.
Ὁ στησόμενος. Ἡ στησομένη. Τὸ στησόμενον. περὶ τρί-
της συζυγίας τῶν εἰς μι. Ἡ τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι
γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. οἷον διδόω διδῶ
δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ
ἐνεργητικοῦ τὸ ο δὲ μικρὸν ἐν τοῦ παθητικοῦ. οἷον
δίδωμι δίδομαι. Ὁριστικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς
Δίδωμι δίδως δίδωσι. δίδοτον δίδοτον. δίδομεν
δίδοτε διδοῦσι καὶ ἰωνικῶς διδόασι. Παρα-
τατικός. Ἐδίδων ἐδίδως ἐδίδω. ἐδίδοτον ἐδιδό-
την. ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν. Παρακείμενος. Δέ-
δωκα δέδωκας δέδωκε. Ὑπερσυντέλικος. Ἐδεδώ-
κειν ἐδεδώκεις ἐδεδώκει. Ἀόριστος α. Ἔδωκα ἔδω-
κας ἔδωκε. Ἀόριστος β. Ἔδων ἔδως ἔδω. ἔδοτον ἐδό-
την. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

Μέλλων.

Δώσω δώσεις δώσει.
Προστακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.
Δίδοθι διδότω δίδοτον. διδότων δίδοτε διδότω-
σαν. Παρακείμενος Δέδωκε δεδωκέτω.
Ἀόριστος β. Δόθι ἢ δὸς δότω. Εὐκτικὰ ἐνεργητικά
Ἐνεστώς. διδοίην διδοίης διδοίη. διδοίητον διδοιήτην

Futurum primum hic ſtatuendus hæc ſtatuenda hoc ſtatuendum. Medius Aoriſtus prim9 hic ſtatutus hæc ſtatuta hoc ſtatutum. Medium futurum primum. hic ſtatuturus hæc ſtatutura hoc ſtatuturum. De tertia cõiugatiõe eoꝝ quæ ĩ mi. Tertia cõiugatio eoꝝ quæ ĩ mi fit a tertia circunflexorum ut do do do habet autem omega in penultima actiui. ſed omicron in paſſiui ut do dor. Indicatiua actiua præſens.

Do das dat: datis duo: dant duo: damus datis dant & Ionice dant. Præteritum imperfectum dabam dabas dabat dabamus duo dabatis duo dabamus dabatis dabant. Præteritum perfectũ dedi dediſti dedit. Præteritum pluſquam perfectum dederam dederas dederat Aoriſtus primus dedi dediſti dedit Aoriſtus ſecundus dedi dediſti dedit dediſtis duo dederunt duo. dedimus dediſtis dederunt.

Futurum.

Dabo dabis dabit

Imperatiua Actiua Præſens.

da det date duo dent duo date dent

præteritum perfectum dato dato

Aoriſtus ſecundus dato uel dato dato. Optatiua actiua præſens darem dares daret daretis duo darent duo

διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν καὶ διδοῖεν. Πα-
ρακείμενος. δεδώκοιμι δεδώκοις κοι. Ἀόριστος. β.
δοίην, δοίης, δοίη. Μέλλ. δώσοιμι. δώσοις. σοι. Ὑ-
ποτακτικὰ ἐνεργητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν διδῶ διδῷς
διδῷ. ἐὰν διδῶτον. διδῶτον. ἐὰν διδῶμεν. διδῶτε
διδῶσι. Παρακείμενος. Ἐὰν δεδώκω, δεδώκῃς. κῃ.
Ἀόριστος. β. Ἐὰν δῶ δῷς δῷ. Ἀπαρέμφατα ἐνεργη-
τικά. Ἐνεστώς. Διδόναι. Παρακείμενος, δεδωκέ-
ναι. Ἀόριστος. β. Δοῦναι. Μέλλων. Δώσειν. Μετο-
χαὶ ἐνεργητικαί. Ἐνεστώς. Ὁ διδούς, Ἡ διδοῦσα.
Τὸ διδόν. Παρακείμενος. Ὁ δεδωκώς, Ἡ δεδωκυῖα
Τὸ δεδωκός. Ἀόριστος. β. Ὁ δούς, Ἡ δοῦσα. Τὸ δόν
Μέλλων. Ὁ δώσων. Ἡ δώσουσα. Τὸ δῶσον:
Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Δίδομαι. δίδοσαι. καὶ
δίδου δίδοται. διδόμεθον. δίδοσθον. δίδοσθον. δι-
δόμεθα. δίδοσθε, δίδονται:

Παρατατικός.

Ἐδιδόμην ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο. ἐδιδόμε-
θον. ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην. ἐδιδόμεθα. ἐδίδοσθε.
ἐδίδοντο. Παρακείμενος.
Δέδομαι: δέδοσαι. δέδοται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Δεδόσομαι, δεδόσῃ δεδόσεται.
Ὑπερσυντέλικος. Ἐδόθην ἐδόθης ἐδόθη.

daremus daretis darent & darent: Præteritum pfectũ dedissem dedisses dedisset. Aoristus secũdus dedissem dedisses dedisset. futurum dem des det. Subiunctiua actiua præsens. Si dem des: det si detis duo: dent duo: si demus: detis: dent. Præteritum perfectum si dederim dederis dederit Aoristus secundus si dedero. ris. rit. Infinitiua actiua præsens. dare. præteritum perfectum dedisse. Aoristus secundus dedisse. futurum daturum esse. Participia actiua præsens hic dans hæc dans hoc dans. præteritum perfectum qui dedit quæ dedit quod dedit. Aoristus secũdus q̄ dedit quæ dedit quod dedit futurum hic daturus hæc datura hoc daturum.

Indicatiua passiua præsens dor daris & dare datur. damur duo mini duo dantur duo damur damini dantur.

Præteritum imperfectum.

Dabar dabaris & dabare dabatur dabamur duo bamini duo bantur duo dabamur bamini bantur. Præteritum perfectum datus sum datus es datus est

Post paulo futurum dabor daberis dabitur

Præteritum plusq̄ perfectum datus fueram fueras fuerat

Ἀόριστος. α. Ἐδόθην, ἐδόθης, ἐδόθη. Μέλλων. α. Δοθή-
σομαι, σῃ, σεται. Μέσος ἀόριστος. β. Ἐδόμην, ἔδοσο καὶ
ἔδου, ἔδοτο. μέσος μέλλων. α. δόσομαι, σῃ, σεται. Προστακτι-
κὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω
δίδοσθον, διδόσθων, δίδοσθε, διδόσθωσαν. Παρα-
κείμενος. Δέδοσο, δεδόσθω. Ἀόριστος. α. Δόθητι, δο-
θήτω. Μέσος ἀόριστος. β. Δόσο καὶ δοῦ, δόσθω. Εὐ-
κτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Διδοίμην, διδοῖο, δι-
δοῖτο. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην. διδοίμεθα
διδοῖσθε. διδοῖντο. Παρακείμενος. Δεδοίμην, δε-
δοῖο. δεδοῖτο. Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. δεδοσοίμην, δε-
δόσοιο. δεδόσοιτο. Ἀόριστος. α. δοθείην, δοθείης, δο-
θείη. Μέλλων. α. δοθησοίμην, σοιο, σοιτο.
Μέσος ἀόριστος. β. δοίμην δοῖο δοῖτο.
Μέσος μέλλων. α. δοσοίμην, δόσοιο, δόσοιτο. Ὑπο-
τακτικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. Ἐὰν διδῶμαι, δι-
δῷ, διδῶται. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον διδῶ-
σθον, ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται. Παρα-
κείμενος. Ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται. Ἀόρι-
στος. α. Ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ. μέσος ἀόριστος. β. Ἐὰν δῶ-
μαι, δῷ, δῶται. Ἀπαρέμφατα παθητικά. Ἐ-
νεστώς. Δίδοσθαι. παρακείμενος. Δεδόσθαι.
Μετ᾽ ὀλίγον μέλλων. Δεδόσεσθαι. Ἀόριστος. α.
Δοθῆναι.

Aoristus primus datusfui datus fuisti datus fuit. futurũ dabo dabis dabit. Medius aoristus secundus. dedi dedisti & dedisti dedit. Mediũ futurum primũ dabo dabis dabit. Imperatiua passiua præsens. dare & dare detur.
damini duo dentur duo. damini dentur. Præteritum perfectum. dator dator. Aoristus primus dator dator. Medius aoristus secundus da & da det. Optatiua passiua præsens. darer dareris dare
tur daremur duo daremini duo rentur duo. daremur. mini darentur. Præteritũ perfectũ dat⁹ fuissem datus fuisses datus fuisset. Post paulo futurum der deris detur. Aoristus primus datus fuissem datus fuisses datus fuisset. futurum primum der deris detur
Medius aoristus secundus. dedissem dedisses dedisset
Medium futurum primum dem des det
Subiunctiua passiua præsens si der deris detur si demur duo demini duo dentur duo si demur demini dentur. Præteritum perfectũ si datus fuerim datus fueris fuerit. Aoristus prius si dat⁹ fuero fueris fuerit. Medi⁹ aorist⁹ s̃s si dedero dederis dederit. Infinitiua passiua præsens dari. Præteritum perfectum datum esse.
Post paulo futurum datum iri. Aoristus primus datum fuisse.

Μέλλων. α. δοθήσεσθαι. Μέσος ἀόριστος. β. δόσθαι.
Μέσος μέλλων. α. δόσεσθαι. Μετοχαὶ παθητικῆς
Ἐνεστώς. Ὁ διδόμενος. Ἡ διδομένη. Τὸ διδόμενον

Παρακείμενος.

Ὁ δεδομένος. Ἡ δεδομένη. Τὸ δεδομένον.
Μετ' ὀλίγον μέλλων, Ὁ δεδοσόμενος. Ἡ δεδοσομένη. Τὸ δεδοσόμενον. Ἀόριστος. α. Ὁ δοθεὶς Ἡ δοθεῖσα. Τὸ δοθέν. Μέλλων. α. Ὁ δοθησόμενος. Ἡ δοθησομένη. Τὸ δοθησόμενον. Μέσος ἀόριστος. β. Ὁ δόμενος. Ἡ δομένη. Τὸ δόμενον. Μέσος μέλλων. α Ὁ δοσόμενος. Ἡ δοσομένη. Τὸ δοσόμενον.

Ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς. μι. γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων εἰς. νω. ληγόντων οἷον. Ζευγνύω ζεύγνυμι. ἔχει δὲ τὸ. υ. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ, οἷον ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά, Ἐνεστώς.

Ζεύγνυμι. ζεύγνυς, ζεύγνυσι. ζεύγνυτον ζεύγνυτον ζεύγνυμεν. ζεύγνυτε, ζευγνῦσι. καὶ ἰωνικῶς. ζευγνύασι. Παρατατικός.
Ἐζεύγνυν. ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ. ἐζεύγνυτον. ἐζευγνύτην. ἐζεύγνυμεν. ἐζεύγνυτε. ἐζεύγνυσαν.
Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξελίπον τὰ γὰρ τῆς τετάρτης μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται.

Futurum primũ datũ iri. Medi9 Aoriſtus ſecũdus datũ eẽ. Medium futurum primum daturum eẽ. Participia paſſiua præſens qui datur quæ datur quod datur.

Præteritum perfectum.

Hic datus hæc data hoc datum.
Poſtpaulo futurum hic dandus hæc danda hoc dandum. Aoriſtus primus hic datus hæc data hoc datum. Futurum primum hic dandus hæc danda. hoc dandum. Medius Aoriſtus ſecundus qui dedit quæ dedit quod dedit. Medium futurum primum Hic daturus: hæc datura: hoc daturum.

Quarta coniugatio eorum quæ in mi. fit a ſexta coniugatione barytonorum uerbrorum in yo deſinentium, ut Iungo iungo, habet autem ypſilon in penultima actiui: & paſſiui: ut Iungo iungor.

Indicatiua actiua præſens.

Iungo iungis iungit. iungitis duo iungunt duo iungimus iungitis iungunt & Ionice iungunt

Præteritum imperfectum.

Iungebam. bas. bat. iungebatis duo iungebant duo. iungebamus iungebatis iungebant.
Alia autem tempora defecerunt nam ea quæ quartæ uſq; ad præteritum imperfectum inflectuntur.

Προστακτικόν. ζεύγνυθι, ζευγνύτω. Ἀπαρέμ-
φατον ζευγνῦναι. Μετοχή. Ὁ ζευγνύς. Ἡ ζευγνῦ-
σα. Τὸ ζευγνύν. Ὁριστικὰ παθητικά. Ἐνεστώς. ζεύ-
γνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται. ζευγνύμεθον. ζεύγνυ-
σθον, ζεύγνυσθον. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε. ζεύγνυν-
ται. Παρατατικός. Ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο. ἐζεύ-
γνυτο. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
ἐζευγνύμεθα. ἐζεύγνυσθε. ἐζεύγνυντο.

Προστακτικόν.

ζεύγνυσο. ζευγνύσθω. ζεύγνυσθον. ζευγνύσθων.
ζεύγνυσθε. ζευγνύσθωσαν. Ἀπαρέμφατον.
ζεύγνυσθαι. Μετοχαί. Ὁ ζευγνύμενος. Ἡ ζευγνυ-
μένη. Τὸ ζευγνύμενον. Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα.
Ἐνεστώς. Εἰμί. εἶ. ἐστί. ἐστόν. ἐστόν. ἐσμέν. ἐστέ. εἰσί.
Παρατατικὸς καὶ παρακείμενος. ἦν. ἦς. ἦν, ἦτον
ἤτην. ἦμεν. ἦτε. ἦσαν. Ὑπερσυντέλικος. ἤμην ἦσο
ἦτο. Μέλλων. Ἔσομαι. ἔσῃ. ἔσεται. καὶ ἔσται. ἐσό-
μεθον. ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα. ἔσεσθε. ἔσονται
Προστακτικόν. Ἔσο ἔστω. ἔστον. ἔστων. ἔστε. ἔστωσαν
καὶ ἔστων. Εὐκτικόν. Εἴην. εἴης. εἴη. εἴητον. εἰήτην. εἴη-
μεν. εἴητε. εἴησαν. καὶ εἶεν.

Μέλλων.

Ἐσοίμην. ἔσοιο. ἔσοιτο. ἐσοίμεθον. ἔσοισθον. ἐσοί-
σθην. ἐσοίμεθα. ἔσοισθε. ἔσοιντο.

Imperatiuum iunge iungat. Infinitum iungere. Participium hic iungens hæc iungens hoc iungens. Indicatiua passiua præsens. Iungor iungeris iungitur. iungimur duo iungimini duo iunguntur duo. Iungimur iungimini iunguntur. Præteritum imperfectum iungebar. baris. iungebatur iungebamur duo iungebamini duo iungebantur duo iungebamur iungebamini iungebantur.

Imperatiuum.

Iungere iungatur. iungimini duo iungantur duo: iungimini iungantur. Infinitum Iungi. Participium qui iungitur quæ iungitur quod iungitur. Substantiuum uerbum. præsens Sum es est estis duo sunt duo sumus estis sunt. Præteritũ impfectũ & ptm̃ pfectũ fui fuisti fuit: fuistis duo fuerunt duo fuim9 fuistis fuerũt. Ptm̃ plusq̃ pfectũ fuerã fueras fuerat. Futurum ero eris erit & erit erimus duo eritis duo erunt duo erimus eritis erunt. Imperatiuum es esto este duo sint duo este sint & sint. Optatiuũ essem esses esset essetis duo essent duo essemus essetis essent & essent.

Futurum.

Sim sis sit. simus duo sitis duo sint duo. simus sitis sint.

Ὑποτακτικόν. Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. ἐὰν ἦτον, ἦτον. ἐὰν ὦμεν,
ἦτε, ὦσι. Ἀπαρέμφατον. Εἶναι. Μέλλων. Ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Ὁ ὢν τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα τῆς οὔσης. Τὸ ὂν τοῦ
ὄντος.

Μέλλων.

Ὁ ἐσόμενος τοῦ ἐσομένου. Ἡ ἐσομένη τῆς ἐσο-
μένης. Τὸ ἐσόμενον τοῦ ἐσομένου.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς κλίσεως τῶν
ῥημάτων ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς
συγγενείας τῶν χρό
νων καὶ μεταβο
λῶν τῶν φω
νηέντων ἢ δι
φθόγγων καὶ
σχηματι
σμοῦ τῶν χρόνων
καί τινων
ἀναγ
καί
ων κα
νόνων
λέγωμεν.

Subiunctiuũ ſi fuero fueris fuerit. ritis duo rint duo ſi rim⁹ fueritis fuerint Infinitum eſſe. Futurum fore.

Participia

Hic ens huius entis. Hæc ens huius entis. Hoc ens huius entis. Futurum.

Hic Futurus huius futuri hæc futura huius futuræ. Hoc futurum huius futuri.

Sed de quidem declinatione
uerborum ſatis. Nunc autem de
coniugatione tempo-
rum & mutationi-
bus uocali-
um & di-
phthongorum &
formatio-
ne temporum:
& quibuſdam
neceſ-
ſari
is regu-
lis
dicamus.

ΠΕΡῚ ΤΗ͂Σ ΣΥΓΓΕΝΕΊΑΣ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ ΚΑῚ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΩ͂Ν ΚΑῚ ἈΜΕΤΑΒΌΛΩΝ ΦΩΝΗΈΝΤΩΝ ΚΑῚ ΔΙΦΘΌΓΓΩΝ ΚΑῚ ΠΕΡῚ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ͂ ΤΩ͂Ν ΧΡΌΝΩΝ ΚΑῚ ΤΙΝΩ͂Ν ΚΑΝΌΝΩΝ ἈΝΑΓΚαίων

Περὶ τῆς συγγενείας τῶν χρόνων.

ΤΡΙΩ͂Ν ὄντων τῶν ἀρκτικῶν χρόνων δηλονότι ἐνεστῶτος παρακειμένου καὶ μέλλοντος ἀφ' ὧν γίνονται ἄλλοι τρεῖς παρατατικὸς ὑπερσυντέλικος καὶ ἀόριστος. τρεῖς συγγένειαι τῶν ἓξ φαίνονται χρόνων. ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου. μέλλοντος καὶ ἀορίστου. Ὅθεν καὶ ὁ παρατατικὸς τὸ τοῦ ἐνεστῶτος φυλάττει σύμφωνον. οἷον γράφω ἔγραφον. ὁ ὑπερσυντέλικος τοῦ παρακειμένου οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. ὁ ἀόριστος τοῦ μέλλοντος οἷον γράψω ἔγραψα. Εἰσὶ δὲ τελικὰ τῶν μελλόντων τρία. ψ. ξ. σ. πλὴν τῶν ἀμεταβόλων. καὶ τρία τῶν παρακειμένων. φ χ κ. Ὅθεν εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ. οἷον γράψω γέγραφα. Εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ. ξ. ὁ παρακείμενος τὸ χ. οἷον λέξω λέλεχα. εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ. ὁ παρακείμενος τὸ κ. οἷον πλήσω πέπληκα καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον δὲ καὶ ἔτι τὰ συνῃρημένα καὶ εἰς μι εἰς κα ποιοῦσι τὸν παρακείμενον.

DE COGNATIONE TEMPORVM. ET MVTABILIBVS ET IMMVTABILIBVS VOCALIBVS ET DIPHTHONGIS ET DE FORMATIONE TEMPORVM ET NONNVLLIS regulis necessariis.

De cognatione temporum.

CVM tria sint principalia tempora uidelicet pñs. præteritū perfectum. & futurum: a quibus fiunt alia tria ptm̄ imperfectū & præteritumplusq̄ pfectū & indeterminatū tres cognatiões sex uident temporum. præsentis & præteriti imperfecti: pti pfecti & plusq̄ perfecti: futuri & indefiniti.

Vnde & præteritum imperfectum præsentis seruat consonātem ut scribo scribebam: præteritum plusq̄ perfectum præteriti: perfecti ut scripsi scripseram: Aoristus futuri. ut scribam scripsi.

Sunt autem finales futuri tres psi. xi. sigma. præter immutabiles & tres præteritorū perfectorū phi: chi. cappa: Vnde si quidem futurū psi habet præteritū perfectum. phi. ut scribam scripsi. Si uero futurum xi. præteritumperfectum chi ut dicam dixi. Si autem futurum sigma: præteritū perfectū cappa ut implebo impleui & in immutabilem autem: & etiam contracta & in mi: in ca faciunt præteritum perfectum.

Περὶ παντὸς ῥήματος.

Πᾶν δὴ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ἢ διφθόγγου ἢ συμφώνου. εἰ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἢ μεταβολικοῦ ἢ ἀμεταβόλου.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχομένων.

Εἰ μὲν ἀπὸ ἀμεταβόλου δηλονότι .η. ι. υ. ω. οὐδεμία τροπὴ γίνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις. οἷον ἠχέω ἤχεον ἤχηκα ἠχήκειν ἤχησα. ἰξεύω ἴξευον ἴξευκα ἰξεύκειν ἴξευσα. ὑβρίζω ὕβριζον ὕβρικα ὑβρίκειν ὕβρισα. ὠφελέω ὠφέλεον ὠφέλουν ὠφέληκα ὠφελήκειν ὠφέλησα. ταῦτα τοι καὶ ἀμετάβολα προσηγόρευνται ὡς μὴ τρεπόμενα.

Εἰ δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος μεταβολικοῦ ἢ τοῦ ν τρεπτοῦ δηλονότι. α. ε. ο. γίνεται τροπὴ ἐν τοῖς παρῳχημένοις ἣν χρονικὴν αὔξησιν καλοῦμεν. καὶ εἰ μὲν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ α. τρέπεται κοινῶς τὸ α, εἰς η οἷον ἀνύω ἤνυον ἤνυκα ἠνύκειν ἤνυσα. ἐξαιρεῖται τὸ ἀηθέσσω ἀήθεσσον καὶ ἀηδίζομαι ἀηδιζόμην διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ηη. καὶ ἄω τὸ πνέω. ἄον ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον. καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω. ἄϊον ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἤϊον τῷ ἐπορευόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται ὁμοίως τρέπεται τὸ ε εἰς η. οἷον ἐλεέω ἠλέεον ἠλέουν ἠλέηκα ἠλεήκειν ἠλέησα.

De omni uerbo.

Omne uerbum uel in a uocali incipit: uel diphthongo: uel cosonante. Si quidem a uocali uel mutabili uel immutabili. De ab immutabilibus uocalibus incipientibus.

Si qdẽ ab imutabilib⁹ uidelicet ita iota y psilo o magno nul la mutatio fit in præteritis ut re-
sono resonabã resonui resonuerã. nui. aucupor. cupabar. au cupatus sum. fueram. fui. Iniurius sum. eram. rius. fui in- iurius fueram. Iniurius fui. Iuuo: iuuo iuuabam. bam: iu- ui iuueram iuui. hæ utiq; immu-
tabiles appellatæ sunt. ut quæ non mutantur.

Si uero uerbum incipit a uocali muta-
bili siue igitur uertibili uidelicet alpha e psilo o micro fit mutatio in præteritis quod temporale augmentum uocamus. & si quidem incipit ab alpha mutatur cõmuniter alpha in ita ut perficio perficiebã perfeci pfecerã perfeci: Excipitur desuesco desuescebam & ab hor- reo abhorrebam propter continentiam duorum ita & spiro quod est spiro spirabã ut ne coincidat ei quod ẽ ibã & audio quod ẽ audio audiebã ut ne coincidat ei quod est i- bam ibam.

Si autẽ ab e psilo incipit similiter mutatur e psilon in ita ut misereor reor, miserebar. bar, misert⁹ sũ, tus rã. tussum

πλὴν τῶν στεσημειωμένων. ἐν οἷς μὲν τὸ ε προσ-
λαμβάνει καὶ ι· οἷον ἔχω εἶχον. ἕπω εἶπον. ἕλω
εἷλον. ἑστήκω εἱστήκειν. ἕπομαι εἱπόμην. ἑάω ὤ-
εαον ὤν. ἑστιῶ εἱστίων. ἑρπύζω εἵρπυζον. ἕρπω
εἷρπον. ἕλκω εἷλκον. ἑλκύω εἵλκυον. ἐρύω εἵρυον.
ἐθίζω εἴθιζον. ἔθω εἴωθα. ἕω εἷμαι. ἐργάζομαι εἰρ-
γαζόμην.

Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ο, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα
οἷον ὀνομάζω ὠνόμαζον. ὠνόμακα ὠνομάκειν ὠ-
νόμασα. παρὰ ποιηταῖς δὲ τὰ τοιαῦτα ἀναυ-
ξητα ἔτι ἄτρεπτα μένουσι διὰ τὸ μέζον ἔθος ἰω-
νικῶν. οἷον ἄκουσεν ἀντὶ ἤκουσεν. ἔλαυνεν ἀντὶ
ἤλαυνεν. ὀνόμηνεν ἀντὶ ὠνόμηνεν.

Περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν μεταβολικῶν
τούτων φωνηέντων οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον
παρακείμενον ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν καὶ
μέσον τὰ ἀρκτικὰ δύο γράμματα τοῦ ἐνεστῶ-
τος προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ, καὶ τὴν
τρίτην συλλαβὴν συστέλλοντες τῷ τετρασυλλάβῳ εἰ
μακρὰ εἴη. οἷον ἀκούω ἤκουκα κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀτ-
τικῶς. ἀλείφω ἤλειφα κοινῶς καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς.
ἐλύθω ἤλυθα κοινῶς καὶ ἐλήλυθα ἀττικῶς μέσος παρα-
κείμενος. ἐνέγχω ἤνεγχα κοινῶς καὶ ἐνήνοχα ἀττικῶς.

præter notata in quibus manẽs e psilon as-
sumit iota ut habeo habebam. dico dicebam. ca-
pio capiebam. sto stabã sequor sequebar. dimitto dimitto.
dimittebã bã. facio cõuiuiũ faciebã cõuiuiũ. ꝓpo ꝓpebã ꝓpo
ꝓpebam. traho trahebã. traho trahebam. traho trahebam.
cõsuesco cõsuescebã. cõsuesco. sueui induo idutꝰ sũ. opor op
abar.

Si autem ab o micro mutat omicron in omega ut nomino nominabam nominaui nominaueram no-minaui: Apud poetas autem hæc sine augmen-to siue immutabilia manent propter metrum more io-nico ut audiuit pro audiuit. impulit pro impulit. nominauit pro nominauit.

De Attico præterito perfecto.

Quando autem uerbum incipit a mutabilibus. his uocalibus attici faciunt proprium præteritum perfectum actiuum & passiuum & medium principales duas litteras præ-sentis addentes communi præterito perfecto & tertiam syllabam corripientes tetrasyllabi si longa sit. ut audio audiui communiter & audiui at-tice. ungo unxi communiter & unxi attice uenio ueni communiter & ueni attice. Medium præ teritum perfectum. fero tuli communiter & tuli attice.

ὀμῶ ὤμωκα κοινῶς, καὶ ὀμώμοκα ἀττικῶς· ὀλέω ὦ ὤλεκα καὶ ὀλώλεκα· ὀρύσσω ὤρυχα καὶ ὀρώρυχα· ὀλλῶ ὦλα μέσος παρακείμενος καὶ ἀττικῶς ὄλωλα· ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς. οἷον ἤλειμμαι ἀλήλιμμαι, ἤρεισμαι ἐρήρεισμαι, ἐν ἐνίοις δὲ μόνον προστιθέασιν ε οἷον ὦσμαι ἔωσμαι ὤνημαι ἐώνημαι, ὠνούμην ἐωνούμην, ὥρακα ἑώρακα, ἑώρων, ἀνῶγα ἀνέωγα. Τὸ δὲ ξυνέηκε καὶ ἔειπε ποιητικά. ὕρηται δὲ καί τινα ὧν ἡ τρίτη συλλαβὴ οὐ συστέλλεται, οἷον, ἀλῶ ἀλήλημαι, ἐρήρεικα ἀπὸ τοῦ ἐρείδω. καὶ ὤρηκα ὀρώρηκα ἀπὸ τοῦ ὀρῶ.

Περὶ τῶν ἀπὸ διφθόγγων ἀρχομένων ῥημάτων. Εἰ δὲ ἀπὸ διφθόγγου ἄρχεται τὸ ῥῆμα ἢ ἀπὸ τρεπτῆς ἢ ἀπὸ ἀτρέπτου. εἰ μὲν ἀπὸ ἀτρέπτου δηλονότι ω ει ου οὐδεμία τροπὴ γίνεται. οἷον ὠδῶ ὦδον καὶ ἠῦδον ἀττικῶς· εἰκάζω εἴκαζον· οὐρέω ὦ οὔρεον ο ω. εἰ δὲ ἀπὸ τρεπτῆς δηλονότι αι αυ οι, γίνεται ἡ αὐτὴ τροπὴ τῶν μεταβολικῶν φωνηέντων, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ αι τρέπεται τὸ α εἰς η καὶ τὸ ι ὑπογράφεται, ὅθεν καὶ τὸ ῃ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον αἴρω ἦρον ἦρκα ἤρκειν. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ, τρέπεται τὸ α εἰς η, οἷον αὐλέω ηὔλεον ουν ηὔληκα ηὐλήκειν ηὔλησα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς οι, τρέπεται τὸ ο μικρὸν εἰς ω με-

Iuro iuraui cõmuniter & iuraui attice perdo
perdo perdidi & perdidi. fodio fodi & fo-
di perdo perdidi medium præteritum perfectum & atti-
ce perdidi: similiter & in passiuis ut
unctus sum. firmatus sum firmatus sum in quibusdã uero
solum addunt e psilon ut impulsus sum impulsus sum emi
emi: emebam emebam. uidi: uidi: ui-
debam. iussi. iussi. Sed intellexit & dixit po-
etica. Inueniuntur autem & quædã quoq; tertia syllaba non
corripitur ut erraui firmaui a
firmo & excitaui excitaui ab excito

De a diphthongis incipientibus uerbis.

Si autem a diphthongo incipit uerbum
uel a mutabili uel ab immutabili. Si quidem ab immu-
tabili uidelicet e y psilo e iota o ypsilo nulla mutatio fit
ut dormio dormiebã & dormiebã attice cõiector cõiectabar
mingo mĩgo mingebã mingebã: si autẽ a mutabili uidelicet
alpha iota alpha ypsilo o iota fit eadem mutatio mutabilium
uocalium. Si quidem ab alpha iota mutatur alpha in ita
& iota subscribitur unde & ita cum iota diphthongus est
impropria ut tollo tollebam sustuli sustuleram. Si autem
ab alpha ypsilo mutatur alpha in ita ut modulor modulor
modulabar. bar. modulat⁹ sũ: modulatus fuerã latus sũ si ãt
ab iota mutatur o micron in o me-

τα καὶ τὸ ἰ ὑπογράφεται. Ὅθεν καὶ τὸ ῳ δίφθογγός ἐστι καταχρηστική. οἷον οἰκτείρω ᾤκτειρον ᾤκτειρα. πλὴν τῶν σεσημειωμένων ἀτρέπτων οἷον οἴωμαι οἰώθη. οἰμῶ οἴμησα. οἰνῶ οἴνησα. οἰνίζω οἴνισα. οἰστρῶ οἴστρωσα. οἰωνίζομαι οἰωνισάμην. οἰωνοσκοπῶ οἰωνοσκόπησα. οἰωνοπολῶ οἰωνοπόλησα. οἰακίζω οἰάκισα. οἰακονομῶ οἰακονόμησα. οἰακοστροφῶ οἰακοστρόφησα. ἔνιοι δὲ καὶ τὸ οἰδαίνω καὶ οἰκουρῶ ἐσημειώσαντο.

Περὶ τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀρχομένων ῥημάτων.

Εἰ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τὸ ῥῆμα, ὁ παρατατικὸς καὶ ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος προσλαμβάνουσι τὸ ε. Ὅπερ συλλαβικὴν αὔξησιν καλοῦμεν· οἷον γράφω. ἔγραφον, ἔγραψα. ἔγραφον.

Περὶ παρακειμένου καὶ πότε ἀναδιπλασιάζεται.

Ὅτε δὲ ὁ παρατατικὸς τούτων ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται καὶ ὁ παρακείμενος. οἷον ἠγόραζον ἠγόρακα. ἔφθειρον ἔφθαρκα. ἔσπειρον ἔσπαρκα. Ὅτε δὲ ἄρχεται ἀπὸ βραχείας ἢ κοινῆς, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον ἔτυπτον τέτυφα, ἔλεγον λέλεχα. ἔλειβον λέλειφα. ἔγραφον γέγραφα. ἔγλυφον γέγλυφα. ἔπλυνον πέπλυκα. πλὴν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ γν καὶ γρ· οἷον γνωρίζω ἐγνώριζον ἐγνώρικα

ga & iota subcrib. uñ & omega cũ iota subscr. diphthõg9
est impropria ut misereor miserebar misertus
sum. præter excepta immutabilia ut solus
sum solus fuit ploro ploraui ebrio ebriaui uinum emo ui-
num emi. insanio insaniui. auguror auguratus sum augu-
ror auguratus sum. auguror auguratus
sum. gubernaculũ nauis rego rexi. temonem rego rexi.
temonem dirigo direxi. quidam uero & tu-
meo & domum guberno notauerunt. De a
consonantibus incipientibus uerbis. Si uero a
consonante incipit uerbum. Præteritum imperfectum &
Aoristus primus & secundus assu-
munt e psilon. quod syllabicum incrementum uocamus ut
scribo scribebam scripsi scripsi.

De Præterito perfecto & unde formatur.

Quando autem præteritum perfectum horum incipit a lon
ga natura uel positione ab ea ipsa incipit & præteritum
perfectum ut emebam emi rumpebam rupi
seminabam seminaui. Quando autem incipit a breui
uel communi geminatur præteritum perfectum per
consonantem præsentis ut uerberabam uerberaui dice-
bam dixi. libabam libaui scribebam scripsi scul-
pebam sculpsi. lauabam laui præter incipientia
a gno & gri ut cognosco cognoscebam cognoui.

γρηγορέω. ῶ. ἐγρήγορηκα. διὰ γὰρ κακοφωνίαν οὐκ ἀναδιπλασιάζονται καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ. ρ. οἷον ῥητορεύω. ἐρρητόρευκα. τὸ δὲ ῥερυπωμένα καὶ ἄλλα ποιητικά. καὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ διπλῶν. ζ. ξ. ψ. οἷον ζῶ. ἔζηκα. ξέω. ἔξεκα. ψάλλω. ἔψαλκα. Τὰ δὲ ἀπὸ δασέων. θ. φ. χ. ἀρχόμενα ἀναδιπλασιάζονται μέν. τρέπονται δὲ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ. ὧν τὸ. θ. εἰς. τ. τρέπεται. οἷον θεωρέω ῶ τεθεώρηκα. τὸ. φ. εἰς. π. οἷον φωνέω. ῶ. πεφώνηκα. τὸ. χ. εἰς. κ. οἷον χωννύω κεχώνυκα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ. λ. ἢ. μ. οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον παρακείμενον ἐκβολῇ τοῦ πρώτου λ. καὶ. μ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ. ι. οἷον λήβω λήψω λέληφα κοινῶς. καὶ εἴληφα ἀττικῶς. λήχω λήξω λέληχα καὶ εἴληχα. μείρομαι. μεροῦμαι. μέμαρμαι καὶ εἵμαρμαι. ὅθεν εἱμαρμένη. ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου βραχεῖ, ἀεὶ ἔχει τὴν ἄρχουσαν ἢ κοινήν. σεσημείωται τὸ πέπταμαι πέπτωκα κέκτημαι μέμνημαι. εἰ γὰρ καὶ οὐκ ἔχουσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου πλὴν ποιοῦσιν κοινὴν συλλαβήν.

Περὶ ὑπερσυντελικοῦ.

Ὁ ὑπερσυντέλικος δὲ λαμβάνει τὸ. ε. αὔξησιν οἷον γέγραφα ἐγεγράφειν. τέτυφα ἐτετύφειν.

Vigilo uigilaui. propter enim cacophoniam
non geminantur & incipientia
ab rho ut exerceo rhetoricam exercui rhetoricam sed ma-
culata & alia. poetica. & incipientia a
duplicibus zita: xi: psi: ut uiuo. uixi serueo ferbui: can
to: cecini. Sed ab aspiratis thita phi chi incipi-
entia geminantur quidem. uertuntur autem aspira-
tæ in tenues. quorum thita in taf uertitur ut speculor
speculor. speculatus sum phi in. pi. ut uoco uoco uo-
caui. chi in cappa ut digero digessi: Cum uero præ-
sens incipit a lambda uel mi attici fa-
ciunt proprium præteritumperfectum abiectione
lambda & mi & super additione iota ut capio capiam
cepi cõmuniter & cepi attice sortior sortiar
sortitus sum & sortitus sum sortior sortitus sum sortiar sorti-
tus sum & sortitus sum unde fatum. Cum uero præ-
teritum perfectum incipit a consonante bre-
uem habet incipientem uel cõmunẽ. notant̃ uo
laui cecidi possedi memini tam& si
non habent mutam ante immutabilem nisi fa
ciunt communem syllabam.

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusquam perfectũ uero assumit e augmentũ
ut scripsi scripseram uerberaui uerberaueram.

Περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν συνθέτων ῥημάτων. Τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ εἰδέναι ὅτι ὅτε αἱ προθέσεις οὐδὲν πλέον τοῦ ῥήματος σημαίνουσιν ἐν τῇ συνθέσει, γίνεται ἡ συνήθης αὔξησις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ῥήματος πρὸ τῆς προθέσεως, οἷον ἐνέπω ἤνεπον, καθεύδω ἐκάθευδον, καθαίρω ἐκάθαιρον. Ὅτε δὲ πλέον αὐτοῦ σημαίνουσι, γίνεται ἡ αὔξησις μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ῥήματος. οἷον παρακούω παρήκουον. ἐπομνύω ἐπώμνυον, ἐπαινῶ ἐπῄνουν. καταγράφω κατέγραφον, ἐπιστέλλω. ἐπέστελλον. ἐν τούτοις δὲ εἰσερχομένης τῆς αὐξήσεως ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν τῆς προθέσεως. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ προθέσεων ἔθει ἀττικῷ ἔξωθεν ποιοῦσι τὴν αὔξησιν οἷον ἀντιβολῶ ἠντιβόλουν, ἀμφισβητῶ ἠμφισβήτουν. τὸ δὲ ἐνοχλῶ ἠνώχλουν καὶ ἀνορθῶ ἠνώρθουν καὶ ἀνέχομαι ἠνεχόμην καὶ παροινῶ ἐπαρῴνουν καὶ πεπαρῴνηκα καὶ διαιτῶ δεδιῄτηκα. διπλῆν τὴν αὔξησιν ποιοῦσι. Ἔτι ἔνια τὰ ἀπὸ τοῦ δυς. καὶ εὖ. ἀρχόμενα ἔσωθεν αὐξάνουσιν. οἷον δυσαπιστῶ δυσηπίστουν. δυσαρεστῶ, δυσηρέστουν, εὐορκῶ εὐώρκουν, εὐεργετῶ εὐηργέτουν, εὐαγγελίζομαι εὐηγγελιζόμην. τούτων οὕτως εἰρημένων. σχηματιστέον ἂν εἴη καὶ τοὺς χρόνους εἰδικοὺς καί τινας κανόνας ἀναγκαιοτάτους ἐκθετέον.

De Augmento compositorum uerborum. Istis sic habentibus oportet scire quod quum præpositiones nihil plus uerbo significant in compositione fit consuetum augmentum in principio uerbi ante præpositionem ut dico dicebam dormio dormiebam, purgo purgabam. Cum uero plus eo significant fit augmentum post præpositionem in principio uerbi ut obaudio obaudiebam: peiero peierabam: laudo laudabam: describo describebam significo significabam. in his autem ingrediente augmento abiicitur uocalis præpositionis.

Sed incipientia a præpositionibus more attico extrinsecus faciunt augmentum ut supplico supplicabam, dubito dubitabam. turbo turbabam. & corrigo corrigebam: & tolero tolerabam. & debacchor debacchabar debacchatus sum & iudico ut arbiter: iudicaui ut arbiter duplex augmẽtum faciũt. Item quædam a dys & eu incipientia intrinsecus augent ut facile credo facile credebam placeo placebam beneiuro bene iurabam beneficio afficio bene ficio afficiebam nuntio nuntiabam. his sic dictis formandum esset & tempora specialiter & quasdam regulas necessariissimas manifestandum

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

Ἀπὸ τοῦ τύπτω. Ὁ παρατατικὸς ἔτυπτον τροπῇ τοῦ ω εἰς ον, προστιθεμένου τοῦ ε τῆς αὐξήσεως. ἢ ἀπὸ τοῦ τύπτοντος ἐκβολῇ τοῦ τος καὶ προσθέσει τοῦ ε. φυλάττει δὲ πάντα τοῦ ἐνεστῶτος.

Περὶ παρακειμένου.

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος τροπῇ τοῦ ω εἰς α καὶ τοῦ ψ εἰς φ. ὅθεν ὅτε ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ὁ παρακείμενος τὸ φ ἔχει. δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλλοντι. οἷον τύψω τέτυφα. γράψω γέγραφα. ποιήσω πεποίηκα. δώσω δέδωκα. πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν ε παραληγόντων. ταῦτα γὰρ τὸ ε τοῦ μέλλοντος εἰς α τρέπουσιν ἐν τῷ παρακειμένῳ. οἷον κείρω κερῶ κέκαρκα. σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα. στέλλω στελῶ ἔσταλκα. κτείνω κτενῶ ἔκτακα καὶ χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ τρέπουσι τὸ ε εἰς ο ἔθει ἀττικῷ. οἷον λέγω λέξω λέλεχα κοινῶς καὶ λέλοχα ἀττικῶς. πλέκω πλέξω πέπλεχα κοινῶς καὶ πέπλοχα ἀττικῶς. πέμπω πέμψω πέπεμφα κοινῶς καὶ πέπομφα ἀττικῶς. βρέχω βρέξω βέβρεχα καὶ βέβροχα.

De formatione temporum.

A uerbero præteritum perfectum uerberabam mutatione o in on. addito e augmenti:
uel a uerberantis abiectione tos & additione
e, seruat autem omnia præsentis.

De præterito perfecto.

Præteritum perfectum a futuro mutatione
o in alpha & psi in phi. V nde quando futurum psi
habet præteritum perfectum phi. habet autẽ eãdem penultimam futuro ut uerberabo uerberaui scribam scripsi faciam feci dabo dedi. præter dissyllaba uerba quintæ
coniugationis e penultimantia. hæc, n, e.
futuri in a uertunt in præterito ut tondeo tondebo totondi
semino seminabo seminaui mitto mittam misi: interficio interficiam interfeci
& pter dissyllaba primæ & ẜæ cõiugatõis barytonoꝝ, hæc
.n. mutant e psilon in omicron more attico ut dico dicam dixi cõmuniter & dixi attice
plico plicabo plicui communiter & plicui attice, mitto mittam misi communiter
& misi attice, irrigo irrigabo irrigaui &
irrigaui,

Πᾶς δὲ παρακείμενος εἰς κα μακρᾶ παραλή-
γων, εἰ ἀποβάλλει τὸ κ συστέλλει τὴν παραλήγου-
σαν, ἔθει ἰωνικῷ. οἷον ἕστακα ἕσταα. βέβηκα, βέβα-
α. τέθνηκα τέθναα. δέδοικα δέδια. γέγηκα γέγαα.
Περὶ τοῦ μέσου. Ὁ μέσος παρακείμενος τέτυ-
πα διὰ π. περὶ οὗ ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι᾽ ἑνὸς ἁ-
πλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται, διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέ-
σος παρακείμενος. οἷον λέγω λέλεγα, πείθω
πέποιθα. λείπω λέλοιπα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ
δύο συμφώνων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρα-
κείμενος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ῥηματικοῦ
ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος παράγεται. οἷον ἀπὸ τοῦ
κλέπτω κλοπὴ τὸ ῥηματικόν, ὁ μέσος παρακεί-
μενος κέκλοπα. ἀπὸ τοῦ τύπτω τύπος. μέσος πα-
ρακείμενος τέτυπα. βλάπτω βλάβη βέβλαβα μέ-
σος παρακείμενος. ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ βλάβω γίνε-
ται. εἰ δὲ τὸ ῥηματικὸν δύο σύμφωνα ἔχει ἐκ
τοῦ ἐνεστῶτος, φυλάττει αὐτὰ καὶ ὁ μέσος παρα-
κείμενος. οἷον ἀπὸ τοῦ ῥέγχω ῥόγχος ὁ μέσος πα-
ρακείμενος ἔρρογχα.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγων εἰς ζ ἢ εἰς δύο σσ εἰς ξ τὸν
μέλλοντα ποιεῖ, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ γ
ἔχει. οἷον κράζω κράξω κέκραγα. πλήσσω πλή-
ξω πέπληγα.

Omne autem præteritum perfectum in ca longa penul-
timans. si abiicit cappa corripit penulti-
mam more Ionico ut sto steti steti. ascendi ascen-
di mortuus sum. interii. timui timui genui genitus sum
De medio. Medium præteritum perfectum uerbera-
ui per. pi de quo sciendum q quando præsens per unã sim-
plicem consonantem profertur per eandem & me-
dium præteritum perfectum ut dico dixi. suadeo
suasi. linquo liqui. Quando autem præsens per-
duas consonantes profertur tunc medium præteri-
tũperfectum seruat consonantem uerbalis
quod a præsenti deducitur ut a
furor furtum uerbale. medium præteritum perfe-
ctum furatus sum. a uerbero forma medium præ-
teritumperfectum uerberaui noceo nocumẽtum nocũi me-
dium præteritumperfecum quod & ab obsum na-
scitur. Si autem uerbale duas consonantes habet ex
præsenti seruat easdem & medium præteritumper-
fectum ut a sterto stertitio medium præ-
teritumperfectum stertui.
Quando autem præsens finiens in zita uel duo sigma in xi
futurum facit. tunc medium præteritum perfectum gãma
habet ut clamo clamabo clamaui. percutio per
cutiam percussi.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων, εἰς σω τὸν μέλλοντα
ποιεῖ, τότε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος εἰς δα ἔχει. οἷον φρά-
ζω φράσω πέφραδα. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς καθαροῦ
προφέρεται καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως·
οἷον ἀκούω ἤκουα κοινῶς καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς.
Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ μέσος παρα-
κείμενος τῷ πρώτῳ παρακειμένῳ. οἷον τέτυφα
τέτυπα πέπληχα πέπληγα. νένηκα νένηθα.
Ὅτε δὲ εὑρεθῇ τὸ ε ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι, εἰ μὲν μό-
νον, τρέπεται εἰς ο ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷ-
ον λέξω λέλογα. τέξω τέτοκα. γενῶ γέγονα.
σπερῶ ἔσπορα. φθερῶ ἔφθορα. Εἰ δὲ μετὰ τοῦ
ι ἐν διφθόγγῳ εἴη, ὁμοίως τὸ ε τρέπεται εἰς ο, καὶ τὸ ι
προσγράφεται. οἷον πείθω πείσω πέπεικα πέ-
ποιθα. εἴδω εἴσω. εἶκα. οἶδα. εἴκω εἴξω οἶκα καὶ
ἀττικῶς ἔοικα. Τὰ δὲ δισύλλαβα εἰς ἐν λ τηροῦ-
σι τὸ ε καὶ ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. οἷον μέλω με-
λῶ μέμελα καὶ μέμηλα κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η. Ὅθεν μεμη-
λώς. τελῶ τέτελα. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο ἀμεταβό-
λων ἐκφέρεται, τότε ὁ μέσος παρακείμενος τὸ α ἀμετάβο-
λον ἔχει. οἷον κάμνω κέκαμα. τέμνω τέταμα. ὅτε δὲ ὁ
ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγεται, τρέπεται τὸ α εἰς η
ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ καὶ τὸ ι ὑπογράφεται. οἷον φαίνω
πέφηνα. χαίνω κέχηνα. μαίνω μέμηνα. δαίω δέδηα.

Quãdo autem præsens in zo desinens in sigma futurum facit, delta medium præteritum perfectum habet ut di co dicam dixi. Quando antem præsens pure profertur & medium præteritum perfectum similiter ut audio audiui cõmuniter & audiui attice penultimam autem eandem habet medium præteritum perfectum primo præterito perfecto ut uerberaui uerberaui. percussi percussi neui neui.

Quãdo ãt mutatũ fuerit e psilõ ĩ dissyllabo futuro si qdẽ solum. mutatur in o micron in medio præterito perfecto ut dicam dixi. pariam peperi gignam genui Seminabo seminaui. corrumpã corrupi. Si autem cum iota ĩ diphtõgo e iota similiter epsilõ mutat᷑ ĩ o micrõ et iota ascribitur ut suadeo suadebo suasi suasi cognosco cognoscam cognoui & attice cognoui. Sed dissyllaba in unum lambda seruant e psilõ & in medio præterito pfecto ut habeo curam habebo curã habui curã & habui curã cõuersiõe e ĩ ita unde curans finiam finiui, Quãdo autem præsens per duas immutabiles profertur tunc mediũ præteritũ pfectũ alpha immutabilẽ habet ut laboro laboraui incido incidi. quãdo aũt præsens alpha iota diphtõgo penultiat cõuertit᷑ alpha ĩ ita in medio præterito perfecto & iota subscribitur ut appareo apparui, oscito oscitaui furo insaniui scio sciui.

Ὅτε δὲ ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, τό-
τε δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ μέσου παρακειμένου·
οἷον δουπῶ δουπήσω δεδούπηκα δέδουπα. κτυπῶ
κτυπήσω ἐκτύπηκα ἔκτυπα. ἀνωγῶ ἀνωγήσω
ἠνώγηκα ἤνωγα. Ἔτι πολλάκις οἱ αὐτοί εἰσι πρῶτοι
παρακείμενοι καὶ μέσοι, οἷον γέγραφα εἴληφα.

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τοῦ
α εἰς ειν προστεθέντος τοῦ ε ἐν τῇ αὐξήσει· οἷον τέτυ-
φα ἐτετύφειν· τέτυπα ἐτετύπειν. φυλάττει δὲ
πάντα τὰ τοῦ παρακειμένου.

Περὶ ἀορίστου πρώτου. Ὁ πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ
πρώτου μέλλοντος γίνεται τροπῇ τοῦ ω εἰς α, οἷον τύψω
ἔτυψα. ἔχει δὲ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν τῷ μέλ-
λοντι. καὶ ἢ φύσει μακρᾷ παραλήγει· οἷον ἐποί-
ησα. ἢ θέσει· οἷον ἔπλεξα. ἢ φύσει καὶ θέσει· οἷον ἤμειψα. ἢ
θέσει παρὰ ποιηταῖς· οἷον ἐτέλεσσα. ἔχει δὲ τελικὰ
ἡμίφωνα ἑπτά. ψ· οἷον ἔτυψα. ξ· οἷον ἔλεξα. σ· οἷ-
ον ἐποίησα. λ· οἷον ἔστειλα. μ· οἷον ἔνειμα. ν· οἷ-
ον ἔκρινα. ρ· οἷον ἔσπειρα. φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμ-
φωνον τοῦ μέλλοντος· οἷον λέξω ἔλεξα. ποιήσω ἐ-
ποίησα. σεσημείωται τὸ ἔδωκα ἔθηκα ἤνεγκα ἧκα.
εἶπα ἔξω τοῦ κανόνος. τὸ δὲ εἶξον ἀντὶ ἶκον Βοιω-
τῶν γίνεται τροπῇ τοῦ κ εἰς ξ, ὥσπερ τὸ εἴξασι ἀντὶ εἴκασι.

Cum uero futurum ſuperat præſens: tunc
autem præteritum perfectum medium præteritum pfectũ
ut ſtrepo ſtrepam ſtrepui ſtrepui: pulſo
pulſabo pulſaui pulſaui: impero imperabo
imperaui imperaui. Item ſæpe eadem ſunt prima
præterita & media ut ſcripſi cepi

De præterito pluſquam perfecto.

Præteritum pluſq̃ perfectum a præterito pfecto mutatione
alpha in in adiuncto e augmenti ut uer-
beraui uerberaueram uerberaui uerberaueram ſeruat autẽ
omnia præteriti perfecti.

De Aoriſto primo. Primus aoriſtus a
primo futuro mutatione o in alpha ut uerberabo
uerberaui: habet autem eandem penultimam fu
turo & uel natura longa penultimat ut fe-
ci uel poſitione ut plicui uel natura & poſitione ut retribui uel
poſitione apud poetas ut finiui. habet autem finales
ſemiuocales ſeptem. pſi ut uerberaui xi ut dixi ſigma ut
feci: lambda ut miſi. mi ut tribui: gni
ut iudicaui rho ut ſeminaui. ſeruat autem ſemper con-
ſonantem futuri ut dicam dixi faciam fe-
ci notantur dedi poſui tuli miſi
dixi extra regulam ueniebam autem pro ueniebam boe-
torum. mutatione cappa in xi ut uenerunt pro uenerunt.

Σημειώσῃ δὲ καὶ τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας ἀορίστους πρώτους φύσει μακρὰ παραλήγοντας. ὅτε ὁ μέλλων αὐτῶν περισπώμενος ἔχει .ε. ὁ ἀόριστος προσλαμβάνει .ι. οἷον νεμῶ ἔνειμα σπερῶ ἔσπειρα στελῶ ἔστειλα φθερῶ ἔφθειρα. ὅτε δὲ τὸ .α. μόνον ἔχει ὁ μέλλων, τρέπει αὐτὸ εἰς .η. ὁ ἀόριστος. οἷον ψαλῶ ἔψηλα ἀγαλῶ ἤγηλα. Ὅτε δὲ τὸ .α. ἀπὸ τῆς .αι διφθόγγου τοῦ ἐνεστῶτος ὁμοίως τρέπει αὐτὸ εἰς .η. ἢ φυλάττει αὐτὸ μακρόν. οἷον φαίνω φανῶ ἔφηνα χαίνω χανῶ ἔχηνα σημαίνω σημανῶ ἐσήμηνα καὶ ἐσήμανα καὶ ἐθέρμανα καὶ ἐχλίανα τοῦ μακροῦ ὄντος.

Περὶ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ δεύτερος ἀόριστος εἰς .ον. λήγει. οἷον ἔτυπον. φυλάττων τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου ὅσα οὖν εἴρηται ἐπὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου δευτέρου ῥηθήσεται. Ὅτε ὁ ἐνεστὼς δι' ἑνὸς ἁπλοῦ συμφώνου ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον λείπω λέλοιπα ἔλιπον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ἐκφέρεται διὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος ἀόριστος. οἷον σκάπτω σκαφὴ ἔσκαφα ἔσκαφον. βλάπτω βλάβη βέβλαβα ἔβλαβον. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς .ζω. ἢ εἰς .σσω. λήγων εἰς .ξ. τὸν

Notabis autem & quintæ coniugationis Aoristos primos natura longa penultimantes quando futurum eorum circunflexum habet.e. aoristus assumit.i.ut pascam paui seminabo seminaui mittam misi corrumpam corrupi.Cum uero a solum habet futurum mutat ipsum in ita aoristus ut cantabo cantaui gaudebo gauisus sum Cum autem a.ab a iota diphthongo præsentis similiter uertit ipsum in ita uel seruat ipsum longum ut appareo apparebo apparui hio hiabo hiaui.significo significabo significaui & significaui & calefeci & tepefeci longo ente.

De secundo aoristo.

Secundus aoristus in on desinit ut uerberaui seruans consonantem medii præteriti perfecti Quæcunq; igitur dicta sunt in eo & in aoristo secundo dicentur.Cum præsens per unam simplicem consonantem profertur per eandem & secundum præteritum perfectum & secundus aoristus ut deficio defeci defeci.Cum uero præsens per duas consonantes profertur per quam uerbale profertur per eandem & medium præteritum perfectum & secundus aoristus.ut fodio effossio fodi effodi.noceo nocumentum nocui obfui Cum uero præsens in zo uel in sso desinens in xi

μέλλοντα ποιεῖ, ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύ-
τερος ἀόριστος τὸ γ. ἔχουσιν. οἷον κράζω κράξω
κέκραγα ἔκραγον. ὀρύσσω ὀρύξω ὤρυγα ὤρυγον.
Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς εἰς ζω λήγων εἰς σω τὸν μέλλον-
τα ποιεῖ, τὸ δ. ὁ μέσος παρακείμενος καὶ δεύτερος
ἀόριστος ἔχουσιν. οἷον φράζω φράσω πέφρα-
δα ἔφραδον. Ὅτε δὲ ὁ μέσος παρακείμενος καθα-
ρῶς προφέρεται, ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον ἤκο-
α ἤκοον. Ἔτι ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ βαρυτό-
νου θέματος γινόμενος ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ,
οἷον ἔτυψα ἔτυπον, ἤκουσα ἤκουον. ἀπὸ δὲ περι-
σπωμένου γινόμενος ἐλαττοῦται. οἷον δουπῶ ἐδού-
πησα, ἔδουπον, μυκῶ ἐμύκησα ἔμυκον. χραι-
σμῶ ἐχραίσμησα ἔχραισμον. ὀλισθῶ ὠλίσθησα
ὤλισθον. κτυπῶ ἐκτύπησα ἔκτυπον, ἀνωγῶ ἠνώ-
γησα ἤνωγον. Ἔτι ὁ δεύτερος ἀόριστος δισύλλα-
βος καὶ ὑπερδισύλλαβος εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου εἴ-
τε περισπωμένου θέματος γίνεται, βραχυπα-
ραληκτεῖ διχρόνῳ παραλήγων, οἷον ἔτυπον ἔ-
γραφον ἔλιπον, καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ἡ δίφθογγος ἐν τῷ
ἐνεστῶτι ἀποβάλλεται τὸ ε αὐτῆς ἐν τῷ δευτέρῳ,
οἷον φεύγω ἔφυγον. τεύχω ἔτυχον. ἐλεύθω ἤλυθον. ἡ δὲ
αυ τὸ υ. οἷον παύω ἔπαον. ὁμοίως εἰ ἐστὶν ει, ἀποβάλλε-
ται τὸ ε. οἷον λείπω ἔλιπον. πείθω ἔπιθον. ὀφείλω ὤφιλον.

Futurum facit medium præteritum perfectum & ſe-
cundus aoriſtus gamma habent ut clamo clamabo
clamaui clamaui clamaui. fodio fodiam fodi fodi.
Cum uero præſens in zo deſinens in ſo futu
rum facit delta medium præteritum perfectum & ſecundus
aoriſtus habent ut dico dicam di-
xi dixi. Cum uero medium præteritum perfectum pu-
re profertur ſimiliter & aoriſtus ut au-
diui audiui. Item cum ſecundus aoriſtus a baryto-
no themate factus æquiſyllabat primo
ut uerberaui uerberaui: audiui audiui: ab autem cir-
cunflexo factus minuitur ut ſtrepo ſtre-
pui ſtrepui mugio mugiui mugiui iu-
uo iuui iuui labor lapſus ſum
lapſus ſum ſtrepo ſtrepui ſtrepui iubeo iuſ-
ſi iuſſi. Item ſecundus aoriſtus diſylla-
bus & hyperdiſyllabus ſiue a barytono ſi
ue circunflexo themate fit breui
deſinit ancipiti penultimans ut uerberaui ſcri-
pſi reliqui. & ſi quidem eſt e y pſilon diphthongus in
præſenti abiicitur e pſilon eius in ſecundo
aoriſto ut fugio fugi cõpos ſum cõpos fui uenio ueni ſi aũt
alpha y pſilõ y pſilõ ut ſedo ſedaui ſimiliter ſi ẽ e iota abiicit
epſilon ut relinquo reliqui perſuadeo perſuaſi iuuo iuui.

Ἔτι εἰσὶν .αι. ἀποβάλλεται τὸ .ι. οἷον φαίνω ἔφα-
νον καίω ἔκαον δαίω ἔδαον. Εἰ δὲ ἐστὶν .η. τρέπε-
ται εἰς .α. οἷον λήβω ἔλαβον. πήθω ἔπαθον λήχω
ἔλαχον φήδω ἔφαδον δήκω ἔδακον. Ὅτε δὲ ὁ μέ-
σος παρακείμενος τὸ .α. ἀμετάβολον ἔχει ἀπὸ
ἐνεστῶτος δύο ἀμετάβολα ἔχοντος γινόμενος, ὁ-
μοίως καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος τὸ .α. ἔχει. οἷον κά-
μνω κέκαμα, ἔκαμον. δάμνω δέδαμα, ἔδαμον
τάμνω τέταμα ἔταμον. Ὅτε δὲ ἐν δισυλλάβοις
ἐνεστῶσιν εὑρεθῇ τὸ .ε. ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ .ι. ἀμεταβό-
λου προηγουμένου ἢ ἐπιφερομένου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
τρέπεται τὸ .ε. εἰς .α. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ οἷον στέλλω
ἔσταλον, τέμνω ἔταμον δέρω ἔδαρον πέρθω ἔπρα-
θον καὶ ἔπαρθον δέρκω ἔδρακον καὶ ἔδαρκον κλέπτω ἔ-
κλαπον πλέκω ἔπλακον τρέπω ἔτραπον τρέφω ἔτρα-
φον βρέχω ἔβραχον κείρω ἔκαρον φθείρω ἔφθα-
ρον σπείρω ἔσπαρον. Τούτων οὕτως ἐχόντων εὑ-
ρημένοι ἀόριστοι δεύτεροι ἀπὸ περισπωμένων μακροπα-
ραλήκτου ὄντες οἷον χαισμῶ ἔχαισμον. ὀλισθῶ ὤ-
λισθον. βλαστῶ ἔβλαστον ἀλαλκῶ ἤλαλκον. ἁμαρ-
τῶ ἥμαρτον δουπῶ ἔδουπον. ἀνωγῶ ἤνωγον καὶ ἔτι ἀπὸ
βαρυτόνων οἷον ἐνεῖκον, εἷλον, εἷλκον, εἶδον, ἧκον, ὦρον, ἦλ-
θον, ἦγον. ἤνεγκον ἔπληγον σωματικῶς. ἔπλα-
γον δὲ ψυχικῶς. ἔπεφνον.

Etiam si est alpha iota abiicitur iota ut ostendo o-
stendi. uro ussi: scio sciui. Si uero est ita muta-
tur in a ut capio cepi: patior passus sum sortior
sortitus sũ comedo comedi mordeo momordi. Cũ uero me-
dium præteritum perfectum alpha immutabilem habet a
præsenti duas immutabiles habente factum si-
militer & secundus aoristus alpha habet ut la-
boro laboraui laboraui domo domui domui.
Incido incidi incidi. Quando autem in disyllabis
præsentibus inuentũ fuerit e psilõ uel solũ uel cũ iota immu
tabili præcedente uel subsequente ut plurimum
uertitur e psilon in alpha in secundo aoristo ut mitto
misi. Incido incidi excorio excoriaui populor popu-
latus sum & populatus sum. uideo uidi & uidi furor fu-
ratus sum plico plicui uerto uerti nutrio nu-
triui irrigo irrigaui tondeo totondi corrumpo cor-
rupi semino seminaui. His sic habentibus inuen-
ti sunt aoristi secundi a circunflexis longo pe-
nultimantes ut iuuo iuui labor la-
psus sum germino germinaui expello expuli pec-
co peccaui turbo turbaui iubeo iussi & etiam a
barytonis ut dixi cepi traxi uidi ueni inueni ue-
ni egi tuli uulneratus sum corporaliter stu-
pui autem animaliter. occidi.

Περὶ τοῦ μέλλοντος πρώτου. Ὁ μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ σώζει τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. οἷον γράφω γράψω, λέγω λέξω. τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἔχει. τὰ δὲ εἰς ἐν. λ. λήγοντα βαρύτονα περιττεύοντα μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον μέλω μελήσω θέλω θελήσω ὀφείλω ὀφειλήσω. Ἔτι γὰρ αὔξω αὐξήσω ποιεῖ, καὶ ἕψω ἑψήσω, καὶ ἀλέξω ἀλεξήσω. Ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς περισπώμενα ὄντα, οἱ Ἀθηναῖοι βαρύτονα πεποιήκασι, φυλάττουσι μέντοι τὴν τῶν περισπωμένων κλίσιν. Ἔτι πάντα τὰ περισπώμενα οἷον ποιῶ ποιήσω, βοῶ βοήσω, χρυσῶ χρυσώσω. Τὰ εἰς μι δὲ τοὐναντίον πάσχοντα ἀποβάλλουσι τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναδίπλωσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον ἵστημι στήσω, δίδωμι δώσω. Φυλάττει δὲ ὁ μέλλων τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἰδίου ἐνεστῶτος οἷον γράφω γράψω, λείπω λείψω. πλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ταύτης γὰρ οἱ μέλλοντες ἀποβάλλουσιν ἐν ἀμεταβόλοις ἢ τὸ ι. τῆς διφθόγγου ἵνα τὴν παραλήγουσαν αὐτῶν βραχεῖαν ποιήσωσιν οἷον ψάλλω ψαλῶ. βάλλω βαλῶ φαίνω φανῶ σπείρω σπερῶ. καὶ παρὰ τῶν σεσημειωμένων πλέω πλεύσω ῥέω ῥεύσω. χέω χεύσω πνέω πνεύσω οἱ γὰρ τούτων μέλλοντες προσλαμβάνουσι τὸ υ. ἀπὸ ἀρχαίων ἐνεστώτων γινόμενοι πλεύω, ῥεύω, χεύω, πνεύω.

De futuro primo. Futurum primum a præsenti & coincipit ei ut scribo scribam dico dicam easdem syllabas habens. Sed in unum lambda desinentia barytona superans futurum faciunt ut curo curabo. uolo uolam debeo debebo. Etiam augeo augebo facit & elixo elixabo & auxilior auxiliabor. quoniam apud antiquos circunflexa entia Athenienses barytona fecerunt. retinent quidem circunflexorum declinationem. Etiam omnia circunflexa ut facio faciam clamo clamabo: inauro inaurabo. sed in mi contrarium patientia abiiciunt in principio geminationem in futuro ut sto stabo. do dabo. retinet uero futurum penultimam proprii præsentis ut scribo scribam relinquo relinquam præter quintæ coniugationis barytonorum. huius. n. futura abiiciunt unam immutabilem uel iota diphthongi ut penultimam ipsorum breuem faciant ut cano canam uulnero uulnerabo ostendo ostendam semino seminabo & præter notata nauigo nauigabo fluo fluam fundo fundam spiro spirabo nam horum futura assumunt ypsilon ab antiquis præsentibus facta nauigo fluo fundo spiro.

Ἔτι καὶ τὸ καίω καύσω. καὶ κλαίω κλαύσω. ἢ ἀπὸ τοῦ καύω καὶ κλαύω. ἢ ὅτι τῶν ἀθηναίων ἐκβαλλόντων τὸ ι. τοῦ ἐνεστῶτος κάω καὶ κλάω λεγόντων πλεονάζει τὸ υ. ἐν τῷ μέλλοντι. Ἔτι οἱ ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ζω βαρυτόνων ὑπὲρ δισυλλάβων βραχὺ τὸ ι. ἐχόντων ἀποβολῇ τοῦ σ. περισπώμενον μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον νομίζω νομίσω κοινῶς νομιῶ ἀττικῶς. κομίζω κομίσω κομιῶ. ἀγωνίζομαι ἀγωνίσομαι ἀγωνιοῦμαι. βαδίζομαι βαδίσομαι βαδιοῦμαι.

Περὶ μέλλοντος δευτέρου.

Ὁ δεύτερος μέλλων τυπῶ περισπώμενος ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου. ὅθεν καὶ τὸ σύμφωνον αὐτοῦ ἀεὶ φυλάττει. συνάρχεται δὲ τῷ πρώτῳ μέλλοντι καὶ περὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν ἱκανῶς. νῦν δὲ περὶ τῶν παθητικῶν λέγωμεν.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν παθητικῶν.

Ὁ ἐνεστὼς τύπτομαι ἀπὸ τοῦ τύπτω τροπῇ τοῦ ω. μεγάλου εἰς ο. μικρὸν καὶ προσθέσει μαι.

Περὶ παρατατικοῦ.

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ προσθέσει μην. οἷον ἔτυπτον ἐτυπτόμην. Τίθεται δὲ τοῖς ἀρχομένοις ἀπὸ συμφώνων. ε. αὔξησις. οἱ ἀττικοὶ δὲ αὔξησιν ἐπαυξήσει ποιοῦντες. ἠβουλόμην ἀντὶ ἐβουλόμην. καὶ ἠδυνάμην ἀντὶ ἐδυνάμην. καὶ ἔτι ἤμελλον ἀντὶ ἔμελλον λέγουσιν.

Etiam & uro uram & ploro plorabo uel ab
uro & ploro: uel quoniam atheniensibus abii-
cientibus iota præsentis uro & ploro dicentibus
superabundat y psilon in futuro. Etiam athenienses
in in zo barytonis superbissyllabis breue
iota habentibus abiectione sigma circunflexum fu-
turum faciunt ut puto putabo communiter
putabo attice. porto portabo portabo exer
ceor exercebor exercebor uado ua
dam uadam.

De futuro secundo

Secundum futurum uerberabo circunflexum a
secundo aoristo unde & consonantem ipsius semper
retinet. coincipit autem primo futuro. & de
quidem actiuis satis. nunc autem de pas-
siuis dicamus.

De formatione passiuorum.

Præsens uerberor a uerbero mutatione. o
magni in o paruum & additione me

De præterito imperfecto.

Præteritum imperfectum ab actiuo præterito imperfe-
cto additione mi ut uerberabam uerberatus sum. po
nitur autem incipientibus a consonantibus e augmen
tum. Sed attici augmentum super augmentum facientes
uolebam pro uolebam: & poteram pro
poteram: & etiam debebam pro debebam dicunt.

Περὶ παθητικοῦ παρακειμένου.

Ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
τροπῇ τοῦ φα εἰς μαι· οἷον τέτυφα τέτυμμαι. Ὅτε δὲ
ὁ ἐνεργητικὸς πρὸ τοῦ α φ ἔχει, ὁ παθητικὸς λήγων
ἀεὶ εἰς μαι πρὸ τοῦ μ, λαμβάνει ἕτερον μ, οἷον γέγρα
φα γέγραμμαι. τέτυφα τέτυμμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργη
τικὸς ἔχει χ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει γ, οἷον πέ
πλεχα πέπλεγμαι. Ὅτε δὲ ὁ ἐνεργητικὸς ἔχει κ
εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει ἀπὸ περισπωμένου θέ
ματος ὤν, ὁ παθητικὸς οὐδὲν προσλαμβάνει. οἷ
ον ποιῶ πεποίηκα πεποίημαι. βοῶ βεβόηκα βεβό
ημαι. εἰ δὲ βραχείᾳ παραλήγει, ὁ παθητικὸς προσ
λαμβάνει σ· οἷον τελῶ τετέλεκα τετέλεσμαι. Ἔτι ὅ
τε ὁ εἰς κα παρακείμενος ἀπὸ βαρυτόνου θέματος γί
νεται τῆς τρίτης ἢ τῆς τετάρτης συζυγίας, ὁμοίως ὁ παθη
τικὸς προσλαμβάνει σ, οἷον πείθω πέπεικα πέ
πεισμαι. λακτίζω λελάκτικα λελάκτισμαι. οἱ δὲ
τῆς πέμπτης συζυγίας ἀπὸ τῶν εἰς λω καὶ ρω γινόμε
νοι πρὸ τοῦ μ φυλάττουσι τὸ ἀμετάβολον. ψάλ
λω ἔψαλμαι, σπείρω ἔσπαρμαι. Τὰ δὲ εἰς νω ὡς ἐ
πὶ τὸ πλεῖστον τρέπουσι τὸ ν εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ
παρακειμένῳ, ἐπειδὴ τὸ ν πρὸ τοῦ γ ἢ κ ἢ ξ ἢ χ
εἰς γ τρέπεται. οἷον μιαίνω μεμίαγκα. μολύνω
μεμόλυγκα. Τοῦτο δὲ τὸ τραπὲν γ ἀπὸ τοῦ ν

De passiuo præterito perfecto

Passiuum præteritum perfectum ab actiuo mutatione pha in me ut uerberaui uerberatus sũ. Cũ uero actiuum ante alpha phi habet passiuum desinens semper in me ante mi assumit aliud mi ut scripsi scriptus sum uerberaui uerberatus sum. cum uero actiuum habet. chi. passiuum assumit gamma ut p licui implicitus sum. Cum autem actiuum habet cappa. Si quidem longa penultimat a circunflexo themate ens passiuum nihil assumit ut facio feci factus sum clamo clamaui clamatus sum. Si autem breui penultimat passiuum assumit sigma ut perficio perfeci perfectus sum. Item cum in ra præteritum perfectum a barytono themate fit teruæ & quartæ coniugationis similiter passiuum assumit sigma ut persuadeo persuasi persuasus sum. calcitro calcitraui calcitratus sum. Sed quintæ coniugationis ab in lo & ro facti ante mi. seruant immutabilem ut cano cantatus sum: semino seminatus sum. Sed in no ut plurimum mutat gni in gamma in actiuo ptõ pfecto. Quoniã gni ãte gãma uel cappa uel xi uel chi. in gamma mutatur ut foedo foedaui inquino inquinaui, hoc autem conuersum gamma in gni.

τρέπεται κοινῶς εἰς σ. μ. ἐν τῷ παθητικῷ παρα-
κειμένῳ. οἷον μεμίαγκα μεμίαμμαι. μεμόλυ-
γκα μεμόλυμμαι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ μ εἰς σ τρέ-
ποντες. μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι λέγουσι.

Τῶν δὲ τῆς ἕκτης συζυγίας παρακειμένων·
οἱ μὲν προσλαμβάνουσι. σ. οἷον σβέω ἔσβεσμαι
ζέω ἔζεσμαι. κελεύω κεκέλευσμαι κρούω κέκρου-
σμαι. οἱ δὲ, οὔ· οἷον βασιλεύω βεβασίλευμαι.

Ἀεὶ ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἀπὸ τῶν εἰς σω
γινόμενος, τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει τῷ
ἐνεργητικῷ· οἷον τέτυφα τέτυμμαι. πεποίηκα
πεποίημαι. πέπεικα πέπεισμαι·
πλὴν τῶν ἀπὸ δισυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων· οὗτοι γὰρ ἀνα-
λαμβάνουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεστῶτος
ἥτις τρέπεται εἰς. ο. μικρὸν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ πα-
ρακειμένῳ ὡς εἴρηται, ἔθει ἀττικῷ. οἷον λέγω
λέλοχα λέλεγμαι. κλέπτω κέκλοφα κέκλεμμαι
καὶ κέκλαμμαι εὕρηται. Ἔτι πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ
ρ. μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. τούτων γὰρ οἱ πα-
θητικοὶ παρακείμενοι τρέπουσι τὸ ε. εἰς α. οἷον
στρέφω ἔστρεφα ἔστραμμαι. τρέφω τέθραμμαι. τρέπω
τέτρεφα τέτραμμαι. σεσημείωται τὸ βρέχω βέβροχα
βέβρεγμαι. καὶ ἔτι δέδωκα δέδομαι.

uertitur cōmuniter in mi in passiuo præterito perfecto ut fœdaui fœdatus sum polluí pollutus sum attici uero mi in sigma uertentes fœdatus sum & pollutus sum dicunt: Sed sextæ coniugationis præteritorum perfectorum hæc quidem assumunt sigma: ut extinguo extinctus sum ferueo ferbui iubeo iussus sum pulso pulsatus sum hæc uero non, ut regno regnatus sum semper autem passiuum præteritū perfectū ab iis quæ in o factum eandem penultimam habet actiuo ut uerberaui uerberatus sum. feci factus sum persuasi persuasus sum præter ea quæ a dissyllabis primæ & secundæ coniugationis barytonoꝝ. hæc, n, accipiunt penultimam præsentis quæ uertitur in o micron in actiuo præterito perfecto ut dictum est more actico ut dico dixi dictus sum, furor furatus sum furatus sum & furatus sum inuenitur, & item præter habentia rho cum complicatione consonantis, horum, n, passiua præterita perfecta mutant e in a ut uerto uerti uersus sum: nutrio nutritus sum uerto uerti uersus sum, notatur irrigo irrigaui irrigatus sum & item dedi datus sum,

Περὶ ὑπερσυντελίκου.

Ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τροπῇ
τοῦ μαι εἰς μην. προσλαμβάνει δὲ τὸ ε αὔξησιν ὥ-
σπερ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς φυλάττων πάντα τὰ τοῦ
παρακειμένου. οἷον τέτυμμαι ἐτετύμμην. γέ-
γραμμαι ἐγεγράμμην.

Περὶ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου

Ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ
παρακειμένου τροπῇ τοῦ μαι εἰς θην λήγων ἀεὶ εἰς
θην. καὶ εἰ μὲν ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φω-
νήεντος ἢ διφθόγγου κατ᾽ ἔκτασιν συνάρχεται αὐτῷ
καὶ ὁ ἀόριστος. οἷον ὥπλισμαι ὡπλίσθην. ᾕρημαι ᾑ-
ρέθην. εἰ δὲ ἄρχεται ὁ παρακείμενος ἀπὸ συμφώ-
νου, ἀποβάλλει ὁ ἀόριστος τὸ σύμφωνον τοῦ ἀναδι-
πλασιασμοῦ. οἷον πεποίημαι ἐποιήθην. τέτυμ-
μαι ἐτύφθην. καὶ τὸ εὑρεθὲν σύμφωνον πρὸ τοῦ μ
τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου φυλάττει. οἷον κέ-
καρμαι ἐκάρθην. ἔψαλμαι ἐψάλθην, πλὴν. ἔζε-
σμαι ἐζέσθην πλὴν εἰ μὴ εἴη μ ἢ γ. ὅτε γὰρ εὑρεθῇ
μ. ἀπὸ τοῦ φ μεταβληθὲν τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ φ. οἷον
τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην γέγραφα γέγραμμαι
ἐγράφθην. ὅτε δὲ τὸ γ ἀπὸ τοῦ χ μεταβληθὲν τρέ-
πει αὐτὸ εἰς τὸ χ οἷον λέλεχα λέλεγμαι ἐλέχθην. τὸ
δὲ ἐμολύνθην καὶ ἐμιάνθην ἔχει διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ θ

De præterito plusquam perfecto.

Præteritum plusquamperfectum ab actiuo conuersione me in min. assumit autem e psilon augmentum ut & actiuum retinens omnia præteriti perfecti ut uerberatus sum uerberatus fueram scriptus sum scriptus fueram.

De passiuo primo aoristo.

Passiuus primus aoristus a passiuo præterito perfecto mutatione me in thin desinens semper in thin. & si quidem præteritum perfectum incipit a consonante uel diphthongo abusiua coincipit ipsi & aoristus ut armatus sum armatus sum sublatus sũ sublatus sum si autem incipit præteritum perfectum a consonante abiicit aoristus consonantem geminationis ut factus sum factus fui: uerberatus sum uerberatus fui. & inuentam cõsonantem ante mi passiui præteriti perfecti retinent ut gauisus sum gauisus fui: cantatus sum cantatus fui. preter ferbui ferbui. præter nisi fuerit mi uel gamma. Cũ. n. inuẽtũ sit mi a phi mutatum uertit ipsum in phi ut uerberaui uerberatus sum uerberatus sum scripsi scriptus sũ scriptus sum. Cum uero gamma a chi mutatum uertit ipsum in chi ut dixi dictus sum dictus sum Sed inqnatus sũ & fœdatus sũ habet. gni. pp. illationẽ thita.

τὴν αὐτὴν δὲ παραλήγουσαν ἔχει ὁ ἀόριστος τῷ
παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον τέτυμμαι ἐτύ
φθην. πεποίημαι ἐποιήθην. πλὴν τοῦ εὕρημαι εὑ
ρέθην ὅθεν καὶ εὑρετής. καὶ ἐπῄνημαι ἐπῃνέθην. καὶ
ῥῶ ἔρρημαι ἐρρέθην, καὶ τοῦ μέμνημαι ἐμνήσθην
προσλαμβανόντων τοῦ .σ. καὶ σέσωσμαι ἐσώθην
ἀποβαλλόντων αὐτό. τὸ δὲ ἐρρώσθην οὐκ ἀπὸ τοῦ ῥῶ,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ῥώζω. καὶ πλὴν τοῦ χῶ χώσω ἔχωκα, ἔ
χωμαι ἐχώσθην. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμέ-
νων οἷον καθῄρημαι καθῃρέθην. ἀφῄρημαι ἀ-
φῃρέθην, καὶ πλὴν τῶν ἐχόντων τ.ρ. μετὰ ἐπι-
πλοκῆς συμφώνων. καὶ τρεπόντων τὸ ε εἰς .α. ἐν τῷ
παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον ἔστραμμαι ἐστρέ-
φθην τέτραμμαι ἐτρέφθην.
Σημείωσαι τὸ μέμνημαι ἐμνήσθην, οὗ ἐναντίον τὸ
σέσωσμαι ἐσώθην.

Περὶ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου.

Ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργη
τικοῦ δευτέρου ἀορίστου τροπῇ τοῦ .ον. εἰς .ην. ὅ-
θεν καὶ τὸ ἐκείνου φυλάττει σύμφωνον, οἷον ἔ-
τυπον ἐτύπην.

Περὶ μέσου ἀορίστου .α.

Ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ
πρώτου προσθέσει .μην. οἷον ἔτυψα ἐτυψάμην.

Eandem penultimam habet aoristus
passiuo præterito perfecto ut uerberatus sum uerbe-
ratus fui. factus sum factus fui. præter inuentus sum in
uentus fui. unde & inuentor & laudatus sum laudatus fui &
corrumpo corruptus sum corruptus fui & memini memini
assumens. s. & saluatus sum saluatus fui
abiiciens ipsum. Sed ualui non a corrumpo
sed a ualeo. & præter habeo habebo habui ha
bitus sum habitus sum & a tollo circunfle
xa ut destructus sum destructus sum ablatus sum abla
tus sum. & præter habentia rho cum complicati
one consonantium uertentia e psilon in alpha in
passiuo præterito perfecto ut uersus sum uer-
sus sum nutritus sum nutritus sum.
Nota memini memini. cuius contrarium
saluatus sum saluatus sum.

De passiuo ₂o aoristo.

Passiuus secundus aoristus abacti
uo secundo aoristo mutatione on in in un
de & illius retinet consonantem ut uer
beraui uerberatus sum.

De medio aoristo primo.

Medius primus aoristus ab actiuo
primo additiõe min ut uerberaui uerberaui.

Περὶ μέσου ἀορίστου .β. Ἔτι ὁ μέσος ἀόριστος δεύ-
τερος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσθέσει .μην. οἷον ἐτυ-
πον ἐτυπόμην. ἔγραφον ἐγραφόμην. Περὶ μέσου μελ-
λοντος .α. Ὁ μέσος μέλλων πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ τροπῇ τοῦ .ω μεγάλου εἰς .ο. μικρὸν καὶ προσθέσει
μαι. οἷον τύψω τύψομαι. γράψω γράψομαι.
Περὶ μέσου μέλλοντος .β. Ὁ μέσος μέλλων δεύτε-
ρος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου μέλλοντος
τροπῇ τοῦ .ω. εἰς .ου. καὶ προσθέσει τοῦ .μαι. οἷον
τυπῶ τυποῦμαι. ψαλῶ ψαλοῦμαι σπερῶ σπε-
ροῦμαι. Ἔτι ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευ-
τέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμέ-
νου οἷον τέτυψαι τετύψομαι.
Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύφθη ἀορίστου πρώτου μέλλων πρῶ-
τος τυφθήσομαι. σῃ. σεται. Καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτύ-
πη ἀορίστου δευτέρου, μέλλων δεύτερος τυπή-
σομαι. σῃ, σεται.

Περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν.

Τούτων οὕτως ἐσχηματισμένων. ῥητέον ἂν εἴη καὶ
περὶ τῶν βαρυτόνων συζυγιῶν ἃς ἓξ οὔσας κατὰ
τοὺς παλαιοὺς εἰς τέσσαρας ποιήσει, οὐκ ἂν
ἁμάρτοι. Τούτων ἡ πρώτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ .ω. β. ἢ.
π. ἢ. φ. ἢ. πτ. ἔχουσα. οἷον λείβω λείπω γράφω.
κόπτω ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ .ω. ψ. ἔχει. οἷον λεί-

De medio aoristo secundo. Item medius aoristus se-
cundus a secundo additione mi ut uer-
beraui uerberatus sum scripsi scriptus sum. De medio fu-
turo primo. Medium futurum primum ab acti-
uo mutatione o magni in o paruum & additione
me ut uerberabo uerberabo scribam scribam
De medio futuro secundo. Medium futurum secun-
dum ab actiuo secundo futuro
mutatione o in u & additione me ut
uerberabo uerberabo. cantabo cantabo seminabo semi-
nabo. Item postpaulo futurum a secun
da persona passiui præteriti per-
fecti ut uerberatus es. uerberabor
& a uerberatus est aoristo primo futurum pri-
mum uerberabor uerberaberis uerberabitur. & a uerbera
tus est arristo secundo futurum secundum uerbe
rabor uerberaberis uerberabitur.

De barytonorum coniugationibus.

His sic formatis dicendum sane esset &
de barytonorum coniugationibus quas sex entes apud
antiquos si quatuor faciet non utiq;
erraret. harum prima est ante o mega uita uel
pi uel phi uel pi taf habens ut sacrifico linquo scribo
incido. quorum futurum ante o mega psi habet ut sa-

ψω λείψω, γράψω, κόψω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ
α. φ. οἷον λέλειφα, λέλειφα, γέγραφα, κέκοφα. Δευτέρ
Δευτέρας ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ ω. γ. ἢ. κ. ἢ. χ. ἢ. κτ. ἢ. ζ. ἢ.
δύο. σσ. ἔχουσα, οἷον λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω,
παίζω, ὀρύσσω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω. ξ. ἔχει. οἷ-
ον λέξω, πλέξω, ἕξω. τέξω. παίξω. ὀρύξω. ὁ πα
ρακείμενος πρὸ τοῦ α. τὸ χ. ἔχει. οἷον λέλεχα,
πέπλεχα, εἶχα, τέτεχα, πέπαιχα, ὤρυχα.
Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ὅσα τῶν εἰς. ζω. ῥημάτων ποιοῦ
σι τὸν μέλλοντα εἰς. ξω. τῆς δευτέρας ἐστῶσαν συ
ζυγίας. ὅσα δὲ εἰς. σω. τῆς τρίτης. διακρινοῦμεν
δὲ αὐτὰ οὕτω. τὰ εἰς ζω. ὑπὲρ δισύλλαβα εἰς. σω
τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν, οἷον δανείζω δανείσω,
συρίζω συρίσω. βαδίζω βαδίσω, κουφίζω κου
φίσω, ἐλπίζω ἐλπίσω, λακτίζω λακτίσω, ἑ-
τοιμάζω ἑτοιμάσω δεσπόζω δεσπόσω ἁρμόζω
ἁρμόσω ἁρπάζω ἁρπάσω. χωρὶς τοῦ οἰμώ
ζω οἰμώξω, στηρίζω στηρίξω αἰάζω αἰάξω στενάζω
στενάξω ὀλολύζω ὀλολύξω. ἀλαπάζω ἀλαπά-
ξω. θρυλλίζω θρυλλίξω. τὰ δὲ δισύλλαβα ποτὲ
μὲν εἰς. ξω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον παίζω
παίξω καὶ παίσω ἀττικῶς. κράζω κράξω. σφά
ζω σφάξω, ποτὲ δὲ εἰς. σω, οἷον κτίζω κτίσω
φράζω φράσω πρίζω πρίσω ἵζω ἵσω.

crificabo, relinquam scribam incidã. Præteritũ pfectũ ante alpha ut sacrificaui: reliqui scripsi, incidi. Secunda

Secũda ẽ ãte o mega gãma uel cappa uel chi uel cappa tas duo sigma habens ut dico plico habeo pario (uel zita uel ludo fodio. Quorum futurum ante o mega xi habet ut dicam plicabo habebo pariam ludam fodiam, præteritum perfectum ante alpha chi habet ut dixi plicui habui peperi lusi fodi.

Oportet autem scire ꝙ quæcunq; in zo uerborum faciunt futurum in xo secundæ sint coniugationis. Quæcunq; autem in so, tertiæ. discernimus ipsa sic. In zo superbissyllaba in so futurum faciunt ut mutuo mutuabo, fistula cano fistula canam uado uadam leuo leuabo spero sperabo, calcitro calcitrabo præparo præparabo dominor dominabor, congruo congruam rapio rapiam, sine ploro plorabo firmo firmabo lamentor lamentabor suspiro suspirabo, ululo ululabo, populor populabor, nugor nugabor. Sed disyllaba aliquando quidem in xo futurum faciunt ut ludo ludam & ludam attice clamo clamabo iugulo iugulabo, aliquando autem in so ut ædifico ædificabo dico dicã incido securi incidã securi sedere facio sedere faciã.

Ἔτι τὰ εἰς δύο. σσ. ἀπὸ ἀττικῶς διὰ δύο. ττ. γρά φονται εἰς. ξ. τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον ὀρύσ- σω καὶ ὀρύττω ὀρύξω, νύσσω καὶ νύττω νύξω. πλὴν τῶν σεσημειωμένων εἰς. σ. τὸν μέλλοντα ποι- ούντων. ἃ τῆς τρίτης ἔστωσαν συζυγίας. οἷον πλάσσω καὶ πλάττω πλάσω. ὅθεν ἔπλασα ἀό ρισος πρῶτος. ἐρέσσω ἐρέσω. ἱμάσσω ἱμάσω. ἱνάσ σω ἱνάσω πάσσω πάσω λάσσω λάσω λώσσω λώ σω.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. δ. ἢ. θ. ἢ. δύο. ττ. ἢ. ζ. ἢ δύο σσ. ἢ. ω. καθαρὸν ἔχουσα. οἷον ᾄδω. πλήθω, ἀνύτ τω. φράζω, πλάσσω, ἀκούω. ὧν ὁ μέλλων πρὸ τοῦ ω. τὸ. σ. ἔχει. οἷον ᾄσω. πλήσω ἀνύσω. φράσω. πλάσω, ἀκούσω. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ. α. κ. ἔχει. οἷον ᾖκα, πέπληκα, ἤνυκα, πέφρα κα, πέπλακα, ἤκουκα, καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ ἔτι τὰ εἰς. μι. εἰς. κα. τὸν παρακείμενον ποιοῦ- σι. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀνύω ἐγένετο ἀνύ τω, ἔπειτα ἀνύττω ἀττικῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρύω ἀ ρύτω καὶ ἀρύττω. ὅθεν καὶ εἰς. σω. τὰ τοιαῦτα τὸν μέλλοντα ποιοῦσι.

Τετάρτη.

Τετάρτη ἐστὶν ἡ πρὸ τοῦ. ω. τὰ τέσσαρα ἀμετά βολα. λ. μ. ν. ρ. ἔχουσα. οἷον. ψάλλω. νέμω. κρίνω σπείρω. ὧν ὁ μέλλων περισπώμενος.

Item in duo ſigma quæ attice per duo taſ ſcri-
buntur in xi futurum faciunt ut ſo
dio & ſodio ſodiam. pungo & pungo pungam. præter
notata in unum ſigma futurum facien-
tia: quæ tertiæ ſint coniugationis ut
ſingo & ſingo ſingam unde ſinxi. ao
riſtus primus remigo rẽigabo flagris cedo flagris cedã poſ
ſum potero condio condiam uideo uidebo uideo ui
debo. Tertia.

Tertia eſt ante o mega delta uel thita uel duo taſ uel zita uel
duo ſigma uel o purum habens: ut canto impleo perfi
cio dico ſingo audio quorum futurum ante
o mega ſigma habet: ut cantabo implebo perficiam
dicam ſingam audiam. præteritum perfectum ante
alpha cappa habet: ut cecini impleui perfeci di-
xi ſinxi audiui. & circunflexa. Et
Item in mi in ca præteritum perfectum faci-
unt. Nota autem ꝙ a perficio factum eſt perfi
cio. deinde perficio attice. ab haurio hau-
rio & haurio: unde & in ſo talia
futurum faciunt. Quarta.

Quarta eſt ante o mega quatuor immuta
biles lambda mi gni rho habens ut canto tribuo
iudico ſemino quorum futurum circunflexum.

πρὸ τοῦ ω, αὐτὸ τὸ ἀμετάβολον φυλάττουσι· συστελλομένης τῆς παραληγούσης. ἀμετάβολον ἢ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλουσιν. οἷον ψάλλω ψαλῶ. νέμω νεμῶ. κρίνω κρινῶ. σπείρω σπερῶ. ὁ παρακείμενος πρὸ τοῦ α τὸ κ ἔχει, καὶ πρὸ τοῦ κ τὸ ἀμετάβολον. οἷον ἔψαλκα, ἔσπαρκα. Σημείωσαι δὲ τὸ νενέμηκα προσλαμβάνον η. νένεμκα γὰρ ὤφειλεν εἶναι. ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον προσετέθη η. οὕτω καὶ τέμω τεμῶ τετέμηκα. δέμω δεμῶ δεδέμηκα. βρέμω βρεμῶ βεβρέμηκα. Ἔτι σεσημείωνται τὰ εἰς νω δισύλλαβα μὴ φυλάττοντα τὸ ἀμετάβολον. οἷον κρίνω κρινῶ κέκρικα. πλύνω πλυνῶ πέπλυκα. ἐν δὲ τῷ μιαίνω μιανῶ μεμίαγκα καὶ μολύνω μολυνῶ μεμόλυγκα τρέπεται τὸ ν εἰς γ, ἑπομένου κ.

Περὶ τῶν περισπωμένων.

Τούτων οὖν εἰρημένων καὶ περὶ τῶν περισπωμένων λέγωμεν. ὧν ξ συζυγιῶν οὐσῶν, ἡ πρώτη διὰ τοῦ εω προφερομένη, ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ η ἢ τὸ ε ἔχει. Ὅτε μὲν ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγει τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η παραλήγει. οἷον ποιῶ ποιήσω. ὑρῶ ὑρήσω οἰκῶ οἰκήσω. τηρῶ τηρήσω. ἀθλῶ ἀθλήσω. ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ ἀρκέσω: νεικῶ νεικέσω: αἰδῶ αἰδέσω αἰνῶ αἰνέσω. ὅθεν καὶ ἐπαινῶ ἐπαινέσω. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς αἰνήσω καὶ ἐπαινήσω. ὅθεν καὶ ὅμηρος μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο:

ante o mega ipſam immutabilem retinens corripit
penultimam immutabilem uel iota diphthongi
abiiciens. ut canam: tribuam: iudicabo. ſeminabo. Ptũmper-
fectum ante alpha cappa habet & ante cappa immuta-
bilem. ut cecini ſeminaui. Nota autem
tribui aſſumens ita. tribui. n. debebat
eſſe ſed propter diſſonantiam additum eſt ita. ſic &
incido incidam incidi ædifico ædificabo ædificaui
fremo fremam fremui. Item notantur in
no diſyllaba non retinentia immutabilem
ut iudico iudicabo iudicaui. lauo lauabo la-
ui. in autem polluo polluam pollui & inqui-
no inquinabo inquinaui. uertitur. gni. in gamma
ſequente cappa. De circunflexis.
His ſic dictis etiam de circunflexis dica-
mus quibus tribus entibus prima per eo prola-
ta in penultima futuri ita uel
e pſilon habet. Cum quidem. n. præſens longa penul-
timat tunc & futurum ita penultimat ut facio fa-
ciam. inuenio inueniam. habito habitabo ſeruo ſeruabo cer-
to certabo. excipitur dominor dominabor uinco uin-
cã uerecũdor uerecũdabor laudo. dabo. uñ & laudo & lauda
bo. Apud autem antiquos laudabo & lauda-
bo, unde & Homerus uerbum laudantes Vlyſſis diuini.

Ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς βραχεῖαν παραλήγει, τότε ὁ μέλ
λων ποτὲ μὲν τὸ .η. ἔχει οἷον φιλῶ φιλήσω. νοῶ
νοήσω ποτὲ δὲ τὸ .ε. οἷον τελῶ τελέσω. καλῶ
καλέσω. ὀλῶ ὀλέσω. ἔνιοι δὲ ἀμφότερον ἔχουσιν.
οἷον φορῶ φορήσω καὶ φορέσω. πονῶ πονήσω καὶ
πονέσω. φρονῶ φρονήσω καὶ φρονέσω. Τὴν δὲ πα
ραλήγουσαν τοῦ μέλλοντος φυλάττει ὁ παρακείμε
νος καὶ ὑπερσυντέλικος καὶ ἀόριστος, ἐν πάσῃ συζυ-
γίᾳ περισπωμένῃ.

Δευτέρα.

Ἡ δευτέρα διὰ τοῦ .αω. προφερομένη, ποτὲ μὲν
τὸ .α. ποτὲ δὲ τὸ .η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλον-
τος ἔχει οὕτω. Τὰ εἰς .ω. καθαρὸν προηγουμένου .ε.
ἢ .ι. διὰ τοῦ ασω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν οἷον ἐῶ ἐ
άσω. θεῶ θεάσω. ἀνιῶ ἀνιάσω. ἐρυθριῶ ἐρυθρι
άσω. ἀλλοιῶ δὲ ἀλλοιήσω ἰωνικῶς. Ἔτι τὰ πα
ραληγόμενα τῷ .ο. οἷον ἀκροῶ ἀκροάσω. ἐξαι-
ρεῖται τὸ βοῶ βοήσω. γοῶ γοήσω. ἀλοῶ ἀλοήσω καὶ
ἀλοάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπερμονοσύλλαβα μὴ
προηγουμένου συμφώνου. οἷον περῶ περάσω. φυρῶ
φυράσω γηρῶ γηράσω. ξυρῶ δὲ ξυρεῖς. Ἔτι τὰ εἰς
λω ὑπερμονοσύλλαβα τῷ .ε. παραληγόμενα. οἷον
γελῶ γελάσω. ἐλῶ ἐλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω μονο
σύλλαβα μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι οἷον δρῶ
δράσω. κλῶ κλάσω. φλῶ φλάσω. θλῶ θλάσω.

Cum uero præsens breui penultimat: tunc fu-
turum aliquando quidem ita habet ut amo amabo intelligo
intelligam. aliquando autem e psilon ut perficio pficiā uoco
uocabo perdo perdam. Aliqua autem utrinq; habent
ut gesto gestabo & gestabo laboro laborabo & la-
borabo sapio sapiam & sapiam. Sed pe-
nultimam futuri retinet præteri-
tum perfectum & plusq̄ perfectū & aoristus in oī cōiugati-
one circunflexa. Secunda
Secunda per ao prolata aliquando quidem
alpha aliquando autem ita in penultima fu
turi habet sic. In o mega purum præcedente e psilo
uel iota per aso futurum faciunt ut dimitto di-
mittam miror mirabor doleo dolebo rube
sco rubescam. muto autem mutabo ionicum etiam penulti
mantia o micro ut audio audiam. excipi
tur clamo clamabo lugeo lugebo trituro triturabo &
triturabo. Etiam in ro hypermonosyllaba non
præcedente consonante ut transeo transibo pinso
pinsam. senesco senescam rado autem radis. Item in
lo hypermonosyllaba e psilo penultimantia ut
rideo ridebo impello impellam. Item quæ in ro & lo mono
syllaba nonfacientia deriuatiua in mi ut facio
faciam incido incidam rumpo rumpam frango frangam.

Τὰ δὲ παραλήγομενα τῷ υ διὰ τοῦ ήσω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν. οἷον ἐπυῶ ἐπυήσω. λυῶ λυήσω. δυῶ δυήσω. Ἔτι τὰ εἰς λω μόνα ἢ μετὰ συμφώνου κατὰ σύλληψιν εἴτε κατὰ διάστασιν. οἷον συλῶ συλήσω. κραιπαλῶ κραιπαλήσω. χολῶ χολήσω. μελαγχολῶ μελαγχολήσω. ἀσχολῶ ἀσχολήσω. ὁμοκλῶ ὁμοκλήσω. ποδαγρῶ ποδαγρήσω. ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ χαλάσω. ἱλῶ ἱλάσω. Ἔτι τὰ εἰς ρω καὶ λω παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα. οἷον χρῶ χρῆμι χρήσω. πρῶ πρῆμι πρήσω. πλῶ πίπλημι πλήσω. τλῶ. τλῆμι τλήσω. Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα οἷον σμῶ σμήσω. κνῶ κνήσω. ζῶ ζήσω. νικῶ νικήσω. κυβερνῶ κυβερνήσω. τιμῶ τιμήσω. ἡβῶ. ἡβήσω. ξυρῶ ξυφήσω. ξυγῶ ξυγήσω. διψῶ διψήσω. σιγῶ σιγήσω. σιωπῶ σιωπήσω. σπῶ σπήσω τὸ ἀκολουθῶ. σπῶ δὲ σπάσω τὸ ἀνασπῶ.

Τρίτη.

Τρίτη ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ σω προφερομένη ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ μέλλοντος τὸ .ω. μέγα ἢ .ο. μικρὸν ἔχει. Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσι προεπικείμενον ῥηματικὸν τῷ .ω. μεγάλῳ παραλήγουσιν ἐν τῷ μέλλοντι. οἷον χρυσὸς χρυσῶ χρυσώσω. ἄργυρος ἀργυρῶ ἀργυρώσω. γύψος γυψῶ γυψώσω. χεὶρ χειρῶ χειρώσω. πῦρ πυρῶ πυρώσω.

Sed penultimantia y psilo per iso fu-
turum faciunt ut promitto promittam populor popu-
labor populor populabor. Etiam in lo sola uel cum con-
sonante per comprehensionem siue per diuisionem ut
prædor prædabor crapulor crapulabor. irascor
irascar melancholicus sum melancholicus ero exerceo
exercebo clamo clamabo podagras patior podagras
patiar. Excipitur deprimo deprimam ligo ligabo.
Item in ro & lo deriuatiua in mi faci
entia ut uaticinor cinor uaticinabor emo emo emam impleo
impleo implebo tolero tolero tolerabo. Item
in aliã consonantem desinentia ut purgo purgabo scalpo
scalpam. uiuo uiuam uinco uincam guberno guber-
nabo honoro rabo. pubesco bescam delitior delitiabor. uin-
demio uindemiabo sitio sitiam taceo tacebo ta-
ceo tacebo sequor sequar sequor. euello autem euel-
lam. euello. Tertia.

Tertia est per oo prolata in penul-
tima futuri o magnum uel o paruum
habet. Quæcunq; quidem uerborum habent præ-
existens uerbale o magno penultimant
in futuro ut aurum inauro inaurabo ar-
gentum argento argentabo gypsus gypso gypsa-
bo. mãus mãcipo cipabo ignis igne examino igne minabo.

στέφανος στεφανῶ στεφανώσω. ὀρθὸς ὀρθῶ ὀρθώσω. στρεβλὸς στρεβλῶ στρεβλώσω. κακὸς κακῶ κακώσω. ταπεινὸς ταπεινῶ ταπεινώσω. Ὅσα δὲ οὐκ ἔχουσι· παραλήγουσι τῷ ο. μικρῷ οἷον ὀμῶ ὀμόσω. ἀρῶ ἀρόσω. ὀνῶ ὀνόσω. Τούτου τοῦ εἰρημένου τέσσαρές εἰσι, καὶ αὗται εἰς μι. ὧν ἡ πρώτη τὸ η ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος καὶ ἀορίστου· οἷον τίθημι θήσω ἔθηκα. τὸ δὲ τέθεικα καὶ ἐτεθείκειν διὰ τῆς ει. διφθόγγου γράφεται ἔθει βοιωτικῷ. Καὶ ἡ δευτέρα δὲ τὸ, η. ἔχει. οἷον ἵστημι στήσω ἔστησα. ἔστακα δὲ ὁ παρακείμενος καὶ οὐχ ἕστηκα εἰς διαφορὰν τοῦ ἕστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω γινομένου. καὶ ἔτι ὁ ὑπερσυντέλικος ἑστάκειν. Ἡ δὲ τρίτη τὸ ω. μέγα. οἷον δίδωμι δώσω δέδωκα ἐδεδώκειν ἔδωκα. Ἡ δὲ τετάρτη τὸ. υ ψιλὸν οἷον ζώννυμι. Σημείωσαι δὲ ἐν τούτοις δύο. ἓν μὲν ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ ἐνεστῶτος ἀφαιρεῖται. οἷον τίθημι θήσω. ἵστημι στήσω δίδωμι δώσω. ἕτερον δὲ ὅτι ἐν τοῖς παθητικοῖς συστέλλεται ἡ παραλήγουσα οἷον τίθημι τίθεμαι. ἵστημι ἵσταμαι. δίδωμι δίδομαι. ζώννυμι ζέγμυμαι: Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ὡς οἷόν τε ἦν ἡμῖν συντόμως καὶ ὠφελίμως τοῖς εἰσαγωγικοῖς εἴρηται. ἐν δὲ τῷ περὶ ῥήματος τρίτῳ βιβλίῳ διεξοδικώτατα ῥηθήσεται.

Corona corono coronabo. rectus dirigo dirigam paruus torqueo torquebo malus uexo uexabo. humilis humilio humiliabo. quæcunq; uero non habent penultimam t o micro ut iuro iurabo aro arabo uitupero uituperabo. his sic dictis quatuor sunt & eæ quæ in mi. Quarum prima ita habet in penultima actiui præsentis & futuri & aoristi ut pono pono ponam posui. Sed posui & posueram per e iota diphthongum scribitur more boœtorum. Et secunda autem ita habet ut sto stabo steti steti autem præteritum perfectum. & non steti ad differentiam huius extiti ab existo facti. & amplius præteritum plusquam perfectū steteram. Tertia autem o magnum ut do dabo dedi dederam dedi. Quarta uero ypsilon ut coniungo. Nota in his duo unum quidem: quoniā in futuro prima syllaba præsentis aufertur ut pono ponam sto stabo do dabo: Alterum quoniam in passiuis corripitur penultima ut pono ponor a me stetur do dor. iungo iungor. Sed de quidem his ut possibile fuit nobis breuiter & utiliter introducendis dictum est. Sed in de uerbo tertio libro latius dicetur.

τρίτου ῥήματος τοῦ μέχρι παρατατικοῦ κλινομένου.
Τὰ διὰ τοῦ ανω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ
παρατατικοῦ κλίνονται· οἷον λαμβάνω ἐλάμ-
βανον· μανθάνω ἐμάνθανον· λανθάνω ἐλάνθα-
νον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ αθω, καὶ εθω, καὶ υθω, οἷον
ἀμυνάθω ἠμύναθον· φλεγέθω ἐφλέγεθον· μυ-
νύθω ἐμύνυθον. Ἔτι τὰ εἰς βω, ἔχοντα πρὸ τοῦ
β σύμφωνον ἢ ε· οἷον ῥέμβω ἔρεμβον· σέβω ἔσε-
βον. Ἔτι τὰ εἰς σκω· οἷον ἀρέσκω ἤρεσκον· πι-
πράσκω ἐπίπρασκον. χωρὶς τοῦ θνήσκω θνή-
ξω. καὶ ἀλύσκω ἀλύξω· τὸ δὲ διδάξω οὐκ ἀπὸ τοῦ δι-
δάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ
εινω, ὑπὲρ δισύλλαβα· οἷον ἐρεείνω ἠρέεινον· φα-
είνω ἐφάεινον. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ειω παραγωγὰ ἀ-
πὸ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος· οἷον ἀπὸ τοῦ κίχω κι-
χείω ἐκίχειον· τελῶ τελείω ἐτέλειον· ἀπὸ τοῦ
βρώσω βρωσείω ἐβρώσειον· πολεμήσω πολεμη-
σείω, ὄψω ὀψείω. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ νω, ὑπερδισύλ-
λαβα ποιοῦντα εἰς μι, παράγωγα· καὶ ἔτι τὰ
ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα· οἷον πηγνύω πήγνυμι·
ὀμνύω ὄμνυμι· ὀλύω ὄλυμι. Ἔτι πάντα τὰ
τῆς πέμπτης συζυγίας κατὰ παλαιοὺς τὴν
πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζομένην ἔχοντα
οἷον μαρμαίρω ἐμάρμαιρον, μορμύρω ἐμόρμυρον.

De ũerbis usq; præteritum imperfectum declinatis
Per ano uerba barytona usq;
præteritũ imperfectum declinantur:ut accipio acci-
piebam. disco discebam. lateo late-
bam. Item per atho & etho. & ytho ut
ulciscor ulciscebar. ardeo ardebam mi-
nuo minuebam. Insuper in uo habentia ante
uita cõsonantem uel e psilon ut circumuerto tebam colo cole
bam. Itẽ in sco ut placeo placebam uen-
do uendebam præter morior mori
ar & fugio fugiam, Sed docebo non a do-
ceo sed a doceo. Item per
ano supra duas syllabas: ut interrogo interrogabam splen
deo splendebam. Item per io deriuatiua a
præsenti uel futuro ut ab inuenio con-
sequor consequebar. perficio perficiam perficiebam a
comedam comedo comedebam bellabo bel-
lo. uidebo uideo. Item per. yo. supra duas
syllabas facientia in mi deriuatiua. & Item
ab ipsis deducta ut conglutinõ conglutino
Iuro iuro perdo perdo. Item omnia
quintæ coniugationis secundum ueteres
primam syllabam geminatam habentia
ut luceo lucebam murmuro murmurabam.

Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ .ω. δύο σύμφωνα ἔχοντα καὶ τὸ πι, πλοκήν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμετάβολον εἴη. οἷον μέμβλω ὀφλῶ ἔγχω δάκνω. Ἔτι τὰ εἰς .ω. καθαρὸν τῇ .η. διφθόγγῳ παραληγόμενα, οἷον ὀπήγω ἀγήω. Ἔτι τὰ εἰς .δω. πρὸ τοῦ .δ. ν. ἔχοντα, οἷον κυλίνδω, σπένδω.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΩ͂Ν.

ἈΝΤΩΝΥμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον. Ταύτης δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος, ἡ δὲ κτητική, ἡ δὲ δεικτική, ἡ δὲ ἀναφορικὴ ἡ δὲ σύνθετος. Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα. γένος ἀριθμὸς. πτῶσις, πρόσωπον.

Περὶ πρωτοτύπων τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐγώ, ἐμοῦ, ἐμοί, ἐμέ, νῶϊ νῷν. ἡμεῖς ἡμῶν. ἡμῖν, ἡμᾶς. Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σὺ σοῦ. σοί, σέ. σφῶϊ σφῷν ὑμεῖς, ὑμῶν. ὑμῖν, ὑμᾶς. Τοῦ τρίτου προσώπου. Ὅς. οὗ. οἷ. ἕ. σφὲ σφῖν. σφεῖς, σφῶν. σφίσι, σφᾶς.

Περὶ κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ. ἐμός, σός, ἑός, νωΐτερος, σφωΐτερος ἡμέτερος. ὑμέτερος, σφέτερος. αἱ τριγενῶς κλίνονται ἐμός, ἐμή, ἐμόν, σὸς σὴ σόν. καὶ αἱ μὲν ἀρσενικαὶ καὶ οὐδέτεραι κατὰ τὴν τετάρτην κλίνονται κλίσιν αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν.

Item ante o mega duas conſonãtes habentia per con-
nexionem. quarum ſecunda immutabilis eſſet. ut
curo debeo ſurgo mordeo. Etiam in o pu-
rum y pſilo iota diphthongo penultimantia ut coeo
uio. Item in do ante do n. habentia ut
uoluo ſacrifico.

¶ De pronominibus.

¶ Pronomen eſt pars orationis declinabilis pro nomi
ne aſſumpta. huius autem hoc quidem
primitiuũ. hoc aũt poſſeſſiuũ. hoc ãt demõſtratiuũ hoc ãt re
latiuum. hoc autẽ compoſitum. Accidunt autem ipſi qua-
tuor. genus. numerus. caſus. perſona.

¶ De primitiuis primæ perſonæ.

Ego mei mihi me. nos duo nos duos nr̃m duoꝝ nobis duo-
nos. Secundæ perſonæ. tu tui tibi te (bus nos nr̃m nobis
uos duo duos. ur̃m. oꝝ. uobis. bꝰ. uos ur̃m uobis uos. tertiæ
ꝑſonæ. q̃ ſui ſibi. ſe q̃ duo quos duos quoꝝ duoꝝ qbꝰ duo-
ſibi ſe. (bus qui ſui

¶ De poſſeſſiuis.

Poſſeſſiua autem a primitiuis deriua-
ta. Octo meus tuus ſuus noſter ſuus no-
ſter ueſter quæ trigenerice declinãtur
meus mea meum. tuus tua tuum. & quidem maſculina &
neutra ſecundum quartam declinantur declinationem.
Sed fœminina ſecundum ſecundam.

Περὶ δεικτικῶν.

Δεικτικαὶ δὲ δύο. οὗτος ἐκεῖνος. τριγενῶς καὶ αὗται κλινόμεναι οὕτως. Οὗτος, τούτου. τούτῳ. τοῦτον ὦ οὗτος τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω. οὗτοι. τούτων τούτοις. τούτους. ὦ οὗτοι αὕτη. ταύτης. ταύτῃ. ταύτην ὦ αὕτη ταύτα ταύταιν ὦ ταύτα. αὗται. τούτων. ταύταις. ταύτας. ὦ αὗται. Τοῦτο. τούτου. τούτῳ. τοῦτο ὦ τοῦτο. τούτω. τούτοιν. ὦ τούτω, ταῦτα. τούτων. τούτοις. ταῦτα. ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος. ἐκείνου. Ἐκείνη. ἐκείνης. Ἐκεῖνο ἐκείνου.

Περὶ ἀναφορικῆς.

Ἀναφορικὴ δὲ μία τριγενῶς λεγομένη ὧδε. Αὐτὸς αὐτοῦ αὐτῷ αὐτόν. αὐτώ. αὐτοῖν. αὐτοί αὐτῶν. αὐτοῖς αὐτούς. Αὐτὴ αὐτῆς. αὐτῇ. αὐτήν. αὐτά, αὐταῖν αὐταί. αὐτῶν. αὐταῖς, αὐτάς, Αὐτό. αὐτοῦ. αὐτῷ αὐτό. αὐτώ, αὐτοῖν. αὐτά. αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτά. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ τριπροσώπου σημασία. αὐτὸς γὰρ ἀντὶ ἐγὼ σὺ ἐκεῖνος.

Περὶ συνθέτων.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσαι.

Τοῦ πρώτου προσώπου. Ἐμαυτοῦ: ἐμαυτῷ: ἐμαυτόν. Ἐμαυτῆς. ἐμαυτῇ. ἐμαυτήν. Ἐμαυτοῦ ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου. Σαυτοῦ. σαυτῷ, σαυτόν Σαυτῆς, σαυτῇ, σαυτήν. Σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτό.

De Demonstratiuis

Demõstratiua autem duo hic ille trigenerice & ipsa declinata sic hic huius huic hunc o tu hi duo hos duos hoꝝ duoꝝ his duob9 o uos duo hi hoꝝ his hos o uos. hæc huius huic hanc o tu hæ duæ has duas haꝝ duaꝝ his duab9 o uos duæ hoc h9 huic hoc o tu. hæc duo hæc duo hoꝝ duoꝝ his. obus. o uos du hoꝝ his hæc o uos. ille illius. il- (o. hæc la illius. illud illius.

De Relatiuo.

Relatiuum autem unum trigenerice dictum sic. Ipse ipsi9 ipsi ipm. ipsi duo ipsos duos ipsoꝝ duoꝝ ipisb9 ipi oꝝ i psis ipsos. ipsa ipsi9 ipsi ipsã ipsæ duæ ipsas duas ipsaꝝ duaꝝ ipsæ ipsaꝝ ipsis ipsas ipsũ ipsius ipsi i- (ipsis duabus psũ ipsa duo ipsa duo ipsoꝝ duoꝝ ipsis ob9. ipsa ipsoꝝ ipsis. n. h9 triũ psonarũ significatio. ipse. n. pro (ipsa ꝓpriũ ego tau ille.

De Compositis.

Composita autem tria nominatiuos non habentia primæ personæ meiipsius mihiipsi.
meipsum. meiipsius mihiipsi meipsam meiipsius mihiipsi meipsum.
secundæ personæ tuiipsius tibiipsi teipsum.
tuiipsius tibiipsi teipsum
tuiipsius tibiipsi teipsum.

καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου μέχρι τούτου μόνον κλινόμεναι. αἱ δὲ τοῦ τρίτου καὶ πληθυντικῶς συνθέτως τε ἅμα καὶ διῃρημένως ὧδε. Τοῦ τρίτου ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτόν. ἑαυτῆς. ἑαυτῇ. ἑαυτήν. ἑαυτοῦ. ἑαυτῷ. ἑαυτό. ἑαυτῶν καὶ σφῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς καὶ σφᾶς αὐτούς.

Περὶ προθέσεων.

Πρόθεσίς ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει καὶ συντάξει. Τῶν δὴ προθέσεων ὀκτὼ καὶ δεκα οὐσῶν. ἓξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σὺν. πρός. πρό. δυοδεκα δὲ καὶ δισύλλαβοι. ἀνὰ κατὰ. διὰ μετὰ παρὰ ἀντὶ. ἐπὶ. περὶ ἀμφὶ ὑπὸ. ὑπέρ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῆς τούτων συντάξεως ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιτομῆς ἐροῦμεν.

Περὶ ἐπιρρήματος.

Ἐπίρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ ἐπιλεγόμενον. Τούτου δὲ τὰ μὲν καλοῦνται χρόνου. οἷον. νῦν. τότε. αὖθις. τόφρα τέως. ἕως. τηνίκα. ἡνίκα. ἔπειτα. μετέπειτα. σήμερον. αὔριον. χθὲς. ὃ καὶ ἐχθὲς λέγεται ἤδη πάλαι ἀεί. Τὰ δὲ τόπου. οἷον ἄνω. κάτω. ἔξω. ἔσω. ἔνδον ἐγγύς. πόρρω. ἐναντίον. χαμαί. ἔνθα. ὅθεν. ἐπέκεινα. μακράν. Τὰ δὲ ποιότητος. οἷον. εὖ. καλῶς ἡδέως. σοφῶς κυνηδὸν βοτρυδὸν. ἀγεληδόν.

Et quidem primæ & secundæ personæ usque huc solum flectuntur. Sed tertiæ & pluraliter composite simul & diuisim sic. Tertiæ. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. suiipsius sibiipsi seipsam. Suiipsius. sibiipsi. seipsum. Suiipsorum & suiipsorum sibiipsis & sibiipsis. seipsos & seipsos.

De præpositionibus.

Præpositio est pars orationis indeclinabilis præposita omnibus orationis partibus & in compositione & constructione. Præpositionibus octo & decem entibus. Sex sunt monosyllabæ. in. in. ex. cum. ad. ante. Duæ autem & decem disyllabæ per. secundum. per. cum apud. contra. in. circum. circum. ab. sub. super. Sed de quidem harum constructione in fine compendii dicemus.

De Aduerbio

Aduerbium est pars orationis indeclinabilis iuxta uerbum dicta uel post dicta. Huius autem aliqua quidem uocantur temporis ut nunc. tunc. item. tunc. quandiu. usque. quando. quando. postea. postea. hodie. cras. heri quod & heri dicitur. Iam. diu. semper. Aliqua autem loci ut supra. infra. extra. intra. intus prope. longe. contra. humi. ibi. unde. ulterius. longe. Aliqua attem qualitatis ut bene bene iucunde. sapienter canine. racematim. gregatim.

Τούτων δὲ ὅσα γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς πληθυν-
τικῆς, καὶ μεσότητος προσαγορεύονται. οἷον σοφῶς
ἀπὸ τῶν σοφῶν. καλῶς ἀπὸ τῶν καλῶν. Τὰ δὲ πο-
σότητος. οἷον ἅπαξ. δὶς. τρὶς. τετράκις. πολλάκις
ὀλιγάκις. Τὰ δὲ ἀθροίσεως. οἷον. ἅμα. ὁμοῦ. συλ-
λήβδην. ἀθρόως. Τὰ δὲ παρακελεύσεως. οἷον εἶα.
ἄγε. φέρε δεῦτε. Τὰ δὲ διαιρέσεως. οἷον ἄνευ.
χωρὶς. δίχα. Τὰ δὲ ἐξαιρέσεως. οἷον. πλὴν. Τὰ δὲ
τάξεως, οἷον, ἑξῆς. ἐφεξῆς. Τὰ δὲ, ὁμοιώσεως, οἷον
ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ. Τὰ δὲ, ἀποστάσεως
οἷον ὥστε. Τὰ δὲ, συγκρίσεως. οἷον μᾶλλον ἧττον.
Τὰ δὲ, ἐξηγηματικὰ, οἷον δηλονότι, δηλαδὴ, ἤ-
γουν, οἷον. Τὰ δὲ, ποσότητος ἀορίστου καὶ ποιό-
τητος οἷον ἁμηγέπη, ὁπωσοῦν, ἀμιγέπη, ὁπωσδή-
ποτε, ὁπηδηποτοῦν. Τὰ δὲ, ὑφαιρέσεως οἷ-
ον σπανίως, ἐλάχιστα, μόγις. Τὰ δὲ, ἐκλογῆς οἷ-
ον μενοῦνγε. Τὰ δὲ, ἀποξεπτικὰ οἷον ἡράκλεις
ἄπολλον. Τὰ δὲ, ἐθνικὰ οἷον ἑλληνιστὶ, ῥωμαϊστὶ
ἑβραϊστὶ, συριστὶ, φρυγιστὶ, ἀρμενιστὶ
Τὰ δὲ, βιασμοῦ, οἷον, μόλις. μόγις. Τὰ δὲ, δι-
στάσεως οἷον σχεδὸν. Τὰ δὲ, ὀργανικὰ οἷον
ὀλὰξ λάξ.
Τὰ δὲ, ἀποθετικὰ. καὶ προκαταστατικὰ, οἷον
εἶεν.

Harum autem quæcunq; fiunt a genitiuo plurali & mediocritatis appellantur ut sapienter a sapientibus. bene a bonis. Aliqua autem quantitatis ut semel bis ter quater sæpe paucies. Aliqua autem congregationis. ut simul una collectim confertim. Aliqua autem exhortationis ut eia age age age agite. Aliqua autem diuisionis ut sine absq; diuisim. Aliqua autē exceptionis ut præter. Aliqua aūt ordinis ut deinceps deinceps. Aliqua autem similitudinis ut sicut ueluti quemadmodum uelut. Aliqua autem separatōis ut Itaq;. Aliqua autem comparationis ut magis minus Aliqua autem expositiua ut uidelicet uidelicet uidelicet uidelicet ut. Aliqua autem quantitatis infinite & qualitatis ut aliquomodo quomodocunq; aliquomodo ut cunq; ut cunq;. Aliqua autem sublationis ueluti raro minime uix. Aliqua autem electionis uelut quin immo. Aliqua autem deprecatiua ut hercules apollo. Aliqua autem gentilia ut græce romane hebraice. syriace. troiane. armenice

Aliua autem remissionis ut uix uix. Aliqua aūt dubitationis ut forsan. Aliqua autem organica ut mordicus. cum calce.

Aliqua autem depositiua & præconstitutiua ut esto

Τὰ δὲ ἐπιτάσεως. οἷον λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλι-
στα. σφόδρα. Τὰ δὲ ἀνέσεως. οἷον ἠρέμα. ἥσυ-
χῆ. Τὰ δὲ βεβαιώσεως. οἷον δηλαδή. δήπουθεν. πάν-
τως. ὄντως. ἦ. Τὰ δὲ καταφάσεως. οἷον ναί. Τὰ δὲ
κατομώσεως. οἷον νὴ μά. Τὰ δὲ ἀπομώσεως. οἷον μά.
Τὰ δὲ ἀρνήσεως. οἷον οὐ. οὐδαμῶς. ἥκιστα. Τὰ δὲ
ἀπαγορεύσεως. οἷον μή. μηδαμῶς. Τὰ δὲ εἰκα-
σμοῦ. οἷον ἴσως. τάχα. τυχόν. Τὰ δὲ ἐρωτήσεως
οἷον πόθεν. ποῦ. πηνίκα. πῶς. Τὰ δὲ δείξεως οἷον
ἰδού. ἠνί. Τὰ δὲ κλήσεως. οἷον ὦ. Τὰ δὲ διασαφή-
σεως. οἷον οἷον. Τὰ δὲ θέσεως οἷον ἀναγνωστέον.
πλευστέον. γραπτέον. ἰστέον. Τὰ δὲ σχετλια-
σμοῦ. οἷον ὤ. ἰού. οἴμοι. φεῦ. Τὰ δὲ θαυμασμοῦ.
οἷον φεῦ βαβαί. Τὰ δὲ ἐκπλήξεως. οἷον ἆ.
Τὰ δὲ θειασμοῦ. οἷον εὖοι. εὐάν. Παρέπεται δὲ
αὐτῷ εἶδος καὶ σχῆμα. τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον οἷ-
ον νῦν. τὸ δὲ παράγωγον οἷον νυνί. καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν οἷ-
ον πάλαι. τὸ δὲ σύνθετον οἷον πρόπαλαι.

Περὶ συνδέσμων.

Σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον συνδέον
τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξε-
ως. Τούτου δὲ οἱ μὲν συμπλεκτικοί. οἷον μὲν δὲ
τὲ καί. ἀλλά. ἀτάρ. οἱ δὲ διαζευκτικοί οἷον ἤ ἤτοι.
Οἱ δὲ συναπτικοί. οἷον εἰ. εἴπερ. εἰδή. εἰδήπερ.

Aliqua autem intentionis ut ualde nimis admodum maxime uehementer. Aliqua autem remissionis ut paulatim sẽsim. Aliqua autem cõfirmationis ut uidelicet certe sane sane equidẽ. Aliqua autẽ affirmationis ut næ. Aliqua aũt iurationis ut per per. Aliqua autem abiurationis ut per. Aliqua autẽ negationis ut non nequaq̃ minime. Aliqua aũt prohibitionis ut ne neutiq;. Aliqua autem euentus ut forsitan forte fortuitu. Aliqua autem interrogationis ut unde ubi quãdo quomodo. Aliqua autẽ demõstratiõis ut en ecce. Aliqua autem uocationis ut o. Aliqua aũt declarationis ut ueluti. Aliqua autem positionis legendum nauigandum. scribendum sciendum. Aliqua autem doloris ut o heu heu heu. Aliqua autem admirationis papæ papæ. Aliqua autem terroris ut a.
Aliqua autem diuinitatis ut euoe euan. Accidit autem ei species & figura hoc quidem enim primitiuum uelut nũc. hoc autem deriuatiuũ ut nũc & hoc q̃dẽ simplex uelut diu hoc uero compositum ut iandiu

De Coniunctionibus.

Coniunctio est pars orationis indeclinabilis coniungens alias partes orationis in sententiam cum ordine. huius autem aliæ quidem copulatiuæ ut quidem autem et sed at. aliæ quidem disiunctiuæ ut q̃ idest.
aliquæ autem cõtinuatiuæ ut si siquidem quidem siquidem.

Οἱ δὲ παρασυναπτικοί. οἷον ἐπεί. ἐπείπερ. ἐπειδή. ἐπειδήπερ. Οἱ δὲ αἰτιολογικοὶ οἷον ἵνα. ὄφρα. ὅπως. ἕνεκα. οὕνεκα. γάρ. ὅτι. διότι. Οἱ δὲ ἀπορηματικοί. οἷον ἆρα. εἶτα. μῶν. μή. Οἱ δὲ συλλογιστικοί. οἷον ἄρα. ἀλλά. ἀλλαμήν. οὖν. τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν. Οἱ δὲ παραπληρωματικοὶ οἷον δή. πού. τοί. δῆτα. πέρ. πώ. μήν. αὖ. οὖν. γε. Οἱ δὲ διστακτικοί. οἷον ἄν. Οἱ δὲ διακριτικοί. εἴτουν ἐπιλεκτικοί. οἷον γοῦν. γε. Οἱ δὲ ἐναντιωματικοί. οἷον. ὅμως. καίτοι. καίπερ. ἔμπης.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ ἁπλοῦς, οἷον ἐπεί. ὁ δὲ σύνθετος οἷον ἐπειδή. Τούτων οὕτως ἐγνωσμένων, ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων εἰπεῖν. καὶ πρῶτον περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Περὶ τῶν εἰδῶν τῶν παραγώγων.

Εἴδη τῶν παραγώγων ἑπτά· Πατρωνυμικόν. Κτητικόν. Συγκριτικόν. Ὑπερθετικόν. Ὑποκοριστικόν. Παρωνυμικόν. καὶ ῥηματικόν.

Περὶ πατρωνυμικοῦ. Πατρωνυμικὸν ὄνομα κυρίως ἐστὶ τὸ ἀπὸ πατρὸς ἐσχηματισμένον ἢ ὃν πατρὸς σημαίνει. οἷον ἀπὸ τοῦ πηλεύς πηλέως πηλείδης ὁ ἀχιλλεύς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ πάππου λέγεται. οἷον αἰακὸς αἰακοῦ αἰακίδης ὁ αὐτός. Τούτου δὲ τὰ μὲν ἀρσενικὰ

Aliæ autem ſubcontinuatiuæ ut quoniam qnoniam quoniam quoniam. Aliæ autem cauſales ut ut ut
ut propter quoniam enim quod quoniam. aliæ autem dubitatiuæ ut forſan poſtea an nunquid. aliæ autem collectiuæ ut igitur ſed uerum igitur ergo itaque. ergo. aliæ autem completiuæ uelu-
ti quidẽ quidẽ quidem q̃dẽ q̃dẽ quidẽ q̃dẽ q̃dẽ q̃dẽ. aliæ aũt poſſibiles ut utiq;. aliæ autem diſcretiuæ ſiue adiectiuæ ut igitur. aliæ autem aduerſatiuæ ut tamen quamuis quanq̃ licet tamen.
Accidit autem ei figura hæc quidẽ enim ſimplex ut poſtquã hæc autem compoſita ut poſtquam. his ſic cognitis conſequens utiq; eſſet & de aliis q̃buſdam neceſſariis dicere & primum de ſpeciebus deductorum.

De ſpeciebus deriuatiuorum.

Species deriuatiuorum ſeptem. Patronymicum poſſeſſiuũ Comparatiuum Superlatiuum diminutiuum denominatiuum & uerbale.

De Patronymico. Patronymicum nomen proprie eſt quod a patre formatum filium patris ſignificat ut a peleus pelei pelides Achilles. Abuſiue autem & ab auo dicitur: ut æacus æaci æacides idem. huius autem quidem maſculina

τὰ δὲ θηλυκά. καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν λέξεις καταλήξεις
εἰσί. δης κοινή. οἷον πηλείδης. ων ἰωνική. οἷον πηλεί-
ων. αδιος. οἷον ὑρράδιος. ὅτε δὲ ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος
λήγει εἰς ως. ἢ εἰς ους ἢ εἰς ος, τότε εἰς ιδης κοινῶς σχη-
ματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. πηλεὺς πηλέως πηλεΐδης.
καὶ κατὰ συναίρεσιν πηλείδης. δημοσθένης δη-
μοσθένους δημοσθενίδης. ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος ἀγα-
μεμνονίδης. ἔτι εἰ ἡ γενικὴ λήγει εἰς ου τῆς τετάρ-
της κλίσεως οὖσα, μὴ παραληγομένη τῷ ι εἰς ιδης
σχηματίζεται τὸ πατρωνυμικόν. οἷον πρίαμος πριάμου
πριαμίδης. τάνταλος ταντάλου ταντάλιδης. εἰ δὲ
αὕτη παραλήγει τῷ ι εἰς αδης σχηματίζεται τὸ πα-
τρωνυμικόν. οἷον ἥλιος ἡλίου ἡλιάδης. ἔτι τὰ τῆς
πρώτης κλίσεως εἰς αδης σχηματίζουσιν. οἷον αἰνείας
αἰνείου αἰνειάδης. ἱππότης ἱππότου ἱπποτάδης.
Πᾶν δὲ πατρωνυμικὸν παραλήγει ἢ ι. οἷον κρονί-
δης. ἢ ει διφθόγγῳ οἷον πηλείδης κατὰ συναίρεσιν.
ἢ α οἷον αἰνειάδης. ἢ οι διφθόγγῳ κατὰ συναίρεσιν
οἷον πανθοΐδης πανθοίδης. Τῶν δὲ θηλυκῶν λέξεις κατα-
λήξεις εἰσίν. ας. ις. νη. καὶ αἱ μὲν εἰς ας καὶ ις ἀπὸ τῶν εἰς δης ἀρ-
σενικῶν σχηματίζονται ἀποβολῇ τῆς δη. οἷον ἡλιὰς ἀπὸ
ἡλιάδης. πριαμὶς ἀπὸ πριαμίδης. ἡ δὲ εἰς νη αἰολι-
κὴ οὖσα, ἀπὸ τῆς γενικῆς σχηματίζεται. οἷον ἀδραστίνη
ἀπὸ τοῦ ἀδράστου. ἀκρισιώνη ἀπὸ τοῦ ἀκρισίου.

Alia aũt fœminina. Et quidẽ masculinoꝝ tres terminatiõe sunt dis. communis ut pelides. on. Ionica. ut peleon. adios ut hyrrhadius. Cum autem genitiuus nominis desinit in os uel in us uel in ōs, tunc in idis cõmuniter formatur patronymicum. Peleus pelei peleides & per synæresin pelides. Demosthenes demosthenis demosthenides. Agamẽnon agamẽnonis agamemnonides. Item si genitiuus desinit in u quartæ declinationis ens non penultimans iota in idis formatur patronymicum ut priamus priami priamides. Tantalus tantali tantalides. Si autem ipse penultimat iota in adis formatur patronymicum ut sol solis heliades. Item primæ declinationis in adis formant ut æneas æneæ æneades, hippotes hippotæ hippotades. Omne autem patronymicum desinit uel in iota: ut Saturnius uel e iota diphthongo ut pelides per synæresin. uel alpha ut æneades uel o iota diphthongo per synæresin ut panthoides panthœdes. Sed fœmininorum tres terminationes sunt. as. is. ni & quidem in as & in is a propriis masculinis formantur abiectione di: ut helias ab heliades. priamis a priamides. Sed in ni æolica ens a genitiuo formatur ut adrastine ab Adrasto. Acrisione ab acrisione.

Περὶ κτητικοῦ.

Κτητικὸν ὄνομά ἐστι τὸ κτῆσίν τινος πρᾶγμα παραδη-
λοῦν. Καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. κος. οἷον μυσικὸς οὗ
παραλήξεις τρεῖς. ι. οἷον μυσικός. α. οἷον κυπριακὸς
υ. οἷον θηλυκός, καὶ ος. οὗ παραλήξεις ἕξ. ι. οἷον λόγι-
ος. ε. οἷον ἑκτόρεος. ει. οἷον ἡράκλειος. αι. οἷον ῥωμαῖ-
ος. οι, οἷον ἀγοῖος. ω. οἷον πατρῷος. Περὶ συγκριτικοῦ.
Συγκριτικόν ὄνομά ἐστι δι' οὗ σύγκρισις γίνεται
πρὸς ὁμοφυεῖς καὶ ἑτεροφυεῖς. καταλήξεις δὲ αὐ-
τοῦ δύο. ων. ἀνώμαλος. οἷον μείζων. βελτίων. καὶ
τερος. κοινὸς οἷον πλουσιώτερος φρονιμώτερος
σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τῶν τριγενῶν ὀνομάτων. ὅσα τὴν
τοῦ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. Ἀπὸ δὲ τῶν
ληγόντων εἰς. ος. ἐκβολῇ τοῦ ς, καὶ προσθέσει τοῦ τε-
ρος σχηματίζονται, οἷον πρᾶος πραότερος παλαιὸς
παλαιότερος, ὠφέλιμος ὠφελιμώτερος φρόνι-
μος φρονιμώτερος. Ἔτι ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου τῶν
εἰς. ης. διγενῶν. οἷον ἀληθὲς ἀληθέστερος ἀκριβὲς
ἀκριβέστερος εὐτυχὲς εὐτυχέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς ων
καὶ εις. εἰς. καὶ εἰς. ους. οἷον σώφρων σώφρονος. σωφρονέ-
στερος. χαρίεις χαρίεντος χαριέστερος, εὔνους εὐνούστερος
καὶ ἀπὸ μετοχῆς, οἷον ἐρρωμένος ἐρρωμενέστερος. Ἔτι ἀπὸ τῶν εἰς υς
μὴ φυλαττομένου τοῦ. σ. οἷον ἡδὺς ἡδύτερος ὀξὺς ὀξύ-
τερος. βαρὺς βαρύτερος.

Possessiuum nomen est possessionem alicuius rei signi-
ficans. Terminationes aũt ei9 duæ cos ut musicus. Cuius
terminationes tres iota ur musicus, alpha ut cyprianus
y psilon ut fœmininus. Et os. cui9 terminatiões sex iota ut e-
loquẽs e psilõ ut hectore9 e iota: ut heracli9 alpha iota ut ro-
manus o iota ut uari9 o mega cum iota sub. ut paternus.
Cõparatiuũ nomẽ ẽ p quod cõparatio fit (De cõparatiuo.
ad eiusdem generis & diuersi generis terminationes aũt ipsi
us. on. Anomala ut maior melior. &
eros communis ut ditior prudentior
formaẽ autem a trium generum nominibus. quæcunq;
magis intentionem suscipiunt. Ab autem
desinentibus in os abiectione sigma. & additione te-
ros formatur ut mansuetus mansuetior. Antiquus
antiquior. utilis utilior pru-
dens prudentior. Item a neutro eorum quæ
in is duum generum. ut uerum uerior diligens
diligentior. fortunatus fortunatior. Item ab in on
& in is & in us ut castus casti. Casti-
or gratiosus gratiosi gratiosior beniuolus beniuolentior.
& a participio ut robustior. Item ab in ys
non seruato sigma ut suauis suauior acutus acũ
tior grauis grauior.

Καὶ τὰ ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα· οἷον φέρτερος· καὶ βέλτερος· καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων καὶ ἐπιῤῥημάτων, οἷον ὑπέρτερος, ἐσώτερος. Συντάσσονται δὲ γενικῇ. οἷον ὁ ἀχιλλεὺς ἦν ἀνδρειότερος τοῦ αἴαντος, καὶ ὁ αὐτὸς ἦν ἰσχυρότερος τῶν ζῴων, καὶ τῇ δοτικῇ ὑπερβολὴν σημαίνουσιν. οἷον ὁ κροῖσος ἦν πλουσιώτερος κύρου ἑκατὸν ταλάντοις.

Περὶ ὑπερθετικοῦ.

Ὑπερθετικὸν ὄνομα ἐστι, δι' οὗ ὑπέρθεσις γίνεται. καταλήξεις δὲ αὐτοῦ δύο. τατος, τοῦ εἰς τερος συγκριτικοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σχηματιζομένη. οἷον πρᾶος πρᾳότερος. πρᾳότατος, φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος, ἀκριβὲς ἀκριβέστερον ἀκριβέστατος. χαριέστατος, ὠνούστατος. ὑπέρτατος. ὀξύτατος. Καὶ εἰς στος. τοῦ εἰς ων. συγκριτικοῦ ἀνώμαλος. οἷον καλὸς καλλίων κάλλιστος. κακὸς κακίων ἢ χείρων κάκιστος, μέγας μείζων μέγιστος. ἀγαθὸς βελτίων ἀρείων κρείττων, ἀμείνων, βέλτιστος ἄριστος κράτιστος. πολὺς πλείων πλεῖστος. ἡδὺς ἡδίων ἥδιστος. ταχὺς ταχίων τάχιστος. μικρὸς μείων καὶ ἥττων ἐλάττων ἐλάχιστος, ἐχθρὸς ἐχθίων ἔχθιστος αἰσχρὸς αἰσχίων αἴσχιστος. ῥάδιος ῥάων ῥᾷστος φίλος φίλτερος φίλτατος.

& a uerbis facta ut melior
& melior: & a præpositionibus & aduer-
biis ut superior. propior. Construun-
tur autem ginitiuo ut Achilles erat fortior
Aiace & ilipse erat robustior troianis. &
datiuo excessum significant ut Croe-
sus fuit ditiot cyro centũ talentis.

De Superlatiuo.

Superlatiuum nomen est per quod superlatio fit
terminationes autem ipsius duæ tatos in teros
comparatiui ab ipso formata.
ut mansuetus mansuetior mansuetissimus prudens pru-
dentior prudentissimus. diligens diligentior
diligentissimus. gratiosissimus. beniuolentissimus. supre-
mus. acutissimus. & in stos in on compara-
tiui anomala. ut bonus melior optimus.
malus peior uel peior pessimus. magnus maior
maximus. bonus melior melior melior meli-
or. optimus. optimus. optimus. multus.
plurimꝰ iucũdus iucũdior iucũdissimus uelox uelocior uelo
cissimus. paruus minor uel minor minor mini-
mus. Inimicus inimicior inimicissimus. turpis turpior tur-
pissimus. facilis facilior facilissimus. amicus amicior
amicissimus.

Σώζονται δὲ τὰ ὑπερθετικὰ γενικῇ, οἷον ὁ Ὅμηρος ἐγένετο σοφώτατος πάντων τῶν ποιητῶν. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ότερος καὶ ότατος, εἰ μὲν ἔχωσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται, οἷον φρόνιμος φρονιμώτερος φρονιμώτατος. εἰ δὲ μακρὰν φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ ο μικροῦ, οἷον πρᾶος πραότερος πραότατος, ἔνδοξος ἐνδοξότερος ἐνδοξότατος.

Περὶ ὑποκοριστικοῦ.

Ὑποκοριστικὸν ὄνομά ἐστι τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου δηλοῦν. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἀρσενικά, τὰ δὲ θηλυκά, τὰ δὲ οὐδέτερα ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παραγόμενα. Καὶ τῶν μὲν ἀρσενικῶν καταλήξεις εἰσὶ πέντε. ας, οἷον μηνᾶς. ων, οἷον μωρίων. αξ, οἷον λίθαξ. σκος, οἷον ἀνθρωπίσκος. λος, οἷον ναυτίλος. Τῶν δὲ θηλυκῶν δύο. ις, οἷον θεραπαινίς. καὶ σκη, οἷον παιδίσκη. Τῶν δὲ οὐδετέρων παραλήξεις ὀκτὼ εἰς ον ληγόντων. νι, οἷον ὀψώνιον. κι, οἷον μειράκιον. δρι, οἷον λογύδριον. λλι, οἷον μειρακύλλιον. φι, οἷον ζωύφιον. χνι, οἷον πολίχνιον. πι, οἷον ἀνθρώπιον. δι, οἷον κρεάδιον.

Περὶ παρωνύμου.

Παρώνυμον ὄνομά ἐστι τὸ ἀπὸ ὀνόματος παραγόμενον, οἷον θέων ἀπὸ τοῦ θεός. ξύφων ἀπὸ τῆς ξυφῆς, πλάτων ἀπὸ τοῦ πλατύς.

Construuntur autem superlatiua genitiuo ut Homerus fuit sapientissimus omnium poetarum. Item quæ per oteros & otatos. si quidem habeant ante o micron syllabam breuem per o magnum scribuntur ut sapiens sapientior sapientissimus si uero longã natura uel positione per o micron ut mansuetus mansuetior mansuetissimus. gloriosus gloriosior gloriosissimus.

De Diminutiuo.

Diminutiuum nomen est diminutionem primitiui significãs. h⁹ ãt aliqua qdẽ masculia. aliq̃ ãt fœminin. aliqua autem neutra a propriis & appellatiuis deducta. Et quidem masculinorum terminationes sunt quinque as ut Menas on ut morion ax ut lapillus scos ut homuncio. los ut nauta.
Sed fœmininorum duæ is ut ancillula & sci ut ancillula. Sed neutrorum terminationes octo in on desinentium ni ut obsonium ci ut adolescentulus dri ut sermunculus lli ut adolescentulus phi ut animalulum. chni ut ciuitacula. pi ut homullulus di ut caruncula.

De Denominatiuo.

Denominatiuum nomen est a nomine deductum ut Theon a deus Tryphon a deliciis Plato a latus.

Περὶ ῥηματικοῦ.

Ῥηματικὸν ὁμοίως τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παραγόμενον. οἷον νοήμων ἀπὸ τοῦ νενόημαι. καὶ φιλήμων ἀπὸ τοῦ πεφίλημαι.

Περὶ τῶν ὑποπεπτωκότων εἰδῶν τῷ ὀνόματι

Ἔτι τῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν κύρια καλοῦνται. οἷον Σωκράτης Πλάτων. τὰ δὲ προσηγορικὰ οἷον ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος ὁ καὶ ἡ παρθένος. τὰ δὲ ἐπίθετα. οἷον ἀνδρεῖος. α. ον. σοφὸς. φή. φόν. τὰ δὲ πρός τι. οἷον πατὴρ. υἱὸς. δοῦλος. δεσπότης. τὰ δὲ ὡς πρός τι. οἷον νὺξ ἡμέρα. θάνατος. ζωή. τὰ δὲ ἐθνικά. οἷον φρὺξ. πέρσης. τὰ δὲ ἐρωτηματικά. οἷον. τίς. ποῖος. πόσος. πηλίκος. τὰ δὲ ἀόριστα. οἷον ὅστις. ὁποῖος. ὁπόσος. τὰ δὲ περιληπτικὰ οἷον δῆμος. χορός. ὄχλος. τὰ δὲ ἐπιμεριζόμενα. οἷον ἕτερος ἑκάτερος, ἕκαστος ἄλλος. Μερίζονται δὲ ταῦτα τετραχῶς εἷς ἐκ δύο ὡς ἕτερος. δύο καθ᾿ ἕνα ὡς ἑκάτερος. εἷς ἐκ πολλῶν. ὡς ἄλλος, καὶ πολλοὶ καθ᾿ ἕνα ὡς ἕκαστος. τὰ δὲ περιεκτικά. οἷον δαφνών, κοιτὼν ἐλαιών. τὰ δὲ ὡς περιεκτικὰ οἷον ἀπατεών. κυκεών. τὰ δὲ πεποιημένα οἷον φλοῖσβος. ῥοῖζος. τὰ δὲ γενικά. οἷον ζῷον. φυτὸν τὰ δὲ εἰδικά. οἷον βοῦς. ἵππος κύων. τὰ δὲ τακτικὰ οἷον πρῶτος δεύτερος, τὰ δὲ ἀριθμητικὰ οἷον εἷς. δύο τρεῖς

De Verbali.

Verbale autem similiter a uerbo deriua-
tum ut intelligens ab intellectus sum & phile-
mon ab amatus sum.

De Subiectis speciebus nomini.

Insuper nominum aliqua quidem propria uocantur ut Socrates. Plato. Alia autem appellatiua ut hic & hæc homo. hic & hæc uirgo. Alia autem adiectiua ut fortis. fortis forte. sapiens sapiens sapiens. Alia autem ad aliquid. ut pater filius. seruus dominus. Alia autem tanquam ad aliquid ut nox dies mors uita. Alia autem gentilia ut phryx perses. Alia autem interrogatiua ut quis: qualis: quantus: qualis. Aliqua autem infinita ut quisquis. quicunq;. quantuscunq;. Alia autē collectiua ut populus chorus turba. Alia autem partitiua ut alter. uterq;: quisq;. alius. partiuntur autem hæc quatrifariam. unus ex duobus ut alter. duo ad unum ut uterq;. unus ex multis ut alius. & multi ad unum ut quisq;. Alia autem contentiua ut Lauretum. Cubiculum. Oliuetū. Alia autē. tanq̄ cōtentiua ut deceptor potio ex melle & uino. Alia autem factiua ut sonitus maris. stridor sibili. Alia autē generalia ut aial planta Aliaautem specialia ut bos equus canis. Alia autē ordinalia ut primus secūdus Alia aūt numeralia ut unus duo tres

Τὰ δὲ ἀπολελυμένα. οἷον θεός. λόγος ἄγγελος:
Τὰ δὲ μετουσιαστικά. οἷον πύρινος. λίθινος. δρύ-
ϊνος. Τὰ δὲ ὁμώνυμα. οἷον αἴας ὁ τοῦ τελαμῶ-
νος. καὶ αἴας ὁ τοῦ ὀϊλέως. Τὰ δὲ συνώνυμα εἴτε
πολυώνυμα. οἷον ἄορ. ξίφος. σπάθη. μάχαιρα.
φάσγανον. Τὰ δὲ ἑτερώνυμα. οἷον μεγαπένθης.
Τὰ δὲ διώνυμα. οἷον ἀλέξανδρος ὁ καὶ πάρις.
σκάμανδρος ὁ καὶ ξάνθος. Τὰ δὲ ἐπώνυμα. οἷον
ἐνοσίχθων ὁ ποσειδῶν. καὶ φοῖβος ἀπόλλων.

Περὶ προσῳδιῶν.

Προσῳδία ἐστὶ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. ἢ τό-
νος προσόν ᾄδομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδίαι δέκα
ὡς εἴρηται καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρα. Εἰς τό-
νους εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη. Τό-
νοι εἰσὶ τρεῖς. ὀξεῖα βαρεῖα καὶ περισπωμένη. οἷς χρώ-
μεθα ἐπὶ ταῖς λέξεσι. πᾶσα γὰρ λέξις ἐπιδέχε-
ται τόνον ἕνα. ἢ ἐν τῇ ληγούσῃ ἢ παραληγούσῃ ἢ προπα-
ραληγούσῃ. ἐν μὲν τῇ ληγούσῃ ἐπιδέχεται ὀξεῖαν
βαρεῖαν καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν ὅταν τὸ λεγόμενον
ᾖ ἀσυναίρετον. οἷον θεατής. ἀγαθός. Βαρεῖαν δὲ ὁμοί-
ως ὡς ἐλαιών. δαφνών. καὶ μάλιστα ἐν τῇ συνε-
πείᾳ. πᾶσα γὰρ ὀνομαστικὴ καὶ αἰτιατικὴ ἀ-
συναίρετος καθ' ἑαυτὴν ὀξύνεται ἐν δὲ τῇ συνε-
πείᾳ ἀντὶ τῆς ὀξείας βαρεῖαν ἐπιδέχεται.

Alia autem absoluta ut deus ratio angelus. Alia autem consubstantialia ut igneus lapideus quernus. Alia autem homonyma ut aiax telamonis & aiax oilei. Alia uero synonyma siue multinomina ut ensis mucro spatha machæra gladius. Alia autem nominifera ut grandiluctus Alia autem binomina ut alexander qui & paris scamander qui & xanthūs. Alia autem cognomina ut terræquassius neptunus. & phebus apollo.

De accentibus.

Accentus est extensio litteratæ uocis uel tenor ad quem cantamus. Sunt autem accentus decem ut dictum est & diuiduntur in quatuor in tonos in tempora in spiritus & in passiones. Toni sunt tres acutus grauis & circunflexus quibus utimur in dictionibus. omnis .n. dictio suscipit tonum unum uel in ultima uel penultima uel antepenultima in quidem ultima suscipit acutum: grauem & circunflexum. acutum quando suscipiens fuerit incontractum ut spectator bonus. grauem autem similiter ut oliuetum lauretum & maxime in consequentia omnis .n. nominatiuus & accusatiuus in contractus per se ipsum acuitur. in autem consequentia pro acuto grauem suscipit

περισπωμένην. ἢ ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ μακρὸν ἀ-
πὸ συναιρέσεως. οἷον ἀπὸ τοῦ φάος φῶς. καὶ ἀπὸ τοῦ ξενο
φάων. φῶν. πᾶσα γὰρ συναίρεσις ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας
περισπωμένην ποιεῖ. Ἐν τῇ παραληγούσῃ δὲ
ὀξεῖαν καὶ περισπωμένην. ὀξεῖαν μὲν ὅταν ᾖ τὸ λε
γόμενον ᾖ βραχὺ ὡς λάχης λόγος. ἐπάνω γὰρ βρα
χέος περισπωμένη οὐ τίθεται. ἢ ὅταν τὸ λεγόμε
νον μακρὸν καὶ τὸ μετ᾽ αὐτὸ μακρὸν ὡς αἰνείας
χρύσης. μακρὸν γὰρ πρὸ μακροῦ παροξύνεται. ἢ
ὅταν ᾖ θέσει μακρὸν οἷον πέρσης. ἐπάνω γὰρ θέ
σει μακροῦ περισπωμένη οὐ τίθεται. Περι-
σπωμένη δὲ ὅταν τὸ λεγόμενον ᾖ φύσει μακρὸν καὶ
τὸ μετ᾽ αὐτὸ βραχύ. οἷον μαῖα. γαῖα. μοῦσα. πᾶν
γὰρ φύσει μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον περισπᾶται
ἔτι καὶ εἰ ἀπὸ συναιρέσεως μακρὸν εἴη οἷον βοᾶται
ποιεῖται. Ἐν τῇ προπαραληγούσῃ δὲ ἀεὶ ὀξεῖαν
τίθεμεν. ὡς φιλόσοφος. φιλόκαλος. πρὸ δύο γὰρ
συλλαβῶν ἀεὶ ὀξεῖα τίθεται. Εἰς χρόνους μα-
κρὰν καὶ βραχεῖαν οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἐπὶ
τοῖς διχρόνοις ὡς σημείοις δηλοῦντες τὸ μακρὸν
καὶ τὸ βραχύ. οἷον ἀκούω. ὀρίνω. ὀξύνω. ἄρης.
Εἰς πνεύματα δασεῖαν καὶ ψιλὴν οἷς χρώμεθα ἐπὶ τῶν
φωνηέντων καὶ διφθόγγων. πᾶσα γὰρ λέξις ἀπὸ φω
νήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη ἢ ψιλοῦται ἢ δασύνεται.

Circunflexum autem cum suscipiens fuerit longum a contractione ut a lumen lumen & a xeno-
phoon xenophon. Omnis enim synæresis ex acuto & graui circunflexum facit. In penultima autem
acutum & circunflexum. acutum quidem cum su scipiens fuerit breue ut laches sermo supra. n. breuem circunflexus non ponitur. uel cum suscipiens longum & post ipsum longum ut æneas chryses. longa. n. ante longã acuitur. uel cum fuerit positione longum ut perses. supra. n. positione longum circunflexus non ponitur. Circunflexus uero cum suscipiens fuerit natura longum & post ipsum breue ut maia terra musa. omne. n. natura longum ante breue positum circunflectitur. Insuper & si contractione longum fit ut clamatur fit. In antepenultima autem semper acutum ponimus. ut philosophus philocalus. ante duas. n. syllabas semper acutus ponitur. In tempora longum & breue quibus utebantur antiqui in bitemporeis ut signis declarantes longum & breue ut audio incito incito Ares.
In spiritus aspiratum & tenuem quibus utimur in uocalibus & diphthõgis. Omnis. n. dictio a uocali uel diphthongo incipiens uel attenuatur uel aspiratur.

πότε ἢ τοῦτο γίνεται ἐν τῷ περὶ πνευμάτων βιβλίῳ γε
ωργίου τοῦ χοιροβοσκοῦ ζητητέον. δασύνεται δὲ καὶ τὸ
ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως. οἷον ῥήτωρ. ῥητορική. δυοῖν ῥ ὄν
των ὅπου ἂν τύχωσι τὸ πρῶτον ψιλοῦται καὶ τὸ δεύτερον
δασύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς. οἷον ἄῤῥητον. ἄῤῥωστος.
Εἰς πάθη ἀποστροφὴν. ὑφὲν. καὶ ὑποδιαστολήν. χρώ
μεθα δὲ τῇ ἀποστρόφῳ ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐν τέ
λει ἑπομένου φωνήεντος ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων.
ἀντὶ βραχέος α. οἷον ἀρ' οὗ ἀντὶ ἄρα οὗ. ἀντὶ ε.
οἷον φέρ' εἰπὲ ἀντὶ φέρε εἰπέ. ἀντὶ ο. οἷον τοῦτ' ἐμὸν ἀντὶ
τοῦτο ἐμόν. ἀντὶ βραχέος ι. οἷον ἐπ' ἀκταῖς ἀντὶ ἐπὶ ἀ
κταῖς. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἀντὶ αι καὶ οι διφθόγγου ταύτῃ
χρῶνται. οἷον βούλομ' ἐγώ. καὶ οἴμωσ' ἄχθομαι. Τῇ δὲ ὑφὲν χρώ
μεθα ἐν συναφείᾳ δυοῖν λέξεων φύσει διῃρημέ
νων καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις ὀνόμασιν οἷον τὴν ἀρχήν. το-
πρῶτον. φιλόσοφος. φιλόδωρος. Τῇ ὑποδιαστο
λῇ δὲ χρώμεθα ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων
λέξεων. οἷον ὅ,τι. τό,τε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ
στιγμῆς. οἷον σὺ ταῦτα λέγεις; Περὶ στιγμῆς.
Στιγμή ἐστι διανοίας τελείας σημεῖον. Διαιρεῖ
ται δὲ εἰς τελείαν στιγμήν. μέσην. καὶ ὑποστιγμήν.
τελεία στιγμή ἐστιν ὅτε ἡ διάνοια τελεία ὑπάρχει
μέση ὅτε ἡ διάνοια μεσάζουσα ἔτι ἀτελής. ὑπο
στιγμὴ ὅτε κρεμασμένη καὶ ζητεῖ τὸ ἐπίλοιπον.

Quomodo autem hoc fit in de ſpiritibus libro Ge-
orgii cheroboſchi quærendum. aſpiratur autem &
rho in principio dictiõis ut rhetor. rhetorice duobus aũt en-
tibus ubicunq; fuerint primum attenuatur & ſecundum
aſpiratur ſecundum ueteres ut arcanus ægrotus.
In paſſiones. auerſionem. ſubunionẽ. ſubdiſtinctionẽ. uti-
mur autem auerſione in paſſionibus dictionum in fi-
ne ſequente uocali pro quatuor litteris.
pro breui alpha ut utiq; hic pro utiq; hic. pro e pſilo
ut age dic pro age dic. pro o micro ut hoc meum pro
hoc meum pro breui iota ut in littoribus pro in lit-
toribus. Poetæ aũt ꝓ alpha iota & o iota diphthõgo hac
utuntur ut uolo ego & heu quã triſtor. ſubunione aũt uti-
mur in coniunctione duarum dictionum natura diui-
ſarum. & in compoſitis nominibus ut ab initio pri-
mum philoſophus. philodorus. Subdiſtinctio-
ne autem utimur in diſtinctionibus coniunctarum
dictionum ut quodcunq; quodq; & in interrogationibus cũ
puncto ut tu hæc dicis? De puncto.
Punctum eſt ſententiæ perfectæ ſignum. Diui-
ditur autem in perfectum punctum. medium & ſuppũctũ.
Perfectum punctum eſt quando ſententia pefecta eſt
Medium cum ſententia medians & imperfecta. Sup-
punctum cum pendens & quærit reliquum.

Περὶ τόπων τῶν τόνων.

Τόποι τῆς ὀξείας τρεῖς. ἡ λήγουσα. παραλήγουσα καὶ προπαραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης καλεῖται ὀξύτονον. οἷον θεατής. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης παροξύτονον καὶ βαρύτονον. οἷον αἴας. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης προπαροξύτονον καὶ βαρύτονον. οἷον φιλόδημος. Τόπος τῆς βαρείας εἷς ἡ λήγουσα, καὶ πᾶσα δὲ λέξις αὐτὴν δεχομένη, καθ᾽ ὁμαλισμὸν ἀναγινώσκεται. ἔστι δὲ τόνος συλλαβικῶς καὶ οὐ κυρίως. Τόποι τῆς περισπωμένης δύο ἡ λήγουσα καὶ παραλήγουσα. τὸ ἔχον τὴν περισπωμένην ἐπὶ τῆς ληγούσης καλεῖται περισπώμενον. οἷον δημοφῶν. τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς παραληγούσης προπερισπώμενον. οἷον δῆμος κῆπος. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἅλις. νῦν δὲ περὶ τῆς συντάξεως τῶν προθέσεων λέγωμεν. ἀναγκαίας οὔσης τοῖς εἰσαγωγικοῖς.

περὶ τῶν προθέσεων τίσι πτώσεσι συντάσσονται καὶ τί σημαίνουσι. Περὶ μονοσυλλάβων. Ἐν.

Ἡ ἐν ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται τὸ ἔν τινι δηλοῦσα. οἷον ἐν οἴκῳ. ἐν ἀγρῷ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς δοτικῆς. οἷον ἐν ἄδου. ἀντὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἄδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται ἐνὶ καὶ εἰν. τὸ δὲ ἔνι δύναμιν τοῦ ἔστιν ἔχει.

De Locis tonorum.
Loci acuti tres ultima penultima
& antepenultima. habens acutum in
ultima uocatur Acutitonũ & grauitonũ ut spectator. habẽs
in penultima. penacutitonum & graui-
tonum ut aiax. habens in antepenultima
antepenacutitonũ & grauitonum ut Philodemus
Locus grauis unus ultima. & omnis autem di-
ctio ipsum suscipiens secundum æqualitatem legi-
tur. Est autem tonus syllabice & non proprie.
Loci circunflexi duo ultima & penulti-
ma habens circunflexum in ul-
tima uocatur anflexum ut Demophon.
habens in penultima antanflexum
& grauitonum ut populus hortus. Sed de quidẽ tonis satis
nunc autem de constructione præpositionum dicamus
necessaria ente introducendis.
De præpositionibus quibus casibus construuntur
& quid significant. De monosyllabis.
In semper datiuo construitur in quodam declarans
ut in domo. in agro. attice autem & genitiuo per defe-
ctum datiui ut in inferni pro in loco
inferni. apud poetas autem dicitur in & in
Sed in uim est habet.

Ἡ εἰς. ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται. αἰτιατικῇ συν-
τάσσεται εἰς ναὸν εἰς ἀγορὰν. ἀττικῶς δὲ καὶ
γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς, οἷον εἰς διδα-
σκάλου ἀντὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου, χρώμε-
θα δὲ ταύτῃ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον πορευόμεθα εἰς ἀγορὰν.

Ἡ ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται. ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται
οἷον ἐξ ἀγορᾶς. ἐκ τοῦ βουλευτηρίου. ἔχει δὲ τὸ ξ
ἑπομένου φωνήεντος. τὸ κ δὲ ἑπομένου συμφώνου.

Ἡ σὺν ἥτις καὶ ξὺν ἀττικῶς λέγεται, δοτικῇ μό-
νῃ συντάσσεται. ὁμόνοιαν σημαίνουσα οἷον σὺν
θεῷ, σὺν τῷ ἰωάννῃ.

Ἡ πρὸς. γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται. γενικῇ ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κί-
νησιν. οἷον πρὸς θεοῦ τἀγαθὰ ἀντὶ παρά. ἢ ὅτε ἐπὶ
ὅρκου κεῖται. οἷον ποίησον πρὸς θεοῦ. ἢ τὸ ἐνώπι-
ον δηλοῖ. οἷον πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνη-
τῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον οὐ πρὸς ἰατροῦ
σοφοῦ. δοτικῇ δὲ ὅτε τὸ πλησίον. οἷον πρὸς τοῖς πο-
σὶ πρὸς τῷδε. αἰτιατικῇ δὲ ὅταν κίνησιν πρὸς τὸ
ἔμψυχον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνῃ οἷον πρὸς
τὸν ἰωάννην. ἢ ἕνωσιν. ὡς πρὸς τὸν θεὸν. ἀντὶ με-
τὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινὰ ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσα-
ρα οὕτω τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτὼ ἢ παράδει-
γμα. οἷον πρὸς αὐλὸν ᾄδει.

In quæ attice in dicitur accuſatiuo con-
ſtruitꝰ in templum in forum. attice autem &
genitiuo per defectum accuſatiui ut in ma-
giſtri pro in domum magiſtri: uti-
mur autem hac in inanimatis ut eo in forum.
Ex quæ & ec dicitur ſemper genitiuo conſtruitur
ut ex foro ex ſenatu. habet autem xi
ſequente uocali: cappa uero ſequente conſonante.
Cum quæ & cum attice dicitur datiuo ſo-
li conſtruitur conſenſum ſignificans ut cum
Deo cum Ioanne.
Ad genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtrui-
tur. genitiuo quando a perſona ſignificet mo-
tum ut a deo bona. pro a uel quando In
iuramento ponitur ut fac amore dei. uel co-
ram ſignificat. ut coramqꝫ deis immortalibus coramqꝫ mor-
talibus hominibus. uel officium ut non eſt officium medici
ſapientis. datiuo autem quando prope ut prope pe-
des. ad hoc. Accuſatiuo uero quando motum ad aliquod
animatum ut plurimum ſignificet ut ad
Ioannem uel unionem ut cum deo pro cum
deo uel rationem quandam ut duo ad qua-
tuor. ſic quatuor ad octo. uel exem-
plum ut ad tibiam canit.

Ἡ πρὸ· ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται τόπον καὶ χρόνον
σημαίνουσα. οἷον πρὸ τῆς θύρας. πρὸ τοῦ περσι-
κοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ ξωΐκος.

Περὶ δισυλλάβων.

Ἡ ἀνὰ. τῇ αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. οἷ-
ον ἀνὰ τὴν ὁδόν. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον. ἀνὰ τὴν πόλιν
ἀντὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. διὰ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὴν πό-
λιν. τὸ δὲ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ ποιητικὸν ἀντὶ σύν:

Ἡ κατὰ. γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γε-
νικῇ μὲν ὅταν ἐπιφορὰν ἢ κατηγορίαν σημαί-
νῃ. οἷον ὁ ἄθεος νεστόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγα-
θῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει καὶ γράφει. ἢ τὸ ἐπά-
νω καὶ πέριξ, οἷον κατὰ γῆς κάθημαι. τὸ δὲ κα-
τ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος ἀντὶ ἀπό. αἰ-
τιατικῇ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. οἷον κατὰ δημοσθέ-
νη γράφει. καθ' ὅμηρον. ἢ χρόνον. οἷον καθ' ἡμᾶς
ἐγένετο ἀνὴρ σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

Ἡ διὰ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γε-
νικῇ μὲν ἐνέργειαν ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα ὡς διὰ
σοῦ τοῦτο γένοιτο. διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζεν. αἰ-
τιατικῇ δὲ αἰτίαν. οἷον διὰ τὰ χρήματα πάν-
τα γίνονται. καὶ τὸ μέσον σπανίως ὡς διὰ τ' ἔντεα
καὶ μέλαν αἷμα.

Ἡ μετὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ante ſemper genitiuo conſtruitur locum & tempus ſignificans ut ante ianuam: ante perſicum bellum fuit troianum.

De Diſyllabis.

Per Accuſatiuo communiter conſtruitur ut per uiam per exercitum per ciuitatem pro in uia per exercitum in ciuitatem. Sed auro cum ſceptro. poeticum: pro cum.

Secundum genitiuo & accuſatiuo conſtruitur. genitiuo quidem cum inuectionem & accuſationem ſignificet ut ſacrilegus neſtorius contra omnes bonos & ſapientes & dicit & ſcribit uel ſuper & circa quid ut ſuper terra ſedeo ſed ab olympi cacuminibus iratus pro ab. accuſatiuo autem cum ſimilitudinem ut ſecundum Demoſthenē ſcribit ſecundū Homerū uel tēpus: ut noſtro tēpore fuit homo ſapiens uel motum ut ſecūdum naues achiuorū

Per genitiuo & accuſatiuo conſtruitur genitiuo quidem actionem uel medium ſignificans: ut per te hoc fiat. per forum ibat. accuſatiuo autem ut propter pecunias omnia fiunt & medium raro ut perq; arma & nigrum ſanguinem.

Cum genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur.

γενικῇ μὲν ὅτε ἕνωσιν δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ. δοτικῇ
δὲ τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. οἱ δὲ μετὰ τριτάτοισιν ἄνασ-
σε. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ ὕστερον. οἱ δὲ μετὰ σὲ ἐγὼ ἦλθον.

Ἡ παρὰ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται. καὶ γενικῇ μὲν ὅτε τὴν ἀπό τινος κίνησιν δηλοῖ·
οἷον παρὰ τοῦ βασιλέως ἡ δικαιοσύνη. δοτικῇ
δὲ ὅτε τὸ πλησίον μετ᾽ ἐμψύχου. οἷον παρὰ τῷ βα-
σιλεῖ κάθηται, παρὰ σοὶ διατρίβω. αἰτιατικῇ
δὲ ὅτε ἢ τὸ ἐγγὺς μετὰ ἀψύχου, ὡς παρὰ τὴν θά-
λατταν. ἢ κίνησιν ἐπί τι, οἷον παρὰ σὲ ἔρχομαι.
ἢ τὸ διατί, ὡς παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ
ἔξω. οἷον παρὰ τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρὰ
γνώμην συμβαίνει.

Ἡ ἀντὶ γενικῇ συντάσσεται. ἀντὶ σοῦ. ἀντὶ ἐκεί-
νου. ἀντὶ πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δὲ ποτὲ μὲν τὸ
ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντίθεον πολύφημον. ἀντί-
σοθεον. ποτὲ δὲ τὸ ἐναντίον, ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀν-
τίθεον δόγμα τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

Ἡ ἐπὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσ-
σεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἷον τὰ ζῶα
ἐπὶ γῆς. ἢ χρόνον. οἷον ἐπὶ ἄρχοντος πυθοκλέους.
ἢ τὸ περί τι καὶ ἔντιμον. οἷον ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν
ἀττικῶς, οἷον ἐπὶ τῆς χώρας. δοτικῇ δὲ ὅτε αἰτί-
αν. οἷον ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἐδημηγόρει.

genitiuo quidem quum unionem ſignificat: ut tecū datiuo
autem idem poetice.ut cum tertiis regna
bat accuſatiuo autem quum poſtea.ut poſt te ego ueni.
Apud genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtru-
itur & genitiuo quidem quum ab aliquo motum ſignificat
ut apud regem iuſtitia.datiuo
autem cum iuxta cum animato ut apud re
gem ſedet.apud te uerſor.accuſatiuo
autem quum uel prope cum inanimato.ut apud ma
re.uel motum ad aliquid ut apud te uenio
uel propter quid.ut apud iniuriari ultio uel
extra.ut apud Iuſtum facit:& apud
ſententiam contingit.
Pro genitiuo conſtruitur pro te pro illo
pro multis.In compoſitione autem interdum quidem
æquum ſignificat.ut æquideum polyphemum pro æ-
quideum.Interdum autem cōtrarium ut antichriſtus& cō-
tra deum ſententia contraria deo.
In genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtru-
itur.genitiuo quidem quum ſupra ſignificat.ut animalia
in terra.uel tempus.ut in principe pythocle
uel circa quid & in aliquo.ut in multorum.uel motum
attice.ut in regione. Datiuo autem cum cau
ſam.ut in bono contionabatur

ἢ τὸ ἐπάνω. οἷον ἐπὶ ξόπιδι ἡ ναῦς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖτο. ἢ αὐτεξουσιότητα τινά. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπιβουλήν. οἷον ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀντὶ κατὰ τοῦ δήμου. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε κίνησιν δηλοῖ. οἷον ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. οἷον ἐφ᾽ ἡμᾶς ὥρμησεν.

Ἡ περὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ, οἷον μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῇ δὲ σχεδὸν τὸ αὐτὸ ποιητικῶς οἷον δέδοικα περὶ ξάνθῳ μενελάῳ ἔτι καὶ τὸ ἐρωήσφ περὶ δουρὶ ἀντὶ ἐν. καὶ περὶ πύργῳ. ἀντὶ κύκλῳ. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ κύκλῳ καὶ περὶ ποιητικὸν καὶ συστατικόν οἷον περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τί τὸ περὶ ἐμὲ πρᾶγμα.

Ἡ ἀμφὶ ὁμοιόσημος καὶ ὁμοιοσύντακτός ἐστι τῇ περί. συνηθεστέρα μέντοι ἡ περί. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ κεῖνται ὡς ἕκτωρ δ᾽ ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους.

Ἡ ἀπὸ ἀεὶ τῇ γενικῇ συντάσσεται τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν σημαίνουσα. οἷον ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπὸ τοῦ δικαίου.

Ἡ ὑπὸ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται γενικῇ μὲν ὅτε ἢ τὸ αἴτιον σημαίνει. οἷον ὑπὸ νόσου οὐ περιπατεῖ. ἢ τὸ ὑποκάτω. οἷον ὑφ᾽ εἵματος.

uel ſupra ut in carina nauis, uel poſt ut
in his & alia narrabat, uel qualita
tem quandam ut in pontifice eccleſi
æ negocia uel inſidias ut in populo pro
contra populum. Accuſatiuo autem quando motum ſi-
gnificat ut ad atticam ibat, uel dolum ut
in nos impetum fecit.
De genitiuo & datiuo & accuſatiuo con
ſtruitur. Genitiuo quidem quando cauſam ſignificat ut pu-
gno pro te. datiuo autem quaſi idem poetice
ut timui de flauo menelao. Etiam & flu-
et de haſta pro in. & de turri pro cir
ca. Accuſatiuo autem quando circum & circa poeti
cum & congregatiuum ut circum ciuitatem exer
citus. quid ad me negocium?
Circum idem ſignificans & ſimiliter conſtructa eſt huic
de. Vſitatior quidem, de ſæpe autem a
pud poetas ſimul ponuntur ut Hector autem circũuer
tebat pulchripilos equos.
Ab ſemper genitiuo conſtruitur a loco mo
tum ſignificans ut ab urbe a iuſto.
Sub genitiuo & datiuo & accuſatiuo conſtruitur
genitiuo quidem cum uel cauſam ſignificat ut pp morbũ
non ambulat, uel ſub ut ſub ueſte.

δοτικῇ δὲ καὶ αἰτιατικῇ τὸ αὐτό· οἷον ὑπὸ δένδρῳ καὶ ὑπὸ δένδρον. καὶ ὁ στρατιώτης ὑπὸ τὸν στρατηγόν. Ὑπέρ·

Ἡ ὑπὲρ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν ὅτε ἢ βοήθειαν σημαίνει. οἷον ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. ἢ αἰτίαν οἷον ὑπὲρ ὧν ἔλεξα πάλιν λέξω. ἢ τὸ ἐπάνω οἷον ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ ὅτε τὸ πλέον ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ. οἷον ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ· ὑπὲρ τὴν Θρᾴκην ἡ Μακεδονία. Παρέπονται δὲ ταῖς προθέσεσι πέντε. τὸ ὀξύνεσθαι, τὸ βραχυκαταληκτεῖν· πλὴν τῆς εἰς καὶ ἐξ· τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας αὔξεσθαι· τὸ διὰ ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι· πλὴν τῆς ἀμφί. τὸ ψιλοῦσθαι· πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ· τὸ γὰρ υ προηγούμενον τῆς λέξεως δασύνεται.

Ἔστι δὲ καὶ πολλὰ ἐπιρρήματα γενικῇ συντασσόμενα. οἷον ἔξω. χωρίς. ἄνευ. πλήν. ἅλις. ἔνδον. εἴσω. τὰ δὲ ἀθροιστικὰ δοτικῇ. τὰ δὲ θετικὰ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ αἷς ἂν πτώσεσι τὰ αὐτῶν συντάσσονται ῥήματα. τὸ δὲ μὰ καὶ νὴ αἰτιατικῇ. καὶ τὸ μὲν μὰ ὡς τὰ πολλὰ ἀποφάσκει. τὸ δὲ νὴ καταφάσκει. καὶ ταῦτα μὲν τοῖς εἰσαγωγικοῖς ἱκανὰ ὡς ἐν ἐπιτομῇ εἰδέναι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος διαληψόμεθα.

Τέλος. τῆς ἐπιτομῆς.

datiuo autem & accusatiuo idem ut sub arbore & sub arborē. & miles sub imperatorem. Super.

Super genitiuo & accusatiuo construitur. genitiuo quidem cum uel auxilium significat ut super Ctesiphonte oratio. uel causam ut super quibus dixi iterum dicam. uel supra ut supra fumū ponit clauum. Accusatiuo autem quādo plus uel ulterius significat ut supra hominem sapit super thracen macedonia. Accidunt autem praepositionibus quinq;. acui. breuiter desinere. praeter in et ex. usq; duas syllabas augeri. per lenem consonantem proferri praeter circum. non attenuari praeter sub & super. Nam y psilon praecedens dictionem aspiratur. Sunt autem & multa aduerbia genitiuo constructa ut extra sine sine. praeter satis intus intro Sed congregatiua datiuo. sed positiua datiuo & accusatiuo. & quibuscunq; casibus eorum construuntur uerba. sed per & per accusatiuo. & quidem per ut plurimum negat. sed per affirmat & haec quidem introducendis satis ut in compendii specie. Sed in secundo latius de nomine & uerbo tractabimus.

Finis compendii.

ΠΕΡῚ ΓΑΘΩ͂Ν ΤΩ͂Ν ΛΈΞΕΩΝ ἘΚ ΤΩ͂Ν ΤΟΥ͂ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ͂ ΤΡΎΦΩΝΟΣ.

ΤᾺ ΤΩ͂Ν ΛΈξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται ποσόν τε καὶ ποιόν. καὶ τοῦ μὲν ποσοῦ εἴδη ἔνδεια καὶ πλεονασμός. τοῦ δὲ ποιοῦ μετάθεσις καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν πάθη πέντε. πλεονασμός. ἔνδεια. μετάθεσις. μετάληψις. τμῆσις.

Γλεονασμός.

Γλεονασμὸς μὲν οὖν ἐστὶ περισσότης χρόνων ἢ χρόνου στοιχείων ἢ στοιχείου.

Ἔνδεια.

Ἔνδεια δὲ τὸ ἐναντίον χρόνου ἢ χρόνων στοιχείου ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.

Μετάθεσις.

Μετάθεσις δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ᾽ ἑτέρας τάξεως, οἷον δαρτὰ ἀντὶ δρατά. κραδία ἀντὶ καρδία. κάρτος ἀντὶ κράτος. καλεῖται δὲ καὶ ἐνάλλαξις καὶ ὑπέρθεσις.

Μετάληψις.

Μετάληψις δέ ἐστι στοιχείου μετακίνησις. οἷον ἡ πεδανὸς ἀντὶ ἀπεδανός. αἱμηπότης ἀντὶ αἱμοπότης.

Τμῆσις

Τμῆσις δέ ἐστι συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον ἄκρα πόλις ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν, εἰς εἴδη τέμνεται

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX GRAMMATICI TRYPHONIS

Dictionũ passiones in duo generalissima di-
uiduntur quantitatemq; & qualitatẽ & quidẽ quãtitatis spe
cies· defectus & superabundãtia. Sed qualitatis transpositio
Ambobus autem simul conuenientibus
sectio fit. Sunt autem ut summatim dicam
Passiones quinq;. Superabũdantia: defectus trãspositio trãs
sumptio. sectio.

Superabundantia

Superabundantia quidem igitur est supfluitas tẽporum uel
temporis elementorum uel elementi·

Defectus.

Defectus autem contra temporis uel temporum elemẽti uel
elementorum diminutio.

Transpositio.

Transpositio autem est elementi mutatio ex
proprio ordine ad alterius ordinis ut facta pro
facta & cor pro cor fortitudo pro
fortitudo uocatur autem & immutatio & superpositio

Transsumptio.

Transsumptio autem est elementi mutatio ut de
bilis pro debilis sanguipotor pro sanguipo-
tor.

Sectio.

Sectio autem est compositi sermonis resolutio in duas di-
ctiones ut alta ciuitas pro alticiuitas
harum autem quinq; passionum aliquæ in species secantur

Ὅ τε πλεονασμὸς καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις. Καὶ προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἐννέα. Ἀφαίρεσις. Ἆρσις. Συστολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἔκθλιψις. καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ ἄρσει. Ἔκτασις συστολῇ. Ἐπέκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις συναλοιφῇ. Παρένθεσις ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς παρελλείψει. Παρέμπτωσις ἐκθλίψει. Προσχηματισμὸς ἀποκοπῇ. Πρόθεσις.

Πρόθεσις μὲν οὖν ἐστι προσθήκη στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον ἀσταφὶς ἀντὶ σταφίς. ἄσταχυς ἀντὶ στάχυς. θαμὰ ἀντὶ ἅμα.

Ἀναδίπλωσις.

Ἀναδίπλωσις δέ ἐστι τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοίχων ἐπάλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων καὶ μετοχῶν καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παρά τε Ἴωσι καὶ Αἰολεῦσιν. οἷον κεκάμωσιν ἀντὶ κάμωσι. λελάχωσιν ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρὸς ἀντὶ

Et superabundantia & defectus aliquæ uero sunt insecabiles. Sed superabundantiæ species sunt nouem. Additio. geminatio. productio. porrectio. diuisio. interpositio duplicatio. Paremptosis & proschematismus. Sed indigentiæ species sunt nouem Aphæresis. arsis. Sistole. Syncope Synalœpha. Ellipsis. paralepsis Ecthlipsis & apocope. Aduersatur igitur additio quidem aphæresi. Geminatio autem arsi. productio systolæ. porrectio syncopæ diuisio. synalœphæ. interpositio. ellipsi duplicatio parellipsi. paremptosis ecthlipsi proschematismus apocope.

Additio.

Additio quidem igitur ē additio elementi in principio syllabæ: ut uua passa pro uua passa spica pro spica simul pro simul.

Geminatio.

Geminatio autem est primarum uel secundarum syllabarum per easdem consonantes uel similis alterna prolatio. fit autem in aduerbiis & participiis & nominibus. abundat autem apud ꝙ ionas & æoles ut laborassent pro laborassent accidissent pro accidissent conuitiatorius pro.

ἀτηρός. ἐτήτυμον ἀντὶ ἔτυμον. Ἔκτασις. Ἔκτασις
ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ. ἢ τὰ
βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντιστοίχως αὐτῶν μετατεθῇ.
οἷον καλὸς. κᾱλος. κόρη κώρη. Ἐπέκτασις.
Ἐπέκτασις ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέ-
σον ὁμοτόνου ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύ-
σῃ οἷον ἀϋτύχον ἀντὶ αὐτύχον. ἀδελφειὸς ἀντὶ ἀδελ-
φός. πολεμήια ἀντὶ πολέμια. Διαίρεσις. Δι-
αίρεσις ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις ἢ διάστασις εἰς δύο. τὸ
δὲ πάθος ἰώνων ἠθετταλῶν. οἷον πάϊς ἀντὶ παῖς.
κόϊλον ἀντὶ κοῖλον. βέλεος ἀντὶ βέλους. Παρένθεσις.
Παρένθεσις ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον
οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον πνείοντες ἀντὶ πνέ-
οντες κεῖνη ἀντὶ κενή. νοῦσος ἀντὶ νόσος. ξεῖνος
ἀντὶ ξένος. εἰλήλυθως. ἀντὶ ἐλήλυθως. τὸ δὲ πά-
θος ἰώνων. Διπλασιασμός.
Διπλασιασμός ἐστι τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθή-
κη κατὰ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. ὅτ-
τι ἀντὶ ὅτι. ἄδδην. ἀντὶ ἄδην. μέσσον ἀντὶ μέσον.
ἔννεπε ἀντὶ ἔνεπε. ὁππότε ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πά-
θος ἰώνων. Παρέμπτωσις.
Παρέμπτωσις ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ
μέσον οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον πτό-
λις ἀντὶ πόλις. πτόλεμος ἀντὶ πόλεμος.

conuiciatorius.uerum pro uerum. Productio. Productio est quando correptæ bitemporeæ producuntur uel breues in longas similes earum mutantur ut bonus bonus puella puella. Epectasis.

Epectasis est superabundantia syllabæ in medio eiusdem accentus cũ nõ generalis obseruatio ꝓhibeat ut munitum pro munitum frater pro frater bellica pro bellica. Diæresis.

Diæresis est syllabæ resolutio uel disiunctio in duo. Sed passio ionum & thessalorum ut puer pro puer. cauum pro cauum sagitta pro sagitta. Parenthesis.

Parenthesis est additio uocalis in medio non facientis syllabam. ut spirantes. pro spirantes. uacua pro uacua. morbus pro morbus. hospes pro hospes. ueniens pro ueniens. sed passio ionum. Diplasiasmus.

Diplasiasmus est eiusdem consonantis additio in medio non efficientis syllabam. quoniam pro quoniam. satis pro satis medium pro medium dic pro dic. quando pro quando. sed passio ionum. Paremptosis.

Paremptosis est additio consonantis in medio non perficientis syllabam ut ciuitas pro ciuitas bellum pro bellum

Προσχηματισμός.

Προσχηματισμός ἐστι προσθήκη συλλαβῆς κα
τὰ τὸ τέλος. ἐστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον
λόγοισιν ἀντὶ λόγοις· μούσαισιν ἀντὶ μούσαις
προσώπατα ἀντὶ πρόσωπα. ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ. λε
κτέον δὲ καὶ περὶ ἐνδείας. Ἔνδεια.

Ἔνδειά ἐστιν ἀφαίρεσις κατ᾽ ἀρχὴν στοιχείου,
οἷον ὁρτὴ ἀντὶ ἑορτή, αἶα ἀντὶ γαῖα. κεῖνος ἀντὶ ἐ
κεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων. Ἄρσις.

Ἄρσις ἐστὶν ἀποβολὴ κατ᾽ ἀρχὴν τῆς ἀναδι-
πλωμένης συλλαβῆς. οἷον βλῆσθαι ἀντὶ βεβλῆ-
σθαι, δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι. βλήμενος ἀντὶ βεβλη
μένος. Συστολή.

Συστολή ἐστιν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα,
συσταλῇ· ἢ τὰ μακρὰ ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα
αὐτῶν μεταθῇ. οἷον φυσίζοος ἀντὶ φυσίζωος. ξε
ρὸν ἀντὶ ξηρόν. Συγκοπή.

Συγκοπή ἐστιν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέ
σον. οἷον κάμορος, ἀντὶ κακόμορος δάσκιον ἀν-
τὶ δασύσκιον. Συναλοιφή. Συναλοιφή ἐστι
δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντος ἕνωσις καταβο-
λῇ τόνων, γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτὰ ἁπλοῦς
μὲν τρεῖς. κατὰ θλῖψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναί-
ρεσιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας, κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν

Proſchematiſmus.

Proſchematiſmus eſt additio ſyllabæ in fine. Eſt autem quatuor linguarum proprius ut uerbis pro uerbis: muſis pro muſis. perſonæ pro perſonæ. ego pro ego. Dicendum autem de defectu. Defectus.

Defectus eſt ablatio in principio elementi. ut feſtum pro feſtum, terra pro terra ille pro ille. Sed hæc paſſio Ionum. Arſis

Arſis eſt abiectio in principio geminatæ ſyllabæ ut iaci pro iaci ſuſcipi pro ſuſcipi uulneratus pro uulneratus. Syſtole.

Syſtole eſt quando productæ bitemporeæ corripiuntur uel longæ uel breues ſimiles earum mutantur ut alma pro alma aridum pro aridum. Syncope

Syncope eſt abiectio ſyllabæ in medio: ut infœlix pro infœlix. opacum pro opacum. Synalœphe. Synalœphe eſt duarum ſyllabarum ad uocalem unio abiectione tonorum. Fit autem per modos ſeptem. Simplices quidem tris. per eliſionem. per craſin. per ſynereſin. Compoſitos autem quatuor. per eliſionem & craſin

κατὰ θλίψιν ἢ συναίρεσιν. κατὰ κρᾶσιν ἢ συναί-
ρεσιν. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κα-
τὰ θλίψιν ἐπεῖμε. ἀντὶ ἐπὶ ἐμέ. κατὰ κρᾶσιν τἀ-
μὰ ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν νηρῇδες ἀν-
τὶ νηρηΐδες. κατὰ θλίψιν ἢ κρᾶσιν κἀγὼ ἀντὶ
ἢ ἐγώ. κατὰ θλίψιν ἢ συναίρεσιν. ἐμοὖποδύ-
νει ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναί-
ρεσιν. ὡπόλος ἀντὶ ὁ αἰπόλος. κατὰ θλίψιν καὶ
κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν ἐν τᾀθιοπίᾳ ἀντὶ ἐν τῇ
αἰθιοπίᾳ.

Ἔλλειψις.

Ἔλλειψίς ἐστιν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον
οὐ ποιοῦντος συλλαβήν, ἀμύξαι ἀντὶ αἰμύξαι.
γεραόν. ἀντὶ γεραιόν.

Παρέλλειψις.

Παρέλλειψίς ἐστιν ὅταν ἔντι τῶν διπλασιαζομέ-
νων συμφώνων παραλείπει κάλιον ἀντὶ κάλ-
λιον, θᾶτον ἀντὶ θᾶττον.

Ἔκθλιψις.

Ἔκθλιψίς ἐστιν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς
τῆς πρώτης ἢ τελευταίας συλλαβῆς οὐ ποιοῦντος
συλλαβήν. σκῆπον ἀντὶ σκῆπτρον.

Ἀποκοπή.

Ἀποκοπή ἐστιν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ
τὸ τέλος. οἷον δῶ ἀντὶ δῶμα. ἀπόλ-
λω ἀντὶ ἀπόλλωνα, ποσειδῶ
ἀντὶ ποσειδῶνα.

Per elisionem & synæresin, per crasin & synære-
sin per elisionem & crasin & synæresin, per
elisionem aduersum me pro aduersum me per crasin.
mea pro mea. per synæresin neredes pro
nereides. per elisionem & crasin & ego pro
& ego. per elisionem & sinæresin me sub-
it pro me subit per crasin & synære-
sin æpolus pro æpolus. per elisionem &
crasin & synæresin in æthiopia pro in
æthiopia.

Ellipsis.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio
non facientis syllabam cruentare pro cruentare
senem pro senem.

Parellipsis.

Parellipsis est quando una aliqua geminata-
rum consonantium omittitur pulchrius pro pulchri-
us. citius pro citius.

Ecthlipsis.

Ecthlipsis est abiectio unius consonantis inter
primam & ultimam syllabam non facientis
syllabam sceptrum pro sceptrum.

Apocope.

Apocope ē aphæresis syllabæ in
fine ut dom⁹ ꝑ domus. Apol-
linē pro apollinē. Neptunū
pro Neptunum.

ΠΕΡΙ ἈΝΟΜΑΛΩΝ ῬΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

Ἀρχὴ τοῦ α.

Ἄζω ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην καὶ ἀάσθην.

Ἄγαμαι. μέλλων ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος ἠγάσθην. μέσος ἀόριστος ἠγασάμην.

Ἄγω. μέλλ. ἄξω. ἀόριστος. β. ἤγον καὶ ἀττικῶς ἤγαγον. παρακείμενος ἦχα καὶ ἀττικῶς ἀγήοχα.

Ἀγορεύω, μέλλων ἀγορεύσω. ἀόριστος ἠγόρευσα παρακείμενος εἴρηκα. ἀπὸ τοῦ εἴρω.

Ἄδω. μέλλων ἄσω. ἀόριστος ᾖσα. Αἱροῦμαι. μέλλων αἱρήσομαι. παρακείμενος ᾕρημαι ἀόριστος ἡρέθην. μέσος ἀόριστος. β. εἱλόμην. ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

Αἱρέω. ῶ μέλλων αἱρήσω.

αἰσθάνομαι. μέλλων αἰσθήσομαι. παρακείμενος ᾔσθημαι. μέσος ἀόριστος. ᾐσθόμην καὶ αἰσθέομαι αἰσθοῦμαι.

ἁμαρτάνω. παρατατικὸς ἡμάρτανον καὶ πλέον οὔ. μέλλων ἁμαρτήσω παρακείμενος ἡμάρτηκα. ἀόριστος δεύτερος ἥμαρτον. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω. μέλλων ἀνοίξω. ἀόριστος ἀνέῳξα ἀττικῶς.

ἀπεχθάνομαι. μέλλων ἀπεχθήσομαι. παρακείμενος. ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος ἀπε-

De Anomalis uerbis per ordinem.

Principium Alpha.

Sicco unde aoriſtus primus ſiccatus fui & ſiccatus fui
Miror futurum mirabor aoriſtus primus mi-
ratus fui. medius aoriſtus miratus fui.
Ago futurum agam. aoriſtus ſecundus egi & attice egi
Præteritum perfectum egi. & attice egi.
Dico futurum dicam Aoriſtus dixi
Præteritum perfectum dixi a dico
Cano futurum canam. Aoriſtus cecini. Eligo. fu-
turum eligam. præteritum perfectum elegi. aoriſtus.
elegi. medius aoriſtus ſecundus elegi ab eligo.
Capio capio futurum capiam
Sentio futurum ſentiam præteritum per-
fectum ſenſi. medius aoriſtus ſenſi & ſen
tio ſentio.
Pecco præteritum imperfectum peccabam & plus
minime. futurum peccabo. præteritum perfectum pec-
caui. Aoriſtus ſecundus peccaui a pec-
co pecco.
Aperio futurum aperiam aoriſtus aperui
attice.
Odio ſum futurum odio ero præ-
teritum perfectum odio fui medius aoriſtus. o-

χθόμην καὶ ἀπεχθέομαι οῦμαι.
αὐξάνω καὶ αὔξω. μέλλων αὐξήσω ὡς ἀπὸ τοῦ πα
λαιοῦ θέματος αὐξέω ῶ. ἀόριστος πρῶτος ηὔξη-
σα. καὶ αὐξάνω παρατατικὸς ηὔξανον.
ἁλόω ῶ. ἀόριστος δεύτερος εἷλον ἀπὸ τοῦ ἕλω. με
τοχὴ ὁ ἁλοὺς ἁλόντος.
ἀμφίεμι καὶ ἀμφιέννυμι. μέλλων ἀμφιέσω.
ἀναγινώσκω. παρατατικὸς ἀνεγίνωσκον μό
νον. μέλλων ἀναγνώσομαι. παρακείμενος ἀνέ
γνωκα. ἀόριστος δεύτερος ἀνέγνων ἀπὸ τοῦ ἀνα
γνῶμι καὶ ἀναγνόω, ῶ.
ἀναζωννύω μέλλων ἀναζεύξω.
ἀνακράζω. μέλλων ἀνακράξω. μέσος παρακεί
μενος ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος ἀνέκρα
γον.
ἀναπνέω. μέλλων ἀναπνεύσω ἀόριστος ἀνέ
πνευσα ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.
Ἀναῤῥηγνύω καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μέλλων ἀναῤῥή
ξω ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω.
ἀνασπάω ῶ. μέλλων ἀνασπάσω.
ἁλίσκομαι. μέλλων. α. ληφθήσομαι ἀπὸ τοῦ
λήβομαι λήψομαι ἐλήφθην. ἀόριστος. β. ἑάλον ἀ
πὸ τοῦ ἁλόω. ῶ. Ἀπαναίνομαι. ἀόριστος ἀπηνηνάμην
Ἀπόχη. μέλλων ἀποχήσει. ἀόριστος ἀπέχησε.

dio fui & odio ſum odio ſum.
Augeo & augeo. futurum augebo tanquam ab antiquo themate augeo augeo aoriſtus primus auxi & augeo præteritum imperfectum augebam:
Capio aoriſtus ſecundus cepi a capio participium hic captus capti.
Induo & induo futurum induam
Lego præteritum imperfectum legebam ſolum futurum legam. præteritum perfectum legi. Aoriſtus ſecundus legi a lego & lego lego.
Moueo caſtra. futurum mouebo caſtra
Exclamo futurum exclamabo. medium præteritum perfectum exclamaui. aoriſtus ſecundus exclamaui.
Reſpiro futurum reſpirabo. aoriſtus reſpiraui a reſpiro antiquo
Reſcindo & reſcindo. futurum reſcindam a reſcindo.
Euello futurum euellam.
Capior futurum primum capiar a capior capiar captus fui aoriſtus ſecundus captus fui a capio capio. Renuo aoriſtus renui
Sufficit futurum ſufficiet aoriſtus ſuffecit.

Ἀφίημι. Μέλλων. ἀφήσω. Ἀόριστος. ἀφῆκα
Ἀντιστρέφω. Μέλλων. ἀντιστρέψω. Μέσος
παρακείμενος. ἀντέστροφα.
Ἀναπεταννύω ἢ ἀναπετάννυμι. Μέλλων
ἀναπετάσω ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω ῶ.
Ἀπέχω. Μέλλων. ἀφέξω διότι τὸ ἔξω δασύνεται
τρέπεται τὸ π εἰς φ. Παρακείμενος. ἀπέσχη-
κα. Ἀόριστος β. ἀπέσχον ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω ἀποσχῶ.
Ἀποδράω ῶ ὅθεν Ἀόριστος α. ἀπέδρα.
Ἀποδεικνύω καὶ ἀποδείκνυμι. Μέλλων. ἀπο
δείξω. ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.
Ἀπολέω ῶ. Μέλλων. ἀπολέσω. Παρακείμε
νος. ἀπώλεκα καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα καὶ ἀπολ
λω ἀπολῶ ἀπῶλα καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. καὶ
ἀπολλύω ἢ ἀπόλλυμι.
Ἀποσβεννύω ἢ ἀπόσβημι. Μέλλων. ἀποσβέ
σω. Ἀόριστος β. ἀπέσβη.
Ἀποτέμνω. Μέλλων. ἀποτεμῶ καὶ ἀποτμή
σω. Ἀόριστος β. ἀπέτεμον.
Ἀποτανύω. Μέλλων. ἀποτάσω.
Ἀπαυράω ῶ. Ἀόριστος. ἀπηῦρα.
Ἀποσυφελίζω. Μέλλων. ἀποσυφελίξω.
Ἀποκλαίω. Μέλλων ἀποκλαύσω ἀπὸ τοῦ
κλαύω παλαιοῦ.

Dimitto futurum dimittam. Aoriſtus dimiſi
Conuerto futurum conuertam. Medium
præteritum perfectum conuerti
Explico & explico futurum
explicabo ab explico explico
Recipio futurum recipiam. quoniam habebo aſpiratur
mutatur pi in phi præteritum perfectum re-
cepi. aoriſtus ſecundus recepi a recipio recipio.
Aufugio aufugio unde aoriſtus primus aufugi.
Oſtendo & oſtendo futurum oſten-
dam ab oſtendo.
Perdo perdo futurum perdam præteritum per-
fectum perdidi & attice perdidi & per-
do perdam perdidi & attice perdidi &
perdo & perdo.
Extinguo & extinguo. futurum extin-
guam. Aoriſtus ſecundus extinxi
Abſcindo futurum abſcindam & abſcin-
dam. Aoriſtus ſecundus abſcidi
Extendo futurum extendam
Fruor futurum fruar. i
Amoueo futurum amouebo.
Deploro futurum deplorabo a
ploro Antiquo.

Ἀρέσκομαι. Μέλλων. ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον ἀρέσκει. Παρατατικός. ἤρεσκε.

Ἀτίζω. Μέλλων. ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι. Μέλλων. ἀφίξομαι. Παρακείμενος. ἀφῖγμαι. Μέσος ἀόριστος. ἀφικόμην. Ἀφίπταμαι. Ἀόριστος. ἀπέπτην. Μέσος ἀόριστος. ἀπεπτάμην.

Ἄχθομαι. Μέλλων. ἀχθέσομαι. Ἀόριστος α. ἠχθέσθην. Ἀρχὴ τοῦ β.

Βάλλω. Μέλλων. βαλῶ. Ἀόριστος. ἔβαλον Παρακείμενος. βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ βλήσω βλαστάνω ἢ βλαστέω ῶ. Ἀόριστος. ἔβλαστ Βόω ῶ. Μέλλων. βόσω.

Βούλομαι. Μέλλων. βουλήσομαι. Παρακείμενος. βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην ἐβουλήθην Ἀρχὴ τοῦ γ.

Γαμέω ῶ. Μέλλων. γαμήσω. Ἀόριστος. ἀ ἔγημα.

Γένομαι. Μέλλων. γενοῦμαι. Μέσος ἀόριστος α. ἐγενάμην.

Γήθω. Μέλλων. γήσω. Μέσος παρακείμενος. Γέγηθα. καὶ γηθέω ῶ γηθήσω.

Γηράσκω καὶ γηράω ῶ. Μέλλων. γηράσω.

Γρηγορέω ῶ. Μέλλων. γρηγορήσω. Μέσος παρακείμενος ἐγρήγορα. Ὑπερσυντέλικος ἐγρηγόρειν Γίνομαι καὶ γίγνομαι. Μέλλων. γενήσομαι ἀπὸ

Concilio futurum conciliabo & imper-
sonale placet Præteritum imperfectum placebat
Inhonoro futurum inhonorabo
Peruenio futurum perueniam Præteritum perfe-
ctum perueni. Medius aoristus perue-
ni. Auolo aoristus auolaui. Medi-
us aoristus auolaui
Tristor futurum tristabor aoristus primus
tristatus sum. Principium Vita.
Mitto futurum mittam Aoristus misi:
Præteritum perfectum misi a mitto mittam:
Germino & germino. aoristus germinaui: Clamo
Futurum clamabo
Volo futurum uolam Præteritum per-
fectum uolui uolueram uolui. Principium Gamma
Duco uxorē futurū ducā uxorem aorist9 prim9 duxi uxorē
Gigno Futurum gignam. Medius aoristus
primus genui.
Lætor futurum lætabor. Medium præteritum perfectum
lætatus sum & lætor lætabor.
Senesco & senesco Futurum senescam.
Vigilo Futurum uigilabo. Medium
Præteritum perfectum uigilaui. Præteritum plusq̄ pfectum
uigilaueram. Fio & fio Futurum fiam a

τοῦ γενάομαι ὦμαι. Παρακείμενος. γεγένημαι
Μέσος ἀόριστος α. ἐγενησάμην. Μέσος ἀόριστος β.
ἐγενόμην. Μέσος παρακείμενος. γέγονα. ἀπὸ
τοῦ γείνω γενῶ. Γινώσκω. ἐγίνωσκον καὶ παλέ
ον οὐ. Μέλλων. γνώσομαι. Παρακείμενος ἔγνω
κα. Ἀόριστος β. ἔγνων. ἀπὸ τοῦ γνόω. ῶ. καὶ γνῶ-
μι Ἀρχὴ τοῦ Δ. Δαΐζω. Μέλλων. δαΐξω παρὰ
δαΐω δαΐσω δαΐζομαι. Δάκνω ἔδακνον Μέλλων.
δήξω. Ἀόριστος β. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δήκω.
Δαμάζω. μέλλων. δαμάσω. Δαίω. μέλλων.
δαήσω. Ἀόριστος. ἐδάην. Δεῖ. μέλλων.
δεήσει. Ἀόριστος. ἐδέησε. Δεῖ. Παρατατι
κὸς. ἔδει. Ἀπαρέμφατον δεῖν. Δείδω. μέλλων
δείσω Παρακείμενος. δέδοικα. Ὑπερσυντέλικος. ἐ
δεδοίκειν. Μέσος Παρακείμενος. δέδια.
μέσος ὑπερσυντέλικος ἐδεδίειν.
Δέω. Μέλλων. δέσω καὶ δήσω. Δέομαι. μέλ
λων. δεήσομαι. Παρακείμενος. δεδέημαι ἀπὸ
τοῦ δεέομαι οῦμαι. Δέχομαι. μέλλων. δέξομαι. Πα
ρακείμενος δέδεγμαι. Μέσος Ἀόριστος α. ἐδε
ξάμην. Δέδηα ἀπὸ τοῦ δαίω. Μέσος πα
ρακείμενος. Διαζωννύω καὶ διαζώννυμι.
Μέλλων διαζώσω ἀπὸ τοῦ διαζόω διαζῶ Διαλα-
γχάνω. Ἀόριστος β. διέλαχον ἀπὸ τοῦ διαλήχω

Fio præteritum perfectum factus ſum
medius aoriſtus primus feci. medius aoriſtus ſecundus
factus ſum. medium præteritum perfectum factus ſum. a
gigno gignam. Cognoſco cognoſcebam & plus
minime. Futurum cognoſcam. præteritum pfectum cogno
ui. Aoriſtus ſecūdus cognoui a cognoſco. ſco. & cogno-
ſco Principium Delta: Diuido futurum diuidā &
Scio ſciam. Inquiro. Mordeo mordebam futurum
mordebo. Aoriſtus ſecundus momordi a mordeo
Domo futurum domabo. ſcio futurum
ſciam Aoriſtus ſciui. oportet futurum
oportebit. aoriſtus oportuit. oportet præteritum imper-
fectum oportebat. Infinitum oportere. Timeo futurum
timebo. Præteritū pfectū timui. Ptūm pluſq̄pfectū timue-
ram. Medium præteritum perfectum timui.
medium præteritum pluſquam perfectum timueram.
Ligo futurum ligabo & ligabo. Rogo fu-
turum rogabo. præteritum perfectum rogaui a
rogo rogo. Suſcipio futurum ſuſcipiam. præteritum
perfectum ſuſcepi. medius aoriſtus primus ſu-
ſcepi. combuſſi a comburo medium præteritum
perfectum diſcingo & diſcingo
futurum diſcingam a diſcingo diſcingo. Sor-
tior aoriſtus ſecundus ſortitus ſum a ſortior.

Διδάσκω. ἐδίδασκον. καὶ πλέον οὐ. Μέλλων δι-
δάξω ἀπὸ τοῦ διδάχω. Ἀόριστος α. ἐδίδαξα.
Διδράσκω καὶ διαδιδράσκω Ἀόριστος α. διέ-
δρα καὶ ἀπέδρα. Διαφθείρω. Μέλλων
διαφθερῶ. Μέσος παρακείμενος. διέφθορα
Δοκέω ῶ. Μέλλων. δόξω ἀπὸ τοῦ δόκω.
Ἀόριστος α. ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα ἀπὸ τοῦ δοκέω
δοκῶ. Δράω ῶ. Μέλλων. δράσω
Παρακείμενος. δέδρακα. Ἀόριστος α. ἔδρασα.
Δύω καὶ δύω καὶ δύμι Μέλλ. δύσω. Ἀόριστος
β. ἔδυν ἀπὸ τοῦ δῦμι Ἀρχὴ τοῦ Ε. Ἐάω ῶ.
Μέλλων. ἐάσω. Ἀόριστος α. εἴασα Ἔδρα-
μον ἀπὸ τοῦ τρέχω. δραμοῦμαι. Ἀόριστος β. ἔδρα-
μον ἀπὸ τοῦ δρέμω. Ἐγκαλέω ῶ. Μέλλων
ἐγκαλέσω. Παρακείμενος. ἐγκέκληκα.
Ἐγείρω. Μέλλων. ἐγερῶ
Ἀόριστος α. ἤγειρα Ἐγχέω. Μέλλων. ἐγχεύσω
ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. Ἀόριστος α. ἐνέχεα καὶ ἐνέχευα
αἰολικῶς. Εἴδω. Μέλλων. εἴσω. Μέσος
παρακείμενος οἶδα. Ὑπερσυντέλικος. ᾔδειν. ὦ
φίλε δὲ εἶμαι εἴδειν. γράφεται δὲ τὸ. ε. εἰς. η. καὶ τὸ. ι.
ὑπογράφεται.
Εἶπα. Ἀόριστος α. καὶ εἶπον. Ἀόριστος β. ἀπὸ τοῦ ἔ-
πω ἀρχαίου.

Doceo docebam & plus nequaquam. futurum docebo a doceo. Aoriſtus primus docui
Aufugio & aufugio. aoriſtus primus aufugi & aufugi. Corrumpo futurum
corrumpam medium præteritum perfectum corrupi
Exiſtimo exiſtimó futurum exiſtimabo ab exiſtimo
Aoriſtus primus exiſtimaui. Sed exiſtimaui ab exiſtimo exiſtimo. Facio facio. futurum faciam
Præteritum perfectum feci. aoriſtus primus feci.
Subeo & ſubeo & ſubeo. futurum ſubibo. aoriſtus ſecundus a ſubeo. Principium e pſilu. Sino ſino futurum ſinam. Aoriſtus primus ſiui. Cucurri a curro curram. aoriſtus ſecundus cucurri a curro. Criminor criminor. futurum criminabor. præteritum perfectum criminatus ſum
Erigo. futurum erigam.
Aoriſtus primus crexi. Infundo. futurum infundam. ab in fundo. aoriſtus primus infudi & infudi æolice. Scio. futurum ſciam medium
Præteritumperfectũ ſciui. Ptũm pluſq̃ pfectũ ſciuerã debebat aũt eſſe ſciueram. uertitur aũt epſilon in ita & iota ſubſcribitur.
Dixi. aoriſtus primus. & dixi aoriſtus ſecundus a dico non in uſu.

Εἰσπλέω. μέλλων εἰσπλεύσω. ἀπὸ τοῦ πλεύω.
Ἐλεύθω. μέλλων ἐλεύσομαι μέσος παρακείμε-
νος ἤλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος δεύτε-
ρος ἤλυθον, καὶ ἦλθον ἦλθες ἦλθε.
Ἔρομαι. μέλλων ἐρήσομαι μέσος ἀόριστος ἠρόμην
ἕζω μέλλων ἕσω. ἀόριστος πρῶτος εἷσα.
Ἐκκαίω καὶ ἐκκάω ἀττικῶς. μέλλων ἐκκαύσω.
Ἕλω ὅθεν ἀόριστος δεύτερος εἷλον.
Ἔμμορα μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω. ῶ.
μέμορα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ μέ-
μορα καὶ ἔμμορα.
Ἐμπίπτω. μέλλων ἐμπεσοῦμαι. παρακείμε-
νος ἐμπέπτωκα. ἀόριστος. β. ἐνέπεσον.
Ἐμπίπρημι. μέλλων ἐμπρήσω.
Ἐμπάζω μέλλων ἐμπάξω.
Ἔολπα ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος
ἦλπα καὶ ἔολπα.
Ἐπαινέω. ῶ. μέλλων ἐπαινέσω. παρακείμενος
ἐπῄνεκα. ἀόριστος ἐπῄνεσα.
Εἴρω μέλλων ἐρῶ. παρακείμενος εἴρηκα.
Εὑρίσκω μέλλων εὑρήσω. παρακείμενος εὕρη-
κα. ἀόριστος. β. εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω. ῶ.
Εἴω. μέλλων εἴσω. παρακείμενος εἶκα. μέσος πα-
ρακείμενος εἷα. ὑπερσυντέλικος ἤειν.

Annauigo. futurum annauigabo a nauigo.
Venio, futurum ueniam. medium præteritum perfe-
ctum ueni & attice ueni. Aoriſtus ſecun-
dus ueni & ueni ueniſti uenit
Interrogo futurũ interrogabo. medius aoriſtus interrogaui
Sedeo futurum ſedebo, Aoriſtus primus ſedi
Exuro & exuro attice. futurum exuram.
Teneo unde Aoriſtus ſecundus tenui
Sortitus ſum. medium præteritum perfectũ a ſortior ſortior
ſortitus ſum & ſortitus ſum uel a ſortior ſortiar ſor-
titus ſum ſortitus ſum.
Incido futurum incidam. Præteritum perfe-
ctum incidi. Aoriſtus ſecundus incidi.
Incendo Futurum incendam.
Curo. Futurum curabo.
Speraui a ſpero. Medium præteritum perfectum
ſperaui & ſperaui.
Laudo. Futurum laudabo. Præteritum perfectum
laudaui. Aoriſtus laudaui.
Dico futurum dicam. Præteritum perfectum dixi.
Inuenio futurum inueniam Præteritum perfectum in-
ueni. Aoriſtus ſecundus inueni ab inuenio inuenio.
Vado futurum uadam præteritũ perfectũ iui. mediũ præte-
ritum perfectum iui, Præteritum pluſquam perfectũ iuerã.

Ἔχω. μέλλων ἕξω. παρακείμενος ἔσχηκα. ἀόρι-
στος. β. ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω. ῶ. ἢ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦται
τὸ δὲ ἕξω δασύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω. ἐπιῤ-
ῥήματος ψιλουμένου. Ἀρχὴ τοῦ. Ζ.
Ζώννυμι καὶ ζωννύω. μέλλων ζώσω. ἀπὸ τοῦ ζώννω.
Ζωννύω καὶ ζώννυμι. μέλλων ζώσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Η.

Ἦν. ὑποθετικός ἧς ἧ. ἀπὸ τοῦ ἔω.
Ἦχα. ἀπὸ τοῦ ἄχω. Ἠμύω μέλλων ἠμύσω.

Ἀρχὴ τοῦ. Θ.

Θάπτω. μέλλων θάψω. ἀόριστος ἔθαψα.
Θέλω μέλλων θελήσω. ἀόριστος ἐθέλησα ἢ ἐθέ-
λω ἐθελήσω. ἀόριστος ἠθέλησα.
Θνήσκω ἔθνησκον μέλλων θανοῦμαι. παρακεί-
μενος τέθνηκα. ἀόριστος. β. ἔθανον. ὀνικτικόν. τεθναί-
ην. ἀπαρέμφατον τεθνᾶναι.

Ἀρχὴ τοῦ. Ι.

Ἱκνοῦμαι. μέλλων ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος ἱκό-
μην. παρακείμενος ἷγμαι. ἀπὸ τοῦ ἵκομαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος
πρῶτος ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος. α. ἱπτάμην. ἵπτω. ἵπτατο
Ἴδον ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς ἀπὸ τοῦ εἴδω
καὶ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἶδον καθαρός.

Habeo futurum habebo praeteritum perfectũ habui. aori-
stus secũdus habui ab habeo habeo & qdẽ habeo attenuat᷑
Sed habebo aspiratur ad differentiam extra aduer-
bii attenuati. Principium Zeta.

Iungo & iungo futurum iungam a iungo.
Cingo & cingo futurum cingam.

Principium Ita.

Iueram praeteritum plusquam perfectũ iueras iuerat ab eo
Tristauit a tristo. inclino futurum inclinabo.

Principium Thita.

Sepelio futurum sepeliam. Aoristus sepeliui.
Volo futurum uolam. Aoristus uolui & uo-
lo uolam. Aoristus uolui.
Morior moriebar futurũm moriar praeteritum perfe-
ctũ mortuus sũ. Aorist⁹ secũdus mortu⁹ sũ. Optũm moriar
infinitum mori.

Principium iota.

Peruenio Futurum perueniam. Aoristus secundus per
ueni praeteritum perfectum perueni a peruenio.
placo Futurum placabo Medius Aoristus
primus placaui.
Volo. Medius Aoristus primus uolaui uolauisti uolauit.
Vidi Aoristus secundus poeticus a uideo
& a uideo uidi purus.

Ἀρχὴ τοῦ Κ.

Καίω καὶ κάω. μέλλων καύσω.

Καθέζω καθέζομαι. μέλλων καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. μέλλων καθήσομαι.

Καθαιρέω καθαιρῶ. ἀόριστος δεύτερος καθεῖλ(ον) ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος ἐκάθηρα.

Καθίημι. ἀόριστος πρῶτος καθῆκα.

Κλάγω. μέλλων κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος ἔκλαγξα. παρακείμενος κέκληγα.

Κάμνω ἢ κάμω. ἀόριστος. β. ἔκαμον. παρακείμενος κέκμηκα ἀπὸ τοῦ κμῶ μέλλων κμήσω.

Κείρω μέλλων κερῶ. ἀόριστος πρῶτος ἔκειρα. παρακείμενος κέκαρκα. Κορέω κορῶ καὶ κορέννυμι καὶ κορεννύω. μέλλων κορέσω.

Κράζω. μέλλων κράξω. παρακείμενος μέσος κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος. ἔκραγον.

Κρεμάζω ἢ κρεμάω ὧ ἢ κρέμαμαι. μέλ. κρεμάσω.

Κρυβεὶς καὶ ἐκρύβην ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Λαγχάνω, μέλλ(ων) κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω ὧ ἀόριστ(ος). β. ἔλαχ(ον). μέσος παρακείμενος λέλογχα. ἀπὸ τοῦ λήχω μέλλων λήξω. ἀόριστος. β. ἔλαχον.

Principium Cappa.

Incendo & incendo Futurum incendam.

Sedeo & ſedeo Futurum ſedebo

Sedeo Futurum ſedebo.

Subuerto ſubuertam. Aoriſtus ſecundus ſubuerti a ſubuerto.

Purgo. Aoriſtus ſecundus purgaui.

Demitto. Aoriſtus primus demiſi.

Clango. Futurum clangam. Aoriſtus primus clanxi. Præteritum perfectum clanxi.

Laboro & laboro. Aoriſtus ſecũdus laboraui præteritũ perfectum laboraui a laboro. Futurun laborabo.

Tondeo. Futurum tondebo. Aoriſtus primus totondi Præteritum perfectum totondi. Satio ſatio & ſatio & ſatio Futurum ſatiabo.

Clamo. Futurum clamabo præteritum perfectum medium Clamaui. Aoriſtus ſecundus clamaui.

Suſpendo & ſuſpẽdo ſuſpendo & ſuſpẽdo. futurũ ſuſpẽdã.

Abſconditus ſum & abſconditus fui ab abſcondor uel abſcondor antiquo

Principium Lauda.

Sortior. futurum ſortiar a ſortior ſortior. Aoriſtus ſecũdus ſortitus ſũ. Mediũ ptũm pfectũ ſortitus ſũ a ſortior. futurum ſortiar. Aoriſtus ſecundus ſortitus ſum.

Λαμβάνω, ἐλάμβανον. μέλλων. λήψομαι. ἀ-
πὸ τοῦ λήβω ὅθεν. ἀόριστος. β. ἔλαβον. παρακείμε-
νος λέλειφα, καὶ ἀττικῶς εἴληφα, ὁ ὑπερ. εἰλήφειν.
Λανθάνω. ἐλάνθανον. μέλλ. λήσομαι. ἀπὸ τοῦ λή-
θω. μέσος παρακείμενος λέληθα. ἀόριστος δεύ-
τερος ἔλαθον παρακείμενος λέλησμαι. με-
σος ἀόριστος δεύτερος ἐλαθόμην.
Λείπω μέλλων λείψω. ἀόριστος πρῶτος ἔλειψα
ἀόριστος δεύτερος ἔλιπον. Ἀρχὴ τοῦ Μ.
Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος μέμηνα.
Μανθάνω ἐμάνθανον μέλλων μαθήσομαι. ἀπὸ
τοῦ μαθέω μαθῶ παρακείμενος μεμάθηκα.
ἀόριστος δεύτερος ἔμαθον. ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι. μέλλων μαχέσομαι ἀπὸ τοῦ μαχέο-
μαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος. ἐμαχεσάμην.
Μείρω. μέσος παρακείμενος μέμορα. καὶ ἔμ-
μορα.
Μέλω μέλλων μελήσω. ἀπὸ τοῦ μέλλει. παρα-
κείμενος ἔμελε. μέλλων μελήσει.
Μέμνημαι. ἀπὸ τοῦ μνάομαι, ὑποσυντελικὸς ἐμε-
μνήμην. ἀόρι. α. ἐμνήσθην. μέλλων. α. μνηθήσομαι.
Μένω. μέλλων μενῶ ἀόριστος. α. ἔμεινα. παρα-
κείμενος μεμένηκα.
Μέμηλα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλω.

Capio capiebam futurum capiam a
capio unde Aoriſtus ſecundus cepi præteritum per-
fectum cepi & attice cepi. Præteritũ pluſquã pfectũ ceperã.
Lateo latebam Futurum latebo a la-
teo. medium præteritum perfectum latui. Aoriſtus ſe-
cundus latui. Præteritum perfectum abſconditus ſum. me
dius aoriſtus ſecundus latui.
Relinquo futurum relinquam. Aoriſtus primus reliqui
Aoriſtus ſecundus relipui. Principium mi:
Inſanio. Medium præteritum perfectum inſaniui.
Diſco diſcebam futurum diſcam a
diſco diſco præteritum perfectum didici.
Aoriſtus ſecundus didici a diſco
Pugno Futurum pugnabo a pu-
gno. Medius aoriſtus primus pugnaui.
Partior. medium præteritum perfectũ partitus ſum & par-
titus ſum.
Curo futurum curabo a curæ eſt præteritum per-
fectum curæ fuit. Futurum curæ erit
Recordor a recordor præteritum pluſq̃perfectum memi-
neram. Aoriſtus primus memini futurũ primũ recordabor
Maneo futurum manebo. Aoriſtus primus manſi. præ-
teritum perfectum manſi.
Curaui. medium præteritum perfectum a curo.

Μέμακα ἀπὸ τοῦ μάω ῶ. Μέσος παρακείμενος.
Μιγνύω ἀπὸ μίγνυμι. Μέλλων. μίξω.
Μοργνύω. Μέλλων. Μόρξω.

Ἀρχὴ τοῦ Ν.

Νέω. Μέλλων. νεύσω.
Νέμω. Παρακείμενος. νενέμηκα. Ἀόριστος. α.
ἔνειμα.

Ἀρχὴ τοῦ Ξ.

Ξωίημι. Μέλλων. ξωιήσω. Ἀόριστος ξωίη-
κα καὶ ξωιέηκα

Ἀρχὴ τοῦ Ο.

Ὄζω. Μέλλων. ὄσω. Μέσος παρακείμενος.
ὦδα καὶ ἀττικῶς ὄδωδα. Οἴχομαι. Μέλλ. οἰ-
χήσομαι Μέσος ἀόριστος ᾠχόμην.
Οἴομαι καὶ κράσει οἶμαι. οἴει οἴεται. Μέλλ. οἰήσομαι.
Ἀόριστος. α. ᾠήθην.
Οἶδα ἀπὸ τοῦ εἴδω. Μέσος παρακείμενος.
Οἰμώζω. Μέλλ. οἰμώξω. Ἀό. α. ᾤμωξα.
Ὀμνύω καὶ ὄμνυμι καὶ ὀμόω ῶ. Μέλλων. ὀμό-
σω καὶ ὀμοῦμαι. παρακείμενος ὀμώμοκα καὶ ἀττι-
κῶς ὀμώμοκα Ὀλολύζω. Μέλλων. ὀλολύξω
Ὀμόργνυμι. Μέλλων. ὀμόρξω.
Ὀνοόω ῶ. Μέλλων. ὀνόσω.
Ὀφείλω. Μέλλων. ὀφειλήσω καὶ ὄφλω, ὀφλήσω
Παρακείμενος. ὤφληκα. Ἀόριστος. ὤφλησα.
Ὄπτομαι. Μέλλ. ὄψομαι. Ἀόριστος. α. ὤφθην

Promptus fui a promptus ſum. Medium præteritũ pfectũ
Miſceo & miſceo. Futurum miſcebo.
Abſtergo. Futurum abſtergam.

Principium. Ni.

Nuo. Futurum nuam.
Paſco. Præteritum perfectum paui. Aoriſtus primus
paui.

Principium. Xi.

Intelligo Futurum intelligam. Aoriſtus intel-
lexi & intellexi.

Principium o micru.

Oleo Futurum olebo. Medium præteritum perfectum
olui & attice olui. Eo. Futurum i-
bo. Medium præteritum perfectum iui.
Puto & craſi puto putas putat, Futurum putabit.
Aoriſtus primus putaui.
Scio a ſcio. Medium præteritum perfectum
Lamẽtor. futurũ lamẽtabor. Aoriſtus primus lamẽtatus ſũ
Iuro & iuro & iuro iuro. Futurum iura-
bo & iurabo præteritum perfectum iuraui & atti-
ce iuraui. Vlulo Futurum ululabo.
Abſtergo. Futurum abſtergam.
Inquino. Futurum inquinabo.
Debeo. Futurum debebo & debeo debebo
Præteritum perfectum debui. Aoriſtus debui.
Video. Futurum uidebo. Aoriſtus primus uidi.

Ὁράω ῶ. Παρατατικὸς. ἑώραον ων ἀττικῶς
Παρακείμενος. ἑώρακα. ὁ ὑπερ. ἑωράκειν.

Ἀρχὴ τοῦ Π.

Πάρειμι. Παρατατικὸς. παρῆν. Πάρειμι·
πάρει. πάρεστι Πάσχω ἔπασχον. Μέλλων πεί
σομαι ἀπὸ τοῦ πείθω. Παρακείμενος. πέπον-
θα. Ἀόριστος β. ἔπαθον ἀπὸ τοῦ πήθω. Πέμπω.
Μέλλων. πέμψω. Παρακείμενος πέπομφα.
Ἀόριστος. α. ἔπεμψα. Πεταννύω. Μέλλων. πε-
τάσω. Παρακείμενος πέπτακα. Πέττω καὶ
πέσσω καὶ πέμπτω ποιητικῶς. Μέλλ. πέμψω.
Πάομαι, ῶμαι. Μέλλων. πάσομαι. Παρα-
κείμενος. πέπαμαι. Πείρω. Μέλλων. περῶ.
Ἀόριστος α. ἔπειρα Πέφρικα ἀπὸ τοῦ φρίττω.
Μέλλων. φρίξω. ὁ παρακείμενος ἡμαρτημένος
πέφρικα. Πηγνύω καὶ πήγνυμι. Μέλλων.
πήξω. Ἀόριστος. ἐπάγην. ἀπὸ τοῦ πήγω
Πίνω ἔπινον. Μέλλων. πώσω. Παρακείμε-
νος. πέπωκα. Ἀόριστος β. ἔπιον.
Πίπτω. Μέλλων. πεσοῦμαι. Παρακείμε
νος πέπτωκα.
Ἀόριστος β. ἔπεσον.
Πίμπρημι. Μέλλων. πρήσω.
Πλάττω σσω. Μέλλ. πλάσω. Ἀό. α. ἔπλασα

Video uideo· præteritum perfectum uidebam uidebã attice
Præteritum perfectum uidi.præteritũ plusq̃ perfectũ uiderã

Principium .P.

Prætereo præteritum imperfectum præteribam. Adsum ades adest Patior patiebar futurum patiar a patior.Præteritum perfectum passus sum. Aoristus secundus passus sum a patior.Mitto futurum mittam Præteritum perfectum misi Inde finitum primum misi.Extendo futurum extendam.Præteritumperfectum extendi. Digero & digero & digero poetice.futurum digeram Acquiro acquiro. futurum acquiram.præteritum perfectum acquisiui.penetro. futurum penetrabo Aoristus primus penetraui.Horrui ab horreo. Futurum horrebo.præteritum perfectum erratum horrui. Figo & figo futurum figam.Aoristus fixi a figo.

Bibo bibebam.futurum bibam præteritum perfectum bibi: aoristus secundus bibi.

Cado. futurum cadam.præteritum perfectum cecidi

Aoristus secundus cecidi

Incendo. futurum incendam.

Fingo fingam. Futurum fingam. Aoristus primus.

Πλέω. Μέλλων· πλεύσω ἀπὸ τοῦ πλεύω. οὕτω
καὶ πνέω. Μέλλων. πνεύσω. Πράττω τὸ πωλῶ.
Μέλλων πράσω. ὁ παρακείμενος πέπρακα.
Πρίεμαι. προηκάμην. μέσος ἀόριστος. α.
Πετάω ῶ. Μέλλων. πετάσω.
Προστρέχω. Μέλλων. προσδραμοῦμαι.
Ἀόριστος. β. προσέδραμον. ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.
Πέρθω. Ἀόριστος. β. ἔπραθον.
Πτάω ῶ. Μέσος ἀόριστος. α. ἐπτάμην.
Πτήσσω. Μέλλων. πτήξω.
Πυνθάνομαι. Μέλλων. πεύσομαι ἀπὸ τοῦ πεύθομαι.
Παρακείμενος. πέπυσμαι. Ἀόριστος. β. ἐπυθόμην.

Ἀρχὴ τοῦ. Ρ.

Ῥέζω. Μέλλων. ῥέξω.
Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. Μέλλων. ῥήξω.
Ῥωννύω ἢ ῥώννυμι. Μέλλων. ῥώσω.
Ῥωννύομαι. Μέλλων. ῥώσομαι. παρακεί-
μενος. ἔρρωμαι. ἔρρωσαι ἔρρωται. προστακτι-
κὸν ἔρρωσο. ἐρρώσθω ἔρρωσθε ἐρρώσθωσαν.

Ἀρχὴ τοῦ. Σ.

Σβεννύω. Μέλλ. σβέσω καὶ σβήσομαι. Ἀό. β.
ἔσβην. ἀπὸ τοῦ σβῆμι. Σεύομαι. Ἀόριστος α. ἐσύθην
Ἀόριστος β. ἔσσυα. Σήπομαι. Μέλλων
σήψομαι. Ἀόριστος. ἐσάπην.

Nauigo futurum nauigabo a nauigo ſic
& ſpiro futurum ſpirabo. Vendo quod uendo
Futurum uendam. præteritum perfectum uendidi.
præmitto præmiſi. medius aoriſtus primus
Extendo futurum extendam.
Accurro futurum accurram.
Aoriſtus ſecundus accurri ab accurro
Populor. Aoriſtus ſecundus populatus ſum.
Volo uolo. medius aoriſtus primus uolaui.
Timeo. futurum timebo.
Interrogo futurum interrogabo ab interrogo
ptũm perfectũ interrogaui. Aoriſtus ſecundus interrogaui.

principium. pi.

Facio futurum faciam.
Rumpo & rumpo Futurum rumpam.
Roboro & roboro. Futurum roborabo.
Valeo Futurum ualebo præteritum perfe-
ctum ualui ualuiſti ualuit. Imperati-
uum uale ualeat ualete ualento.

Principium Sigma.

Extinguo futurum extiguam & extinguã. aoriſtus ſecũdus
extinxi ab extiguo Cõcitor. aoriſtus primus cõcitatus ſum
Aoriſtus ſecundus concitaui.
putreſco. Aoriſtus putrui.

Σπένδω. Μέλλ. πείσω. Ἀόριστος α. ἔπεισα
Στάζω καὶ σταλάζω. Μέλλων στάξω.
Στένω καὶ στενάζω. Μέλλων. στενάξω.
Στίζω. Μέλλων. στίξω.
Στρέννυμι. Μέλλων. στορέσω. Ἀόριστος α.
ἐστόρεσα. Στρωννύω. Μέλλων. στρώσω.
Ἀόριστος. α. ἔστρωσα. Συγκεραννύω. Μέλλ.
συγκεράσω. Παρακείμενος. συγκέκρακα.
Συμβαίνω. Μέλλ. συμβήσομαι. Παρα-
κείμενος. συμβέβηκα. Ἀόριστος. β. συνέβην.
Σχέω ῶ. Μέλλων. σχήσω. Ἀόριστος β. ἔσχον.
Ὅθεν προστακτικὸν σχές σχέτω.

Ἀρχὴ τοῦ Τ. Παρακείμενος.

Τέθνηκα καὶ τέθνακα. ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω Μέλλ. τμήσω. Ἀόριστος. β. ἔταμ
Τυγχῶ. Ἀόριστος. β. ἔτυχον. Τάζω. Μέλλ
Τάξω. Ἀόριστος. β. ἔταγον Ὅθεν ὁ ταγών.
Τήκω. μέλλων. τήξω. Παρακείμενος. τέτη
κα. Τίκτω. μέλλων. τέξω. Ἀόριστος. β.
ἔτεκον. Τιτρώσκω. ἐτίτρωσκον. Μέλλων.
τρώσω. Ἀόριστος. α. ἔτρωσα. παρακείμενος. τέτρω-
κα ἀπὸ τοῦ τρόω ῶ. Τίνω καὶ τίω· μέλ
λων. τίσω. Τλάω ῶ. μέλλων. τλήσω.
Ἀόριστος. β. ἔτλην ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Libo futurum libabo Aoriſtus primus libaui.
Stillo & ſtillo futurum ſtillabo.
Gemo & gemo futurum gemam.
Pugno futurum pugnabo
Sterno futurum ſternam Aoriſtus primus
Straui. ſterno futurum ſternam
Aoriſtus primus ſtraui. Miſceo futurum
miſcebo præteritum perfectum miſcui
Contingo futurum contingam præteritum perfe-
ctum contigi. Aoriſtus primus contigi.
Cõhibeo cohibeo futurũ cohibebo. Aoriſtus ſecũd9 cohibui
Vnde Imperatiuum cohibe cohibeto.
Principium Gamma. Præteritumperfectum
Mortuusſum & mortuus ſum a morior
Seco futurum ſecabo Aoriſtus ſecundus ſecui.
fabrico. Aoriſtus ſecundus fabricaui. Extendo futurũm
extendam. Aoriſtus ſecundus extendi. Vnde hic extendens
Liquefacio. futurum liquefaciam præteritum pfectũ liquefe
ci. Pario futurum pariam. Aoriſtus ſecundus
peperi. Vulnero uulnerabam. futurum
uulnerabo. aoriſtus primus uulneraui ptũm perfectũ uul-
neratus ſum a uulnero uulnero. Soluo & ſoluo fu-
turum ſoluam. Tolero tolero futurum tolerabo
aoriſtus ſecundus toleraui a tolero.

Τρέφω. μέλλ. θρέψω ἀόριστος. α. ἔθρεψα. μέσος
παρακείμενος τέτροφα. Τρέω μέλλων τρέσω.
Τυγχάνω ἐτύγχανον μέλλων τεύξομαι ἀπὸ τοῦ
τεύχω. παρακείμενος τετύχηκα. ἀπὸ τοῦ τυχέω
ῶ ἀόριστος. β. ἔτυχον. Ἀρχὴ τοῦ. Υ.
Ὑπέχω. μέλλ. ὑφέξω παρακεί. ὑπέσχηκα. ἀόρι
στος. β. ὑπέσχον. Ὑπισχνοῦμαι. μέλ. ὑποστήσομαι.
παρακεί. ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος. β. ὑπεσχόμην.
Ὑποδύω. μέλλων ὑποδύσω. ἀόριστος ὑπέδυν.
ἀπὸ τοῦ ὑποδῦμι. Ὑποστερίσκω. μέλ. ὑποστερί
σω. Ὑπνώττω. μέλλων ὑπνώσω.
Ὕει μέλλ. ὕσει ἀόριστος. α. ὗσε. Ἀρχὴ τοῦ. Φ.
Φάσκω. παρατατικὸς ἔφασκον, ὁ δὲ πλέον οὔ.
Φεύγω. μέλλων φεύξομαι. μέσος παρακείμε-
νος. πέφευγα. ἀόριστος δεύτερος. ἔφυγον.
Φέρω μέλλων οἴσω ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμε-
νος ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος ἤνεγκα· ἀόριστος
δεύτερος ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω.
Φημὶ. φὴς φησὶ φατὸν, φατόν. φαμὲν φατὲ.
φασὶ μέλλ. φήσω ἀόριστος. α. ἔφησα. ἀόριστος
δεύτερος ἔφην ἀπαρέμφατον φάναι.
Φθάνω ἔφθανον, μέλλων φθάσω ἀπὸ τοῦ φθάω. ῶ.
παρακεί. ἔφθακα. ἀόριστος. α. ἔφθασα ἀόριστος
β. ἔφθην ἀπὸ τοῦ φθῆμι ἡ μετοχὴ. ὁ φθάς.

Nutrio. Futurum nutriam. Aoristus primus nutriui. mediũ
præteritum perfectum nutriui. Timeo. futurum timebo
Sum eram Futurum ero a
fabrico. Præteritum perfectum fui a consequor
consequor. Aoristus fui. Principium y psilu.
Sustineo Futurũ sustinebo ptũm pfectũ sustinui. Ao-
ristus secundus sustinui. Promitto futurum promittam
Ptũm perfectũ promisi. medius aoristus secundus promisi.
Subeo futurum subibo. Aoristus subii
a subeo. Priuo Futurum priua-
bo. Dormito Futurum dormitabo
Pluit futurum pluet. aoristus primus pluit. Prĩcipiũ phi
Dico præteritum imperfectum dicebam & amplius non.
Fugio futurum fugiam. Medium præteritum perfe-
ctum fugi. Aoristus secundus fugi
Fero futurum feram a fero præteritum perfe-
ctum tuli. Aoristus primus tuli Aoristus
secundus tuli a fero.
Dico dicis dicit. dicitisduo. dicunt duo. dicimus dicitis
dicunt. Futuro dicam. Aoristus primus dixi. Aoristus
secundus dixi. Infinitum dicere
Præuenio præueniebam futurum præueniam a præuenio.
Ptũm perfectũ præueni. Aoristus primus præueni. aoristus
secundus præueni a præuenio. Participium hic præueniens.

φθείρω. μέλλων φθερῶ. παρακείμενος ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος ἔφθορα. Φθίνω. μέλλων φθίσω. Φοινίκω ϗ φοινίζω. μέλλων. φοινίξω. Φύω. μέλ. φύσω. παρακεί. πέφυκα ἀόριστος. β. ἔφυν ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Ἀρχὴ τοῦ. χ.

Χαίρω. μέλ. χαιρήσομαι. ἀόριστος ἐχάρην. χαλεπαίνω. μέλ. χαλεπανῶ. ἀόριστος ἐχαλέπηνα. Χέω, μέλλων χεύσω. ἀπὸ τοῦ χεύω ἀόριστος ἔχευα. Χρωννύω. μέλ. χρώσω. Χύω ϗ χύνω. μέλ. χύσω. Χωννύω. μέλλων χώσω.

Ἀρχὴ τοῦ. ψ.

Ψάλλω. μέλλων ψαλῶ. παρακεί. ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος ἔψηλα.

Ἀρχὴ τοῦ. ω.

Ὤθω καὶ ὠθέω. ῶ. μέλλων ὤσω καὶ ὠθήσω. Ὠνέομαι. οῦμαι μέλλ. ὠνήσομαι παρακεί. ὤνημαι ἢ ἐώνημαι ἀττικῶς. ὅθεν ἐωνημένος.

Ὦρσα ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλ. ὀρούσω. ἀόριστος α. ὤρουσα. καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦρσα ἢ ὄρω ὤρσω ὦρσα. αἰολικῶς.

ΤΈΛΟΣ ΤΩ͂Ν Ἀ-
ΝΟΜΆΛΩΝ
ῬΗΜΆ-
ΤΩΝ

Corrumpo futurũ corrũpam præteritũ perfectum corrupi Medium præteritum perfectum corrupi. Tabesco futurũ tabescam. Cruento & cruento futurum cruentabo.
Produco futurũ ꝓducã. ptũm ꝑfectũ ꝓduxi. aorist9 secũd9 produxi a produco. Principium chi.
Gaudeo futurum gaudebo. Aoristus gauisus sum. Sæuio futurum sæuiam. Aoristus sæuiui.
Fundo futurum fundam a fundo. Aoristus fudi.
Coloro futurũ colorabo. Fundo & fundo. futurum fundam
Obruo Futurum obruam. Principium. psi.
Cano futurum canam præteritum perfectum cecini. Aoristus primus cecini. Principium o mega.
Pello & pello futurum pellam & pellam.
Emo, emam futurum emam præteritum perfectum emi & emi attice unde emptus.
Concitaui a concito futurum concitabo. Aoristus primus concitaui & per syncopen concitaui uel concito concitabo concitaui æolice.

FINIS ANOMALORVM VERBORVM

ΠΕΡῚ ΓΝΕΥΜΆΤΩΝ.

ΓΌΣΑ πνεύματα; δύο· ἡ δασεῖα καὶ ἡ ψιλή. πᾶσα λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀρχομένη δασύνεται ἢ ψιλοῦται. ἀπὸ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ. ἐν ἀρχῇ λέξεως ὂν δασύνεται. οἷον ῥήτωρ. Ὅτε δὲ ἐστὶ δύο, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται κατὰ παλαιούς· οἷον ἐπίῤῥημα.

Σημείωσαι καθόλου ὅτι τὸ τῆς εὐθείας πνεῦμα φυλάττεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι. Καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ θέματος φυλάττεται, καὶ ἐν τοῖς ἀπ᾽ ἐκείνου κλινομένοις. οἷον ἁμαρτάνω ἡμάρτανον· ἕλκω εἷλκον. πλὴν τοῦ ἔχω ἕξω. ὅπερ ἐν μὲν τῷ ἐνεστῶτι ψιλοῦται. ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δασύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἔξω ὅπερ ἐστὶν ἐπίῤῥημα. Ἐπὶ τῶν ῥημάτων τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις .ε. προσερχόμενον καὶ ἀποπίπτον ψιλοῦται· οἷον ἔγραψα. γράψον. Εἰ δὲ προέρχεται μέν, οὐκ ἀποπίπτει δέ. τὸ πνεῦμα τοῦ ἐνεστῶτος ἔχει. οἷον ἵστημι στήσω ἕστακα, ἑστηκώς. Τῶν ἄρθρων τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα δασύνεται. οἷον ὁ. ἡ. οἱ. αἱ. Πᾶσα ἀντωνυμία ἀπὸ τοῦ .ε. ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον. ἐγώ. πλὴν τῆς ἕ. καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. οἷον. ἑαυτόν. ἀπὸ δὲ τοῦ αυ φωνήεντος ἀρχομένη δασύνεται. οἷον οὗτος. αὕτη. πλὴν τοῦ αὐτός καὶ τῶν ἀπ᾽ αὐτῆς. οἷον αὐτόχειρ. καὶ αὐτόματος.

De Spiritibus.

Quot spiritus? duo densus & lenis. Omnis dictio a uocali uel diphthongo incipiens aspiratur uel attenuatur. Sed a consonantibus solum rho in principio dictionis ens aspiratur ut rhetor. Quando autem sunt duo, primum quidem attenuatur sed secundum aspiratur. apud antiquos ut aduerbium.

Nota uniuersaliter quod nominatiui spiritus retinetur & in reliquis casibus. Et in uerbis uero spiritus thematis seruatur. & in iis quæ ab illo inflectuntur ut pecco peccabã traho trahebã. præter habeo habebo quod i quidẽ præsenti attenuatur in uero futuro aspiratur ad differentiam extra quod est aduerbium. In uerbis in præteritis e psilon præcedens & excidens attenuatur. sicut scripsi scripsi. si præcedit quidem non excidit autem. spiritum præsentis habet ut sto stabo steti qui stetit. Omnis articulus a uocali incipiens aspiratur ut hic hæc hi hæ. Omne pronomen ab e psilo incipiens attenuatur ut ego præter se & ex eo ut seipsum ab autem alia uocali incipiens aspiratur ut hic hæc præter ipse & quæ ab eo ut homicida sui per se quid faciens

πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται. οἷον ἀπὸ ἀνά. πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπέρ. Πᾶς σύνδεσμος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ψιλοῦται. οἷον ἀλλά. εἰ. ἐπεί. πλὴν τῶν αἰτιολογικῶν· οἱ γὰρ αἰτιολογικοὶ πάντες δασύνονται. οἷον ἵνα ἕνεκα ὅπως. πλὴν τοῦ ὄφρα. Τὰ παράγωγα εἰ σώζει τὴν ἀρχήν, τὸ πνεῦμα τοῦ ἰδίου πρωτοτύπου ἔχει. οἷον ἀγαπῶ ἀγάπη. ἑλκῶ ἕλκος. πλὴν τοῦ ἱδρώς. ἀπὸ τοῦ ἰδίω τὸ κοπιῶ. ἀμυδὶς ἀπὸ τοῦ ἅμα. εἱρμὸς ἀπὸ τοῦ εἴρω. εἱρκτὴ ἀπὸ τοῦ εἴργω. Τὰ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ψιλοῦ συμφώνου γινόμενα ἀναφορικὰ δασύνονται. οἷον τόσος ὅσος πηνίκα ἡνίκα. πλὴν τοῦ τόφρα ὄφρα τῆμος ἦμος. Τὰ αἰολικὰ πάντα ψιλοῦνται. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι δασεῖαν. Τὰ ἀριθμητικὰ πάντα δασύνονται. οἷον εἷς. ἓξ ἑπτά. πλὴν τοῦ ὀκτὼ καὶ ἐννέα καὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν. οἷον ὀγδοήκοντα. ἐνενήκοντα. Τὸ α εἴτε ἐπίτασιν δηλοῖ εἴτε στέρησιν. εἴτε ὁμοῦ εἴτε κακὸν εἴτε ὀλίγον εἴτε πλεονάζει. ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅλυσις ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ λύω. καὶ τοῦ ᾅδης ἐκ τοῦ στερητικοῦ α, καὶ τοῦ ἰδῶ. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α δασύνεται ἅμα. ἅπας.

Ἀρχὴ τοῦ. Α.

Τὸ α πρὸ τοῦ α ψιλοῦται. οἷον ἄαρον ἄαπτος.

Omnis præpositio a uocali incipiens attenuatur ut ab.per.præter.sub & super. Omnis Coniunctio a uocali incipiens attenuatur ut sed.si quoniam. præter causales nam causales omnes aspirantur ut ut.propter.ut.præter ut. Deriuatiua si retinent principium .spiritum proprii primitiui habent ut amo amor ulcero ulcus.præter sudor a laboro quod est laboro.simul a simul.series a necto. carcer a prohibeo. Per aphæresin tenuis consonantis facta relatiua aspirantur ut tantus quantus tunc quando præter tunc quando tunc quando. Aeolica omnia attenuãtur.nam æoles ignorant aspirationem Numeralia omnia aspirantur ut unus sex septem præter octo nouem & quæ ex ipsis ut octuaginta nonaginta. Alpha siue intensionem significat siue priuationem siue simul siue malum siue modicum siue abundat attenuatur.præter catena ex priuatiuo alpha. & soluo & infernus ex priuatiuo alpha & uideo. Sed congregatiuum alpha aspiratur.simul.uniuersus.

Principium Alpha.

Alpha ante alpha attenuatur ut Aaron.intangibilis.

Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται· οἷον ἀβλαβής. εἰ μὴ τὸ ρ
ἐπιφέροιτο· οἷον ἅβρα. Τὸ α πρὸ τοῦ γ ψιλοῦται·
οἷον ἄγων. πλὴν τοῦ ἁγνὸς καὶ ἅγιος. καὶ τῶν ἀπὸ τού-
των παραγομένων· οἷον ἁγιότης. Τὸ α πρὸ τοῦ
δ ψιλοῦται· οἷον ᾄδω. πλὴν τοῦ ἅδης καὶ ἁδρός.
Τὸ α πρὸ τοῦ ε ψιλοῦται· οἷον ἀετός. ἀέρα.
Τὸ α πρὸ τοῦ ζ ψιλοῦται· οἷον ἄζηλος. πλὴν τοῦ
ἅζομαι τὸ σέβομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ θ. ι. κ. ψιλοῦται·
οἷον ἀθάρα. ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. ἄκρα.
Τὸ α πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται· οἷον ἄλλος. ἀλείφω
εἰ μὴ τὸ μ ἐπιφέροιτο· οἷον ἁλμυρός. καὶ πλὴν τοῦ ἅλς
ἁλός. ἁλῶ τὸ κρατῶ. ἅλις. ἁλίζω. ἅλως. ἅλυ-
σις. Ἁλικαρνασσός. ἅλομαι. Τὸ α πρὸ τοῦ μ
ψιλοῦται· οἷον ἄμαξα. πλὴν τοῦ ἅμα. ἁμαρτά-
νω. ἅμιλλα. ἅμμα τὸ σχοινίον. ἁμης. ἁμίς. συμ-
φώνου δὲ ἐπιφερομένου μετὰ τὸ μ ἀεὶ ψιλοῦται·
οἷον ἀμφί. ἀμβροσία. ἀμπεχόνη.
Τὸ α πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται οἷον ἀνὰ πλὴν τοῦ ἁν-
δάνω τὸ ἀρέσκω. Τὸ α πρὸ τοῦ ξ καὶ ο ψιλοῦται·
οἷον ἄξιος. ἄορ τὸ ξίφος.
Τὸ α πρὸ τοῦ π ψιλοῦται· οἷον ἀπὸ πλὴν τοῦ ἅ-
παξ. ἁπλοῦς. ἅπας. ἁπαλός. ἅπτομαι:
Τὸ α πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἷον ἄρα. εἰ μὴ τὸ μ ἐπά-
γοιτο ἢ τὸ π· οἷον ἅρμα. ἁρπάζω. πλὴν τοῦ ἀραιός.

Alpha ante uita attenuatur ut innocuus nisi rho
inferatur ut ancilla. a ante gamma attenuatur
ut agon. præter castus & sanctus & ab
his deducta ut sanctitas. Alpha ante
delta attenuatur ut canto præter infernus & adultus.
Alpha ante e psilon attenuatur ut aquila aerem
Alpha ante zita psilen habet ut inæmulus. præter
ueneror quod ē ueneror. alpha āte thita iota cappa attenuatᷓ
ut puls moueor arx.
Alpha ante lambda attenuatur ut alius unguo
nisi inferatur mi ut salitus & præter sal
salis capio quod est capio satis. salio. area. cate-
na. halicarnasus: salio. Alpha ante mi:
attenuatur nt plaustrum præter simul pec
co concertatio funis quod est funis placenta matula. con-
sonante autem illata cum mi semper attenuatur
ut circum ambrosia indumentum.
Alpha ante gni attenuatur ut per præter pla-
ceo quod est placeo. Alpha ante xi & o micron attenuatur
ut dignus ensis quod est ensis
Alpha ante pi psilen habet ut ab præter se-
mel simplex uniuersus tener tango.
Alpha ante rho attenuatur ut arabs nisi. mi. se
quatur uel. pi. ut currus rapo præter mollem.

Τὸ .α. πρὸ τοῦ .σ. ψιλοῦται ἀεί. οἷον ἀσκῶ. ἄστυ.
Τὸ .α. πρὸ τοῦ .τ. ψιλοῦται οἷον ἄτερ. πλὴν τοῦ ἅτα ἀντὶ ἅτινα. καὶ ἅτερος ἀντὶ τοῦ ὁ ἕτερος.
Τὸ .α. πρὸ τοῦ .υ. φ. κ. ψιλοῦται. οἷον ἀφροδίτη. ἀρχαῖος. ἄκρος. Τὸ .α. πρὸ τοῦ .ψ. ψιλοῦται. οἷον ἀψ. πλὴν τοῦ ἅψις. ἅψεα τὰ μέλη. Τὸ .α. πρὸ τοῦ ω. ψιλοῦται οἷον ἄωτος. Κανόνες τοῦ .Ε.
Τὸ .ε. πλεονάζον ἐν ἀρχῇ λέξεως τὸ τοῦ ἐνεστῶτος πνεῦμα λαμβάνει. οἷον ὁράω ὥρων ἑώρων εἴκοσι ἐείκοσιν. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .α. δασύνεται. οἷον ἑαυτὸν πλὴν τοῦ ἔαρ. ἐάων. ἐάν. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .β ψιλοῦται. οἷον ἔβαλον πλὴν τοῦ ἕβδομος. ἑβδομήκοντα. ἑβραῖος
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .γ. ψιλοῦται. οἷον ἐγείρω.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .δ. ψιλοῦται. οἷον ἔδω. πλὴν τοῦ ἕδος τὸ ἔδαφος. ἑδεῖται ἀντὶ τοῦ καθεδεῖται. ἕδρα.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ε. ψιλοῦται. οἷον ἐετῶς ἀντὶ τοῦ ὠχρῶς. πλὴν τοῦ ἑέλδωρ. ἡ. ἐπιθυμία.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ζ. δασύνεται. οἷον ἕζομαι.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .η. οὐ χωρίσκεται. πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον ἐῆος ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἀπὸ τοῦ ἐΰς.
Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .θ. ψιλοῦται. οἷον ἔθος. Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .ι ψιλοῦται. οἷον εἴκτος Τὸ .ε. πρὸ τοῦ .κ. δασύνεται. οἷον ἑκάβη. πλὴν τοῦ ἐκυρός καὶ ἐκεχειρία

Alpha ante ſigma attenuatur ſemper ut exerceo. urbs.
Alpha ante taf attenuatur ut ſine præter quæ
pro quæ & alter pro alter.
Alpha ante y pſilon phi cappa attenuatur ut ſpuma achi-
uus aula Alpha ante pſi attenuatur ut poſt
præter hapſis membra quæ membra. Alpha ante o mega
attenuatur ut flos. Regula E pſilu.
Epſilon abundans in principio dictionis præ-
ſentis ſpiritum aſſumit ut uideo uidebam uidebã uidebã ui-
ginti uiginti. E pſilon ante alpha aſpiratur ut
ſe ipſum præter uer. bonorum. ſi. E pſilon ante uita
attenuatur ut ieci. Præter ſeptimus
ſeptuaginta hebræus.
E pſilon ante gamma attenuatur ut ergo.
E pſilon ante delta attenuatur ut Edo præter pauimentum
quod pauimentum ſedebit a ſedebit ſedes
E pſilon ante e pſilon attenuatur ut facile pro
facile. præter deſiderium quod deſiderium.
E pſilon ante zita aſpiratur ut ſedeo.
e pſilon ante ita non inuenitur niſi a de-
clinatione ut bonus pro bono a bonus.
e pſilon ante thita attenuatur ut cõſuetudo. e pſilõ ante iota
attenuatur ut ſimilis. e pſilon ante
Cappa aſpiratur ut hecuba præter ſocer. Induciæ.

Τὸ ε πρὸ τοῦ λ ἢ ἑνὸς ἢ δύο ψιλοῦται· οἷον ἐλέγ-
χω, ἐλλόγιμος, εἰ μὴ τὸ κ ἐπάγοιτο· οἷον ἑλκῶ· καὶ
πλὴν τοῦ ἕλλην· ἑλλήσποντος, ἕλενος, ἑλένη,
ἕλος, ἕλω, ἑλίσσω, ἑλικῶν, ἕλμις.
Τὸ ε πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται· οἷον ἐμπεδοκλῆς.
Τὸ ε πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται· ἕνεκα δὲ καὶ ἑνὸς ἐξαιρεῖται.
Τὸ ε πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται· οἷον ἔξεσι, πλὴν τοῦ ἕξ,
ἕξω, ἕξεις, ἕξις, ἑξῆς. Τὸ ε πρὸ τοῦ ο δασύνεται·
οἷον ἑορτή. Τὸ ε πρὸ τοῦ π ψιλοῦται· οἷον ἔπος·
πλὴν τοῦ ἕπομαι. Τὸ ε πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται,
οἷον ἐρίζω, πλὴν τοῦ ἕρκος, ἑρμῆς, ἕρση, ἕρδω.
Τὸ ε πρὸ τοῦ σ ψιλοῦται· οἷον ἔσχατος· πλὴν τῶν
ἐχόντων αὐτὸ μετὰ τοῦ τ· οἷον ἑστιάω.
Τὸ ε πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται· οἷον ἔτος· πλὴν ἕτοιμος,
ἕτερος, ἑταῖρος. Τὸ ε πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται· οἷον ἐΰς.
Τὸ ε πρὸ τοῦ χ καὶ φ ψιλοῦται· οἷον ἔφεσος, ἔ-
χω· πλὴν τοῦ ἑφθός. Τὸ ε πρὸ τοῦ ψ δασύνεται·
οἷον ἕψω. Τὸ ε πρὸ τοῦ ω δασύνεται· οἷον ἕω-
θεν· πλὴν τοῦ ἐῶ τὸ ὑπάρχω ἢ ἐῶ

Περὶ τοῦ Η.

Τὸ η πρὸ τοῦ α ἀπὸ κλίσεως μόνον εὑρίσκεται·
οἷον ἤα, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθην. Τὸ η πρὸ τοῦ β
δασύνεται· οἷον ἥβη· πλὴν τοῦ ἠβαιὸν ἀντὶ τοῦ βαιὸν,
ὅπερ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνεται· τὸ γὰρ η πλεονάζει.

E psilon ante lambda uel unum uel duplex psilē habet ut arguo. eloquens nisi cappa inferatur ut traho &
præter græcus caliditas. hellespontus. helenus helene
palus capio uerto helicon uermis.
E psilon ante. mi. attenuatur ut empedocles.
E psilon ante. n. attenuatur. ꝓpter aūt & unius excipitur.
Epsilon ante: xi. attenuatur. ut licet præter sex
habebo habebis. habitus. deinceps. Epsilō āte omicrō aspirat̃
ut festum. E psilon ante. pi. attenuatur ut uerbum
præter sequor. e psilon ante. rho. psilen habet
ut contendo præter septum. mercurius. ros. facio.
E psilon ante sigma attenuatur ut ultimus. præter
habentia ipsum cum taf. ut conuiuor.
E psilon ante :taf. attenuatur ut annus. præter paratus
alter socius: E psilon ante y psilon attenuatur ut bonus.
E psilon ante chi & phi attenuatur: ut ephesus habeo. præter solidus. E psilon ante psi. aspiratur
ut coquo. E psilon ante o mega aspiratur ut mane. præter sum quod est sum & permitto.

De Ita.

Ita ante alpha a declinatione solum inuenitur
ut iui pro iui. Ita ante uita
aspiratur ut hebe. præter paululum pro paululum
quod a pleonasmo fit. nam ita abundat.

Τὸ .η. πρὸ τοῦ .γ. δασύνεται. οἷον ἡγοῦμαι. πλὴν ἠγάθεος.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .δ. ψιλοῦται. οἷον ἤδη. πλὴν ἥδομαι. ἡδομὴ ἡδύς. Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ε. ζ. η. θ. ι. ψιλοῦται. οἷον ἠέλιος. ἦθος. ἠίθεος. Τὸ .η. πρὸ τοῦ .κ. δασύνεται οἷον ἥκιστα. πλὴν τοῦ ἦκα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .λ. ψιλοῦται. οἷον ἠλίθιος. πλὴν τοῦ ἧλος. ἥλιος.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .μ. ψιλοῦται οἷον ἦμαρ. πλὴν ἡμέρα. ἡμέτερος. ἥμισυ. ἧμων ὁ ἀκοντιστής.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ν. ψιλοῦται. οἷον ἦν. ἠνίκα.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ξ. οὐχ εὑρίσκεται. πλὴν ἀπὸ κλίσεως. οἷον ἄγω. ἦξα. Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ο. ψιλοῦται.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .π. ψιλοῦται. οἷον ἤπειρος. πλ. ἧπαρ.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ρ. ψιλοῦται. οἷον ἠρέμα. πλὴν ἡρώδης. ἥρα. ἡρωδιανός. ἡρῶν. ἡρακλῆς. ἡρόδοτος. ἥρως. ἡρόφιλος. Τὸ .η. πρὸ τοῦ .σ. δασύνεται οἷον ἡσύνοδος. ἡσυχία. ἧσις. ἥθην. πλὴν τοῦ ἦσι ἀντὶ φησί, καὶ τῶν ἀπὸ κλίσεως. ἠθίον ἦθα.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .τ. ψιλοῦται. οἷον ἦτορ. πλὴν τοῦ ἡττάω ῶ. Τὸ .η. πρὸ τοῦ .υ. ψιλοῦται. οἷον ἠΰς ὁ ἀγαθός.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .φ. ψιλοῦται. οἷον ἠφλοισμὸς ὁ ἀφρός. πλὴν τοῦ ἥφαιστος. ἡφαιστίων.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ψ. οὐχ εὑρίσκεται. οἷον ἅπτω ἦψα.
Τὸ .η. πρὸ τοῦ .χ. ψιλοῦται. οἷον ἠχέω ἠχῶ.

Ita ante gamma aſpiratur ut puto præter diuinus.
Ita ante delta pſilen habet. ut iam præter lætor uo-
luptas. ſuauis. Ita ante e pſilon ita thita iota attenuat ut ſol
mos iuuenis. Ita ante cappa aſpiratur. ut
minime præter quiete pro quiete.
Ita ante lambda attenuatur ut fatuus præter
clauus ſol.
Ita ante mi attenuatur ut dies præter di-
es domeſticus dimidium iaculator quod eſt iaculator
Ita ante gni attenuatur ut ſi quando.
Ita ante xi non inuenitur præter a decli-
natione ut ago egi. I ta ante o micron attenuatur.
I ta ante pi attenuatur ut epirus. præter iecur.
I ta ante rho attenuatur ut paulatim præter he-
rodes. I uno herodianus. heron. hercules herodotus he-
ros herophilus. I ta ante ſigma. aſpiratur.
ut Heſiodus quies miſſio lætatus ſum præter dicunt
pro dicunt & a declinatione ut comedi fuiſti
I ta ante taf attenuatur ut eleuatus eſt præter uin-
co I ta ante y pſilon attenuatur ut bonus bonus.
ita ante phi attenuatur ut ſpuma ſpu-
ma præter Vulcauus. Hephæſtion.
ita ante pſi nõ inuenitur niſi a declinatione ut incendo incẽdi
ita ante chi attenuatur ut ſono.

Τὸ .η. πρὸ τοῦ .ω. ψιλοῦται. οἷον ἠώς.

Κανόνες περὶ τοῦ. Ι

Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .α. β. γ. ψιλοῦται. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ δ. ψιλοῦται, οἷον ἰδῶ. εἰ μὴ τὸ .ρ. ἐπάγοιτο, οἷον ἱδρύω πλὴν τοῦ ἴδρις. Τὸ .ι. πρὸ .ε. ψιλοῦται οἷον ἰέναι. πλὴν τοῦ ἱερὸς. ἱέραξ. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .ζ. δασύνεται, οἷον ἱζάνω. Τὸ .ι. πρὸ .η. ψιλοῦται, οἷον ἰητὴρ οἰαξὸς πλὴν τοῦ ἵημι. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .θ. ψιλοῦται. οἷον ἰθάκη. τὸ .ι. πρὸ .ι. οὐχ εὑρίσκεται. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ κ. ψιλοῦται, οἷον ἴκαρος. πλὴν τοῦ ἱκανὸς ἱκετεύω ἱκάνω. ἱκνοῦμαι. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .λ ψιλοῦται. οἷον ἴλιον. πλὴν τοῦ ἵλεος. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .μ. εἰ μὲν ἐπιφέρηται φωνῆεν. δασύνεται οἷον ἵμερος. εἰ δὲ σύμφωνον. ψιλοῦται. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .ν. ψιλοῦται. οἷον ἰνδὸς. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .ξ. .ο. ψιλοῦται. οἷον ἰξὸς. ἰόλαος. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .π. ἑνὸς μὲν ψιλοῦται. διὰ δύο δὲ δασύνεται.

Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .σ. ψιλοῦται. οἷον ἴσος. εἰ μὴ τὸ .τ. ἐπάγοιτο. οἷον ἵστημι, πλὴν τοῦ ἴστρος. Τὸ .ι. πρὸ τοῦ .τ. υ. φ. χ. ψ. ω. ψιλοῦται. οἷον ἰταλία. ἴυγξ. ἰφη. ἰχθύς. ἰψίω.

Κανόνες περὶ τοῦ. Ο.

Τὸ .ο. κατὰ πλεονασμὸν προστιθέμενον δασύνεται ὁπόσσου ὁπότερος.

I ta ante o mega attenuatur ut aurora

Regulæ de iota.

Iota ante alpha uita gamma attenuatur. Iota ante delta attenuatur ut uideo. nisi rho inferatur ut firmo præter sciens. Iota ante e psilon attenuatur ut ire præter sacer accipiter. Iota ante zita attenuat ut sedeo. Iota ante ita attenuat ut medicus medicus præter mitto. Iota ante thita attenuat ut ithaca. Iota ante iota non inuenitur

Iota ante cappa attenuatur ut icarus præter sufficiens supplico peruenio peruenio. Iota ante lambda attenuat ut ilium præter propitius. Iota ante mi siquidem inferatur uocalis aspirat ut desiderium. si autem consonans attenuat. Iota ante gni attennat ut indus. Iota añ xi & omicron attenuat ut uiscum iolaus. Iota ante pi unum quidem attenuat per duo uero aspirat:

Iota ante sigma attenuatur ut æqualis nisi taf inferatur ut sto. præter ister. Iota ante taf ypsilō phi chi psi omega attenuatur ut italia iynx fortiter piscis ips. io.

Regulæ de o micro.

O micron per superabundantiam additum aspirat quomodocunq;. uter.

Τὸ ο πρὸ τοῦ α, β, γ ψιλοῦται· οἷον ὄαρος, ὀβελίσκος, ὄγκος. τὸ ο πρὸ τοῦ δ ψιλοῦται· οἷον ὀδυσσεὺς πλὴν τοῦ ὁδός. τὸ ο πρὸ τοῦ ζ θ ψιλοῦται· οἷον ὄζω, ὀθόνη. Τὸ ο πρὸ τοῦ κ ψιλοῦται· οἷον ὀκνῶ. πλὴν τοῦ ὁκοῖος, ὁπόσος. τὸ ο πρὸ τοῦ λ ψιλοῦται· οἷον ὀλύω. πλὴν τοῦ ὅλος, ὅλμος, ὁλκή, ὁλκάς. τὸ ο πρὸ τοῦ μ ψιλοῦται· οἷον ὀμνύω. πλὴν ὁμοῦ, ὅμοιος, ὅμως, ὁμοκλή, ὅμιλος.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ν ψιλοῦται· οἷον ὄνος. τὸ ο πρὸ τοῦ ξ ψιλοῦται· οἷον ὀξύς. τὸ ο πρὸ τοῦ π ψιλοῦται· οἷον ὀπώρα. πλὴν τοῦ ὅπλον.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ρ ψιλοῦται· οἷον ὄρος. πλὴν τοῦ ὁρῶ, ὅρος, καὶ πλὴν ἐφῶν. τὸ κ ἢ τὸ μ μετὰ τοῦ ρ ἐπάγοιτο· οἷον ὅρμος, ὁρμῶ, ὁρκίζω, ὁρμαθός. τὸ ο πρὸ τοῦ σ, εἰ μὲν φωνῆεν ἐπάγοιτο, δασύνεται· οἷον ὅσιος. πλὴν ὄσιρις. εἰ δὲ σύμφωνον, ψιλοῦται· οἷον ὄσπριον. Τὸ ο πρὸ τοῦ τ ψιλοῦται· οἷον ὀτοβος. πλὴν τοῦ ὅτι, ὅταν, ὅτε.

Τὸ ο πρὸ τοῦ φ, χ, ψ ψιλοῦται· οἷον ὄφις, ὄχημα, ὀψέ.

Τὸ ο πρὸ τοῦ ο, υ, ω οὐχ εὑρίσκεται.

Περὶ τοῦ υ.

Τὸ υ δασύνεται ἀεὶ εἴτε πρὸ φωνήεντος εἴτε πρὸ συμφώνου. πλὴν τῶν αἰολικῶν. οἱ γὰρ αἰολεῖς ἀγνοοῦσι τὴν δασεῖαν.

Omicron ante alpha uita gãma attenuatur ut mulier ueru lum aceruus. O micron ante delta attenuatur ut Vlysses præter uia. O micron ante zita thita attenuatur ut o-leo uelum. Omicron ante cappa attenuatur ut o-ciũ. præter qualis quãtus. Omicrõ ãte lãbda attenuat̃ ut p̱do. præter tõtus pila tractus nauis. Omicron ante mi attenuatur ut iuro præter similis tamen. clamor. cœtus.

O micron ante. gni. attenuatur ut asinus. O micron ante xi. attenuatur ut acutus. O ante pi attenuatur ut fructus præter scutum.

O ante rho attenuatur ut mons præter ui-deo terminus & præter inquibus cappa uel mi cum rho se-quitur ut portus impetum facio iuro ordo. Omicron ante sigma si quidem uocalis sequatur aspiratur ut sanctus præter osiris. si autem consonans attenuatur ut legumen. Omicron ante taf attenuatur ut sonitus præter quod quando. quando

Omicron ante. phi. chi. psi. attenuat̃ ut serpẽs uehiculũ sero

Omicron ante o micron y psilon o mega non inuenitur.

De y psilo

Y psilon aspiratur semper siue ante uocalem siue ante consonantem, præter æolica, nam æoles i-gnorant aspirationem.

ΠΕΡῚ ΤΟΥ͂ Ω.

Τὸ ω ψιλοῦται ἀεί. οἷον ὠθέω. ὦ μ. καὶ τὰ λοιπά. πλὴν τοῦ ὥρα. καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οἷον ὡραῖος. ὧδε. ὡρακιῶ.

Περὶ διφθόγγων.

Ἡ αι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον αἰών. αἰκία. εἰ μὴ τὸ μ ἐπάγοιτο οἷον αἷμα. πλὴν τοῦ αἱρέω. αἱροῦμαι.

Ἡ αυ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον αὐλός. πλήν. αὑτῆ αὑτοῦ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

Ἡ ει δίφθογγος. ψιλοῦται. οἷον εἰς πρόθεσις. εἰκῆ. πλὴν τοῦ εἱλύσσω. εἱμαρμένη. εἷμα τὸ ἔνδυμα. εἱμένος. εἷς. εἵως. εἱρμός. εἱρκτή.

Ἡ ευ δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον εὖ πλὴν τοῦ εὕω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω. εὕρω. εὑρίσκω.

Ἡ οι δίφθογγος ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψιλοῦται. οἷον οἶμος. πλὴν τοῦ ὁμος. οἷς δὲ ἐκ τοῦ. οἷς. ψιλοῦται

Ἡ ου δίφθογγος ψιλοῦται. οἷον οὐδαμῶς. πλὴν τοῦ οὕνεκα αἰτιολογικοῦ συνδέσμου. καὶ οὗ ἀντὶ τοῦ ὅτι μ. καὶ οὕτως ἐπίρρημα. καὶ οὗτος ἀντωνυμία.

ΤΈΛΟΣ ΣῪΝ ΘΕΩ͂Ι
ἉΓΊΩΙ ΤΟΥ͂
ΠΕΡῚ ΠΝΕΥ
ΜΆΤΩΝ

De o megalo.

O mega attenuatur ſemper ut pello hūerus & reliqua p̄ter hora & quæ ab eo ut formoſus ſic morior.

De diphthongis.

Alphaiota diphthongus in ultra unam ſyllabam dictionibus attenuatur ut æuum. erumnæ niſi mi infera tur ut ſanguis præter capio eligo.

Alphaypſilon diphtōgus attenuatur ut tibia præter hæc ſui ipſius pro ſui ipſius.

E iota diphthongus attenuatur ut in p̄poſitio temere. præter tego fatum ueſtis ueſtis indutus unus uſq; ſeries carcer.

E ypſilon diphthongus attenuatur ut bene præter illumino illumino & inflammo. I nuenio inuenio.

O iota diphthongus in ultra unam ſyllabam dictionibus attenuatur ut uinum præter uia. ouis autem ex ouis attenuatur.

O ypſilon diphthongus attenuatur ut nequaq̄ præter quoniam cauſalem coniunctionem & cuius pro cuius. & ſic aduerbium & hic pronomen.

FINIS CVM DEO
SANCTO
DE SPI
RI tib9.

Finis Compendii octo orationis partium & aliorum quorundam necessariorum Constantini Lascaris Byzantii uiri doctissimi optimiq;. Impressum est Venetiis sūmo studio: litteris ac impensis Aldi Manucii Romani Anno ab incarnatione Domini nostri IESV Christi. m. cccc. lxxxxiiii Vltimo Februarii. & DEO gratias.

ALDVS Manucius Romanus Studiosis. S.P.D.

NIHIL Prætermittere est animus quod utile credamus futurū iis q græcas litteras discere cōcupiscūt optimeq; scire latine. Quamobrē græcas litteras omnis ac diphthōgos earumq; nomina & potestatem ac quemadmodum in latinū transferant cum exemplis ad id accōmodatis ānotauimus. addidimus etiam abbreuiationes scitu quidē pulcherrimas. & qa opeptiū existimauim9 scire græce adolescētulos salutationē Angeli ad Beatissimā Virginē: exulūq; filiorum Euæ ad eādem. nec non Diui Ioannis Euangelium In principio erat uerbum. Item symbolū Apostolorū. hæc omnia græce curauimus imprimenda: atq; e regione latinam interpretationē. Addidimus carmina Pythagoræ cognomēto aurea ob ipsorū excellētiā & diuinas admonitiōes. Itē Phocylidis sapiētissimi uiri moralia docta quidem & plena præceptis Sanctissimis & documētis. quæ si placuisse cognouero habeo longe meliora maioraq; quæ postea Deo fauente condonabuntur. Omnem. n. uitam decreuimus ad hominū utilitatē consumere. Deus est mihi testis nihil me magis desyderare quā prodesse hominibus. quod & anteacta uita nr̄a ostendit ubicunq; uiximus & ostēsurum speramus (quādo id uolumus) indies magis quādiu uiuim9 i hac lachrymaꝝ ualle & plena miseriæ. Dabo equidem operam ut quantum

in me est semper prosim. nam & si quietã ac tranquillã agerẽ
uitã possumus: negotiosam tñ eligimus & plenã laboribus
natus est. n. homo nõ ad indignas bono uiro & docto uolu
ptates. sed ad laborem & ad agẽdum semper aliquid uiro di
gnum. non torpeamus igitur nõ uitã in otio uentri somnoq;
reliquisq; uoluptatibus indulgentes transeamus ueluti pe-
cora. Nã (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum
est. ferrum si exerceas conteritur si non exerceas tamen ru-
bigo interficit. ita si se homo exerceat consumitur si non exer
ceat torpedo plus detrimenti affert quam exercitatio. Sed
his omissis de re dicere ĩcipiamus. hæc tã multis uerbis dixi
amore incredibili erga omnis homines incitatus meo.

ALPHABETVM GRAECVM CVM

Multiplicibus litteris.

LITTERAE Apud græcos ſunt quatuor & uiginti
A α α α α α, ἄλφα Alpha.
B β β ϐ ϐ βῆτα uita. Γ γ
Γ γ Γάμμα. Gamma. Δ δ δ
Δέλτα Delta. E ε ε ε Eψιλὸν
Epſilon. Z ζ ζ Zῆτα Zita H η
η η Hῆτα Ita. Θ θ θ ϑ Θῆτα
thita I ι ι Iῶτα Iota K κ κ
κάππα Cappa Λ λ λ λ Λάμϐδα
Lambda. M μ μ Mῦ My. N ν ν
ν ν ν N ν Nῦ Gni. Ξ ξ ξ ξ
ξ Ξῖ Xi O ο ο Ομικρὸν Omicron
Π π π ϖ Πῖ Pi. P ρ ρ Ρῶ
Rho Σ σ ς ς σ Σῖγμα Sigma
T τ τ τ τ Ταῦ Taf. Y υ υ
υ Yψιλὸν Ypſilō. Φ φ φ φ φ φ
Φῖ Phi. X χ χ χ Chi. Ψ ψ
ψ Ψῖ Pſi Ω ω ω ω ω ω ω
Ω μέγα Omega.i. o magnum.

DE diuiſione litterarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & uiginti litteræ in duas partes in uocales & conſonantes.

Vocales ſunt ſeptem

Α α Ε ε Η η Ι ι Υ υ
Ο ο Ω ω.

Diuiduntur ſeptem uocales in tres partes. in ſemper longas ſemper breues & communes.

Vocales ſemper longæ duæ.

η ω.

Vocales ſemper breues duæ.

ε ο.

Vocales communes tres

α υ ι

De diphthongis proprie & improprie.

Diphthongi ex uocalibus fiunt. ſunt autē diphthōgi ꝓprie & improprie. Diphthongi proprie ſunt ſex.
ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα Alpha iota. ΑΥ αυ: ἄλφα ὑψιλὸν alpha ypſilon. ΕΙ ει ει Ε ἰῶτα. Eiota. ΕΥ ευ ευ Ε ὑψιλὸν eypſilon ΟΙ οι Ο ἰῶτα oiota ΟΥ ου ȣ Ο ὑψιλὸν oypſilon.

Diphthongi improprie item ſex.

ἄλφα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. alpha cum iota ſubſcripto ſic ᾳ ἦτα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. ita cum iota ſubſcripto ſic ῃ ωμέγα μετὰ τοῦ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. ι. o mega cum

iota ſubſcripto. ὑψιλὸν μετὰ τοῦ ἰῶτα προσγε-
γραμμένῳ ideſt omega cũ iota adſcripto ſic ῃ. ὠμέ-
γα ὑψιλὸν ideſt omega ypſilõ ſic ωυ ἦτα ὑψιλὸν
ita ypſilon ſic ηυ

De Conſonantibus.

Conſonantes ſunt decem & ſeptem. β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ Quæ diuiduntur in duas ptes ſemiuocales & mutas. Semiuocales ſunt octo. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ Rurſus ſemiuocales diuiduntur in duas partes in duplices & in immutabiles. Duplices ſũt tres. ζ ξ ψ Immutabiles quatuor. λ μ ν ρ. Sigma uero remanet ſemiuocalis. Mutæ ſũt nouem β γ δ κ π τ θ φ χ quæ ſecantur in tres partes. In tenues. aſpiratas. et medias

Tenues ſunt tres.

κ ϖ τ

Mediæ item tres.

β γ δ

Rurſus aſpiratæ tres.

θ φ χ

Et ſciendum tres tenues. κ π τ habere ſuas aſpiratas. θ φ χ Medias uero. β γ δ. habet igitur κ ſuam aſpiratam. χ & me diã γ. π uero hẽt ſuã aſpiratã φ & mediam

β. T hẽt ſuã aſpiratã.ϑ.mediã uero.δ. cõſtituãt̃ aũt ſic.

Κ	Te-	γ	Me-	χ	Aſpi-
π	nu-	β	di-	φ	ra-
τ	es.	δ	æ.	θ	tæ.

Quæ tantã habẽt inter ſe cognationẽ ut tenuis ſæpe tranſeat in ſuã aſpiratã & mediã. Itẽ aſpirata in tenuẽ mediamq;. Rurſus media in tenuẽ atq; aſpiratã, quod facile patet exẽplis. Κ tranſit in ſuã aſpiratã. χ. in fine dictionis ſequente uocali aſpirata. ut οὐχ οὕτως ἐστὶν pro οὐκ ἐστὶν. οὕτως. primũ οὐχ habet. χ. quia ſupra. ο. eſt aſpiratio. ſecundũ uero. κ. quia ſequit̃. ε. cũ tenui. & πεποίηχ' ὅπερ ἐκέλευσας pro πεποίηκα ὅπερ ἐκέλευσας.

Τ trãſit in. θ. ut αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα. p αἰδεῖσθαι τε ἱερῆα. ſic in καθέδρα ex κατὰ & ἕδρα. abiicitur alpha κατὰ θλίψιν. &. τ. tranſit in. ϑ. q̃a inuenit ſupra ε. aſpirationẽ. Idem fit in καθέζομαι καθὸ ex κατὰ καὶ ἕζομαι κατὰ καὶ ὅ.

Π item tranſit in φ ſic ὑφ' ἕν integrum eſt ὑπὸ ἕν ſed κατὰ θλίψιν fit ὑπ' ἕν. & quia π inuenit ſupra. ε. aſpirationẽ tranſit in ſuã aſpiratã φ & fit ὑφ' ἕν. ſic ἐφίππια ἐξ ἐπὶ καὶ ἵππος. ἐφῶ ex ἐπὶ, καὶ ὦ. ἐφοράω ἐκ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁράω. ſic pq̃ multa alia. Quam tranſmutationem pulchrum eſt deprehendere ĩ coniugationibus, nã idcirco prima cõiugatio barytonorũ hẽt φ

aspiratā ante α in ptō q̄a in p̄ñti ē π tenuis: β media. πτ: & ip̄m φ. ut λείπω. λέλειφα, λείβω λέλειφα. In futuro ē ψ quæ est πσ. α; β π φ πτ. Eodē mō secūda cōiugatio barytonoꝝ: ideo hēt in ptō χ quia in p̄ñti est γ media κ tenuis κl & ip̄m χ ut λέγω λέλεχα πλέκω πέπλεχα ἴκτω τέτεχα λέχω λέλεχα. In futuro uero transeunt in ξ quia ualet quod κ tenue, ē.n. ξ κσ. mutant̄ etiā aspiratæ in suas tenues in ptis geminantib⁹ primā sic φύω πέφυκα χαλέπτω κεχάλεφα θαυμάζω τεθαύμακα, quod fit ad euitandā cacophoniam .i. dissonātiam. Præterea in ptis passiuis mediæ p̄ aspiratis ponunt̄ añ μαι. γ pro χ. ut λέλεχα λέλεγμαι. β pro φ ut τέτυφα deberet esse passiuū ptm̄ τέτυβμαι, sed quia ante μ non admittit̄ β, transmutatum ē β in μ ut τέτυμμαι p̄ τέτυβμαι. γέγραμμαι p̄ γέγραμμαι. Rursus mediæ trāseūt i aspiratas sic λέλεγμαι ἐλέχθη γ in χ. τέτυμμαι p̄ τέτυβμαι ἐτύφθην β in φ. Itē i tenues ut λέλεγμαι λέλεκται γ in κ. τέτυμμαι p̄ τέτυβμαι τέτυπται β i π. Quod & latini faciunt græcas lr̄as i nr̄as cōmutātes. quod paulo post ubi quonam modo græcæ lr̄æ i nr̄as trāscant oñdemus.

De ptāte litterarum oium & diphthōgoꝝ.

Αα facit a ut ἈΛΛΑ ἀλλὰ alla. ἈΓΑΘΟΣ. ἀγαθὸς Agathos

Β β facit u ut ΒΑ΄ΡΒΑΡΟΣ·βάρυαρος. uaruaros. ΒΑΒΑΪ̀ βάυαι uauæ.
Γ γ facit g ut ΓΕΓΡΑ΄ΦΑ γέγραφα, gegrapha
Δ δ facit d ut ΔΑῚΔΑΛΟΣ δαίδαλος dædalos. Ε ε facit e ut ΕΓῺ ἐγὼ ego. Ζ ζ facit z ut ΖΑ΄ΘΕΟΣ ζάθεος zatheos. Η η facit i lōgū ut ΦΗ΄ΝΗ.φήνη phíni. Θ θ facit th ut ΘΑ΄ΝΑΤΟΣ θάνατος thanatos. Ι ι facit i ut Ϊ́ΑΚΧΟΣ ἴακχος iacchos. Κ κ facit c ut ΚΟΡΥ΄ΔΩΝ κορύδων corydon. Λ λ facit l ut ΛᾺΛΟΣ λάλος lalos. Μ μ facit m ut ΜΟΡΜῺ. μορμὼ mormo. Ν ν facit.n. ut ΝΑῚ ναί. næ. Ξ ξ facit.x. ut ΞΑΝΘΟ΄ΘΡΙΞ ξανθόθριξ. xanthotrix. Ο ο facit o paruum ut ΟΒΕ΄ΛΙΣΚΟΣ ὀβέλισκος. ouelíſcos. Π Γ ϖ π facit p ut ΠΑ΄ΠΠΑ ϖάππα pappa.
Ρ ρ facit r ut ῬΩΜΗ ῥώμη. rhomí. Σ σ facit.s. ut ΣΑ΄ΡΞ.σάρξ ſarx. Τ τ facit.t. ut ΤΑ΄ΛΑΝΤΟΝ. τάλαντον. talanton. Υ υ facit y ut Ὑ΄ΜΝΟΣ.ὕμνος. hymnos Φ φ facit ph ut ΦΙ΄ΛΟΣ.φίλος philos. Χ χ facit ch ut ΧΡΙ ΣΤῸΣ χριστὸς chriſtos. Ψ ψ fatit pſ ut ΨῚΞ ψὶξ.pſix ΨΕΛΛΙ΄ΖΟΜΑΙ ψελλίζομαι pſellizome. ΨῈ ψὲ. pſe.

Ω ω facit o longum ut ΩΚΑ ὦκα· oca. χιτὼν χιτῶνος chiton chitonos· χρώζω chroso.

De potestate diphthongorum.

ΑΙ αι facit e ut ΑΙΓΙΣ·αἰγὶς ægis ΑΥ.αυ facit af mediũ inter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ.αὐτίκα, aftica ΑΥΛΗ.αὐλὴ auli.

ΕΙ.ει.ϵ. facit i longum ut ΕΙΣ.εἰς. is ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν. icon. ΧΕΙΡ χεὶρ. chir

ΕΥ ευ ευ facit ef medium inter b & f ut ΕΥΓΕ εὖγε efge· ΘΗΣΕΥΣ.θησεὺς. thisebs.

ΟΙ οι facit i longum ut ΟΙΜΟΙ οἰμοὶ imi.

ΟΥ ου ȣ. facit u uocalem longam ut ΟΥΚΟΥΝ. οὐκοῦν ucun.

De potestate diphthongorum improprie.

ᾳ cum iota subscripto facit a ut ἐνθαθιοπίᾳ enthathiopia ᾄδω ado.

ῃ cum iota subscripto facit i longum ut τῇ μούσῃ. timusi νηρῇδες nirides.

ῳ cũ iota subscripto facit o lõgũ ut παλινῳδία palinodia τῷ ἀνθρώπῳ to anthropo. ueteres uero nõ subscribebãt iota. sed adscribebãt sic τῶι. αἰνείαι. to ænia τῆι. μούσηι. ti musi τραγωιδία. tragodia. ΤΩΙ ΛΟΓΩΙ To Logo ΤΗΙ. ΜΟΥΣΗΙ. musi ΜΑΙΑΙ mea.

Υ cũ iota sic Υι ῠ facit i lõgũ ut ΑΡΓΥΊΑ ἄρπυια harpyia. ΜΥΊΑ μυῖα myia ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας i tetypbyia tis tetyphyias.

ΗΥ ηυ facit ib mediũ inter b & u cõsonantẽ ut ΗΎΔΑ, ΠΡΟΣΗΎΔΑ ibda prosibda. αὐλέω ηὔλεον ηὔλησα ηὐλήκειν ηὐλήσα afleo isleõ islica islichin islisa.

ΩΥ ωυ facit ob mediũ inter b & u consonantẽ ut ΩΥΤῸΣ ὠυτὸς oftos pro αὐτὸς. & θωυμαστὸς thosmastos, p θαυμαστὸς qua diphthõgo iones utunt, p αυ

Quemadmodum litteræ ac diphthongi græcæ in latinum transferantur.

A α mutat in a ut Κάλαθος calathus. Interdũ in e ut Τάλαντον talentũ. Item in i ut Κάναστρον. canistrũ. Itẽ in o ut μάρμαρον marmor. κάρυλος corylus. & in u ut ἡρακλῆς Hercules hyperthesi τοῦ . κ . Et in æ diphthongum ut ἀσκληπιος æsculapius.

B mutat frequentissime in b ut Φοῖβος. phœbus βάρβαρος barbarus. aliquãdo in p ut βαβαὶ papæ. quã q̃ & græci παπαὶ dicunt. Item in ph ut θρίαμβος triumphus. Γ γ mutatur in g ut γῶβιος gobius γένος genus. uertitur etiam in n in iis dictionibus quæ apud græcos cõmutarunt. ν . in γ sequentib9 κ χ, ξ ut ἄγγελος angelus δίφθογγος diphthongus ἄγκυρα ancora ἀγχίσης anchises σφίγξ sphinx.

n a, e, i, u, et in e dipsthon.

Quoniā aū̄ γ κ χ ξ nō admittit̄ υ apud græcos: mutatū ē in ſ. quod Romani rurſus i n cōmutarunt. Et ſi antiq græcā orthographiā obſeruantes Aggelus diphthoggus geminato g ſcribebāt. Δ cūmutat̄ in: d ut διδώ. dido. δαίμων. dæmon. Interdū in b ut δὶς bis. & in l ut ὀδυσσεὺς ulyſſes: ſicut apud nos ut ſedes ſella. nam. d. & . l. inuicē ſibi cedunt.

Epſilō mutat̄ in e breue ut ἐγὼ ego γένεσις geneſis.

Z remanet ut ζάκυνθος zacynthus ζέφυρος zephyrus. Interdū mutat̄ i geminū ſſ ut μᾶζα maſſa πατρίζω patriſſo.

H mutatur in e longum ut πηνελόπη penelope. πηνελόπης Penelopes. ἡρακλῆς Hercules. interdum in a longum ut μήτηρ mater νηῒς nais. φήμη phama σίνηπι ſinapi θρήκη thrace. Item ī æ diphthōgum ut κήρη cæra σκηνὴ ſcæna σκηνοπηγία ſcænophegia ἠθικὴ æthica. Θ mutatur in th aſpiratū. ut θρήκη thrace θυρσὸς thyrſus. Interdū in ſuā tenuē ideſt. t. ut θρίαμβος triūphus. Itē i ſuā mediā. i. d ut θεὸς deus, θεὰ dea. I mutat̄ i i mō lōgū modo breue ut ἀγχίσης anchiſes νεστορίδης neſtorides. K mutatur in c ut κάκος cacus κωκυτὸς. Cocytus. Interdum in ſuam mediam g ut κώβιος gobius κύκνος cygnus ἀκρος agnus.

Item in.p.ut λύκος. lup9. Λ λ. mutatur in.l.ut πάλλας Pallas λύγξ lynx λύρα lyra. λύξ lux λωτός lotus Μ μ mutatur in m ut γραμματικός. grammaticos. στέμμα. stēma μέμνημι. memini μελπομένη. melpomene. Ν ν uertitur in n ut ναῦς. nauis νηΐσ. nais νύξ nox νυκτέλιος. nyctelius. Ξ ξ uertitur in x ut ξενοφῶν Xenophon ξένιον. xenium. O micron uertitur in o breue ut ὄλυμπος. olympus. Itē in u ut ὀδυσσεὺς. ulysses. πόρφυρα purpnra συρακόσιος. Syracusius δωρικῶσ. nā κοινῶς. συρακούσιος dicit᾽.sed frequens mutatio ē o in u in fine dictionis ut κύπρος.cyprus Ὅμηρος. homerus πήλιον. pelium. ἴλιον. ilium.interdū in e γόνυ genu πὸς αἰολικῶς pes nam κοινῶς πούσ dicitur ἀλέξανδρος. Alexander. κάπρος caper. Π ϖ π mutatur in.p.ut πασιφάη .Pasiphae: πάπποι pappi Πάππα pappa. interdum in suam aspiratā quæ ē apud nos ph ut τρόπαιον. trophæum λαπίθαι laphithæ ὑψιπύλη hypsiphyle. Item in suam mediam quæ est apud nos b ut πύξος buxus ἄψυρτος absyrt9 nā ψ ē ps ut ἄραψ.arabs. Ρ ρ uertit᾽ i.r.ut ῥήτωρ. rhetor ubi sciēdū oēm dictionē q̄ apud græcos scribit᾽ p.ῥ. i pricipio dictiōis trāsferri a nr̄is i r cū aspiratiōe ut ῥέα rhea.

Σ. mutatur in s ut σίσυφος. Sisyphus. interdũ in x ut αἴας aiax. πίστρις pistrix. ubi imitamur dores qui pro σύμμαχος ξύμμαχος. dicunt. itẽ in. τ. ut σὺ tu. σὲ te. quod item doricũ ẽ dores enim ꝓ θάλασσα, θάλαττα, dicunt. τήμερον pro σήμερον τὺ pro σύ.

T. uertitur in t ut τροία, troia Τάνταλος tantalus. inuenitur etiam mutatũ in s sigma præcedẽte ut ὄστα ossa.

Υ. plerũq; remanet ut Ἱερώνυμος Hieronym⁹ συνώνυμον synonymum. transit etiã in u ut Ῥώμυλος Rhomulus πύξος buxus πορφύρεος purpureus. σὺς sus δύο duo κυβερνήτης gubernator. φυγὴ fuga. βότρυς botrus. μῦς mus γόνυ genu.

Φ. uertitur in ph ut φιλόσοφος philosophus aliquãdo etiam in f ut φυγὴ fuga φήμη fama. item in suam tenuem. ut σφαῖρα spæra & ĩ suã mediã ut ἄμφω ambo.

X. mutatur in c cũ aspiratiõe sic ch. ut Χρύσης Chryses Χρυσόστομος chrysostom⁹ Χριστὸς Christus quæ littera quia habet figuram x nostri sunt qui putant cum sic scribitur Xp̃s per x & p scribi latinas litteras. cum ea quæ x uidetur sit X & quæ uidetur p sit ρ & græce scribatur cum sic scribitur Xp̃s. quanq̃ sic scriptum semper fere legimus in sacra pagina. latine uero scribẽdũ est per c aspiratũ sic Christus. Eodem modo decipiuntur in IHS credentes esse aspirationem hanc litteram. H. cum sit ita græ.

ca uocalis quæ apud nos in e longum frequẽtius commu
tatur ut ἸΗΣΟΥ͂Σ IESVS. Item quia græci eti
am sic scribunt ἧ. ἧτα. idest ita quod est simile nr̃æ lon
giusculæ aspirationi Latini sic scribũt IHS. qnod uulgus
per aspirationem scribi existimat. Quoniam in sermo-
nem de aspiratione incidimus illud annotatiõe dignum exi-
stimauimus acceptam esse aspirationem nostram ἀπὸ
τῆς δασείας καὶ ψιλῆς Accentibus græcis. Nam
illi dasian sic notant ⊢ & psilen sic ⊣ quos accentus in
unum coniungentes romani fecerunt eam aspirationẽ qua
nos in grandiusculis utimur litteris. Qui tamen accentus
nunc fere exoleuerũt apud græcos. quorum loco iuniores
sic utuntur ‘ ’ ut ἡ δασεῖα habeat figuram
c. nostri sic ‘ ψιλὴ uero τῇ δασείᾳ oppo-
sitam sic ’ & hinc puto nos accepisse aspirationem
qua cursim scribendo utimur. Nam si addas psilen denso
aspirationem facies sed inflexam. Quanq̃ ætate nostra
plures rectã q̃ flexã scribentes notant. Hanc nos aspiratio
nẽ mõ in s uertimus ut ἓξ sex ἑπτὰ septem ἑρπῖλ
λον Serpillum. modo in. u. ut ἑσπέρα Vespera. ἑνε
τος Venetus. sed freq̃nter ĩ nr̃am aspirationẽ ut ὕμνος
hymnus. Ἡσίοδος Hesiodus. Ὅμηρος Homerus.
Ψ mutatur in ps ut αἴθιοψ æthiops. ψευδομάρ-
τυρ pseudomartyr. ψίλωθρον psilotrum. Aliquãdo

transit in b ut ἄραψ arabs ἄψυρτος absyrtus.
O mega transit in o longum ut ὠκεανὸς Oceanus.
εἴδωλον idolum.

Quonam modo diphthongi ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthongum ut αἰνείας Aeneas ἑβραῖος hebræus παλαίστρα palæstra παιὰν. pæan. interdum diuiditur ut αἴας aiax μαῖα. maia Aυ uertitur in. au. ut αὐλὴ aula θησαυρὸς thesaurus sed caue ne te decipiat Nicolaus Menelaus & similia quæ non habent diphthongum quia sunt a græcis in αος Eι mutatur uel in e longum ut ἀχιλλεῖος Achilleus καλλιόπεια Calliopea uel in i longum ut νεῖλος Nilus θάλεια Thalia εἴδωλον Idolum.
Eυ mutatur in eu diphthongum nostram ut θησεὺς Theseus εὖγε Euge. εὖρος. Eurus.
Oι mutatur in œ diphthongum ut φοῖβος phœbus. οἰνόφορον œnophorum.
Oυ mutatur in u longam ut μοῦσα musa οἰδίπους œdipus. De diphthongis improprie.
ᾳ cum iota subscripto transit in æ diphthongum ut τῇ λήδᾳ huic ledæ ῃ cum iota subscripto transit in æ diphthongum ut τῷ ποιητῇ huic poetæ
ῳ cum iota subscripto transit in œ diphthongum ut ἡ κωμῳδία hæc comœdia ἡ τραγῳδία hæc tragœdia.

ABBREVIATIONES PER PVLCHRAE scitu quibus frequentissime græci utuntur indifferenter & in principio & in medio & in fine uersus.

facit ᾶν ut μουσ μοῦσαν uel sic μουσ μοῦσαν. facit ὰν cum accentu graui ut τὴν διαφορ διαφορὰν. facit ας ut μουσ μούσας. facit ᾶς. ut τῆς διαφορ διαφορᾶς. uero ας ut τῆς μαι μαίας. facit αις ut ταῖς μουσ μούσαις. uero αῖς. ut τ τιμ. ταῖς τιμαῖς. facit ες ut ἀκαρτ ἀκάρτες. facit εν ut τύπτομ τύπτομεν. uero ὲν ut μ μὲν. facit ῆς ut τ τιμ τῆς τιμῆς. uero ης ut μουσ μούσης. facit ὴν ut τ τιμ τὴν τιμὴν. uero ην ut πηνελόπ πηνελόπην. ἀθ ἀθην. inuenitur etiam sic τ γραμματικ τὴν γραμματικὴν. facit ις ut ἡ φυσ φύσις. facit ιν ut τὴν φυσ. φυσ φύσιν. facit εῖς ut γονε γονεῖς. uero & εις. ut τὰς προτασ προτάσεις. αἱ φασ & ἀποφασ φάσεις καὶ ἀποφάσεις. facit ὸν ut τ θε τὸν θεὸν quod & sic scribit ut τὸ λευκ λευκὸν & cũ acuto sic ut τὸν λογ λόγον. facit ῶν ut

τ̃ μοιῶ τῶν μοισῶν. ~ uero ων ut τῶ λογ̃ λόγων
ς facit ως ut τῆς φύσε φύσεως. Itē ῶς ut
πῶ πῶσ facit ως cū acuto pcedēte sic τοῦ βασι-
λε βασιλέως. ο facit ος ut ἄνθρωπ ἄνθρωπος
ὸ aūt ὸς ut θνητ θνητὸς. ″ facit ειν ut λεγ λέ
γειν. Itē εῖν ut εἰπ εἰπεῖν. facit οις ut τ θνη
τ τοῖς θνητοῖς uero οις ut λογ λόγοις
facit ους ut τ θνητ θνητούς. Itē ους ut πόν
πόν πόνους. facit ται &c ut λέγε λέ
γεται λεγον λέγονται λέγη λέγηται. facit
σθαι δέ δέ. καί καί. γάρ γάρ. ἐστί
ἐστί. αρ est αρ. ut ἄρτος ἄρτος. ἧπ ἧπαρ,
αλ αλλ ut ἀλλὰ ἀλλά. ερ ερ. ut πα
τρ πατρ πατέρ. ες ες. ut αἴαντες αἴ-
αντες. ἐν ἐν. μεν μεν μεν. ην ην
ut την τὴν. σων σὺν. τρ τρ .ut τροία
τροία. τὸ τό. πὸ πό. ut ἀπὸ ἀπό. ς facit στ ut στό-
μα στόμα. σπ facit σπ ut ὥσπερ ὥσπερ.
σσ facit σσ ut θάλασσα θάλασσα. χ
est σχ ut σχῆμα σχῆμα. ου est ου ut τοῦ τοῦ
υ est υ ut του τοῦ. ευ est ευ ut εὐγε.
εἰς est εἰς. τῶν est τῶν καὶ est καὶ.

Plurimas connexiōes prætermisi
quia sunt perfaciles scitu.

Εὐχὴ κυριακή. ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμὸν ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.
Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς ἀξιωτάτην παρθένον.
ΧΑΙΡΕ κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου. ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΤΕΡΑ.

Χαῖρε δέσποινα μήτηρ ἐλέους, ζωή. γλυκύτης. καὶ ἐλ-
πὶς ἡμῶν χαῖρε πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόρι-
στοι παῖδες πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες καὶ θρη-
νοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι, ἄγε-
δὴ σὺ συνήγορε ἡμῶν τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς
ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον καὶ ΙΗΣΟΥΝ τὸν εὐλογημένον
καρπὸν κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην
ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικής. ὦ εὔσπλαγχνε. ὦ γλυ-
κασμὲ παρθένε Μαρία. Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιη-
τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς
ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ καὶ
τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Oratio dominica. Pater noſter qui in coe
lis ſanctificetur nomen tuum. adueniat regnũ tuũ.
fiat uoluntas tua ſicut in cælo & in terra.
panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. &
dimitte nobis debita noſtra. ſicut & nos di-
mittimus debitoribus noſtris. & ne inducas nos in
tentationem. Sed libera nos a malo Amen.

Salutatio Angeli ad beatiſſimam uirginem.
Aue gratia plena Maria dominus tecum
benedicta tu in mulieribus & benedictus fructus
uentris tui. quoniã peperiſti Saluatorẽ aĩarũ nr̃aꝝ.

AD EANDEM ALTERA.

Salue regina mr̃ miſericordiæ. uita. dulcedo & ſpes
noſtra ſalue. ad te clamamus Euæ exu-
les filii ad te ſuſpiramus gementes & flen
tes in hac lachrymarum ualle. eia
iam aduocata noſtra miſericordes tuos oculos
ad nos conuerte. & IESVM benedictum
fructum uentris tui nobis poſt exilium hoc
nobis oſtende o clemens o pia o dul-
cis uirgo Maria. Symbolum apoſtolorum.
Credo in unum deũ patrem omnipotentem poe-
tã celi & terræ. uiſibiliũ omniũ & iuiſibiliũ & i
unũ dñm IESVM Chriſtũ filiũ dei unigenitũ. &
ex patre natum ante omnia ſæcula.

θεὸν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζωοποιὸν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, καὶ μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου ἰωάννου.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεὸν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεὸν, πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν, ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων

deum̄ de deo. lumen de lumine. deum uerum de deo uero genitum non factum consubstantialem patri per quem omnia facta sunt. qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cælis. & incarnatus est de spiritu sancto & Maria Virgine & Homo factus est. crucifixus etiam pro nobis sub Pontio pilato passus & sepultus est. & resurrexit tertia die secundum scripturas. & ascendit in cælum sedet ad desteram patris. Inde uenturus est cum gloria iudicare uiuos & mortuos. cuius regni non erit finis. & in spiritum sanctum dominum uiuificantem qui ex patre filioq; procedit. Qui cum patre & filio simul adoratur qui locutus est per prophetas & unā sanctā ecclesiā catholicam & apostolicam ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum & expecto resurrectionem mortuorum. & uitam uēnturi seculi.

Euangelium Sancti Ioannis.

In principio erat uerbum. & uerbum erat apud deum & Deus erat uerbum. hoc erat in principio apud deum omnia per ipsum facta sunt. & sine ipso factum ē nihil quod factum est. In ipso uita erat. & uita erat lux hominum.

καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κα-
τέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐ-
τῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ
περὶ τοῦ φωτός, οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρή-
σῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ
ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλα-
βον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θε-
λήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐ-
γεννήθησαν, καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡ-
μῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν ὡς μονογε-
νοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΧΡΥΣΑ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκειται τίμα· καὶ
σέβου ὅρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς. Τούς τε καταχθο-
νίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων. Τοὺς τε γονεῖς τίμα
τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας. Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιοῦ φίλον
ὅστις ἄριστος. Πραέσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφε-
λίμοισι. Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν, ἁμαρτάδος εἵνε-
κα μικρῆς, ὄφρα δύνῃ, δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι
ναίει. Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε·
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε.
Καὶ θυμοῦ, πρήξεις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου
Μήτ' ἰδίῃ, πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.

& lux in tenebris lucet & tenebræ eam non comprehen-
derunt. fuit homo missus a deo nomen e-
i erat Ioãnes. hic uenit in testimoniũ ut testimoniũ phiberet
de lumine. Non erat ille lux sed ut testimonium perhi-
beret de lumine. Erat lux uera quæ illuminat
omnem hominẽ uenientẽ in hunc mundũ. In mũdo erat &
mundus per ipsum factus ẽ. & mũdus eũ nõ cognouit. In
propria uenit & sui eum non receperũt. Quotquot aũt rece-
perunt eum dedit eis potestatem filios dei fieri cre-
dentibus in nomine eius qui nõ ex sanguinibus neq; ex uo-
luntate carnis neque ex uoluntate uiri. sed ex deo na-
ti sunt. Et uerbum caro factũm est: & habitauit in no-
bis & uidimus gloriam eius gloriam quasi unige-
niti apatre plenum gratiæ & ueritatis

CARMINA AVREA PYTHAGORAE

Immorales qdẽ primũ deos lege ut diposit sũt Cole. &
uenerare iusiurandum. deinde Heroas illustres: Et ter-
renos uenerarẽ dæmões legitie sacrificãs. Et pẽtes honora
& proxime natos. Sed ex aliis uirtute fac amicum
quicũq; optimus. Benignis ãt pare ẽmonib⁹ opibusq; u-
tilibus. Neque odio habe amicum tuum peccati cau-
sa parui Quoad possis. potentia. n. necessitatem prope
habitat. Hæc autẽ sic scito abstinere uero assuesce hoꝝ.
Ventris quidem primum & somni luxuriæque
& iræ. facies autem rem turpem neque cum alio
neq; sepati. i oib⁹ aũt maxĩe pudeat te tui ipsius. B iiii

Εἶτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε.
μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε.
ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.
ὅσσα τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζευ.
οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
προσπίπτουσ'. ὧν μήτ' ἐκπλήσσεο, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς.
Εἴργεσθαι σαυτόν. ψεῦδος δ' ἤν πέρ τι λέγηται.
πρᾴως εἶχ'. ὃ δέ τοι ἐρέω ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν ὅτι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἅ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκευ.
ὅσσα χρεών, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή.
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε.
ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὃ μή σ' ἀνιήσῃ.
Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν, καθάρειον ἄθρυπτον.
Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὁπόσα φθόνον ἴσχει.

Tum iustitiam exerce reque uerboque.
neque stulte teipsum habere in re ulla assuesce:
sed cognosce quidem quod mori fato datum est omnibus.
pecunias autem aliquādo quidē possidere ama. aliqñ pder.
Quotque cælesti fortuna mortales calamitates habent
harum si partem habeas æquo animo patere, ne ægre feras.
corrigere autem conuenit quoad potes. sic autem considera
non ualde bonis istarum. s. calamitatum fortuna præbet
multi autem hominibus sermones malique & boni
coincidunt. quibus neque obstupesce. neque quidem permittas
implicari te ipsum. mendacium autem siquod dicatur
Benigne feras. Quod autem tibi dicam in oi. i. oino pficiatur
nullus neque sermone te decipiat. neque quid facto.
fac neque dic quod tibi non melius sit.
consule autem ante opus, ut non stulta sint.
timidi quidem facereque dicereque stulta : proprium hominis.
sed ea perfice quorum postea te non pœniteat.
fac autem nihil quæ nescis. sed docearis
Quæcunque necesse est: & delectabilem uitam sic perages.
neque sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet.
sed potus mēsuram: & cibi exercitiorumque
fac. mēsuram autem dico hanc quæ molestiam non inferat.
assuesce autem uiuēdi modum habere purum: firmum.
Et caue hæc facere quæ odium tenent.

μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων·
μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἅ σε μὴ βλάψῃ. λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.
μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
πῆ παρέβην. τί δ' ἔρεξα. τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη.
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα.
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσεο. χρηστὰ δὲ τέρπου.
ταῦτα πόνει. ταῦτ' ἐκμελέτα. τούτων χρὴ ἐρᾶν σε·
ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς ἐς ἴχνια θήσει.
ναὶ μὰ τὸν ἁμετέρα ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν
παγὰν ἀενάου φύσεως. ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον.
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν. ᾗ τε ἕκαστα διέρχεται, ᾗ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ' ἣ θέμις ἐστὶ φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην
ὥς τέ σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν. μήτε τι λήθειν
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πήματ' ἔχοντας.
τλήμονας, οἵ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ' ἐσορῶσιν,
οὔτε κλύουσι. λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.
τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἱ δὲ κυλίνδροις.
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα, λέληθεν
σύμφυτος. ἣν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν

Ne expende extra tempus tanquam bonorum nescius.
neq; auarus sis. mensura autem in omnibus optima.
fac autem ea quæ te non lædant: considera autem ante opus.
neq; somnum mollibus in oculis suscipe
antequam diurnorum operum ter unũ quodq; percurras.
quo accessi? quid uero feci quod mihi decẽs nõ perfectũ est?
incipiens autem a primo percurre: & postea
mala quidem si feceris: dole. bonis uero lætare.
hæc labora: hæc meditare: hæc oportet amare te:
hæc te diuinæ uirtutis ad uestigia ponent
næ per nostræ animæ dantem quaternarium numerum
fontem perennis naturæ. sed uade ad opus
deis supplicans perficere. his autem dominatus
cognosces immortaliumq; deorum mortaliumq; hominũ
cõiunctionẽ quẽadmodũ singula ptrãseũt & sicut tenent.
cognosces autem quatenus fas est naturã de omni similem.
quare te neq; insperata sperare neq; quid latere.
cognosces autem homines spontanea detrimenta habentes.
miseri qui bona prope cum sint neq; uident
neq; audiunt. solutionem aũt malorum pauci norunt.
talis fortuna mortalium lædit mentes. sed rotis
ex aliis in alia feruntur. infinita nocumenta habentes.
difficilis. n. comes lis nocens latet
insita. quam non oportet adducere. uenientem uero fugere.

ζεῦ πάτερ. ἢ πολλῶν τε κακῶν τε λύσει ἅπαντας
ἢ πᾶσιν δείξαις, οἵῳ τῷ δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει· ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
ὧν εἴ σοι τι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελεύω.
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν ὧν εἴπομεν ἔν τε καθαρμοῖς
ἔν τε λύσει ψυχῆς κρίνων. καὶ φράζευ ἕκαστα.
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
ἢν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

ΤΕΛΟΣ τῶν χρυσῶν ἐπῶν τοῦ πυθαγόρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον.
ὡς χριστομύστης ὡς ἀπόστολος μέγας
ὡς ἀκροατὴς τῶν θεοῦ θεσπισμάτων
καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων
εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ἕτεροι

ΤΑΥΤΑ δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ποίημα νουθετικόν.

ΜΗΤΕ γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα κύπριν ὀρίνειν

Iupr̃ pater uel multis malis liberes omnes.
Vel omnibus ostendas qua sorte utantur.
Sed tu confide postquã diuinum genus est mortalibus.
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
Quorum si tibi quid affuerit uinces quæ te iubeo.
Cum curaueris. animam autem laboribus ab istis liberabis.
sed abstine ciborum quos diximus inq; purgationibus
inq; liberatione animi diiudicans & cosidera singula
aurigam iudicium cum posueris super optimum.
Si autem cum reliqueris corpus ad æthera purum uenies
Eris immortalis deus: incorruptibilis: non amplius mortalis:

Finis aureorum Carminum Pythagoræ.

VERSVS IN PHOCYLIDEM.

PHOcylides decentem uiuens uitam.
Vt sacris initiarus: ut apostolus magnus:
Vt auditor Dei uaticiniorum.
Et Antistes optimorum operum.
Euangelice hæc dicit & scribit.
Vtilia quæ sunt iis qui in uita.

IN EVNDEM ALTERI.

Hæc iudiciis diuinis Dei consilia declarat
Phocylides uirorum sapientissimus. ditia dona.

PHOcylidis poema admonitorium

Neq; sis adulter. neq; masculam uenerem excita.

μήτε δόλους ῥάπτειν, μήθ' αἵματι χεῖρα μιαίνειν.
μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν.
ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι. καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πᾶσι δίκαια νέμειν μηδὲ κρίσιν ἐς χάριν ἕλκειν.
μὴ ῥίψῃς πενίην ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν. τὰ δίκαια ἀγορεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἁπᾶσι·
σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἕλκειν.
μήτ' ἐπιορκήσῃς μήτ' ἀγνῶς, μήτε ἑκοντί.
ψεύδορκον στυγέει θεὸς, ἄμβροτος ὅστις ὀμόσσῃ.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖ.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου. μὴ θλῖβε πένητα.
γλῶσσαν νοῦν ἔχεμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσῃς.
πτωχῷ δ' εὐθὺς δίδου, μηδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρήζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγει.
ναυηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος,
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
κοινὰ πάθη πάντων, ὁ βίος τροχός, ἄστατος ὄλβος.

neq; fraudes innecte. neq; sanguine manus pollue.
nec diteris iniuste. sed ex iustis uiue.
Contentus sis præsentibus. & alienis abstine.
Mendacia ne dicas. sed uera omnia loquere.
PRImum deum cole. deinde tuos parentes:
Omnibus iusta tribue nec iudicium adgratiam trahe
Ne spernas paupertatem. iniuste ne iudices faciem
Si tu male iudicaueris. te deus postea iudicabit
Testimonium falsum fuge. iusta loquere.
Virginitatem custodi. fidem uero in omnibus serua.
mensuras tribue iustas. bona autem mensura in omnibus.
Bilancem ne feri in altero iugo. sed æquam trahe.
Neq; peieres neq; inscienter neq; sponte.
Peieratorem odit deus immortalis quicunq; iurauerit.
Semina ne furare. execratus qui sumit.
Mercedem laboranti da. ne preme pauperem.
linguam itaq; compesce. absconditum uerbũ in mẽte tene.
neq; iniustũ facere uelis. neq; igitur iniustitiã facientẽ sinas.
mendico statim da. neq; cras uenire dicas.
Cũ impleueris tuas manus. misericordiam indigenti præbe.
Qui sine tecto est in domum suscipe. & cæcum duc.
Naufragorum miserere. quoiam nauigatio est incerta
Manum cadenti da. salua uero derelictum uirum.
Cõmunes passiões oium. Vita trochus ẽ. instabiles diuitiæ.

πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσι ὄρεξον.
ὧν σοι ἔδωκε θεὸς τούτων χρήζουσι παράσχου.
ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος ὁμόφρονα πάντα.
τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.
εἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔννομα μήτε ἀδίκως.
ἢν γὰρ ἀποκτείνῃς ἐχθρὸν σέο χεῖρα μιαίνεις.
ἀγροῦ γειτνιεύοντος ἀπόσχου μηδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
πάντων μέτρον ἄριστον ὑπερβασίαι δ' ἀλεγειναί.
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃς ἀρούρης.
ἔστωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολίταις.
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου
χώρης δ' οὔτι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης.
χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισι.
χρυσὲ κακῶν ἀρχηγὲ βιοφθόρε πάντα χαλέπτων
εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν
σοῦ γὰρ ἕκητι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν. ἀδελφειοί τε συναίμοις.
μὴ δ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον. ἄλλ' ἀγορεύων
μηδ' ὡς πετρόφυης. πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
ὅς τις ἑκὼν ἀδικεῖ. κακὸς ἀνήρ. ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλὴν δ' ἰθύνε ἑκάστου.
μὴ γαυροῦ σοφίῃ. μήτ' ἀλκῇ. μήτε ἐνὶ πλούτῳ.
εἷς θεός ἐστι σοφὸς. δυνατὸς, ἅμα καὶ πολύολβος

Diuitias habens tuam manum egenis oſtende.
quæ tibi dedit deus ex iis indigentibus præbe:
ſit communis.omnis uita.& concordia omnia.
enſem accinge non ad cædem ſed ad defenſionem.
utinam autem non egeas neq; iuſte neq; iniuſte.
ſi.n. occideris inimicum tuum. manum polluis.
agro uicino abſtine.neq; ſupergrediaris.
omnium moderatio optima.prætergreſſiones malæ.
neq; ullum creſcentem fructum lædas terræ aratæ.
ſint eiuſdem honoris:aduenæ inter ciues.
omnes enim paupertatem experimur errarificam.
regio uero nullum firmum habet ſolum hominibus.
Auaritia mater malitiæ uniuerſæ.
Aurum ſemper dolus eſt & argentum hominibus.
O aurum malorũ princeps.uitæ deſtructor oĩa difficilitãs.
o utinam te non mortalibus natum nocumentum amabile.
tui.n.cauſa pugnæq; prædæq; cædesq;.
inimici uero filii parentibus.fratresq; germanis fratribus.
ne alterum cæles corde intellectum.alia dicens.
neq; ſis:ſicut petrhæreſius polypus. per regionẽ muteris.
qui uolens iniuſte agit.malus uir. ſed ſub neceſſitate
non dicam finem.conſilium dirige cuiuſq;.
neq; ſuperbi ſapientia neq; robore neq; in diuitiis.
unus deus eſt ſapiens fortis ſimul & prædiues.

μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς ξυνέχου τεὸν ἦτορ.
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
μὴ προπετὴς ἐς χεῖρα. χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν.
πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.
ἔστω κοινὰ πάθη. μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυ θνητοῖσιν ὄνειαρ.
ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἕλκει ἔρωτας.
ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆνις.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπέρογκος.
τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονοῦντα.
σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς. ὁ δὲ κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ἡδὺς ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.
μέτρῳ μὲν φαγέειν, καὶ πιεῖν, καὶ μυθολογεύειν.
πάντων μέτρον ἄριστον. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινή.
μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
ἄφθονοι οὐρανίδαι, καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν.
οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλίου αὐγαῖς.
οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα.
οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην οὐκ ἂν πόλος ἔστη.
σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν. αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκῃ δ' ἀπόλειψον ἄμυναν.

Neqꝫ præteritis malis consume tuum cor.
non amplius.n.potest factum esse infectum.
ne preceps in manum frena uero asperam iram.
sæpe uero percutiens nolens necem perfecisti.
sint communes passiones. non magnum neqꝫ superbum
non bonum abundans est mortalibus utilitas.
multa.n. uoluptas ad immoderatos trahitur amores.
superbire faciunt uero multæ diuitiæ. & ad iniuriam aūgēt.
furor subfluens insaniam exitialem parat
ira uero est appetitus.superans uero ira permanens.
æmulatio bonorum bona malorum uero laboriosa.
audacia maloꝝ pniciosa multū.auget uero bona laborātes
castus amor uirtutis: sed ueneris dedecus aūget.
dulcis iucundus uacatur inter ciues.
mensura comede quidem mensuraqꝫ bibe & fabulare
omnium mensura optima:supergressio autem mala.
ne inuideas bona sociis ne conuitium accendas.
sine inuidia cœlestes.& inuicem pollent
non inuidet luna multo melioribus solis radiis:
non terra cœlestibus sublimitatibus infra ens.
non flumina pelagis.semper autem concordiam habent.
si.n.discordia deis beatis esset nunq̄ polus staret.
castitatem uero exerce.malis uero operibus abstine:
ne imitare malitiam iustitia uero dele uindictam.

πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
μὴ πίστευε τάχιστα πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἐπεὶ πλεόνεσσι καθήκει.
καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις.
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν
μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
μηδέ τις ὄρνιθας καλιῆς ἅμα πάντας ἑλέσθω·
μητέρα δ' ἐκπρολίπῃς ἵν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς
μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἄνδρας ἐάσῃς.
τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει. τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκούειν.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες.
μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι.
καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν.
ἀχθόμενοι δ' ὀλίγῳ, καὶ πολλοῖς πάντες ἄπληστοι.
λαῷ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὅμιλος.
λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθειν φίλον ἦτορ
μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι. τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον
γαίῃ ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα.
δείξῃς ἠελίῳ, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρσῃς.
οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώποιο.

Persuasio quidem enim utilitatem lis uero litem repululat:
ne crede citissime antequam uere finem uideas.
uincere bene operantes in pluribus oportet.
bonum hospitare potius mensis uilibus
quam copiosis plurimis dolis morantibus præter tempus.
nunquam mutuator amarus fias uiro pauperi.
neq; quis aues nidi simul omnes sumat.
matrem uero relinquas: ut habeas rursus ipsius pullos.
nunquam iudicare imperitos uiros sinas.
sapientiam sapiens dirigit: artes uero coartifex.
non est capax magnam doctrinam imperitus audire.
non. n. intelligunt qui nunquam bona didicerunt.
neq; parasitos assentatores fac sotios.
multi. n. potus & cibi sunt amici.
tempori assentantes ut satiari possint.
dolentes uero paucis. & multis omnes inexpleti.
populo ne crede. mutabilis est turba.
populus & aqua: & ignis. irretentibilia omnia.
neq; frustra apud ignem sedens diminuas carum cor.
mensuram uero fac deis. mensura. n. est optima.
terram impertire insepultis mortuis.
ne tumulum mortuorum refodias. neq; non uidenda
ostendas soli. & dæmoniacam iram excites
non bonum compositionem resoluere hominis.

καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.
λείψαν' ἀποιχομένων, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήρεοι ἐν φθιμένοισι.
πνεῦμα, γάρ ἐστι θεοῦ χρῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκών.
σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν καὶ πάντες ἐς αὐτήν.
λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀὴρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
πλουτῶν μὴ φείδου μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
οὐκ ἔστ' εἰς ᾅδην ὄλβον ἔχειν, καὶ χρήματ' ἄγεσθαι,
πάντες ἴσοι νέκυες. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρὶς ᾅδης.
ξυνὸς χῶρος ἅπασι πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
οὐ πολὺν ἄνθρωποι ζῶμεν χρόνον. ἀλλ' ἐπίκαιρον.
ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χάρμῃ.
πολλάκις ἐν βιότῳ, καὶ θαρραλέοισιν ἄπιστον.
καιρῷ λατρεύειν μὴ δ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.
πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν ἄφνω
μὴ μεγαληγορίῃ ξυνφῶν, φρένα λυσσωθείης.
εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου.
ὅπλον ἑκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἠεροφοίτοις.
ὄρνισι μὲν πολλὴν ταχυτῆτ' ἀλκὴν τελέουσι,
ταύροις δ' αὖ χύτοις κέρασι. κέντρα μελίσσαις
ἔμφυτον ἀλκὴν δῶκε. λόγος δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισι.

Et celeriter autem ex terra ſperamus in lucem uenire.
reliquiæ defunctorum poſtea uero dei ſunt.
animæ.n.manent incorruptibiles in mortuis.
ſpiritus.n. eſt dei uſus mortalibus & imago.
corpus.n. ex terra habemus.& omnes ad ipſam.
ſoluti pnluis ſumus.aer uero iterum ſpiritum aſſumit.
pecuniis ne parcas.memento q̄ mortalis es.
non licet apud Plutonem̄ diuitias habere. pecuniaſq; ferre.
omnes æquales mortui.animis uero deus dominatur.
communia palatia domorum. æterna. & patria infernus.
communis locus omnibus pauperibusq; & regibus.
non multum homines uiuimus tempus. ſed in tempus.
anima uero immortalis & inſeneſcibilis uiuit ſemper.
neq; malis doleas.neq; igitur lætare gaudio.
ſæpe in uita & ſperantibus infidum.
tempori ſerui ne contrafla uentis.
uulnus dolentibus & mali ſolutio uenit cito.
ne magniloquentia laſciuiens mentem debaccheris.
bonam locutionem ſerua quæ ualde omnes iuuabit.
arma ſermo uiro acutiora ſunt ferro.
arma cuiq; tribuit deus naturam aeriuolam.
auibus quidem multam uelocitatem.roburq; leonibus.
tauris uero cornibus perſe fuſis. aculeos apibus
naturale adiutoriũ dedit.ratio uero ꝓpugnaculũ hominibꝰ.

τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος.
βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνήρ.
ἀγρούς καὶ πόλιας σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον
ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτροπάασθαι ἀνάγκῃ.
πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἀνδρῶν παραθήκην.
ἀμφότεροι κλῶπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀρίστη.
ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδευῇς.
μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέζον ἔλκαι.
κτῆνος δ' ἢν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' ὁδόν, συνέγειρον.
πλαζόμενόν τε βροτὸν καὶ ἀλίζοντα μηδ' ὑπαλύξῃς
βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἕλκος τ' ἀκέσασθαι
μηδέ τι θηριοβόρον δαίσῃ κρέας, ἀργίποσιν δὲ
λείψανα λεῖπε κυσί, θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδονται.
φάρμακα καὶ μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι
νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
φεῦγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
μὴ κακὸν εὖ ἔρξῃς, σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
ἐργάζευ μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσῃς.
πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνήρ, ζώει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν
μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης
ἀλλ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιοτῶν φάγοις ἀνύβριστος.

a deo inſpiratæ autem ſapientiæ ratio eſt optima.
melior forti eſt ſapiens uir:
agros & urbes ſapientia & nauem gubernat:
non iuſtum abſcondere iniuſtum uirum inhonoratū.
ſed oportet malum operatorem fugere neceſſario.
ſæpe commoriuntur malis qui cum eis ſunt.
furum ne accipias furtum uirorum depoſitum.
utriq; fures & accipiens & furans.
partem omnibus tribue. æqualitas uero omnibus optima:
dominans parce omnibus. ne tandem indigeas.
ne iumenti mortui cibum ad menſuram ſume.
iumentum uero ſi inimici cadat per uiam colleua.
errantemq; hominem & mari uexatum ne deuites.
melius pro inimico adipiſci amicum proprium.
incipiens malum abſcide. ulcuſq; ſana.
neq; feralem edas carnem. uelocipedibus uero
reliquias linq; canibus. a feris feræ edantur
uenena ne ſtrue. magicis libris abſtine.
pueris tenellis ne capias manum uiolenter.
fuge diſcordiam & litem belli aduenientis.
ne malo benefeceris. ſeminare æquale eſt in ponto.
operare laborans ut ex propriis uiuas.
omnis. n. iners uir uiuit furtiuis a manibus.
neq; alius ex epuliſ edas reliquias menſæ.
ſed ex domeſticis uictibus comedas abſq; iniuria.

εἰ δέ τις οὐδὲ δεδάηκε τέχνην σκάπτοι γε δικέλλῃ.
ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον ἐπὰν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα.
ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις. εὐρεῖα θάλασσα.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν μακραί τοι ἄρουραι:
οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον.
οὐδ᾽ αὐτοῖς μακάρεσσι. πόνος δ᾽ ἀρετὴν μέγ᾽ ὀφέλλει.
μύρμηκες γαίης μυχάτους προλιπόντες οἴκους.
ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι ὁππότ᾽ ἄρουραι
λήια κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν ἀλωάς.
οἱ δ᾽ αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
ἢ κριθῶν. αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα δι᾽ ἄλλον.
ἐκ θέρεος ποτὶ χεῖμα βορὰς σφετέρην ἐπάγοντες.
ἄσχετα. φῦλον δ᾽ ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
κάμνει δ᾽ ἠεροφοῖτος, ἀριστοπόνος τε μέλισσα.
ἢ πέτρης κοίλης κατὰ χηραμὸν, ἢ δονάκεσσιν.
ἢ δρυὸς ὠγυγίης κατὰ κοίλαδος ἔνδοθι σίμβλων.
σμήνεσι μυριότρητα κατ᾽ ἄνθεα κηροδομοῦσα.
μὴ μείνῃς ἄγαμος, μή πως νώνυμος ὄληαι.
δὸς τι φύσει καὐτός. τέκε δ᾽ ἔμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης
μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον, σέο τέκνα μιαίνων.
οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
μηδὲ γυνῆς μὴ ψαύετε δεύτερα τέκνα γονῆος.
μητέρα δ᾽ ὡς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπόστροφον ἐλθέμεν εὐνήν.
μηδ᾽ ἐπὶ παλλακίσι πατρὸς λεχέεσσι μιγείης.

si uero quis non didicit artem fodiat ligone.
est uitæ omne opus cum laborare uelis.
nauta si nauigare uelis, latum mare.
si uero terram colere quæris, longa arua.
nullum sine labore est uiris facile opus.
neq; ipsis beatis, labor autem uirtutem ualde auget:
formicæ terræ reconditas relinquentes domos
ueniunt uictus egentes quando agri
fruges attonsi fructibus implent areas.
neq; ipsæ tritici nouitritum pondus habent.
aut ordeorum. semper uero ferens ferentem sectatur.
ex æstate usq; hyemem cibum suum auferentes.
infatigabile genus autem paruum est multum laborans.
laborat. n. aeriuola optimiq; laboris apis.
aut petræ curuæ per cauernam uel calamis
aut quercus ogygiæ insulæ in concauo intra aluearia
examinibus odoriferos super flores cæridomifica.
ne maneas celebs ne sine memoria pereas.
da aliquid naturæ & ipse. gigne uero iterū sicut genitus es.
ne lenocineris uxorem. tuos filios polluens.
non enim pariunt filios similes mœchica cubilia.
nouercæ ne tange secunda cubilia patris.
matrem uero sicut honora matris uestigia uadentem.
ne sororis in turpe ueni cubile.
neq; in pellicibus patris cubilibus misceas.

μὴ δὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστρός.
μὴ δὲ τεκοῦσα κυσὶ ῥίψῃ, καὶ γυψὶν ἕλωρα.
μὴ δέ τις ἧ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληται·
οὐδ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῖς θήρεσσ᾽ ἄρσην συνέβα δ᾽ ἐν εὐνῇ.
μὴ δ᾽ αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κοῦρον.
μὴ δ᾽ ἀλόγοισ ζώοις βατήριον εἰς λέχος ἐλθεῖν.
μὴ δ᾽ ὕβριζε γυναῖκα ἐπ᾽ αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.
μὴ παραβῇς εὐνὰς φύσεως εἰς κύπριν ἄθεσμον.
μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
μὴ δ᾽ ἐς ἔρωτα γυναικῶν ἅπας ῥεύσῃς ἀκάθεκτον.
οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι. πάθος δ᾽ ἀΐδηλον ἁπάντων.
μὴ δὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
στέργε τεὴν ἄλοχον. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρι.
καὶ πόσις ἧ ἀλόχῳ μὴ δ᾽ ἐμπέσῃ ἄνδιχα νεῖκος.
μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίῃ κούρῃ μιγείη.
μὴ δὲ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἄγεσθαι.
λατρεύεις δ᾽ ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
ἵππους δ᾽ εὐγενέας δίζεσθαι μὲν κατὰ οἶκον
ταύρους δ᾽ ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων παναγρεῖς.
γῆμαι δ᾽ οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἄφρονες ὄντες.
οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ᾽ ἀπαναίνεται ἀφνειὸν ὄντα.
μὴ δὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγῃς ἐπὶ πήματι πῆμα.
παισὶ μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ᾽ ἤπιος ἴσθι.

Neq; uxor corrumpat infantē embryonem intra uētrem.
neque cū pepererit canibus iaciat & gryphib9 dilaniationē:
neque quis propriæ mulieri prægnanti manum iniiciat.
non ipsis feris masculus complacuit ad coitum.
neque rursus filii genā quandoque seca masculum puerum.
neque brutis animalibus ascensorium ad cubile ueni.
neque iniuria afficias mulierē erubescentibus cubilibus
neque trāseas cubilia naturæ inuenerem iniquam.
neque fœminæ cubile uiri imitentur.
neque in amorem mulieris omnis ruas incōtinentem.
nō.n. amor deus est.passio uero corruptrix omnium.
neque autem fratrum uxorum super strata accēde.
ama tūam uxorem quid.n.iucūdius & meli9?
quam cum uiro mulier sapit cara senectam usque?
et maritus propriæ uxori?neque cadat in medio discordia.
neque autem quis illicita uiolentia puellæ permisceat
neque uxorem malam tuis domibus induc.
seruis uero uxori sæuæ gratia causa dotis.
equos generosos inquire quidem in domum.
tauros uero alticeruices. sed catulos omnino agrestes.
ducere uero non bonam contemnimus desipientes.
neque mulier malum uirum renuit si diues sit.
neque nuptiis nuptias alias ducas in uulnera uulnus.
filiis ne difficilis sis. sed mitis esto.

ἢν δέ τι παῖς ἀλίτῃ, κωλυέτω ἡ γεαμήτηρ.
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὶ τρέφειν πλοκαμίδος χαίτης.
μὴ κορυφὴν πλέξῃς· μηθ' ἅμματα λοξὰ κορυμβῶν.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κόμη. χλιδαὶ δὲ γυναιξί.
παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην.
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι.
μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι.
συγγενέσι φιλότητα νέμοις, ὁσίην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους. εἴκειν δὲ γέρουσιν
ἕδρης καὶ γεράων πάντων, γενεῇ δ' ἀτάλαντον.
πρέσβυν ὁμήλικα πατρὸς ἴσαις τιμαῖς γέραιρε.
γαστρὸς ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχου θεράπουσι
δούλῳ τακτὰ νέμοις. ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς. ἐπονειδίζων θεράποντα.
δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων πρὸς ἄνακτα.
λάμβανε καὶ βουλὴν παροικέτου εὖ φρονέοντος.
ἁγνεῖαι ψυχῆς σου, σώματός εἰσι καθαρμοί.
ΤΑῦτα δικαιοσύνης μυστήρια οἷα βιοῦντες.
ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

ΤΕΛΟΣ σὺν θεῷ τοῦ φωκυλίδου ἐπῶν

Si uero quidem puer peccet prohibeat filium mater
uel ualde senes generis aut populi senes.
nequidem in masculo filio nutri flexuram in crine.
ne uerticem plices nec uittas tortuosas corymborum.
masculos non decent comæ. delitiæ uero mulieres
pueri pulchri custodi iuuenilem horam.
multi. n. insaniunt ad masculam mistionem amoris.
uirginem autem custodi multiclauibus thalamis.
neq; ipsam usq; ad nuptias ante domos cõspici sinas.
pulchritudo difficilis custoditu est filiorum parentibus.
cognatis amorem tribuas & sanctam concordiam.
uerere canitem pores, cede uero senibus
a sede & honoribus omnibus. ætati uero similem
senem coætaneum patris æquis honoribus uenerare.
uentris debitam portionem præbe seruis
seruo ordinata tribuas ut tibi ex animo placens sit.
stigmata ne scribas inhonorans seruum.
seruum ne lædas quid accusans apud dominum.
accipe & consilium a domestico bene sapiente.
castitates animæ tuæ. corporis sunt purificationes.
hæc iustitiæ mysteria talia degentes
uitam perficite bonam usq; ad senectutis limen.

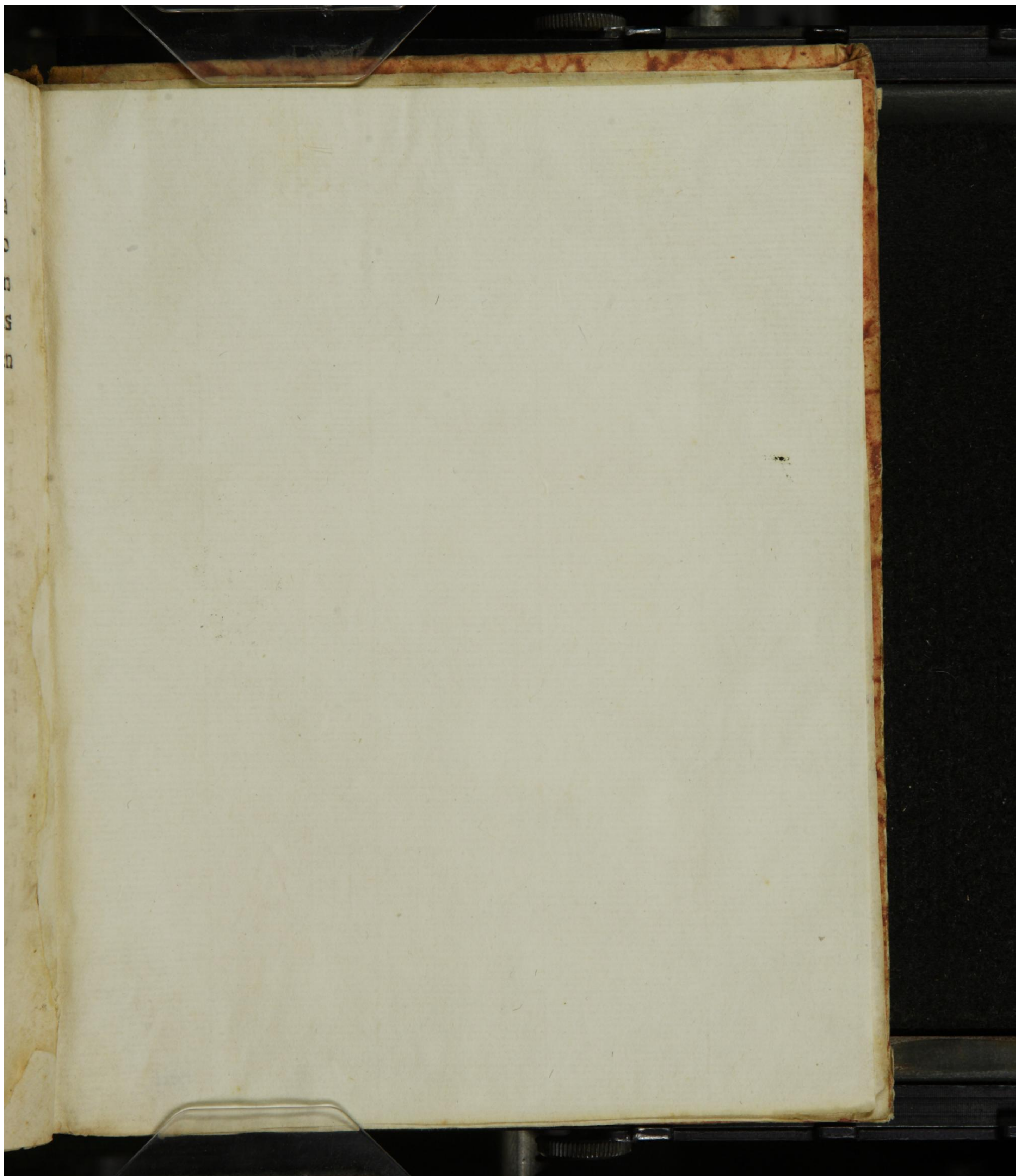
FINIS cum deo Phocylidæ Carminum.

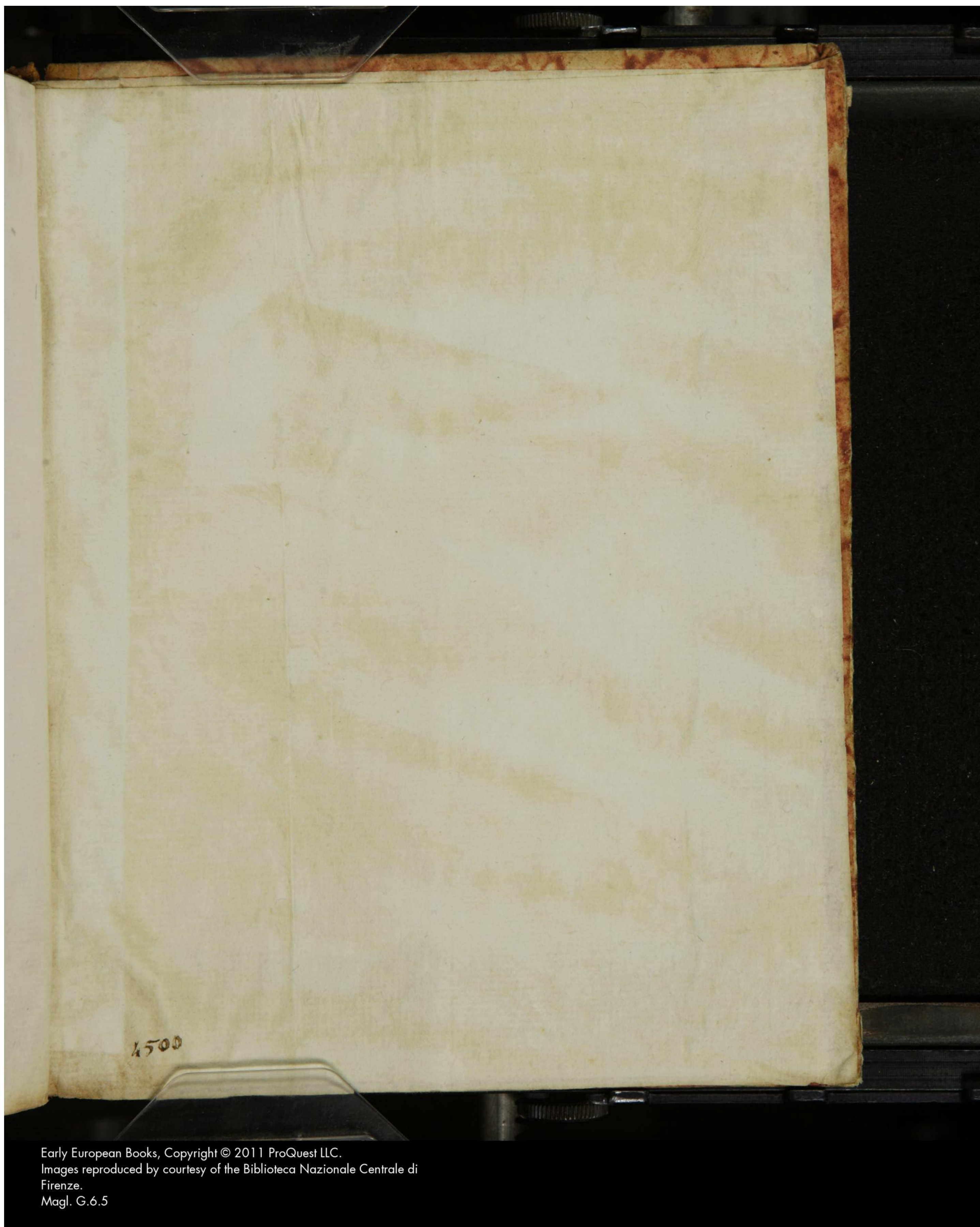
Habetis ingenui Adolescentes & studiosi bonarum litterarũ quæ uobis in frõte libri sum pollicitus. supest ut nobis habeatis q plurimã gratiam. quã tñ uel cumulatissime relatam existimabo. si emeritis sine cũctatione lucubratiões nostras. Quod si (ut spero) facietis erit uobis duplex bonum quod & nunc discetis rudiméta litteraꝝ græcarũ. & facietis me posthac ad cætera his multo maiora digni oraque edenda alacriorem.

VALETE. VENETIIS. M.
CCCC. LXXXXV.
OCTAVO
MARTII.

Sunt omnes quaterni usque ad s duernum
Tres item reliqui quaterni.

1500